

ตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีเบื้องต้น

จิตรพิ ขวาลาวณ์ย์

B.S. (Clothing & Textile)

M.A. (Clothing & Textile)

Ed.S. (Educational Media)

646.404

ค ๕๕๗๓

จ. 2

646.404

จ 447 ต

ร. ๒

ตัดเย็บเสื้อผ้าسترเบ้องตัน

11 พ.ค. 2536

ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

184182

บทนำ

เสื้อผ้ามีอิทธิพลต่อสุขภาพร่างกายและจิตใจมนุษย์ ด้านร่างกาย เสื้อผ้า ช่วยป้องกันอันตรายจากการถูกขีดข่วน เสื้อผ้าให้ความอบอุ่น และเสื้อผ้ายังป้องกันความจุจาดตา ด้านจิตใจ เสื้อผ้าช่วยเสริมบุคลิกทำให้เกิดความมั่นใจตัวเอง เสื้อผ้าช่วยเสริมให้ผู้สวมใส่ดูดีขึ้น ให้ความสวยงาม เพราะรูปร่างของมนุษย์มีข้อบกพร่อง จึงต้องหาเสื้อผ้ามาใส่ให้เหมาะสมและปิดบังข้อบกพร่องของรูปร่าง เช่น เป็นคนอกล็กแต่สะโพกใหญ่ หรือเป็นคนเฒ่าใหญ่แต่สะโพกเล็ก เป็นต้น การสวมใส่เสื้อผ้าที่เหมาะสมกับตัวเรา ทำให้เราเกิดความเชื่อมั่นขึ้น ทำงานได้กระฉับกระเฉง

วิชานี้เป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของคนเราทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ การเรียนการสอนวิชานี้ มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การเรียนภาคทฤษฎีเพื่อเป็นขั้นความรู้ให้ข้อมูลและข้อเท็จจริง และจำหลักทฤษฎีมาปฏิบัติจริงได้ นอกจากนี้ยังทำให้มีความรับผิดชอบ การสังเกตการทำงานร่วมกัน การใช้อุปกรณ์ การเก็บรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้สอดแทรกไว้ในระหว่างการเรียนการสอนวิชานี้

นิสิต นักศึกษา ที่ใฝ่รู้มากกว่านี้ คำราเล่มนี้เล่มเดียวไม่เพียงพอ นิสิต นักศึกษา ต้องหาคำราเล่มอื่นๆ ที่มีในห้องสมุด สนใจ นิตยสารที่เกี่ยวกับแฟชั่นเสื้อผ้า ที่มีอยู่มากมายตามห้องตลาดมาศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้ และอาศัยระยะเวลาในการที่จะเป็นช่างเสื้อผ้าที่ดี

หนังสือเล่มนี้ใช้ได้ทั้งนักศึกษาระดับ ปวช. ปวส. หรือนิสิตในมหาวิทยาลัย เป็นหนังสือที่ใช้ในระดับอุดมศึกษา และยังใช้ได้กับทุกท่านที่มีพื้นความรู้ทางด้านการตัดเย็บเสื้อผ้าอยู่บ้าง ผู้เขียนปรารถนาที่จะให้หนังสือเล่มนี้เป็นคำราวิชาการที่มีคำอธิบายและภาพประกอบ ด้วยหวังว่าจะให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น แต่เนื้อหาเกี่ยวกับทฤษฎีนั้นยากที่จะเขียนให้อ่านได้ง่าย หรือผิควินัยทางการเรียนคำราวิชาการ ดังนั้นผลก็ได้เพียงที่ นิสิต นักศึกษา และท่านที่สนใจถืออยู่ในมือเล่มนี้

ผู้เขียนขอขอบคุณ อาจารย์สมศักดิ์ ชวาลาวัณย์ แห่งภาควิชาศิลปะ ที่ช่วยเขียน
ภาพประกอบ ให้นำหนังสือเล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จิตรทิ ชวาลาวัณย์

ภาควิชาการศึกษาศาสตร์

2534

สารบัญ

		หน้า
บทนำ		
บทที่ 1	แนะนำเครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดเจ็บ.....	1-1
	เครื่องใช้ในการสร้างแบบ.....	1-1
	เครื่องใช้ในการตัดเย็บ.....	1-6
	เครื่องใช้ในการรีด.....	1-12
	สรุป.....	1-14
	กิจกรรมท้ายบท.....	1-15
บทที่ 2	จักรเย็บผ้า.....	2-1
	แนะนำจักรเย็บผ้า.....	2-1
	ส่วนประกอบทั่วไปของจักรธรรมดา.....	2-1
	ส่วนประกอบทั่วไปของจักรซิกแซก.....	2-3
	การร้อยด้าย.....	2-5
	ดินสอชนิดต่างๆ.....	2-5
	การดูแลรักษาจักร.....	2-7
	การดูแลรักษาทั่ว ๆ ไปสำหรับจักรเย็บผ้า.....	2-9
	ปัญหาทั่วไป เกี่ยวกับการใช้จักร.....	2-9
	สาเหตุและวิธีแก้ไข เมื่อจักรขัดข้อง.....	2-10
	สรุป.....	2-12
	กิจกรรมท้ายบท.....	2-12
บทที่ 3	การใช้จักรเย็บผ้า.....	3-1
	การเปิด-ปิดจักร.....	3-1
	การกรอด้วย.....	3-1
	การถอดกระโหลกกระสวยออกจากเปลกระสวย.....	3-2

บทที่ 3 (ต่อ)

หน้า

การใส่กระสวยลงในกระโหลกกระสวย	3-2
การใส่กระโหลกกระสวยลงใน เปลกระสวย	3-2
การใส่เข็ม	3-3
การเย็บผ้า	3-3
ข้อควรรู้เกี่ยวกับการเย็บผ้าชนิดต่าง ๆ	3-4
การ เกี่ยวข้องของ เข็มด้ายและชนิดของผ้า	3-4
การปรับความตึงหย่อนของ เส้นด้าย	3-6
ตะ เข็ม เป็นถั่วอก	3-6
ด้ายบน เป็นถั่วอก	3-6
ด้ายล่าง เป็นถั่วอก	3-7
สรุป	3-8
กิจกรรมท้ายบท	3-9

บทที่ 4 สิ่งที่น่ารู้เกี่ยวกับการตัดเย็บทั่ว ๆ ไป

4-1

การเลือกซื้อผ้า	4-1
การคำนวณผ้าตัดเสื้อ-กระโปรง	4-2
การเตรียมผ้าก่อนตัด	4-2
การทำเครื่องหมายบนแบบตัด	4-3
การวางแบบ	4-5
การเพื่อผ้าสำหรับตะ เข็มเย็บลักษณะต่าง ๆ	4-10
การตัดผ้า	4-12
การถร้อยหรือทำเครื่องหมายบนผ้า	4-12
วิธีเย็บแบบต่าง ๆ	4-14
สิ่งสำคัญที่ช่างเสื้อควรรู้.....	4-16
สรุป	4-17
กิจกรรมท้ายบท	4-18

	หน้า
บทที่ 5 การวัดตัว.....	5-1
การเตรียมตัวเพื่อวัดตัว.....	5-1
ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ต้องวัดในการสร้างแบบเสื้อผ้า.....	5-3
วิธีวัดตัว.....	5-4
การเลือกขนาดแบบตัดให้ถูกต้อง.....	5-11
ตารางแสดงขนาดและสัดส่วนต่าง ๆ.....	5-13
การเรียกขนาดรูปร่างของผู้หญิง.....	5-29
การเรียกขนาดรูปร่างของผู้ชาย.....	5-32
การเลือกขนาดให้เหมาะกับส่วนสัดส่วนสำหรับเสื้อผ้าผู้ชาย.....	5-33
การเรียกขนาดรูปร่างของเด็กชายและเด็กหญิง.....	5-34
สรุป.....	5-35
กิจกรรมท้ายบท.....	5-35
บทที่ 6 แบบตัดเบื้องต้น.....	6-1
การสร้างแบบเบื้องต้น.....	6-1
วิธีการหาหรือคำนวณตัวเลขในการสร้างแพทเทิร์นเสื้อผ้า....	6-2
ตัวอย่างรอบเอว หาด้วย 4.....	6-3
การสร้างกระโปรงเบื้องต้น.....	6-4
การปรับแบบเพื่อพรารูปร่าง.....	6-8
การแก้ไขแพทเทิร์น.....	6-9
สรุป.....	6-15
กิจกรรมท้ายบท.....	6-16
บทที่ 7 การนำกระโปรงเบื้องต้นมาสร้างกระโปรงแบบต่าง ๆ.....	7-1
กระโปรงปลายบาน.....	7-1
กระโปรง 6 ชั้น.....	7-5
กระโปรงจับจีบรอบตัวหรือจีบซ้อน 14 จีบ.....	7-12

บทที่ 7 (ต่อ)	หน้า
กระโปรง 3 จีบ.....	7-17
กระโปรงคอสะโพก.....	7-20
การสร้างกระโปรงแบบตัดกระโปรงป้ายซ้อน.....	7-29
กระโปรงครึ่งวงกลม.....	7-33
กระโปรงวงกลม.....	7-37
กระโปรงกางเกง.....	7-39
การทำกระเป๋ากะโปรง.....	7-43
สรุป.....	7-48
กิจกรรมท้ายบท.....	7-48
บทที่ 8 การสร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้น.....	8-1
เสื้อ เบื้องต้นไม่มีเกล็ดคอ.....	8-1
เสื้อ เบื้องต้นมีเกล็ดคอ.....	8-4
สรุป.....	8-8
กิจกรรมท้ายบท.....	8-8
บทที่ 9 การ เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดหรือย้าย เกล็ดบนตัวเสื้อ.....	9-1
การ เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดหรือย้าย เกล็ดบนตัวเสื้อ.....	9-1
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่ตะเข็บข้างทั้งหมด.....	9-2
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่กลางคอทั้งหมด.....	9-4
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่เอวทั้งหมด.....	9-6
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่วงแขนทั้งหมด.....	9-8
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่ข้างคอทั้งหมด.....	9-10
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่กลางอกทั้งหมด.....	9-12
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่ตะเข็บข้าง 2 เกล็ด.....	9-14
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่ตะเข็บไหล่ 3 เกล็ด.....	9-17
เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่ เกล็ดที่เอวทั้งหมดแบบจับรูป.....	9-19
สรุป.....	9-21
กิจกรรมท้ายบท.....	9-21

บทที่ 10	แขนเสื้อ เบื้องต้น.....	10-1
	การสร้างแขนเสื้อ เบื้องต้น.....	10-1
	แขนสั้นพอง ที่ไม่จีบไม่รัด.....	10-5
	แขนฟิลิปปีนส์.....	10-7
	แขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขน.....	10-9
	แขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขน ป้ายซ้อน.....	10-11
	แขนสั้นพองทั้งหัวแขนและปลายแขน.....	10-14
	แขนสั้นพอง เฉพาะปลายแขน.....	10-16
	แขนทวิซ.....	10-18
	แขน เชิด.....	10-20
	แขนยาวพอง เฉพาะหัวแขนหรือแขนหมูแฮม.....	10-21
	แขนพอง 1 ใน 3 ส่วนของแขน.....	10-24
	แขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน.....	10-27
	แขนยาวพอง เฉพาะปลายแขน.....	10-31
	สรุป.....	10-35
	กิจกรรมท้ายบท.....	10-36
บทที่ 11	การสร้างแขนเสื้อด้วยการใช้แบบเสื้อ เบื้องต้น.....	11-1
	แขนแรกแล่น.....	11-1
	เสื้อแขนปีกนก.....	11-4
	เสื้อแขนกุศ.....	11-6
	เสื้อแขนในค้วงสั้น.....	11-8
	เสื้อแขนในค้วงยาว.....	11-10
	สรุป.....	11-12
	กิจกรรมท้ายบท.....	11-12

บทที่ 12 คอเสื้อ	12-1
เสื้อคอแหลมหรือคอวี	12-1
เสื้อคอสี่เหลี่ยม	12-5
เสื้อคอกว้าง	12-8
เสื้อคอปก	12-12
เสื้อคอผูก	12-15
สรุป	12-18
กิจกรรมท้ายบท	12-18
บทที่ 13 ปกเสื้อ	13-1
ปกบัวมน, ปกบัวแหลม	13-1
ปกบัวมนตั้ง, ปกบัวแหลมตั้ง	13-3
ปกกลาสีเรือ หรือปกทหารเรือ	13-5
ปกสาววยไม่มีหยัก คอโปโล	13-7
ปกสาววยมีรอยหยัก สัปโปโล	13-9
ปกคอตั้ง	13-13
ปกกล้วยหอม	13-15
ปกในตัวแบบเทอเลอร์	13-17
ปกในตัว หรือ ปกปีกนก	13-20
ปกในตัวแบบปกสาววย	13-22
ปกเชิ้ต	13-24
สรุป	13-25
กิจกรรมท้ายบท	13-26
บรรณานุกรม	(1)

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 การเลือกสี ลาย เนื้อผ้า และแบบเสื้อให้กลมกลืนกัน.....	
5.1 ขนาดตัวมาตรฐานหญิงไทย.....	5-1,5-2
5.2 วัยเด็กตอนปลายหญิง.....	5-13
5.3 วัยเด็กตอนปลายที่มีรูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วมหญิง.....	5-14
5.4 เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างผอมสูง.....	5-15
5.5 เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างได้ขนาด.....	5-16
5.6 เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างสมส่วนหญิง.....	5-17
5.7 วัยสาวที่มีรูปร่างค่อนข้างสมบูรณ์	5-18
5.8 วัยสาวสมส่วน.....	5-19
5.9 วัยสาวรูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วม.....	5-20
5.10 วัยผู้ใหญ่หญิง.....	5-21
5.11 หญิงมีครรภ์.....	5-22
5.12 วัยเด็กชายตอนปลาย.....	5-23
5.13 วัยรุ่นชาย.....	5-24
5.14 วัยผู้ใหญ่ชาย.....	5-25,5-26
5.15 เด็กวัยเดินเตาะแตะ เด็กชายและเด็กหญิง.....	5-27
5.16 เด็กวัยเข้าเรียน เด็กชายและเด็กหญิง.....	5-28

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1.1 กระดาษสร้างแบบ.....	1-1
1.2 คินสอคำ.....	1-2
1.3 คินสอสี.....	1-2
1.4 ยางลบ.....	1-2
1.5 กาว, แป้งเปียก และสก็อตเทป.....	1-3
1.6 กรรไกรตัดกระดาษ.....	1-3
1.7 ไม้บรรทัดใส.....	1-4
1.8 ไม้ไค้สะโพก.....	1-4
1.9 ไม้ทล.....	1-5
1.10 สายวัด.....	1-5
1.11 ไม้ตี.....	1-5
1.12 กรรไกรตัดผ้า.....	1-6
1.13 กรรไกรซิกแซก.....	1-7
1.14 กรรไกรก้ามปู.....	1-7
1.15 กรรไกรเล็ก.....	1-7
1.16 ที่เลาะผ้า.....	1-8
1.17 ลูกกลิ้ง.....	1-8
1.18 กระดาษทราย.....	1-8
1.19 คินสอสีเขียนผ้า.....	1-9
1.20 ชอล์คเขียนผ้า.....	1-9
1.21 เข็มหมุด หมอนเข็ม และ เข็มมือ.....	1-10
1.22 เข็มมือ.....	1-10
1.23 เข็มจักร.....	1-11
1.24 ค้าย.....	1-11
1.25 ที่สนเข็ม.....	1-11

ภาพประกอบ	หน้า
1.26 ปลอกนิ้ว	1-11
1.27 ที่ช่วยสอด เชือกและยางยืด	1-12
1.28 ที่ช่วยกลับผ้า	1-12
1.29 เตารีด	1-12
1.30 โตะรีดผ้า	1-13
1.31 หมอนรองรีด	1-13
1.32 ผ้ารองรีด	1-14
2.1 ส่วนประกอบทั่วไปของจักรธรรมดา	2-2
2.2 ส่วนประกอบทั่วไปของจักรชักแฮก	2-4
2.3 ส่วนประกอบทั่วไปของจักร	2-5
2.4 ดิ้นผีเย็บเส้นตรง	2-6
2.5 ดิ้นผีเย็บชักแฮก	2-6
2.6 ดิ้นผีวันริมผ้า	2-6
2.7 ดิ้นผีติดซิ๊ป	2-7
2.8 ดิ้นผีติดกระดุม	2-7
2.9 ส่วนประกอบของเครื่องจักร	2-8
3.1 ด้ายบน เป็นถ่วงอก	3-6
3.2 ด้ายล่าง เป็นถ่วงอก	3-6
3.3 ด้ายบนและด้ายล่างปกติ	3-6
3.4 คลายที่บังคับด้ายบนให้หลวม	3-7
3.5 ขันน็อตที่บังคับปีกกระสวยให้แน่น	3-7
3.6 เปลี่ยน เข็มใหม่	3-7
3.7 ปิดที่บังคับด้ายบนให้แน่น	3-8
3.8 ขันน็อตที่บังคับปีกกระสวยให้หลวม	3-8
4.1 การวางแผนตัด	4-3
4.2 ผ้าที่มีลวดลายอยู่กลางอกหรือกลางหลัง	4-5
4.3 ผ้ายึด	4-6

ภาพประกอบ	หน้า
4.4	ผ้าทาง..... 4-6
4.5	ผ้าเฉลียง..... 4-7
4.6	ผ้าดอกโต..... 4-7
4.7	ผ้าลูกไม้..... 4-8
4.8	ผ้าลาย..... 4-8
4.9	ผ้าลายการ์ตูน..... 4-9
4.10	การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บเอว ตะเข็บข้าง
	ตะเข็บชายของกระโปรง..... 4-10
4.11	ตัวอย่างบางส่วนของ การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บต่าง ๆ
	ของตัวเสื้อ แขนเสื้อ และกระโปรง..... 4-11
5.1	ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ต้องวัด..... 5-3
5.2	วัดรอบคอ..... 5-4
5.3	วัดรอบอก..... 5-4
5.4	วัดรอบเอว..... 5-4
5.5	วัดรอบสะโพกกลาง..... 5-5
5.6	วัดรอบสะโพกบน..... 5-5
5.7	วัดเอวค้ำหลังถึงข้อเท้า..... 5-6
5.8	วัดเอวค้ำข้างถึงเข่า..... 5-6
5.9	วัดกลางคอกหน้าถึงเอว..... 5-7
5.10	วัดอกสูง..... 5-7
5.11	วัดอกห่าง..... 5-7
5.12	วัดไหล่กว้าง..... 5-8
5.13	วัดกว้างหน้าหรือบ่าหน้า..... 5-8
5.14	วัดกว้างหลังหรือบ่าหลัง..... 5-8
5.15	วัดกลางคอกหลังถึงเอวหรือยาวหลัง..... 5-9
5.16	วัดรอบโคนแขนหรือรอบรักแร้..... 5-9

ภาพประกอบ	หน้า
5.17 วัดรอบข้อมือ	5-9
5.18 วัดจากไหล่ถึงข้อศอก	5-10
5.19 วัดจากไหล่ถึงข้อมือ	5-10
5.20 วัดรอบคันทัน	5-10
5.21 วัดรอบข้อศอก	5-11
5.22 วัดรอบศีรษะ	5-11
5.23 การเรียกขนาดรูปร่างของผู้หญิง	5-29, 5-30
5.24 การเรียกขนาดรูปร่างของผู้ชาย	5-32
5.25 การเรียกขนาดรูปร่างของเด็กชายและเด็กหญิง	5-34
6.1 การแบ่งส่วนต่าง ๆ ของสลายวัด	6-2
6.2 แบบกระโปรงเบื้องต้น	6-4
6.3 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีเอวเล็กสะโพกใหญ่	6-9
6.4 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีสะโพกลาด	6-10
6.5 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีหน้าท้องแบน	6-11
6.6 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีหน้าท้องยื่น	6-12
6.7 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีก้นงอน	6-13
6.8 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีก้นปอด	6-14
7.1 กระโปรงปลายบาน	7-2
7.2 กระโปรงเบื้องต้น	7-2
7.3 วิธีสร้างกระโปรงปลายบาน ผ่าเกรนตรง	7-3
7.4 วิธีสร้างกระโปรงปลายบาน ผ่าเฉียง	7-4
7.5 วิธีสร้างกระโปรง 6 ชั้น	7-6
7.6 แพทเทิร์นกระโปรง 6 ชั้น	7-6, 7-8
7.7 วิธีสร้างกระโปรง 8 ชั้น	7-10
7.8 แพทเทิร์นกระโปรง 8 ชั้น	7-11
7.9 กระโปรงจีบรอบตัวหรือจีบซ้อน	7-13

7.10	วิธีสร้างกระโปรงจีบรอบตัวด้วยกระโปรงเบื้องต้น.....	7-14
7.11	วิธีสร้างกระโปรงจีบรอบตัวด้วยกระโปรงปลายบาน.....	7-15
7.12	แพทเทิร์นกระโปรงจีบรอบตัว.....	7-16
7.13	กระโปรง 3 จีบหรือกระโปรงนักเรียน.....	7-18
7.14	วิธีสร้างกระโปรง 3 จีบหรือกระโปรงนักเรียน.....	7-19
7.15	กระโปรงต่อสะโพกปลายบาน.....	7-20
7.16	กระโปรงต่อสะโพกปลายสอบ.....	7-20
7.17	กระโปรงต่อสะโพกจีบรอบตัว.....	7-21
7.18	กระโปรงต่อสะโพกย้าย.....	7-21
7.19	กระโปรงต่อสะโพกจีบทวิซ.....	7-21
7.20	วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 1 ถึง 5.....	7-22
7.21	วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 2 ด้วยกระโปรงปลายบาน.....	7-23
7.22	วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 1 ด้วยกระโปรงเบื้องต้น.....	7-23
7.23	วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 3.....	7-24
7.24	แพทเทิร์นกระโปรงแบบที่ 3.....	7-25
7.25	วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 4.....	7-26
7.26	วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 5.....	7-27
7.27	แพทเทิร์นกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 5.....	7-28
7.28	กระโปรงป้ายซ้อนผ้าชิ้นเดียวกัน.....	7-29
7.29	กระโปรงป้ายซ้อนผ้าตัดแยกชิ้น.....	7-29
7.30	วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 1 และแบบที่ 2.....	7-30
7.31	วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 1.....	7-31
7.32	วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 2.....	7-32
7.33	กระโปรงครึ่งวงกลม.....	7-33
7.34	กระโปรงปลายบาน.....	7-34
7.35	วิธีสร้างกระโปรงครึ่งวงกลม.....	7-35

ภาพประกอบ	หน้า
7.36 แพทเทิร์นกระโปรงครึ่งวงกลม.....	7-36
7.37 กระโปรงวงกลม.....	7-37
7.38 แพทเทิร์นกระโปรงวงกลม.....	7-38
7.39 กระโปรงกางเกง.....	7-39
7.40 วิธีสร้างกระโปรงกางเกง.....	7-40
7.41 แพทเทิร์นกระโปรงกางเกงแผ่นหน้า.....	7-41
7.42 แพทเทิร์นกระโปรงกางเกงแผ่นหลัง.....	7-42
7.43 กระโปรงปากกระเป๋าคอ.....	7-43
7.44 กระโปรงปากกระเป๋าคอ.....	7-43
7.45 กระโปรงปากกระเป๋าด้าน.....	7-44
7.46 วิธีสร้างกระเป๋ากะโปรงแบบที่ 1 แบบที่ 2 และแบบที่ 3.....	7-44
7.47 วิธีสร้างกระเป๋ากะโปรงแบบที่ 1 และแบบที่ 2.....	7-45
7.48 การเย็บกระเป๋ากะโปรง.....	7-46
7.49 แพทเทิร์นกระโปรงแบบที่ 1 และแบบที่ 2.....	7-46
7.50 วิธีสร้างกระเป๋ากะโปรงแบบที่ 3.....	7-47
7.51 แพทเทิร์นกระเป๋ากะโปรงแบบที่ 3.....	7-48
8.1 แบบเสื้อเบื้องต้นไม่มีเกล็ดคอ.....	8-1
8.2 แบบเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดคอ.....	8-4
9.1 แบบเสื้อเกล็ดคอที่ตะเข็บข้าง.....	9-2
9.2 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดคอที่ตะเข็บข้าง.....	9-3
9.3 แบบเสื้อเกล็ดคอที่กลางคอหน้า.....	9-4
9.4 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดคอที่กลางคอหน้า.....	9-5
9.5 แบบเสื้อเกล็ดคอที่เอว.....	9-6
9.6 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดคอที่เอว.....	9-7
9.7 แบบเสื้อเกล็ดคอที่วงแขน.....	9-8
9.8 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดคอที่วงแขน.....	9-9

ภาพประกอบ	หน้า
9.9 แบบ เลื่อ เกล็ดคอยู่ที่ข้างคอ	9-10
9.10 วิธีสร้างตำแหน่ง เกล็ดคอยู่ที่ข้างคอ	9-11
9.11 แบบ เลื่อ เกล็ดคอยู่ที่กลางอก	9-12
9.12 วิธีสร้างตำแหน่ง เกล็ดคอยู่ที่กลางอก	9-13
9.13 แบบ เลื่อ เกล็ดคอยู่ที่ตะ เข็บข้าง 2 เกล็ด	9-15
9.14 วิธีสร้างตำแหน่ง เกล็ดคอยู่ที่ตะ เข็บข้าง 2 เกล็ด	9-16
9.15 แบบ เลื่อ เกล็ดคอยู่ที่ตะ เข็บไหล่ 3 เกล็ด	9-17
9.16 วิธีสร้างตำแหน่ง เกล็ดคอยู่ที่ตะ เข็บไหล่ 3 เกล็ด	9-18
9.17 แบบ เลื่อ เกล็ดคอยู่ที่เอวแบบจิบรูด	9-19
9.18 วิธีสร้างตำแหน่ง เกล็ดคอยู่ที่เอวแบบจิบรูด	9-20
10.1 วิธีสร้างแขน เลื่อ เบื้องต้น	10-1
10.2 แพท เทิร์นแขน เลื่อ เบื้องต้น	10-2
10.3 เลื่อแขนสั้นพองที่ไม่จิบไม่รูด	10-5
10.4 วิธีสร้างแขน เลื่อสั้นพองที่ไม่จิบไม่รูด	10-6
10.5 เลื่อแขนฟิลิปปินส์	10-7
10.6 วิธีสร้างแขน เลื่อฟิลิปปินส์	10-8
10.7 เลื่อแขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขน	10-9
10.8 วิธีสร้างแขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขน	10-10
10.9 เลื่อแขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขนป้ายซ้อน	10-11
10.10 วิธีสร้างแขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขนป้ายซ้อน	10-12
10.11 แพท เทิร์นแขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขนป้ายซ้อน	10-13
10.12 เลื่อแขนสั้นพองทั้งหัวแขนและปลายแขน	10-14
10.13 วิธีสร้างแขนสั้นพองทั้งหัวแขนและปลายแขน	10-15
10.14 เลื่อแขนสั้นพอง เฉพาะปลายแขน	10-16
10.15 วิธีสร้างแขนสั้นพอง เฉพาะปลายแขน	10-17

ภาพประกอบ	หน้า
10.16 เลื้อยแขนทวิข	10-18
10.17 วิธีสร้างแขนทวิข	10-19
10.18 แพท เทิร์นแขนทวิข	10-19
10.19 เลื้อยแขน เขัด	10-20
10.20 วิธีสร้างแขน เขัด	10-20
10.21 เลื้อยแขนยาวพอง เฉพาะหัวแขนหรือแขนหมูแฮม	10-21
10.22 วิธีสร้างแขนยาวพอง เฉพาะหัวแขนหรือแขนหมูแฮม	10-22
10.23 แพท เทิร์นแขนยาวพอง เฉพาะหัวแขนหรือแขนหมูแฮม	10-23
10.24 เลื้อยแขนยาวพอง เฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน	10-24
10.25 วิธีสร้างแขนยาวพอง เฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน	10-25
10.26 แพท เทิร์นแขนยาวพอง เฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน	10-26
10.27 เลื้อยแขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน	10-27
10.28 วิธีสร้างแขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน	10-28 ,10-29
10.29 แพท เทิร์นแขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน	10-30
10-30 เลื้อยแขนยาวพอง เฉพาะปลายแขน	10-31
10-31 วิธีสร้างแขนยาวพอง เฉพาะปลายแขน	10-32 ,10-33
10-32 แพท เทิร์นแขนยาวพอง เฉพาะปลายแขน	10-34
10.33 วิธีสร้างการ เก็บไหล่หรือลดไหล่	10-35
11.1 เลื้อยแขนแร็กแล่น	11-1
11.2 วิธีสร้างแขนแร็กแล่น	11-3
11.3 แพท เทิร์นแขนแร็กแล่น	11-3
11.4 เลื้อยแขนปีกนก	11-4
11.5 วิธีสร้างแขนปีกนก	11-5
11.6 เลื้อยแขนกุด	11-6
11.7 วิธีสร้างแขนกุด	11-7
11.8 เลื้อยแขนในตัว	11-8

ภาพประกอบ	หน้า
11.9 วิธีสร้างแขนในคิ้ว	11-9
11.10 เลื้อยแขนในคิ้วยาว	11-10
11.11 วิธีสร้างแขนในคิ้วยาว	11-11
12.1 เลื้อยคอแหลมหรือคอวี	12-1
12.2 วิธีสร้าง เลื้อยคอแหลมหรือคอวี	12-3
12.3 แพทเทิร์น เลื้อยคอแหลมหรือคอวี	12-4
12.4 เลื้อยคอสี่เหลี่ยม	12-5
12.5 วิธีสร้าง เลื้อยคอสี่เหลี่ยม	12-6
12.6 แพทเทิร์น เลื้อยคอสี่เหลี่ยม	12-7
12.7 เลื้อยคอกว้าง	12-8
12.8 วิธีสร้าง เลื้อยคอกว้าง	12-9
12.9 แพทเทิร์น เลื้อยคอกว้างแผ่นหน้า	12-10
12.10 แพทเทิร์น เลื้อยคอกว้างแผ่นหลัง	12-11
12.11 เลื้อยคอปาด	12-12
12.12 วิธีสร้าง เลื้อยคอปาด	12-13
12.13 แพทเทิร์น เลื้อยคอปาด	12-14
12.14 เลื้อยคอผูก	12-15
12.15 วิธีสร้าง เลื้อยคอผูก	12-16
12.16 แพทเทิร์นขนาดของโบว์แบบต่าง ๆ	12-17
13.1 เลื้อยปีกบัวมน	13-1
13.2 เลื้อยปีกบัวแหลม	13-1
13.3 วิธีสร้างปีกบัวมนและปีกบัวแหลม	13-2
13.4 แพทเทิร์นปีกบัวมน	13-2
13.5 แพทเทิร์นปีกบัวแหลม	13-2
13.6 วิธีสร้างปีกบัวมนตั้งและปีกบัวแหลมตั้ง	13-3
13.7 แพทเทิร์นปีกบัวมนตั้ง	13-4

ภาพประกอบ	หน้า
13.8 แพทเทิร์นปักบัวแหลมตั้ง	13-4
13.9 เสื้อปักกลาสีเรือหรือปักทหารเรือ	13-5
13.10 วิธีสร้างปักกลาสีเรือ	13-6
13.11 เสื้อปักสาววัยไม่มีหยัก คอโปโล	13-7
13.12 วิธีสร้างปักสาววัยไม่มีหยัก คอโปโล	13-8
13.13 เสื้อปักสาววัยมีรอยหยักสาปโปโล	13-9
13.14 วิธีสร้างปักสาววัยมีรอยหยักสาปโปโล	13-10, 13-11
13.15 แพทเทิร์นปักสาววัยมีรอยหยักสาปโปโล	13-12
13.16 เสื้อปักคอตั้ง	13-13
13.17 วิธีสร้างปักคอตั้ง	13-14
13.18 แพทเทิร์นปักคอตั้ง	13-14
13.19 เสื้อปักกล้วยหอม	13-15
13.20 วิธีสร้างปักกล้วยหอม	13-16
13.21 เสื้อปักในตัวยกแบบ เทอเลอร์	13-17
13.22 วิธีสร้างปักในตัวยกแบบ เทอเลอร์	13-8, 13-9
13.23 เสื้อปักในตัวยกหรือปักมีกนก	13-20
13.24 วิธีสร้างปักในตัวยกหรือปักมีกนก	13-21
13.25 เสื้อปักในตัวยกปักสาววัย	13-22
13.26 วิธีสร้างปักในตัวยกปักสาววัย	13-23
13.27 เสื้อปักเชิด	13-24
13.28 วิธีสร้างปักเชิด	13-24
13.29 แพทเทิร์นปักเชิด	13-25

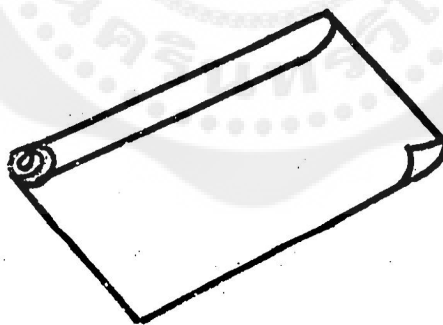
บทที่ 1

แนะนำเครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดเย็บ

เครื่องมือเครื่องใช้ที่ถูกต้อง ต้องอยู่ในสภาพที่ดี อยู่ในที่ที่จะหยิบได้ง่าย ผู้ใช้สะดวกใจตัดเย็บได้รวดเร็ว เกิดความสนุกที่จะทำงาน เพราะงานตัดเย็บเป็นงานที่ต้องใช้ฝีมือ และความละเอียด เรียบร้อย ความประณีต และความเที่ยงตรง และที่สำคัญที่สุดก็คือ การใช้เครื่องมือให้ถูกต้อง เหมาะสมกับหน้าที่ จึงจะเป็นการถนอมคุณภาพเครื่องมือและฝึกนิสัยผู้ใช้ตลอดจนดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี อุปกรณ์ต่างๆ ที่ควรมีไว้ใช้ในงานสร้างแบบและตัดเย็บก็คือ

1. เครื่องมือในการสร้างแบบ (Pattern Making Tools)

1.1 กระดาษสร้างแบบ (Pattern Paper) ควรเป็นกระดาษสีขาวหรือสีเนื้อ การใช้ควรใช้ด้านที่ไม่มัน กระดาษสร้างแบบที่ดีจะดีเป็นตารางสี่เหลี่ยมทั้งแผ่นเพื่อให้ง่ายต่อการทำงาน

ภาพ 1.1 กระดาษสร้างแบบ

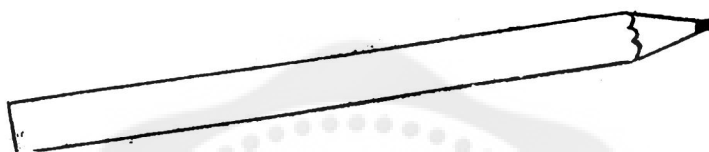
ข้อเสนอแนะ ข้างเลื้อควรซื้อกระดาษมาทีละมาก ๆ เพราะจะถูกลงกว่าราคาขายปลีก ควรจะเก็บรักษากระดาษ ดังนี้

1. เก็บไว้ในที่อากาศถ่ายเทได้ดีไม่เปียกชื้น

2. วางกระดาษตามแนวนอนเรียงซ้อนกัน

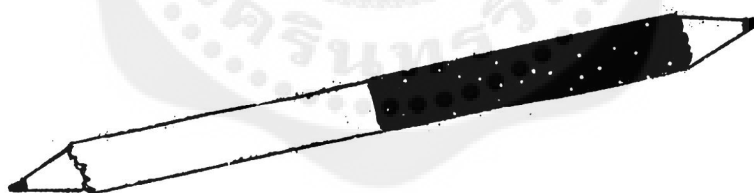
3. อย่าให้กระดาษถูกแสงแดดส่อง จะทำให้กระดาษเหลืองและกรอบ

1.2 ดินสอดำ (Black Pencil) ควรใช้ชนิดที่แกนดินสอไม่แข็งเกินไป และต้องไม่เป็นดินสอที่ดำมากขนาด 2B หรือ HB เพราะถ้าดำมากจะสกปรก และอาจจะเปราะหักง่าย

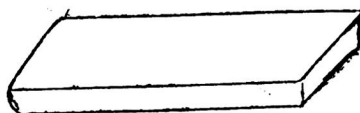
ภาพ 1.2 ดินสอดำ

1.3 ดินสอสี (Blue-Red Pencil) ใช้เขียนเส้นต่างๆ ที่ต้องการเน้น ใช้ทำเครื่องหมายต่างๆ ให้เด่นชัด มีทั้งชนิดที่เป็นสีเดียว (แดง หรือน้ำเงิน) ตลอดแท่ง และชนิดที่มี 2 สี (แดง หรือน้ำเงิน) ในแท่งเดียวกัน

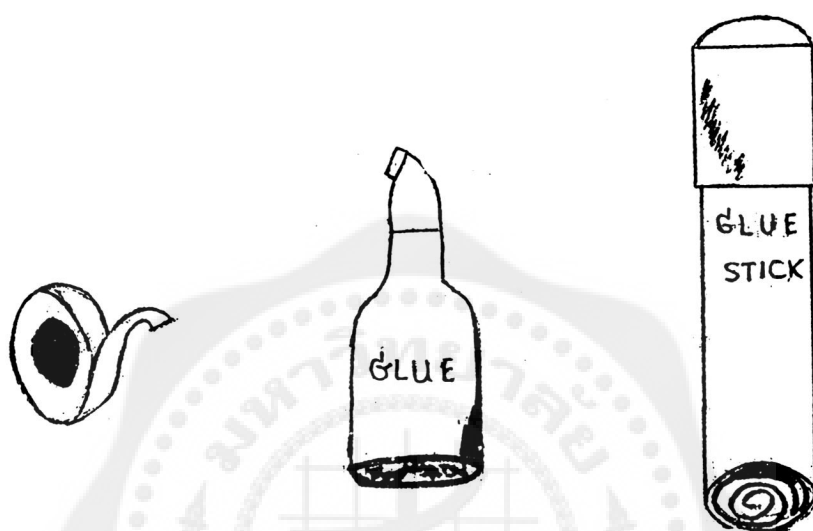
ภาพ 1.3 ดินสอสี

1.4 ยางลบ (Eraser) ใช้ลบเวลาสร้างแบบคัด

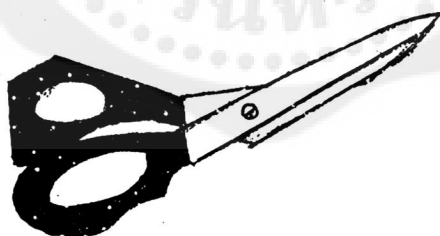
ภาพ 1.4 ยางลบ

1.5 กาว แป้งเปียก หรือสก็อตเทป (Glue or Scotch Tape) ใช้ติด
ต่อกระดาษเวลาสร้างแบบหล่อ

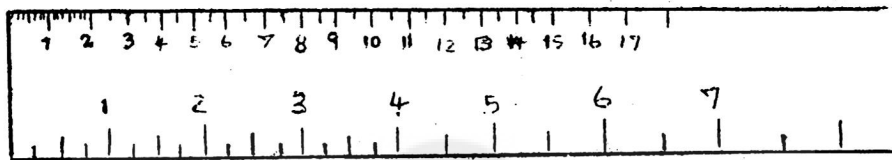
ภาพ 1.5 กาว แป้งเปียก และสก็อตเทป

1.6 กรรไกรตัดกระดาษ (Paper Scissors)

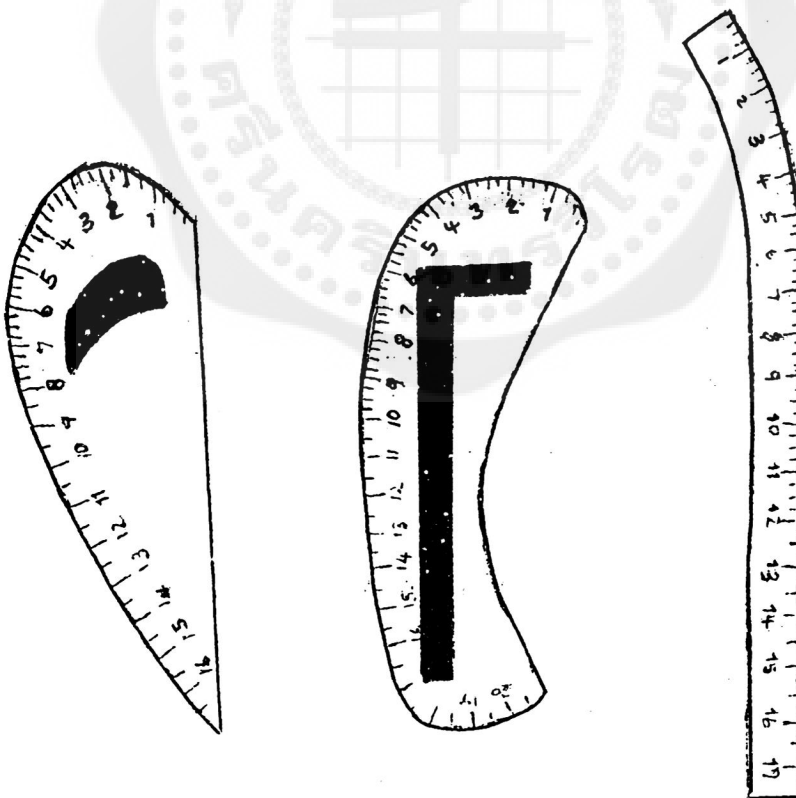
ภาพ 1.6 กรรไกรตัดกระดาษ

1.7 ไม้บรรทัดใส (Transparent Ruler) ควรมีทั้งชนิดยาว 24 นิ้ว (45 ซม.) และชนิดสั้น 12 นิ้ว (30 ซม.) เป็นพลาสติกอ่อนมีความใส สามารถมองเห็นข้างล่างได้ ใช้สำหรับขีดเส้นตรง แต่ไม่ใช่สำหรับวัด ในการก่อสร้างแบบเส้นจะใช้สายวัดวัดเท่านั้น เพราะไม้บรรทัดและสายวัดมีขนาดที่ผิดกัน ดังนั้นเวลาที่วัดตัวใช้สายวัด เวลาสร้างแบบก็ต้องใช้สายวัดด้วย

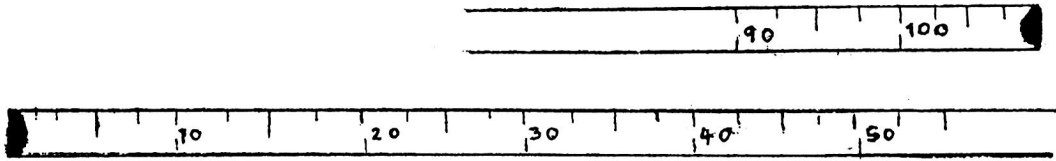
ภาพ 1.7 ไม้บรรทัดใส

1.8 ไม้โค้งสะโพก (Curve Ruler) ใช้สำหรับส่วนที่โค้งหรือเว้า เช่น สะโพก ตะเข็บข้าง (เสื้อ) ตะเข็บใต้ขากางเกง (เป้ากางเกง) แขนเสื้อนอกสากล

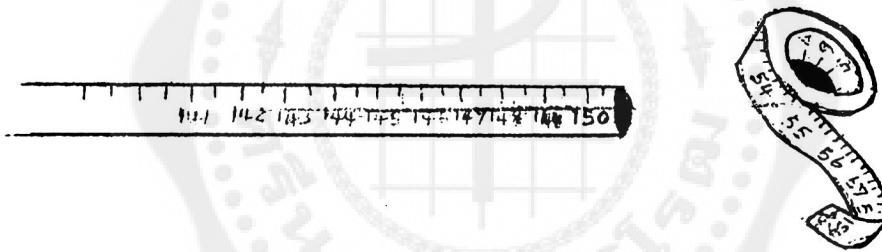
ภาพ 1.8 ไม้โค้งสะโพก

1.9 ไม้ทลา (Yardstick, Metre Stick) ใช้สำหรับวัดความกว้างยาวของผ้าและใช้วัดชายกระโปรงแทนที่วัดชายกระโปรง (Skirt Maker) ได้ในกรณีที่ไม่มียัดชายกระโปรง

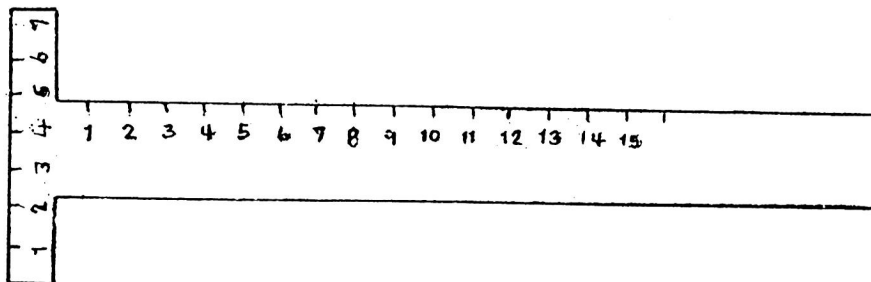
ภาพ 1.9 ไม้ทลา

1.10 สายวัด (Tape Measure) สายวัดตัวที่ดีต้องไม่ยืด ไม่หด และไม่ลู่ แลยทั้งสองด้านต้องหุ้มด้วยโลหะ จึงจะทน มีความยาววัดได้ทั้งเป็นนิ้วและเซนติเมตร มีขีดแบ่งไว้ละเอียดชัดเจนทั้งนิ้วและเซนติเมตร นอกไว้ทั้งสองด้าน เวลาหยิบขึ้นมาใช้จะใช้ได้สะดวก สายวัดจะมีความยาว 60 นิ้ว หรือ 150 เซนติเมตร ใช้สำหรับวัดขนาดตัวและวัดในการสร้างแบบ

ภาพ 1.10 สายวัด

1.11 ไม้ที (T-Square) ใช้สำหรับตีมุมฉาก ซึ่งบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้อง

ภาพ 1.11 ไม้ที

ข้อเสนอแนะ ไม้ T เมื่อเลิกใช้แล้วให้เก็บด้วยวิธีการแขวน โดยเอาหัวของไม้ T ขึ้น

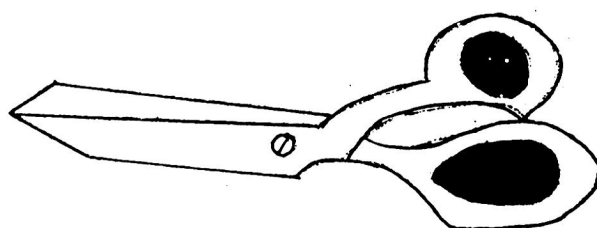
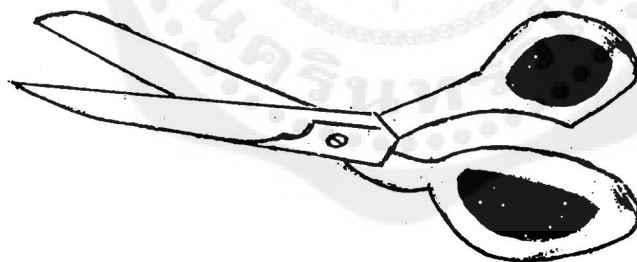
2. เครื่องใช้ในการตัดเย็บ

2.1 กรรไกร (Scissors and Shears) เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ที่สำคัญสำหรับช่างตัดเสื้อผ้า มีอยู่หลายแบบ หลายขนาด และหลายยี่ห้อ มีทั้งชนิดค้ำโค้งและค้ำตรง กรรไกรที่ดีต้องเหมาะกับผู้ใช้ ไม่ว่าคนนั้นจะถนัดซ้ายหรือถนัดขวา กรรไกรควรจะคมตั้งแต่ปลายใบกรรไกร อย่าให้กรรไกรดก ควรหยอดน้ำมันที่เกสียัวเป็นครั้งคราว

ข้อเสนอแนะ ถ้าไม่ใช้กรรไกรเป็นเวลานานๆ ควรใช้ผ้าชุบน้ำมันจักรเช็ดให้ทั่ว เพื่อป้องกันกรรไกรเป็นสนิม

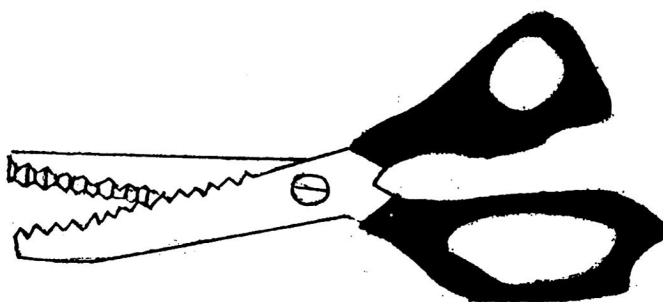
ช่างตัดเสื้อควรมีกรรไกรหลายชนิด หลายขนาด เพื่อใช้ให้เหมาะกับงานแต่ละงานดังนี้

2.1.1 กรรไกรตัดผ้า (Fabric Shears) ใช้สำหรับตัดผ้าจากแบบตัด ควรทำด้วยเหล็กที่มีคุณภาพดี มีความคมของใบกรรไกรตลอดจากโคนถึงปลาย กรรไกรตัดผ้าที่คมเมื่อจางกรรไกรตัดผ้าเดิมที่แล้วตัดลงไปตลอดถึงปลาย หากผ้าขาดโดยตลอด โดยไม่มีเศษด้ายจากผ้าติดกรรไกร ขนาดที่นิยมใช้มักเป็นขนาด 8 - 9 นิ้ว หรือตั้งแต่เบอร์ 9, 10, 12 เพราะเหมาะสำหรับตัดผ้าหนาได้ดีด้วย

ภาพ 1.12 กรรไกรตัดผ้า

2.1.2 กรรไกรซิกแซก (Serrated Shears or Pinking Shears) ใช้ตัดกันผ้าลุย

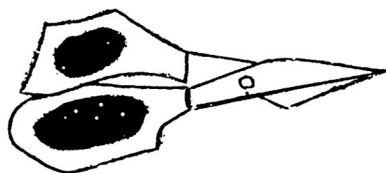
ภาพ 1.13 กรรไกรซิกแซก

2.1.3 กรรไกรก้ามปู (Sewing Scissors Clipper) ใช้ตัดเศษผ้า หรือขณะที่เย็บใช้ตัดผ้า มีความยาวประมาณ 7.5 ซม. ใช้ขณะเย็บจักรเพราะหยิบใช้สะดวกและรวดเร็ว

ภาพ 1.14 กรรไกรก้ามปู

2.1.4 กรรไกรเล็ก (Cuticle Scissors) ใช้เล็ม (ปก ข้างตัว, วงแขน) หรือใช้เจาะรังคุด เล็มตกแต่ง ขนาดความยาวที่นิยมใช้ 5 - 7 นิ้ว มีความคมมาก ใช้เมื่อต้องการตัดส่วนเล็กๆ ที่ต้องระวังเป็นพิเศษ เช่น ลูกไม้ เป็นต้น

ภาพ 1.15 กรรไกรเล็ก

2.2 ที่เลาะผ้า (Seem Ripper) ใช้เลาะแนวตะเข็บต่างๆ ที่ต้องมีการแก้ไข เลาะด้ายเนาหรือเลาะบางแห่งที่ต้องการ หรือใช้เจาะแนวรั้งคุมที่เจาะด้วยจักรควรเลือกที่คมและไม่เป็นสนิม

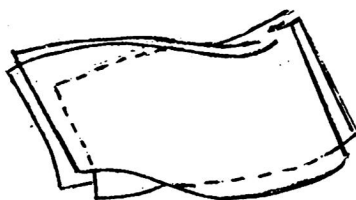
ภาพ 1.16 ที่เลาะผ้า

2.3 ลูกกลิ้ง (Trace Wheel) มี 2 ชนิด ชนิดฟันแหลม (Spiked Wheel) ใช้กดกระดาษสร้างแบบ และกดทำรอยบนผ้าเนื้อปานกลาง จนถึงเนื้อหนา ส่วนชนิดฟันมนหรือชนิดทื่อ (Smooth-Edget Wheel) ใช้กดทำรอยบนกระดาษสร้างแบบ แบบนึ่งหรือที่เรียกกันว่าทิชชู เปเป้อ (Tissue Paper) และผ้าเนื้อบางเบา เนื้อนึ่ง ลูกกลิ้งทั้งชนิดฟันมนและชนิดฟันแหลม มีจุดประสงค์อย่างเดียวกันคือ กลิ้งทำเครื่องหมายจากแบบลงบนผ้าเพื่อที่จะเย็บ ลูกกลิ้งที่ดีไม่ควรเป็นสนิม

ภาพ 1.17 ลูกกลิ้ง

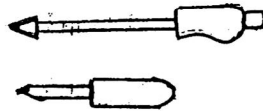
2.4 กระดาษครอย (Colored Carbon Paper) เป็นกระดาษอาบด้วยเทียนไข มีหลายสี ควรใช้กระดาษครอยสีใกล้เคียงกับผ้า กระดาษครอยจะใช้ร่วมกับลูกกลิ้ง สามารถชักออก

ภาพ 1.18 กระดาษครอย

2.5 ดินสอสีเขียนผ้า (Dressmaker's Pencil or Nylon Tip Pen)

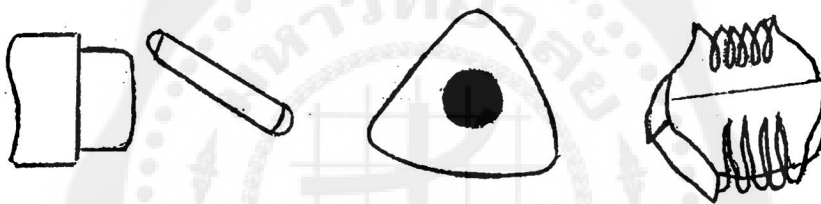
ใช้ในการทำเครื่องหมาย เช่น ตำแหน่งต่างๆ กระดุม รั้งดุม คางขอ เป็นต้น

ภาพ 1.19 ดินสอสีเขียนผ้า

2.6 ขอลค์เขียนผ้า (Tailor's Chalk)

ใช้ในการทำเครื่องหมายบนผ้าใช้ขีดทำแนวบนผ้า ใช้มีดขูดเหลาเมื่อมันหุ้ม มีหลายสี เป็นรูปสามเหลี่ยม ขีดแล้วเมื่อไม่ต้องการก็บดออกได้ง่าย ควรเลือกใช้สีใกล้เคียงกับผ้า

ภาพ 1.20 ขอลค์เขียนผ้า

ข้อ เสนอแนะ นิสีคส่วนมากจะไม่ได้ใช้ขอลค์สีทุกวันอย่างข่างเลื่อ บางครั้งใช้เทอมละครั้ง และ เมื่อนำขอลค์สีที่เก็บไว้มาใช้ อีก ขอลค์สีก็จะใช้ขีดแล้วแตกหรือหัก ดังนั้นเมื่อเลิกใช้ขอลค์สี เป็นเวลานานๆ ควรเก็บรักษาขอลค์ดังนี้

1. ไม่เก็บขอลค์สีในที่ที่มีแดดส่อง เพราะจะทำให้ขอลค์สีแห้งกรอบ
2. ใช้น้ำมันจักรหรือโลชั่นทาผิวลูบไล้ไว้ทั้งสองด้าน ก่อนที่จะเก็บ

ใส่กล่องหรือถุงพลาสติก

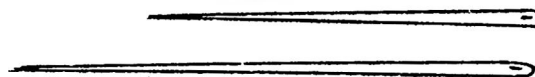
2.7 เข็มหมุด (Pins) ควรเลือกชนิดที่ไม่เป็นสนิม ปลายแหลมและยาว หัวทู่ด้วยพลาสติกสีต่างๆ (หัวมุก) เข็มหมุดชนิดสั้นและมีหัวเล็กไม่นิยมใช้ในงานตัดเย็บเสื้อผ้า เพราะไม่สะดวกในการหยิบ นิยมใช้แบบหัวมุกเพราะสะดวก ใช้กลัดแบบตัดขณะสร้างแบบหรือกลัดแบบติดผ้าหรือกลัดส่วนที่จะเย็บแทนการเนา

ภาพ 1.21 เข็มหมุด หมอนเข็ม และเข็มมือ

2.8 หมอนเข็ม จะมีขายสำเร็จรูป ทำไว้สวยงาม ซึ่งบางครั้งจะใช้สวมที่ข้อมือเป็นลักษณะกำไล หรืออาจจะเป็นยางยืดเย็บขนาดสวมใส่ข้อมือ ซึ่งให้ความสะดวกแก่ผู้ตัดเย็บมาก หมอนเข็มถ้าจะเย็บเองก็ได้ไม่ยาก หาเศษผม เศษซา-กาแฟ มาอัดให้แน่น ตักว่าอัดด้วยนุ่น เพราะเข็มไม่เป็นสนิม (ดูภาพประกอบภาพ 1.21)

2.9 เข็มมือ (Needle) ใช้สำหรับเย็บด้วยมือ เช่น เย็บคะเข็ม เนา สอย เย็บติดเครื่องเกาะเกี่ยว ถักรังดุม และเย็บในส่วนที่จักรเย็บไม่ได้ ขนาดที่นิยมใช้ เบอร์ 7 - 8 ใช้เย็บผ้าหนาและถักรังดุม เบอร์ 9 ใช้เย็บผ้าหนานปานกลาง เบอร์ 10 ใช้เย็บผ้าบาง เบอร์ 11 ใช้เย็บผ้าที่บางมาก เข็มสอยควรใช้เบอร์ 9 - 11

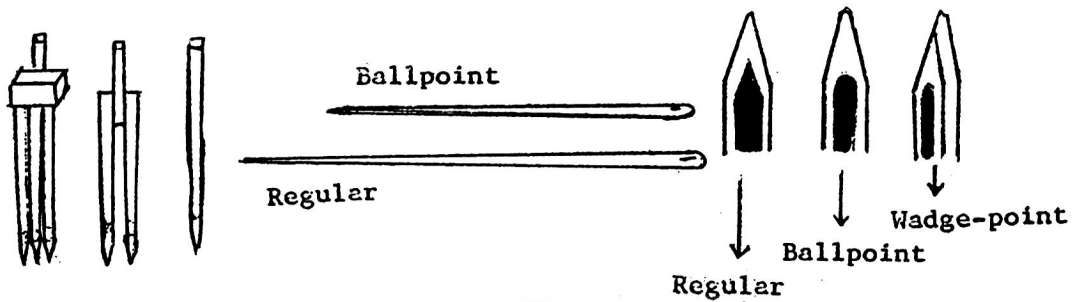

ภาพ 1.22 เข็มมือ

2.10 เข็มจักร (Machine Needle) ควรเลือกใช้ให้เหมาะกับเนื้อผ้า ขนาดของเข็ม ถ้าเข็มเบอร์ต่ำๆ จะมีขนาดเล็กและเหมาะที่จะใช้เย็บผ้าเนื้อบาง ถ้าขนาดของเข็มใหญ่ เบอร์ก็จะสูงขึ้นและเหมาะที่จะใช้เย็บผ้าเนื้อหนา ลักษณะของเข็มแบบธรรมดา (Regular) จะเป็นเข็มเบอร์ 9 - 18 สามารถใช้เย็บผ้าทุกชนิด

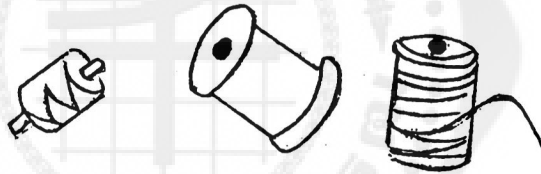
ลักษณะของเข็มแบบปลายมน (Ballpoint) ปลายของเข็มจะมนกลม เบอร์ 9 - 16 ใช้สำหรับเย็บกับผ้าอเนก

ลักษณะของ เข็มแบบปลายลิ้ม (Wedge-point) ปลายของ เข็มมี
ลักษณะคล้ายกับลิ้ม ซึ่งเหมาะสำหรับใช้เย็บหนัง ขนาดของเข็มจะเป็นเบอร์ 11 - 18
หมายเหตุ ดูความสัมพันธ์ของ เข็มจักร กับผ้า และ เบอร์ด้าย หน้า

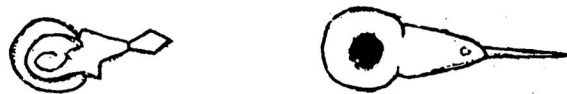
ภาพ 1.23 เข็มจักร

2.11 ด้าย (Thread) มี 2 ชนิด คือด้ายที่ใช้เย็บผ้าและด้ายเนา ด้าย
ที่ใช้เย็บผ้าจะเป็นด้ายที่เหนียว และไม่หักตัว ควรเลือกใช้สีเหมือนผ้า ส่วนด้ายเนาจะราคา
ถูกและไม่เหนียว

ภาพ 1.24 ด้าย

2.12 ที่สนเข็ม (Needle Threaders) ให้ช่วยในการสนเข็มให้
รวดเร็วยิ่งขึ้น

ภาพ 1.25 ที่สนเข็ม

2.13 ปลอกนิ้ว (Thimble) ปลอกสวมนิ้วสำหรับเย็บผ้า ป้องกันไม่ให้
เข็มแทงมือ ใช้ช่วยดันกันเข็มเมื่อเย็บผ้าหนา ควรทำจากเหล็กที่ไม่เป็นสนิม

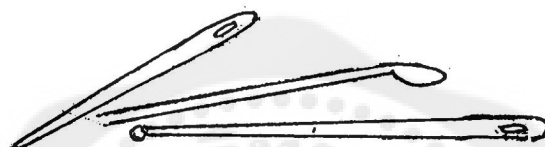
ภาพ 1.26 ปลอกนิ้ว

2.14 ปากคีบ(Pincers) ใช้เก็บด้ายที่เกิดจากการเลาะผ้า หรือด้ายเนา

2.15 เหล็กแทงปก เป็นเหล็กปลายแหลม ใช้สำหรับกลับมุมปกหรือส่วนที่เป็นมุม

2.15 เทียนไข ใช้สำหรับถูเส้นด้าย กรณีที่เย็บผ้าหนาๆ หรือถูด้ายสำหรับสอยไม่ให้ด้ายพันกัน

2.17 ที่ช่วยสอดเชือก, ยางยืด ใช้ช่วยสอดเชือก ยางยืด โบว์ ฯลฯ ในที่ที่ต้องการได้รวดเร็วและง่ายขึ้น

ภาพ 1.27 ที่ช่วยสอดเชือกและยางยืด

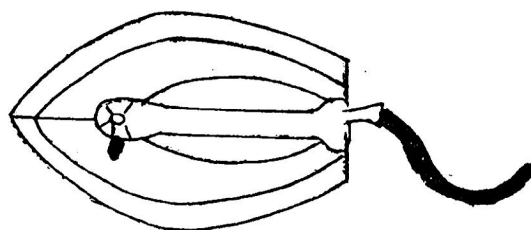
2.18 ที่ช่วยกลับผ้า ใช้ช่วยกลับผ้าที่เย็บแล้ว จากด้านผิดเพื่อปลี่ยนมาด้านที่ถูกง่ายเข้า เช่น ผ้าที่เป็นโบว์ มุมปกเสื้อ เข็มขัด ฯลฯ ได้รวดเร็วและง่ายขึ้น

ภาพ 1.28 ที่ช่วยกลับผ้า

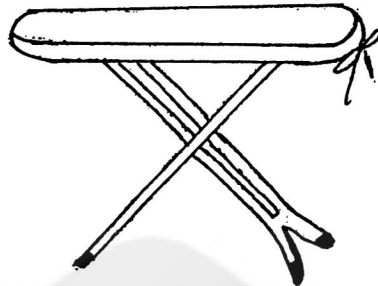
3. เครื่องใช้ในการรีดผ้า

3.1 เตารีด (Iron) เตารีดมี 2 ชนิด คือ เตารีดธรรมดา และเตารีดไอน้ำ ใช้รีดผ้าก่อนตัด และในขณะที่เย็บเพื่อให้ตะเข็บเรียบและทำให้งานตัดเย็บดูสวยงามขึ้น ประณีตมากขึ้น เพื่อให้ได้เสื้อผ้าที่มีตะเข็บเรียบไมย่นหรือโป่ง

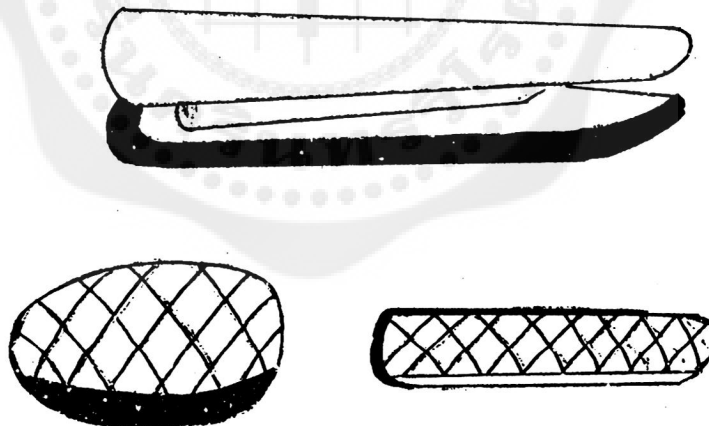
ภาพ 1.29 เตารีด

3.2 โต๊ะรีดผ้า (Press Board) เป็นโต๊ะรีดผ้าที่เก็บเก็บได้ ถ้าไม่ต้องการใช้ เหมาะสำหรับบริเวณสถานที่แคบๆ จะใช้แบบยืนรีด (ขาตั้งยาว) หรือวางบนพื้นรีด (ขาตั้งสั้น)

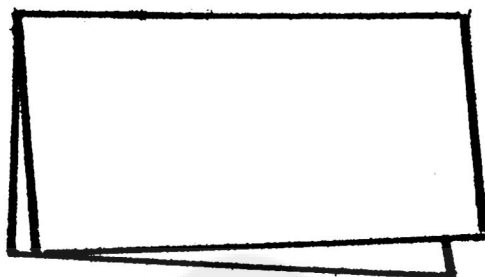
ภาพ 1.30 โต๊ะรีดผ้า

3.3 หมอนรองรีด (Press Cushion) ใช้สำหรับรองรีดบางส่วนของเสื้อหรือตะเช็บ ที่มีส่วนเว้าส่วนโค้ง ซึ่งช่วยทำให้รูปร่างของเสื้อสวยงาม หมอนรองรีดมีหลายแบบหลายขนาด เช่น รูปกลม รูปยาว เลือกใช้ให้เหมาะกับตะเช็บ

ภาพ 1.31 หมอนรองรีด

3.4 ผ้ารองรีด (Press Cloth) ใช้หุบน้ำบิดบนเสื้อผ้าที่จะรีด การรีดวิธีนี้ไม่ทำให้ผ้าคืนตัวเมื่อเย็นลง และยังป้องกันไม่ให้เตารีดติดผ้าอีกด้วยในกรณีที่ความร้อนของเตารีดสูงมาก ผ้ารองรีดที่ใช้โดยมากจะเป็นผ้าใยธรรมชาติ เช่น ผ้าฝ้าย มิสลิน เบ็นตัน

ภาพ 1.32 ผ้ารองรีด

สรุป

เครื่องมือเครื่องใช้ในการตัดเย็บ แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท

1. เครื่องใช้ในการสร้างแบบ
2. เครื่องใช้ในการตัดเย็บ
3. เครื่องใช้ในการรีด

เครื่องมือเครื่องใช้ทั้ง 3 ประเภทนี้มีความจำเป็นต่อผู้ที่เรียนทางด้าน การตัดเย็บ และช่างเสื้อผ้าทั่วไป การรู้จักใช้เครื่องมือเครื่องใช้และการเก็บรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ จะทำให้ใช้เครื่องมือเครื่องใช้ได้นานไม่ต้องซื้อหาบ่อยๆ เครื่องมือเครื่องใช้ บางชนิด ใช้แล้ว ก็หมดไปในขณะนั้น เช่น กระดาษสร้างแบบ บางชนิดก็ใช้ต่อมาได้ระยะหนึ่งถึงจะหมดไป เช่น ดินสอ ชอล์คเขียนผ้า กระดาษกรรอย เบ็นตัน และมีเครื่องมือ เครื่องใช้บางชนิด ที่มีอายุใช้งาน ได้นานเป็นเวลาหลายปี บางชนิด 1 ปีถึง 2 ปี เช่น ไม้บรรทัดโลหะ ที่เลาะผ้า และชนิดที่มีอายุ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป เช่น เตารีด กรรไกรตัดผ้า ถ้าผู้ใช้จักรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ให้ใช้ได้ นานๆ ไม่หายเสียก่อน เพราะว่าเครื่องมือเครื่องใช้บางชนิดมีราคาแพงและ เมื่อเสียก็สามารถ นำไปซ่อมกลับมาใช้ใหม่ได้

การซื้อเครื่องมือ เครื่องใช้ ต้องไม่คำนึงถึงราคาอย่างเดียว ต้องคำนึงถึงระยะเวลาและอายุการใช้งานด้วยของถูก ย่อมเสียเร็วและไม่มีคุณภาพ เสียเงินเพิ่มอีกนิดแต่ได้ของดี มีคุณภาพ

กิจกรรมท้ายบท

1. จงบอกชื่ออุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ที่มีสัณฐานมี บอกมาอย่างน้อย 10 อย่าง
เรียงลำดับตั้งแต่ความสำคัญมากไปหาน้อย
2. การเลือกใช้เข็มมือและเข็มจักรแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร อธิบาย

บทที่ 2

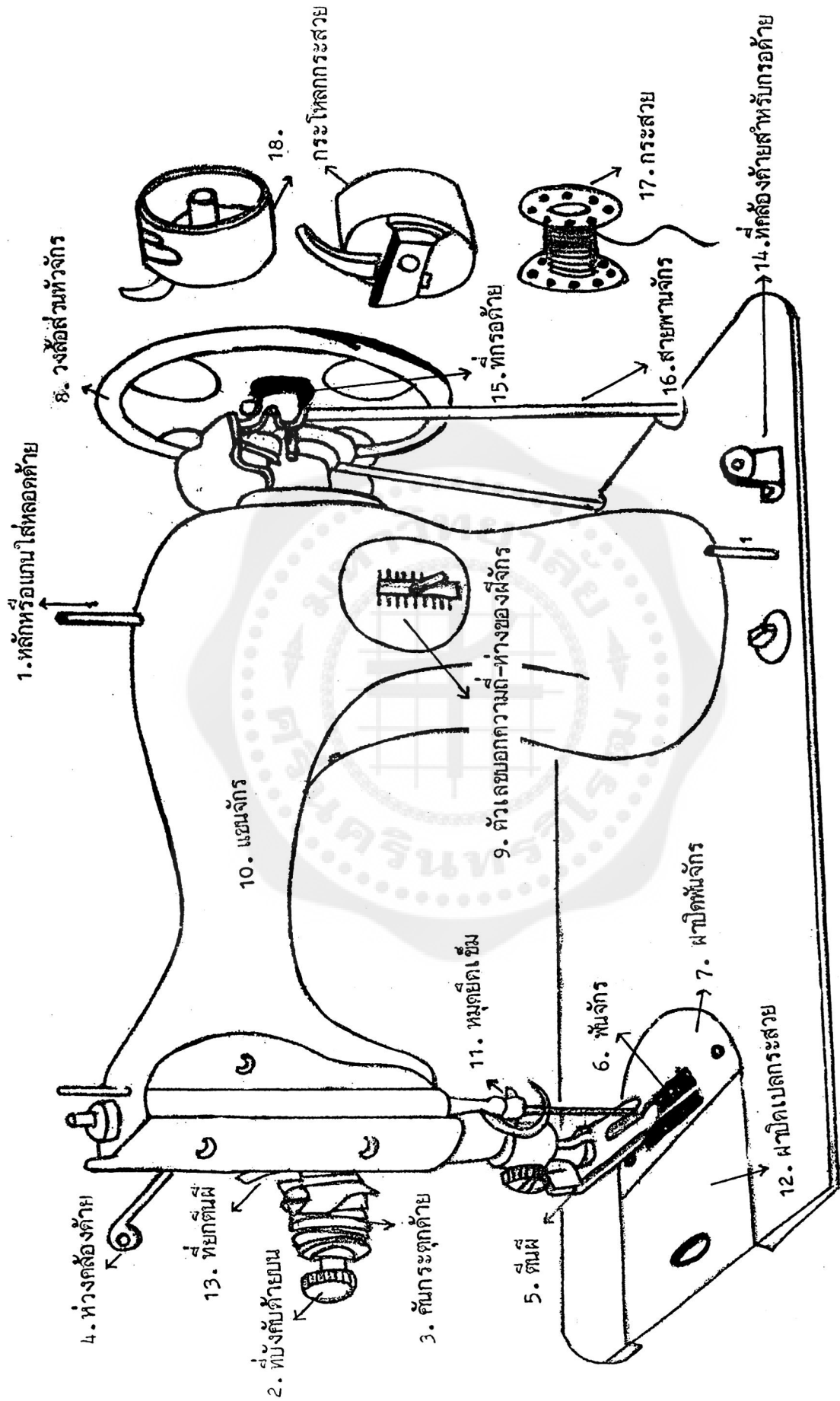
จักร เย็บผ้า

แนะนำจักร เย็บผ้า

จักร เย็บผ้า เป็นเครื่องมือที่สำคัญ ผู้ใช้จักรที่ดีควรรู้ส่วนต่างๆ ของจักร เย็บผ้า เพื่อที่จะได้เข้าใจและใช้ได้อย่างถูกต้องและแก้ไขข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นระหว่างการ เย็บ ตลอดจน รู้จักรรักษาอุปกรณ์ของจักรให้มีคุณภาพดี ใช้ได้ยาวนานอีกด้วย จักรเย็บผ้ามีหลายรุ่นหลายแบบ จะแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย สำหรับจักรแบบเดียวกันใช้งานเหมือนกัน ส่วนประกอบของจักร ที่จะนำมากล่าวนี้ เป็นส่วนประกอบส่วนใหญ่ของจักรทั่วไป จักรบางรุ่นอาจจะเปลี่ยน ตำแหน่งไปบ้าง แต่จะทำหน้าที่เหมือนกัน และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน แต่ถ้า เป็นจักรชนิดพกพา จะมีส่วนประกอบที่ซับซ้อนมากกว่าจักรธรรมดาที่เย็บอย่างเดียว

ส่วนประกอบทั่วไปของจักรธรรมดา

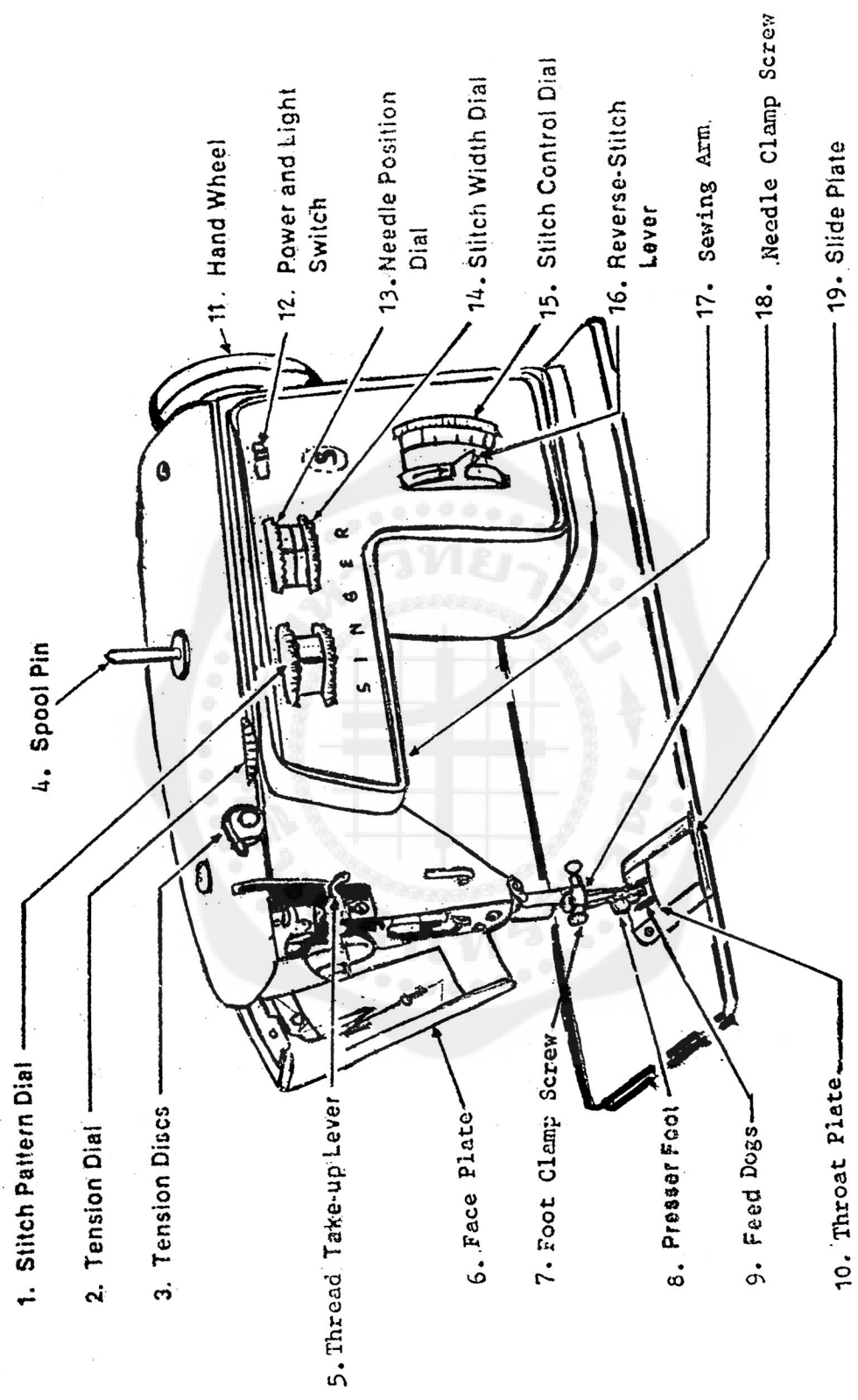
1. หลักหรือแกนใส่หลอดด้าย	10. แขนจักร
2. ที่บังคับด้ายบน	11. หมุดยึดเข็ม
3. คันกระตุกด้าย	12. ฝาปิด เปลกระสวย
4. หัวคล้องด้าย	13. ที่ยกตีนผี
5. ดิ้นผี	14. ที่คล้องด้ายสำหรับกรอด้าย
6. พันจักร	15. ที่กรอด้าย
7. ฝาปิดพันจักร	16. สายพานจักร
8. วงล้อส่วนหัวจักร	17. กระสวย
9. ตัวเลขบอกความถี่-ห่างของฝีจักร	18. กระโหลกกระสวย

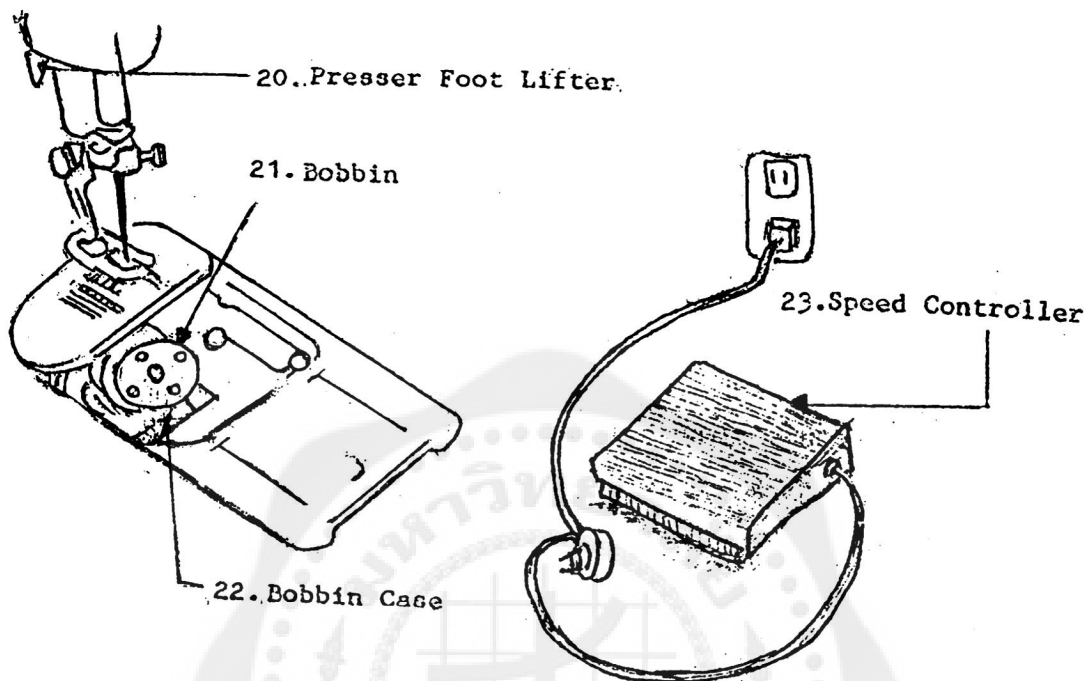
ภาพ 2.1 ส่วนประกอบทั่วไปของจักรธรรมดาคา

ส่วนประกอบทั่วไปของจักร เย็บผ้า (ที่ซิกแซก) (PARTS OF SEWING MACHINE)

1. แบนควบคุมการเย็บลวดลายซิกแซก (Stitch Pattern Dial)
2. ที่บังคับด้ายบน (Tension Dial) บังคับให้ด้ายบนตึงหรือหย่อน
3. คันกระตุกด้าย (Tension Discs) กระตุกด้ายออกมาจากหลอดด้าย
4. หลักรหรือแกนใส่หลอดด้าย (Spool Pin)
5. ท่วงคล้องด้าย (Take-Up Lever)
6. ฝาครอบด้านหน้า (Face Plate)
7. หมุดยึดตีนผี (Foot Clamp Screw)
8. ตีนผี (Presser Foot) กดให้ผ้าติดกับพนักจักร
9. พนักจักร (Feed Dogs) สำหรับส่งผ้าออกไปข้างหน้า
10. ฝาปิดพนักจักร (Throat Plate)
11. วงล้อส่วนหัวจักร (Hand Wheel) สำหรับหมุนให้เครื่องจักรทำงาน
12. ที่เปิด-ปิดหลอดไฟในตัวจักร (Power and Light Switch)
13. ตัวเลขบอกความถี่-ห่างของฝีจักร (Needle Position Dial)
14. แบนปรับความใหญ่-เล็กของลาย (Stitch Width Dial)
15. แบนปรับความถี่-ห่างของฝีจักร (Stitch Control Dial)
16. ปุ่มเดินถอยหลัง (Reverse-Stitch Lever)
17. แขนจักร (Sewing Arm)
18. หมุดยึดเข็ม (Needle Clamp Screw)
19. ฝาปิดแปลกระสวย (Slide Plate) เลื่อนปิด-เปิดเมื่อใส่กระสวย
20. ที่ยกตีนผี (Presser Foot Lifter) ยกตีนผีขึ้น-ลง
21. กระสวย (Bobbin) สำหรับใส่ด้ายล่าง
22. กระโหลกกระสวย (Bobbin Case) สำหรับใส่กระสวย
23. ที่เท้าเหยียบ (Speed Controller) ชนิดไฟฟ้า ใช้เท้าเหยียบเพื่อให้
วงล้อหมุน ทำให้สายพานเดิน เครื่องจักรทำงาน

ภาพ 2.2 ส่วนประกอบทั่วไปของจักรเย็บผ้าซิกแนก

ภาพ 2.3 ส่วนประกอบทั่วไปของจักร

การร้อยด้าย

การร้อยด้ายส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน ถ้าพอเย็บจักร เป็นมาบ้างแล้วจะต้อง เปลี่ยน จักรไปใช้จักรต่างบริษัทก็สามารถร้อยด้ายได้ เพราะหลักใหญ่ของการร้อยด้ายคือ

แกนหรือหลักใส่หลอดด้าย → พันด้ายรอบที่บังคับด้านบน (วนจากขวา ไปซ้าย) → ท่วงคล้องด้าย → คล้องสปริง →
 คันกระตุกด้าย → ท่วงคล้องด้าย → รูดเข็ม

ดินฝีนิตต่างๆ

ดินฝีเป็นอุปกรณ์ของจักร เย็บผ้าที่สำคัญอีกตัวหนึ่ง ทำหน้าที่บังคับผ้าไม่ให้ลื่นไหล ดินฝีมีหลายชนิด หลายแบบ บางชนิดเป็นชนิดโลหะ บางชนิดเป็นพลาสติก

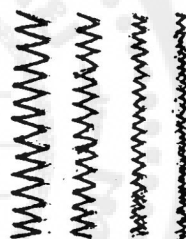
ดินฝีใช้เย็บเส้นตรงธรรมดา

ภาพ 2.4 ดินฝีเย็บเส้นตรง

การเย็บเส้นตรงจะใช้ดินฝีสำหรับเย็บเส้นตรงโดยตรงหรือจะใช้ดินฝีสำหรับเย็บซิกแซกก็ได้

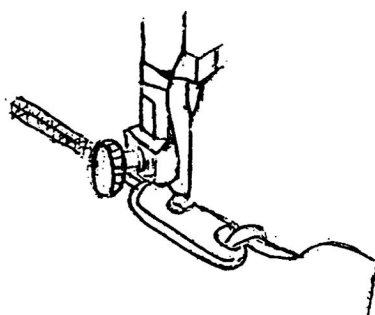
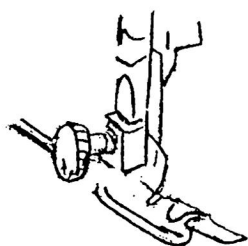
ดินฝีสำหรับเย็บซิกแซก

ภาพ 2.5 ดินฝีเย็บซิกแซก

ดินฝีสำหรับเย็บซิกแซก ใช้ประโยชน์ได้มากกว่าดินฝีธรรมดา เย็บเพื่อกันลู่ ใช้เย็บรั้งดูม เย็บเส้นตรง เย็บทำลวดลายต่างๆ

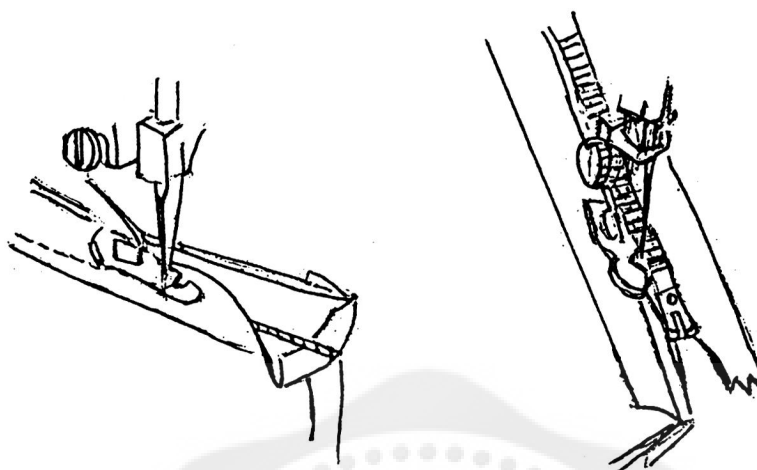
ดินฝีสำหรับม้วนริมผ้า

ภาพ 2.6 ดินฝีม้วนริมผ้า

ใช้ม้วนริมผ้า ผ้าจะม้วนตัว เป็น เกสียวเอง ในการม้วนริมผ้าจะเย็บเส้นตรงหรือเย็บซิกแซกก็ได้

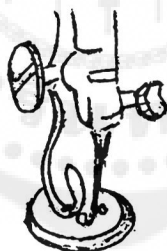
ดินฝัดดชิป

ภาพ 2.7 ดินฝัดดชิป

ดินฝัดดชิปจะเป็นดินพีขาวเดียว นอกจากเย็บชิปแล้วยังเย็บผ้ากันแทรกเชือก หรือที่เรียกว่าก้นนูน

ดินฝัดดกระดุม ใช้สำหรับดัดกระดุมด้วยจักร

ภาพ 2.8 ดินฝัดดกระดุม

การดูแลรักษาจักร

การดูแลรักษาจักร ทำให้จักรใช้งานได้นาน ควรหมั่นทำความสะอาดและหยอดน้ำมันจักรเพื่อป้องกันสนิม จะมากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการใช้งาน ถ้าเก็บจักรโดยไม่ได้นำไปใช้เป็นเวลานานๆ ควรหยอดน้ำมันจักรไว้ทั่วทุกจุดตามที่หนังสือคู่มือระบุไว้ การทำความสะอาดจักรควรทำทุกเดือน โดยใช้แปรงอ่อนๆ หรือผ้า บัดเช็ดทำความสะอาดส่วนต่างๆ เช่นที่บังคับด้ายบนคันกระดุมด้าย ขอบเกี่ยวด้าย จานกระสวย ฟันจักร

หมายเหตุ : ถ้าเป็นจักรที่ใช้มอเตอร์ ควรถอดปลั๊กไฟออกเสียก่อน เพื่อความปลอดภัย

การทำความสะอาดเปลกระสวย ต้องถอดเปลกระสวยออกโดย

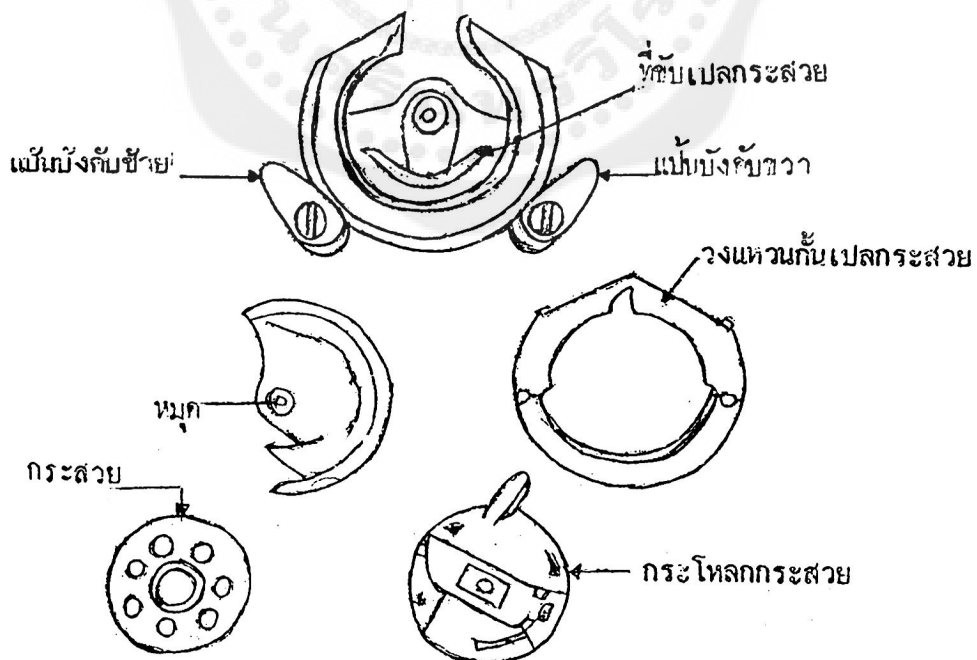
1. ยกเข็มให้อยู่ในตำแหน่งสูงสุด
2. ถอดกระโหลกกระสวยออก
3. ถอดเบ้าหมุนที่บังคับซ้ายขวา ซึ่งทำหน้าที่ยึดวงแหวนกัน เปลกระสวยออกจาก

เปลกระสวย

4. ดึงวงแหวนกัน เปลกระสวยและ เปลกระสวยออก
5. ใช้แปรงเล็กๆ บัดฝุ่นและเศษด้ายออกจากชิ้นส่วนต่างๆ
6. ใช้ผ้าชุบน้ำมัน เช็ดทุกส่วนที่ถอดออกมา
7. ใส่เปลกระสวยเข้าที่เดิม โดยจับหมุดกลาง เปลกระสวย แล้วใส่เปลกระสวย

บนที่ขัง เปลกระสวย

8. ใส่วงแหวนกันเปลกระสวย
9. ยึดวงแหวนกัน เปลกระสวยโดยหมุนเบ้าบังคับซ้าย-ขวา ให้กลับ เข้าในตำแหน่ง เดิม
10. ใส่กระโหลกที่บรรจุกระสวยแล้ว

ภาพ 2.9 ส่วนประกอบของ เครื่องจักร

การดูแลรักษาทั่วๆ ไปสำหรับจักรเย็บผ้า

1. ควรทำความสะอาดทุกครั้งหลังจากเลิกใช้จักรแล้ว ใช้แปรงขัดฝุ่นออกจากพื้นจักรและเพลกระสวย จักรบางบริษัทจะมีแปรงมาให้ แต่ถ้าไม่มีจะใช้แปรงทาสีขนาด $\frac{1}{2}$ นิ้ว หรือแปรงสีฟันขัดฝุ่นออกจากพื้นจักรและ เพลกระสวยแทนได้

2. หมั่นหยอดน้ำมันจักรอยู่เสมอ หรือหลังจากเลิกใช้แล้ว ตามรูดหยอดน้ำมันและตามข้อเหวี่ยงต่างๆ ให้ทั่ว (ตามหนังสือคู่มือ) ให้น้ำมันหยดเพียง 1 - 2 หยด อย่างหยอดมาจนชุ่ม เพราะถ้าหยอดมากจนชุ่มไม่ได้ประโยชน์อะไร นอกจากเปื้อนน้ำมันและ เปรอะจักร

3. ถ้าไม่ได้ใช้จักร เป็นเวลานานๆ ควรคลุมผ้าไว้ เพื่อป้องกันฝุ่นและความชื้น เพราะความชื้นทำให้จักร เป็นสนิม

ปัญหาทั่วๆ ไปเกี่ยวกับการใช้จักร

1. เข็มหัก

1.1 ใส่เข็มสุดหรือไม่

1.2 เข็มไม่งอ

1.3 แบบและขนาดของ เข็ม เหมาะสมกับด้าย

1.4 แบบและขนาดของ เข็ม เหมาะสมกับผ้า

1.5 สกรูที่บังคับดินมีหลวมหรือไม่ ทำให้ เข็มมากกระทบดินฝั

2. ด้ายขาด

2.1 ร้อยด้ายถูกต้องหรือไม่

2.2 ที่บังคับด้ายบนแน่นเกินไป

2.3 ด้ายออกจากหลอดเป็นไปอย่างไม่คล่องตัว

2.4 ด้ายเปื่อย เพราะด้ายไม่มีคุณภาพ

2.5 รอบๆ เพลกระสวยและตัวกระสวยมีผงของ เศษผ้าและ เศษด้ายติดอยู่

สาเหตุและวิธีแก้ไข เมื่อจักรขัดข้อง

ปัญหา	สาเหตุ	รักษา
1. เสียงดัง	รื้อยด้ายผิด ขาดน้ำมัน อุปกรณ์บางชิ้นหลวม อุปกรณ์สกปรก	รื้อยด้ายใหม่ ใส่น้ำมัน ขันหรือยึดอุปกรณ์ให้แน่น ทำความสะอาด
2. ด้ายขาด	ด้ายดึงเกินไป ด้ายเปื่อย, ด้ายไม่เรียบ ด้ายมีปมมาก มีเศษด้าย เศษละออง ใส่ด้ายผิด ใส่เข็มผิด	ตรวจที่บังคับด้ายบนและด้ายล่าง ให้พอดีกัน ใช้ด้ายที่มีคุณภาพ ทำความสะอาดและหยอดน้ำมันจักร ใส่ด้ายให้ถูก ใส่เข็มให้ถูก
3. ด้ายเป็นถั่ววงอก	ด้ายที่เย็บเส้นไม่เรียบเสมอ กัน ด้ายบนหรือด้ายล่างดึงเกินไป ปรับด้ายข้างล่างหรือข้างบน ไม่ได้ที่ เข็มงอ, เข็มทื่อ เศษด้าย เศษผงติดอยู่ที่พื้นจักร	เปลี่ยนด้ายให้ได้เบอร์มาตรฐาน มีคุณภาพ ตรวจที่บังคับด้ายบนหรือด้ายล่าง ปรับความตึงหย่อนที่ปุ่มปรับด้าย ไม่ได้ที่ เปลี่ยน เข็มใหม่ ทำความสะอาดหยอดน้ำมัน
4. เข็มไม่ยอมเคลื่อนที่ ขึ้นหรือลง	ด้ายอาจจะพันที่กระสวยหรือ กระโหลก	หมุนวงล้อที่หัวจักรย้อนหลัง เพื่อ ที่จะปล่อยให้ เส้นด้ายที่ยึดพัน คลายตัว
5. ผีเข็มกระโดด	เข็มงอหรือเข็มทู่ ใส่เข็มสั้นหรือยาวเกินไป	เปลี่ยน เข็มใหม่ ตรวจ เข็มหรือปรับ เข็ม

ปัญหา	สาเหตุ	รักษา
6. จักรหนักหรือฝืด ขณะเย็บ	ชั้นส่วนคามรอยต่อขาดน้ำมัน สายพานหย่อนหรือตึงเกินไป มีด้าย เศษผง เศษผ้า ติดอยู่ที่ กระโหลกหรือกระสวย	หยอดน้ำมันตามรอยข้อต่อ ปรับสายพานให้พอดี ทำความสะอาด หยอดน้ำมัน
7. เข็มหัก	ใช้น้ำมันจักรคุณภาพต่ำ เข็มคดไปชนกับแป้นกระสวย ใส่กระโหลกไม่เข้าที่ ทำให้ เข็มไปชน ด้ายถูกคันผีทับแน่นหรือด้ายไปพัน กับคันผี ใส่เข็มไม่เข้าที่ ใส่เข็มไม่สุด เข็มนยาวเกินไป ผ้าหนาเกินไป	ใช้น้ำมันจักรที่มีคุณภาพ เปลี่ยน เข็มใหม่ ใส่กระโหลกให้เข้าที่ก่อนลงมือ เย็บ ตรวจด้ายบน-ด้ายล่างก่อนลงมือ เย็บ ปรับใส่เข็มให้ถูกที่ ใส่เข็มให้สุด ใช้ เข็ม เบอร์ เล็กถ้าผ้าบางและ และ เบอร์ใหญ่กับผ้าหนา ใส่คันผีไม่แน่น ทำให้คันผีหลุด ใส่คันผีให้แน่น มากระทบกับเข็ม
8. ฝีเข็มไม่สวย	ด้ายบนและด้ายล่างตึงหย่อน ไม่พอดีกัน เส้นด้ายไม่เรียบเท่ากันตลอด เส้น การกรอด้วยใส่กระสวย ต้องกรอจากด้านหนึ่งไปยังอีก ด้านหนึ่ง กลับไปกลับมา ไม่ ใช้กรอตรงไหนก็ได้	ปรับด้ายบน ด้ายล่างให้พอดีกัน ใช้ด้ายที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน การกรอด้วยต้อง เรียบสม่ำเสมอ ต้องกรอจากด้านหนึ่งไปยังอีก ด้านหนึ่ง กลับไปกลับมา ไม่ ใช้กรอตรงไหนก็ได้

สรุป

ผู้ที่เกี่ยวข้องกับจักรเย็บผ้า ไม่ว่าจะเป็นนิสิต นักศึกษาที่ศึกษาวิชาตัดเย็บเสื้อผ้า หรือช่างตัดเสื้อผ้าทั่วไป นอกจากจะรู้จักใช้จักรและอุปกรณ์จักรได้ดีและถูกต้องแล้ว ควรรู้จัก ส่วนประกอบต่างๆ ของจักรเย็บผ้า ไม่ว่าจะเป็นจักรเย็บผ้า ชนิดธรรมดาหรือจักรที่ซิกแซก ได้ ตลอดจนอุปกรณ์ต่างๆ ไปของจักร การเรียกอุปกรณ์และส่วนประกอบของจักรได้ถูกต้อง ทำให้สะดวกเวลาเรียกขานมาซ่อม เพื่อช่างจะได้เตรียมอาหสยและเครื่องมือมาซ่อมถูกไม่ เสียเวลา และยังมีประโยชน์ในด้านการใช้ การดูแลรักษาจักร ว่าส่วนไหนควรรักษา ดูแล และใช้อย่างไร ทำให้จักรมีอายุใช้งานได้นาน ไม่ต้องซ่อมบ่อยๆ

การซ่อมและการแก้ไขเป็น เมื่อเกิดสาเหตุเล็กๆ น้อยซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นประจำและ บ่อยๆ สำหรับผู้ที่ใช้จักร เช่น ด้ายขาด ด้ายเป็นถ่วงออก จักรเสียงดัง ทำให้ไม่ต้องเสียเวลา คอยช่างมาซ่อมและยังประหยัดเงินอีกด้วย สิ่งที่เกิดขึ้นบ่อยๆ เหล่านี้ผู้ใช้ควรเรียนรู้วิธีแก้ไข เพราะเป็นสิ่งที่จำเป็น

กิจกรรมท้ายบท

1. ถ้านิสิตจะซื้อจักรไวใช้ นิสิตจะเลือกซื้อจักรเย็บผ้าแบบธรรมดาหรือจักรเย็บผ้าที่ซิกแซกได้ด้วย อธิบายและให้เหตุผลด้วยว่าเพราะอะไร
2. การดูแลรักษาจักรและแก้ไขจักรให้ดีขึ้น ถ้ามีปัญหาดังต่อไปนี้จะต้องทำอย่างไร
 - 2.1 จักรเสียงดังมากเวลาเย็บ
 - 2.2 จักรหนักหรือฝืดขณะเย็บ
 - 2.3 เข็มไม่ยอมเคลื่อนที่ขึ้นหรือลง

บทที่ 3

การใช้จักรเย็บผ้า

การเปิด-ปิดจักร

จักรเมื่อใช้ทุกวันเราก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลาเปิด-ปิดจักร แต่ถ้าไม่ได้ใช้นานๆ ก็ควรปิดจักรเอาไว้และหาผ้ามาคลุมเพื่อกันฝุ่น และเปิดใช้เมื่อต้องการจะใช้

วิธีเปิด-ปิดจักร

1. เปิดฝาโต๊ะออกและยกบานพับด้วยมือขวา ยกหัวจักรด้วยมือซ้าย และปิดบานพับลงจักรตั้งอยู่บนบานพับ
 2. ใส่สายพานจักร โดยบังคับวงล้อให้หมุน เข้าหาตัวผู้เย็บ
- การปิดจักรก็ทำคล้ายกับเปิดจักร
1. ปลดสายพานออก โดยบังคับวงล้อให้หมุนออกจากตัวผู้เย็บ
 2. ยกหัวจักรขึ้น เปิดฝาบานพับออก ใส่หัวจักรคืนที่ปิดฝาบานพับแล้วจึงปิดฝาโต๊ะ

การกรอด้วย

1. ควรทำให้เข็มหยุดนิ่งไม่ทำงาน ด้วยการคลาดเกลียวบังคับล้อที่หัวจักรจน เกลียวบังคับหลวม
2. พันด้ายที่กระสวย 4 - 5 รอบ ก่อนใส่กระสวยที่แกนหรือหลักกรอด้วย ผลักกระสวยให้รูหรือช่องเล็กตรงกับแกนเล็กๆ ข้างหลัก หรือแกนกรอด้วย ผลักที่บังคับกระสวยให้ยึดให้กระสวยติดกับหลักหรือแกนกระสวย
3. ถีบที่เท้าเหยียบให้จักรทำงาน หรือมือเตอร์ ถ้าจักรนั้นใช้มือเตอร์ จนด้าย เต็มกระสวยหรือตามต้องการ
4. หมุนที่บังคับล้อให้แน่น

การถอดกะโหลกกระสวยออกจากเปลงกระสวย

1. หมุนล้อที่หัวจักร เข้าหาตัวผู้เย็บให้ เข็มอยู่ในตำแหน่งสูงสุด
2. เปิดฝาครอบเปลงกระสวย
3. ใช้นิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ของมือซ้าย จับสลักที่ยึดกระสวยข้างออก ดึงกะโหลก

ออกจากเปลงกระสวย

4. เทกระสวยออกมาจากกะโหลกการสวย

หมายเหตุ กระสวยมี 2 ชนิด คือ กระสวยหงายและกระสวยคว่ำ ถ้าเป็นกระสวยหงาย กะโหลกอยู่ติดกับเปลงกระสวย เวลากรอด้ายดึงเอาแต่กระสวยออกมา ไม่ต้องถอดกะโหลก

การใส่กระสวยลงในกะโหลกกระสวย

1. จับกระสวยด้วยมือข้างหนึ่ง ส่วนอีกข้างหนึ่งจับกะโหลก
2. ใส่กระสวยลงในกะโหลก แล้วดึงปลายด้าย เข้าในร่องแล้วผ่านออกมาทาง

ปีกกระสวย ปล่อยปลายเส้นด้ายไว้อยาว 5 - 6 นิ้ว

การใส่กะโหลกการสวยลงในเปลงกระสวย

1. หมุนวงล้อให้ เข็มอยู่ในตำแหน่งสูง
2. เปิดฝาเปลงกระสวย
3. ใช้นิ้วชี้กับนิ้วหัวแม่มือจับที่สลักยึดกระสวยข้างออก
4. สอดกะโหลกกระสวย เข้าไปใน เปลงกระสวย
5. รูของแกนกระสวยจะสอดเข้าแกน เปลงกระสวย
6. เขากะสวยจะเข้าที่ช่องบากพอดี กดให้เข้าที่ เสียงจะดังกริ๊ก
7. ลองขยับวงล้อดูถ้ากะโหลกลงในเปลงกระสวย กะโหลกจะไม่หลุดออกมา

การใส่เข็ม

1. หมุนล้อที่หัวจักรให้หลักเข็มอยู่ในตำแหน่งที่สูงสุด
2. คลายหมุดที่รัดเข็มออกด้วยมือขวา
3. ใช้มือซ้ายจับเข็ม ให้ทางคันที่มีร่องอยู่ด้านนอก ด้านหน้าศคอยู่ด้านใน
4. ใส่เข็มให้โคน เข็มอยู่ในสุด แล้วจึงหมุนที่รัดเข็มรัดเข็มให้แน่น

การเย็บผ้า

เมื่อเริ่มจะลงมือเย็บผ้า

1. ต้องนำด้ายล่างที่อยู่กระสวยขึ้นมาย่างบน
 - 1.1 มือซ้ายจับด้ายบนที่พ้นจากกรูเข็มไว้
 - 1.2 หมุนวงล้อที่หัวจักรหรือจับที่สายพานก็ได้ถนัด จนกระทั่ง เข็ม เคลื่อนลงไป

ในพันจักรจนสุดแล้วหมุนวงล้อหรือดึงสายพานต่อไป เข็มจะเลื่อนขึ้นมา

- 1.3 ด้ายล่างจะติดด้ายขึ้นมา ดึงด้ายบนและด้ายล่างพร้อมกัน
 - 1.4 จับให้ด้ายบนและด้ายล่างอยู่ใต้และหลังคันทึ
2. นำผ้าที่จะเย็บมาไว้ใต้คันทึ
 - 2.1 ยกที่บังคับคันทึขึ้น
 - 2.2 สอดผ้าที่จะเย็บลงไปใต้คันทึ แต่ถ้าเข็มจักรอยู่ในพันจักรขณะที่คันทึได้

ยกขึ้นแล้ว ให้หมุนวงล้อที่หัวจักรหรือดึงสายพานให้เข็มลอยตัวขึ้นก่อนจึงจะสอดผ้าไว้ใต้คันทึได้

3. จับด้ายบน และ ด้ายล่างให้อยู่ใต้และหลังคันทึ
4. บัก เข็มลงตรงจุดที่ต้องการจะเย็บ ถ้าไม่บัก เข็มก่อนเวลาเย็บผ้า เข็มอาจจะเลื่อน ไม่ตรงตำแหน่งที่จะเย็บได้

5. ยกที่บังคับคันทึลง คันทึจะลงมากดผ้าที่จะเย็บ

6. เริ่มเย็บ โดยใช้มือขวาหมุนวงล้อที่หัวจักรหรือดึงสายพาน แท้ถึจักรให้เครื่อง เดิน ถ้าเป็นจักรมอเตอร์จะผ่อนแรงได้มาก แต่ว่าความไวของผ้าเย็บจะเร็วกว่าจักรที่ใช้เท้าถึ

7. เมื่อเย็บจนสุดตะเข็บหรือแนวที่จะเย็บ ให้ยกคันทึขึ้น แล้วเอาผ้าออกจากทางด้านหลังของจักร ดัดด้ายให้ห่างจากตัวตะเข็บประมาณ 3 - 4 นิ้ว

ข้อควรรู้เกี่ยวกับการตัดเย็บผ้าชนิดต่างๆ

ผ้าใยสังเคราะห์ (โพลีเอสเตอร์, เรยอน, อซิเตท เป็นต้น)	ผ้าเจอร์ซี	ผ้ากำมะหยี่
1. เดินจักรช้ากว่าธรรมดา	1. เดินจักรธรรมดา	1. เดินจักรธรรมดา
2. เดินกันยืดบนตะเข็บที่จำเป็น	2. ดึงผ้าเล็กน้อยขณะที่ลงมือ	2. ควรใช้ด้ายมัน เย็บ
3. รีดตะเข็บและส่วนอื่นๆ	มือเย็บ (ใช้มือดึงผ้าบ้าง	3. ระยะฝีเข็มประมาณ
เมื่อแน่ใจว่าจะไม่มีการ	ข้างหน้าและหลังคืนฝี)	10-12 ฝีเข็มต่อ 1 นิ้ว
เปลี่ยนแปลง เพราะถ้า	3. ระยะของฝีเข็มประมาณ	แต่ถ้าถี่กว่านี้ผ้ากำมะหยี่
เป็นรอยแล้วหายได้ยาก	10 ฝีเข็มต่อ 1 นิ้ว	จะเสียและเมื่อจำเป็น
4. ระยะของฝีเข็ม ถ้าเป็นผ้า	4. คลายลานบังคับด้ายให้	ต้องเลาะจะทำให้ผ้า
หนาให้ปรับฝีเข็มเท่ากับผ้า	หย่อนกว่าการเย็บธรรมดา	ขาดได้ง่าย
ธรรมดา แต่ถ้าเป็นผ้าเนื้อ	เพื่อไม่ให้ด้ายขาดขณะเย็บ	4. ทนลานบังคับด้ายให้ตึง
ละเอียดให้ปรับฝีเข็มถี่กว่า		เพื่อไม่ให้ชนกำมะหยี่
การเย็บผ้าธรรมดา		รวม

หมายเหตุ : การถักจักร ควรวางเท้าให้เท่าใดเท้าหนึ่งเยื้องไปข้างหน้า ส่วนอีกเท้าหนึ่ง
อยู่หลัง เพื่อจะได้ผ่อนแรงเวลาเย็บ ไม่ต้องเสียแรงมากเหมือนเหยียบสองเท้า
เสมอกัน

การเย็บของของ เข็ม ด้าย และชนิดของผ้า

ขนาดของ เข็มจักร (เบอร์)	ชนิดและขนาดของด้าย (เบอร์)	ชนิดของผ้า
9	ด้ายมันเส้นเล็ก ด้ายไหมชนิดดี ด้ายฝ้าย เบอร์ 80-100	ผ้าเนื้ออ่อนนุ่ม เช่น ผ้าแพรโปร่ง ผ้าชีฟอง ผ้าไหม ผ้าลูกไม้ ผ้ามัสลินชนิด เนื้อละเอียด

ขนาดของเข็มจักร (เบอร์)	ชนิดและขนาดของด้าย (เบอร์)	ชนิดของผ้า
11	ด้ายมัน เบอร์ 50 ด้ายไหมชนิดธรรมดา ด้ายฝ้าย เบอร์ 60-100	ผ้าเนื้อบาง เช่น ผ้าลินิน ผ้าฝ้ายชนิดบาง ผ้าฝ้ายเนื้อปานกลาง ผ้าเจอร์ซี ผ้าบ้าน ผ้าแพรมัน ผ้าแพรเย็น ผ้ากำมะหยี่ ผ้าพลาสติก
13	ด้ายมัน เบอร์ 60	ผ้าฝ้าย ผ้ามองดาตูร์ ผ้าลินิน
14	ด้ายมัน เบอร์ 50 ด้ายฝ้าย เบอร์ 40-60	ผ้าฝ้ายเนื้อค่อนข้างหนา ผ้าลินิน เนื้อแน่น ผ้าต่วน ผ้ากำมะหยี่ชนิดเนื้อแน่น ผ้าขนสัตว์ ผ้าขนหนูชนิดบาง
16	ด้ายมันสำหรับเย็บผ้าหนา ด้ายฝ้าย เบอร์ 30-60	ผ้าสักหลาด ผ้าลายสอง ผ้าเสิร์ท ผ้าตัดสุท ทั่วๆ ไป ผ้าเดนิม
18	ด้ายมันสำหรับเย็บผ้าหนา ด้ายฝ้าย เบอร์ 24-40	ผ้าเนื้อหยาบ ผ้าตัดสุทชนิด เนื้อหนา ผ้าทำเบาะ ผ้าทำเตียงผ้าใบ หนัง
14	ด้ายมัน เบอร์ 50 ด้ายไหม	ผ้าใยสังเคราะห์ ผ้ามองดาตูร์ ผ้าไนลอน ผ้ายัดทั่วๆ ไป

หมายเหตุ

- ด้ายชนิดดีจะมีความมัน และทำกันหดมาเรียบร้อยแล้ว ถ้าใช้ด้ายดิบเย็บผ้า
เมื่อซักทำให้ด้ายหดตัวทำให้เสื้อผ้าเสียรูปทรง
- การใช้เข็มถ้าผิดขนาด และไม่เหมาะกับชนิดของผ้าจะทำให้ฝีเข็มกระโดด
หรือเข็มจักรหัก

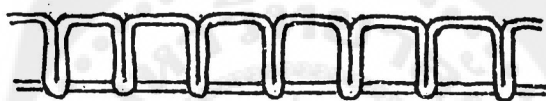
การปรับความตึงหย่อนของ เส้นด้าย

ฝักรที่ตีต้องมีความตึงหย่อนเท่ากันทั้งด้ายล่างและด้ายบน โดยให้ส่วนที่ด้ายบน และด้ายล่างคล้องกันอยู่กึ่งกลางของผ้า และไม่ตึงจนผ้าที่เย็บย่นหรือตะเข็บหลวมจนผ้าที่เย็บไม่ติดกัน

ตะเข็บเป็นถั่ววงอก

ถ้าด้ายบนหรือด้ายล่าง เส้นใดเส้นหนึ่งตึงหรือหย่อนมากน้อยกว่ากันจะทำให้ตะเข็บเป็นห่วง ที่รู้สึกกันอีกชื่อหนึ่งว่า ด้ายเป็นถั่ววงอก

ด้ายบนเป็นถั่ววงอก สาเหตุเกิดจากด้ายบนตึงและด้ายล่างหย่อน

ภาพ 3.1 ด้ายบนเป็นถั่ววงอก

ด้ายล่าง เป็นถั่ววงอก สาเหตุเกิดจากด้ายล่างตึงและด้ายบนหย่อน

ภาพ 3.2 ด้ายล่างเป็นถั่ววงอก

ด้ายบนและด้ายล่างมีความตึงหย่อนเท่ากัน

ภาพ 3.3 ด้ายบนและด้ายล่างปกติ

ด้ายบนเป็นถั่ววงอก

สาเหตุที่ด้ายบนเป็นถั่ววงอกมีอยู่ 3 สาเหตุคือ

1. ที่บังคับด้ายบนแน่นเกินไป ทำให้ด้ายบนตึง
2. ที่บังคับด้ายล่างตรงปีกกระสวยของกะโหลกหลวมเกินไป
3. ปลายเข็มทู่

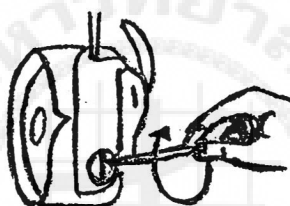
วิธีแก้ไข

1. คลายที่บังคับด้ายบนให้หลวม โดยให้หมุนที่บังคับด้ายไปทางด้ายที่มีเลขน้อย ด้ายบนก็จะคลายความตึง

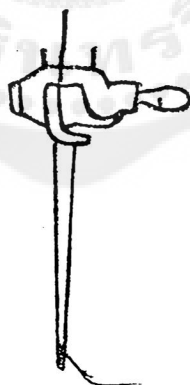
ภาพ 3.4 คลายที่บังคับด้ายบนให้หลวม

2. ชันน็อตที่บังคับปีกกระสวยของกะโหลกให้แน่นขึ้นกว่าเดิม โดยขันน็อตไปทางขวา เพื่อให้ด้ายล่างตึง ทดสอบโดยการดึงด้ายที่ออกจากปีกกระสวยดูจะรู้สึกวด้ายตึงมากกว่าก่อนขันน็อต

ภาพ 3.5 ชันน็อตที่บังคับปีกกระสวยให้แน่น

3. เปลี่ยนเข็มใหม่

ภาพ 3.6 เปลี่ยนเข็มใหม่

ด้ายล่างเป็นถั่ววงอก

สาเหตุที่ด้ายล่างเป็นถั่ววงอกมีอยู่ 3 สาเหตุ คือ

1. ที่บังคับด้ายบนหลวมเกินไป ทำให้ด้ายบนหย่อน

2. ที่บังคับด้วยล่างตรงปีกกระสวยของกะโหลกแน่นเกินไป
3. ปลาย เข็มทุ่

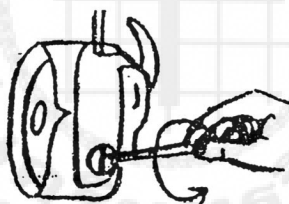
วิธีแก้ไข

1. ปิดที่บังคับด้วยบนให้แน่น เข้า โดยหมุนที่บังคับด้วยไปทางด้านที่มีตัวเลขมาก

ภาพ 3.7 ปิดที่บังคับด้วยบนให้แน่น

2. คลายน็อตที่บังคับปีกกระสวยของกะโหลกให้หลวมกว่าเดิม โดยการคลายน็อตไปทางซ้าย

ภาพ 3.8 ชน็อตที่บังคับปีกกระสวยให้หลวม

3. เปลี่ยนเข็มใหม่ (ดูภาพประกอบ ภาพ 3.6 หน้า 3-7)

สรุป

การเย็บผ้าสำหรับมืออาชีพ เขาจะเปิดจักรค้างไว้เพื่อจะได้ไม่เสียเวลากับการเปิด-ปิด จักรทุกวัน เพียงคลุมผ้าไว้เพื่อกันฝุ่นและขี้ของจักรที่อาจจะตกลงมาใส่ได้ ส่วนคนที่ไม่ใช่มืออาชีพ อาจจะใช้ครั้งก็ร่วมเดือน แบบนี้ควรปิดจักรหลังจากเลิกใช้ และเปิดจักรเมื่อต้องการใช้จะดีกว่า

การกรอด้าย การถอดกะโหลกออกจากเพลกระสวย การใส่กระสวยลงในกะโหลก กระสวย การใส่กะโหลกลงในเพลกระสวย การใส่เข็ม การเย็บผ้า สิ่งเหล่านี้ต้องทำด้วยความระมัดระวัง บางคนเผลอเผลอ เช่น เวลาเย็บผ้าไม่ระวัง เข็มปักมือ ใส่กะโหลกลงใน

เปลกระสวยแต่ทำไปเหยียบมอเตอร์ทำให้เข็มวิ่งลงมาปักมือ ทำให้เกิดบาดเจ็บ ควรทำตามวิธีใช้ เป็นขั้นเป็นตอนจะทำให้เข้าใจง่ายและปลอดภัย

การเย็บผ้า ไม่ใช่เย็บเป็นอย่างเดียว ต้องรู้จักชนิดของผ้าและขนาดของด้าย เบอร์ของเข็มด้วย เพราะทั้ง 3 สิ่งเหล่านี้ต้องสัมพันธ์กันงานที่สำเร็จออกมาจึงจะสวย การปรับความตึงหย่อนของเส้นด้าย การใส่เข็ม เปลี่ยนเข็ม ล้วนแต่มีผลทั้งนั้นที่จะทำให้งานออกมาดีหรือไม่ดี ดังนั้นจะเป็นช่าง เสื้อผ้าที่ดีต้อง เป็นคนรอบคอบละเอียดและช่างสังเกต

กิจกรรมท้ายบท

1. จงบอกขั้นตอนการใส่กะโหลกระสวยลงใน เปลกระสวย
2. การแก้ไขด้ายบนเป็นถ่วงอกแตกต่างหรือเหมือนกันกับการแก้ไขด้ายล่าง เป็นถ่วงอกอย่างไร อธิบาย

บทที่ 4

สิ่งที่น่ารู้เกี่ยวกับการตัดเย็บทั่วไป

การตัดเย็บเสื้อผ้าเป็นงานละเอียดอ่อน มีสิ่งหลายสิ่งที่ควรรู้ ควรสนใจ ซึ่งมีอยู่หลายขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือกซื้อผ้า
2. การเตรียมผ้าก่อนตัด
3. การทำสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายบนผ้าหรือแบบตัด
4. การวางแบบ
5. การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บ เย็บ
6. การตัดผ้า
7. การกดรอย
8. การเย็บ

1. การเลือกซื้อผ้า

การเลือกซื้อผ้ามีความสำคัญ เพราะถ้าได้ผ้าที่เหมาะสมกับแบบตัด เหมาะกับบุคลิกของผู้ใช้ สถานที่และโอกาส ผ้ามีความสำคัญเพราะจะทำให้ผู้สวมใส่ดูดีขึ้น ในขณะเดียวกันก็อาจจะทำให้ผู้สวมใส่ดูแย่ลงถึงแม้ว่าผ้านั้นจะราคาแพงก็ตาม เนื้อผ้า สีของผ้า ลวดลายผ้า ช่วยทำให้เสื้อ การเกงและกระโปรง ดูมีราคา ถ้าเลือกแบบได้เหมาะสมกับผ้าผสมกับตัดเย็บด้วยฝีมือปราณีต ชวนให้สวมใส่และใช้ได้ยาวนาน หลายโอกาส ไม่เบื่อง่าย

แบบตัดบางแบบต้องใช้ผ้าทอ เนื้อแน่นอยู่ตัว แต่บางแบบต้องใช้ผ้าบาง เบาพลิ้ว ฉะนั้นผู้เริ่มหัดตัดเย็บใหม่ๆ ควรเลือกแบบที่เหมาะสมกับผ้าทอเนื้อแน่น และควรหลีกเลี่ยงผ้าลายทางผ้าตาหมากรุก เพราะจะต้องระวังให้ลายต่อกัน เพราะจะเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับผู้เริ่มตัดเป็นใหม่ๆ ดังนั้นควรเลือกใช้ผ้าพื้นสีเรียบๆ ก่อน

การคำนวณผ้าตัดเสื้อตัดกระโปรง

เมื่อได้แบบเสื้อมาแล้วก็ควรจะต้องชื้อผ้ากี่เมตร กี่หลา มีบางคนชื้อผ้ามาก่อน เพราะถูกใจผ้า แต่ยังไม่ทราบแบบ ฉะนั้นแบบที่ออกมาหลังจากชื้อผ้าแล้วก็ต้องใช้ความรู้ เหมือนกับออกแบบก่อนไปชื้อผ้าเหมือนกัน

เสื้อ

ผ้าหน้า 36-46 นิ้ว จะใช้ 2 เท่าของความยาวเสื้อ 1 เท่าของความยาวแขน 20 ซม. (หรือบวก 8 นิ้ว)

ผ้าหน้า 60 นิ้ว จะใช้ 1 เท่าของความยาวเสื้อ 1 เท่าของความยาวแขน 15 ซม. (หรือบวก 6 นิ้ว)

กระโปรง

ผ้าหน้า 36-45 นิ้ว จะใช้ 2 เท่าของความยาวกระโปรง 20 ซม. (หรือบวก 8 นิ้ว)

ผ้าหน้า 60 นิ้ว จะใช้ 1 เท่าของความยาวกระโปรง 15 ซม. (หรือบวก 6 นิ้ว)

2. การเตรียมผ้าก่อนตัด

ก่อนนำผ้ามาทำการตัด ควรแช่ผ้าในน้ำ โดยปล่อยให้ผ้าท่วมผ้าและทิ้งไว้ประมาณ 30 นาที เพื่อให้ผ้าหดและเพื่อทดสอบว่าสีตกหรือไม่ เพราะบางคนใช้ผ้าขาวหรือผ้าลูกไม้ ผ้าก๊วน แล้วต้องทิ้งหลังจากใส่ได้ครั้งเดียว เพราะสีเสื้อตกทำให้ไปเปรอะปกและส่วนตกแต่งต่างๆ การแช่ผ้านี้ควรแช่ทั้งซิปและลูกไม้ที่จะนำมาตัดเย็บด้วย นำผ้าขึ้นตาก ตรวจสอบและดึงผ้าให้ตึงก่อนตากเพื่อให้เกรนของผ้าชัดกันเป็นเส้นฉาก เมื่อแห้งแล้วต้องนำมารีดให้เรียบก่อนวางแบบตัด

ในกรณีที่เพิ่มเริ่มต้นเรียบตัดเย็บ ไม่ควรหัดตัดผ้าสั้นๆ เช่น ผ้าแพร ผ้าว่วน เพราะตัดยาก ควรเลือกผ้าทอเนื้อแน่นธรรมดา เช่น ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน และควรเป็นผ้าที่มีลวดลายธรรมดาหรือผ้าพื้น ไม่ควรเป็นผ้าลายทางหรือลายตาหมากรุก เพราะต้องวางต่อลายให้ตรงกัน ซึ่งไม่เหมาะสำหรับคนที่ตัดเย็บใหม่ๆ

3. การทำเครื่องหมายบนแบบตัด

เมื่อสร้างแบบตัดเรียบร้อยแล้ว ควรทำเครื่องหมายบนแบบตัด การทำเครื่องหมายนี้จะช่วยเตือนความจำผู้สร้างแบบ หรือถ้าคนสร้างแบบและคนตัดผ้า เป็นคนละคนกัน ในกรณีร้านตัดเสื้อผ้าใหม่ๆ ที่รับเย็บผ้า จะมีผู้สร้างแบบกับผู้ตัดผ้าคนละคนกัน หรือในโรงงาน เสื้อผ้าสำเร็จรูป

เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์	ความหมาย
✱	สันทบ
↕	ผ้าตามยาว
↔	ผ้าตามขวาง
↗	ผ้าเฉียง
∨	แนวต่อกัน หรือพบกัน
น	แผ่นหน้า
ล	แผ่นหลัง

การวางแบบตัดต้องระวังดังต่อไปนี้

3.1 ต้องดูเครื่องหมายบนแบบตัดก่อนว่าวางอย่างไร เช่น วางผ้าตามยาว, วางผ้าตามขวาง, วางผ้าเฉียง, วางผ้าสันทบ, ซีนซ้าย, ซีนขวา ตัดเหมือนกันหรือไม่

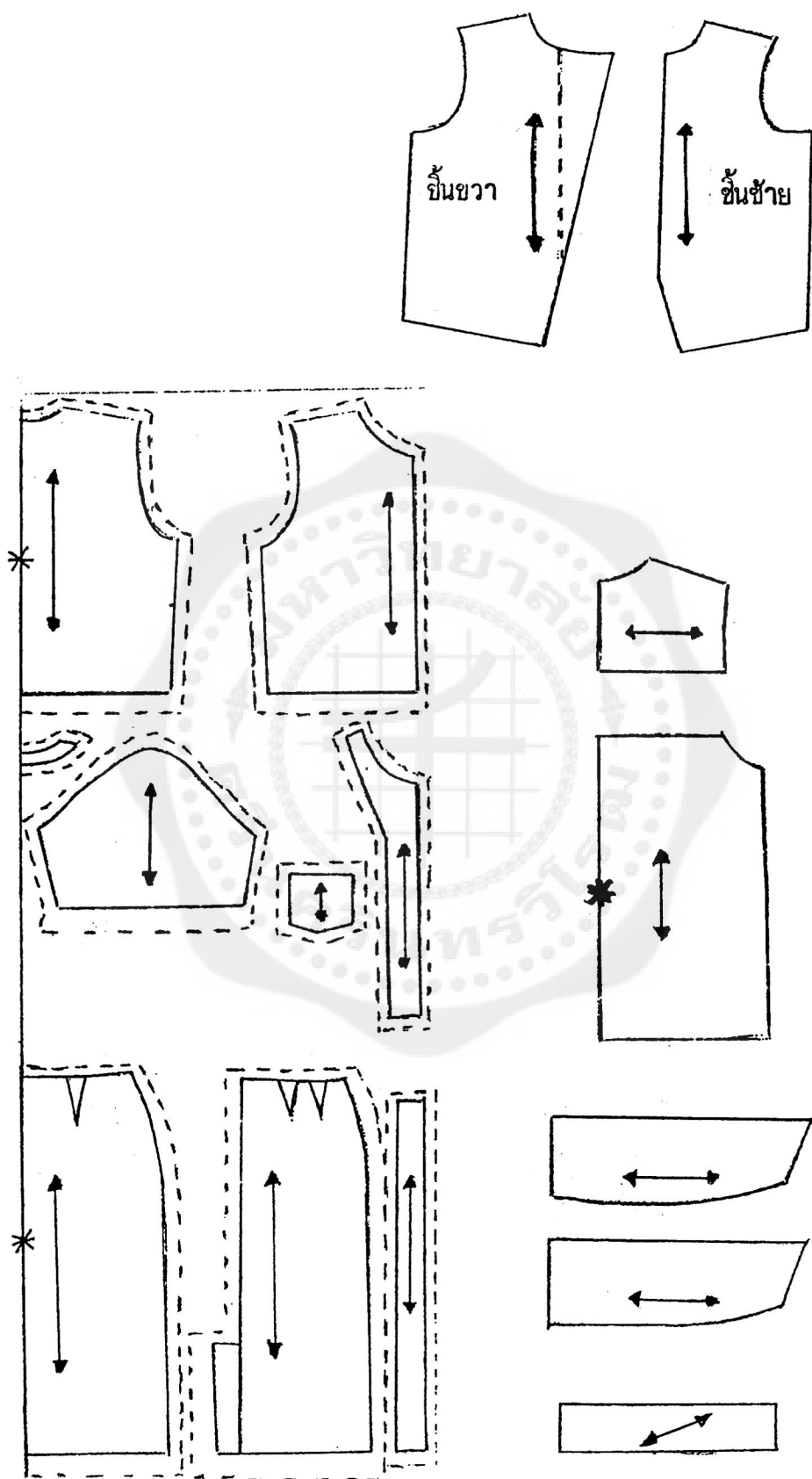
3.2 ริดผ้าที่จะวางแบบให้เรียบ

3.3 ถ้าต้องวางสันทบผ้า ต้องทบผ้านด้านถูกเข้าหากัน หรือด้านผิดเข้าหากัน ให้เลือกทำตามความถนัดของท่าน

3.4 วางแบบตัดชิ้นใหญ่ก่อน แล้วจึงวางชิ้นเล็ก ทำให้ประหยัผ้า ทำให้ผ้าเหลือติดต่อกันกว้างๆ ได้

3.5 สบาย ควรอยู่ริมผ้าจะดีกว่าไปเดินกันดูย เพราะจะทำให้ตัวเสื้อหนา

3.6 วางแบบตัดให้ครบทุกชิ้น และกลัด เข็มหมุดตามยาวของแบบ

ภาพ 4.1 การวางแบบตัด

4. การวางแผน

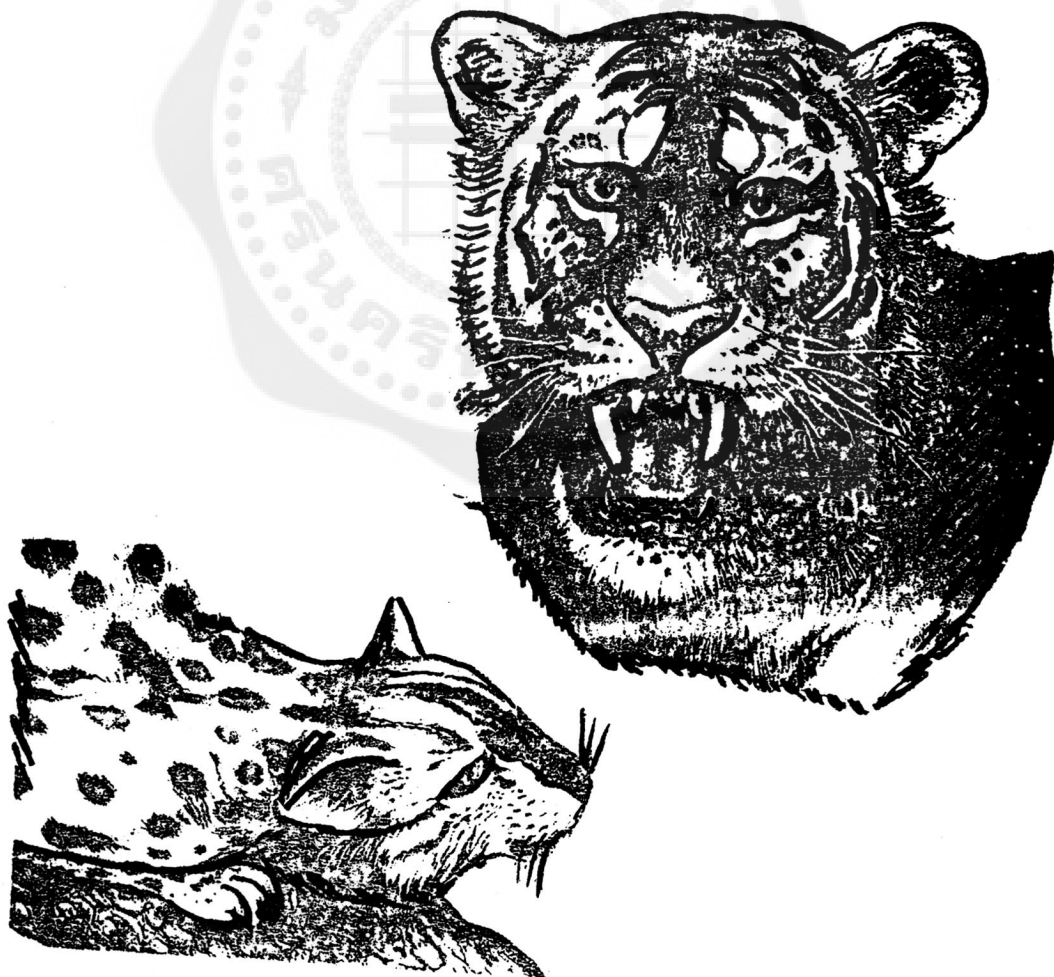
ต้องวางแผนตามเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่ทำไว้ แบบตัดเป็นสันทบ มีสาบ มีปก มีแขน เกรนผ้าอยู่ในลักษณะไหน

4.1 วางชั้นใหญ่ก่อน จึงวางชั้นเล็กที่เหลือเพื่อจะได้ประหยัดผ้า

4.2 ลองวางแผนตัดทุกชั้นให้ครบเสียก่อน เพื่อให้แน่ใจว่าผ้าพอ

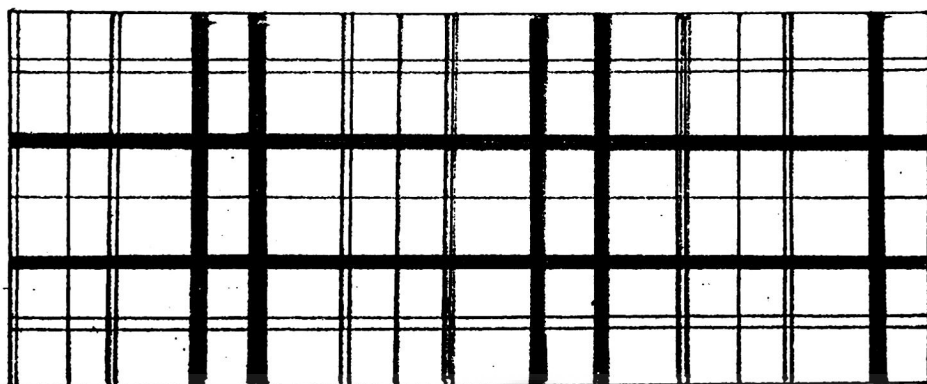
การวางแผนตัดจะต้องระวังสิ่งเหล่านี้

1. ผ้าที่มีลวดลาย จะต้องวางแผนตัดให้ลวดลายได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่และในบางครั้งตัดผ้าครั้งละ 1 ชั้น เพราะต้องทำให้ลวดลายตรงกัน เหมือนกันทั้งเสื้อทางด้านซ้ายมือและทางด้านขวามือ หรือต้องการให้ลายอยู่กลางอกหรือกลางหลังพอดี อย่างเช่น ผ้าลายเสือ เป็นต้น

ภาพ 4.2 ผ้าที่มีลวดลายอยู่กลางอกหรือกลางหลัง

2. ผ้าตา ต้องวางให้แนวรอยต่อของลวดลายตรงกัน ดูประสานกันสนิท เหมือนเป็นชิ้นเดียวกัน (ลายตรงกัน) เป็นผ้าที่วางแบบตัดยากสำหรับผู้เริ่ม เรียนตัดเย็บใหม่ๆ

ภาพ 4.3 ผ้าตา

3. ผ้าทาง ถ้าลวดลายของผ้าทางมีขนาดของทางเท่ากัน ไม่มีทางใหญ่ทางเล็ก อยู่ในผืนเดียวกัน วางแบบตัดได้คามปกติ วางกลับหัวกลับทางได้ เหมือนกับ การวางผ้าพื้น แต่ถ้าทางไม่เท่ากัน ต้องวางแบบตัดให้ลายนั้นต่อประสานกันสนิท เหมือน เป็นผ้าชิ้นเดียวกัน การวางผ้าทางไม่เท่ากัน แบบที่สร้างต้องทำเครื่องหมายการต่อลายในแบบตัดลายต่อกัน ตรงไหน

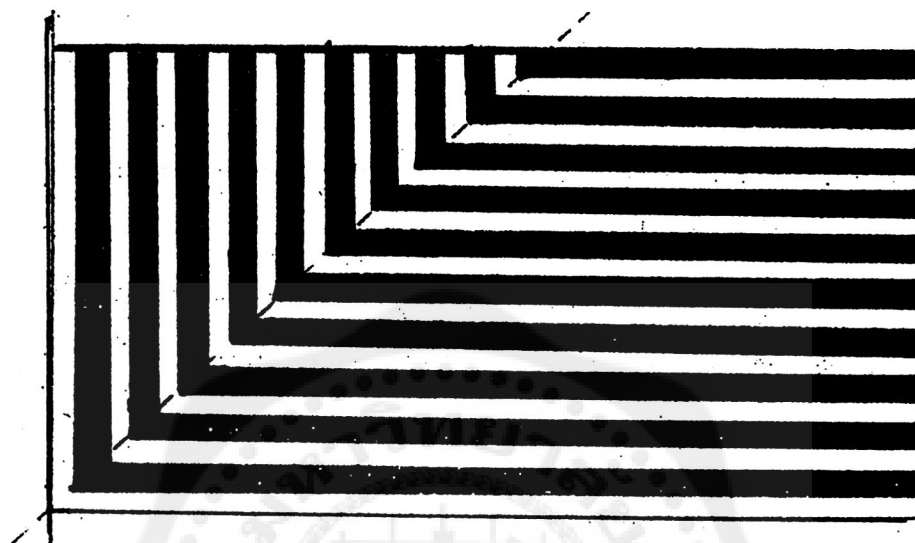
คามยาว

คามขวาง

ภาพ 4.4 ผ้าทาง

4. ผ้าเฉลียง การใช้ผ้าเฉลียงกับผ้าตาหรือผ้าทาง เพื่อให้ผ้าพื้นดูไม่แข็งกระด้าง ดูนุ่มอ่อนขึ้น มากกว่าตัดบนผ้าตามยาวหรือตามขวาง การใช้ผ้าเฉลียงต้องระวังให้องศาเฉียงของผ้าเท่ากัน ผ้าเฉลียงยิ่งง่ายเวลาเย็บต้องระมัดระวังมากกว่าผ้าธรรมดา

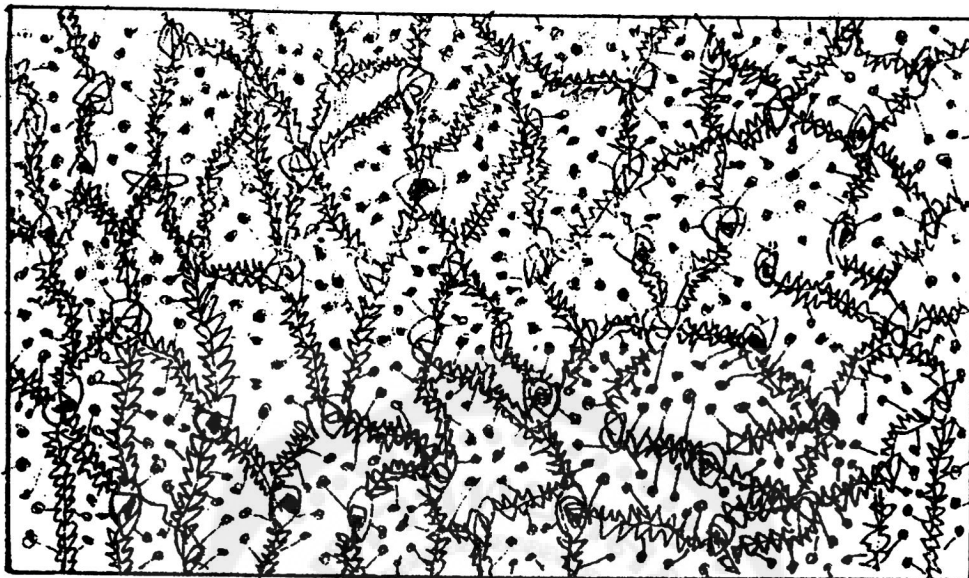
ภาพ 4.5 ผ้าเฉลียง

5. ผ้าดอกโต มักมีช่วงห่างของดอกยาวไม่เหมาะกับกระโปรงจีบซ้อนหรือกระโปรงจีบทวิสรอบตัว เพราะจะทำให้มองไม่เห็นลายชัดเจน

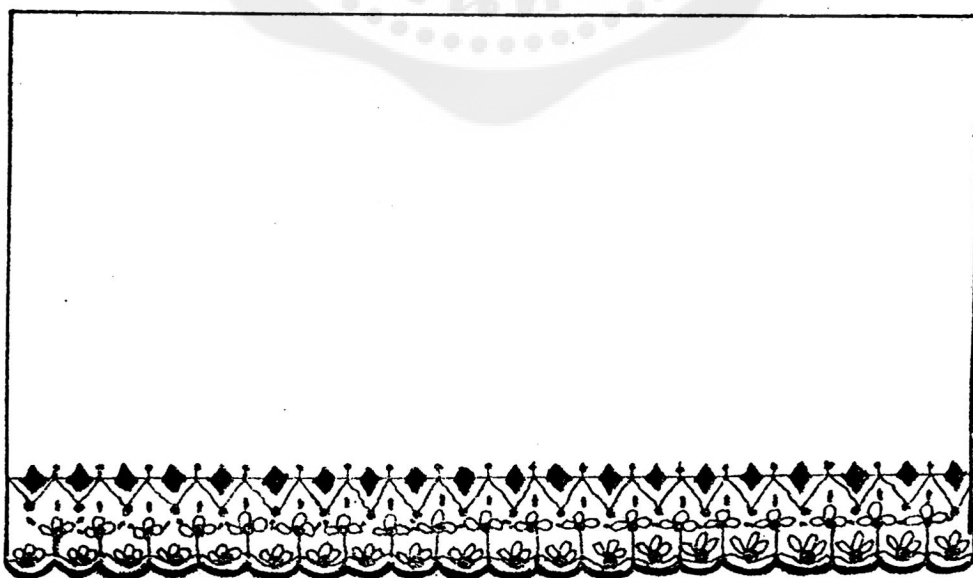
ภาพ 4.6 ผ้าดอกโต

6. ผ้าลูกไม้ ควรเลือกแบบเรียบๆ ไม่ตกแต่ง เพราะผ้าลูกไม้มีความงดงามในตัว ไม่ควรตกแต่งด้วยเส้นหรือตะเข็บเหมือนผ้าพื้น

ภาพ 4.7 ผ้าลูกไม้

7. ผ้าที่มีลวดลายบังคับเฉพาะ เช่น ลายเชิงหรือลายเป็นช่วง ควรให้แบบคล้อยตามลวดลาย

ภาพ 4.8 ผ้าลายเชิง

8. ผ้าลายการตูน มักนิยมใช้ตัดเสื้อผ้าเด็ก ซึ่งผ้าที่มีลวดลายการตูนนี้ มีทั้งที่เป็นลวดลายมั้งกับอยู่กลางหลัง กลางอกพอดี เช่นลายพระอาทิตย์ยังดังภาพข้างล่างนี้และมีทั้งให้ลวดลายตรงกัน เหมือนกันทั้งด้านซ้ายมือและขวามือในตัวเสื้อผ้านั้นๆ

ภาพ 4.9 ผ้าลายการตูน

5. การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บเย็บลักษณะต่างๆ

การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บเย็บมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการเย็บผ้ามาก เพราะถ้าเผื่อมากหรือน้อยเกินไป จะมีผลต่อตัวเสื้อ กระโปรง กางเกง ที่ตัดทำให้เสื้อผ้าไม่สวย เพราะตะเข็บหนาเกินไป ตะเข็บเล็กไป ตะเข็บวงแขน ถ้าเผื่อมากเกินไปจะทำให้วงแขนรั้ง การเย็บแล้วรี้งนอกจากวงแขนอาจจะเป็นที่ส่วนอื่น ๆ ได้ อาจจะต้องช่วยด้วยการขริบตะเข็บตามความเหมาะสม หรือตัดตะเข็บออก เช่น ส่วนปก ควรเผื่อตะเข็บตามมาตรฐานกำหนดไว้ เพื่อให้เสื้อผ้าออกมาสวยงาม ไม่เป็ลื่องผ้า และสะดวกในการเย็บ

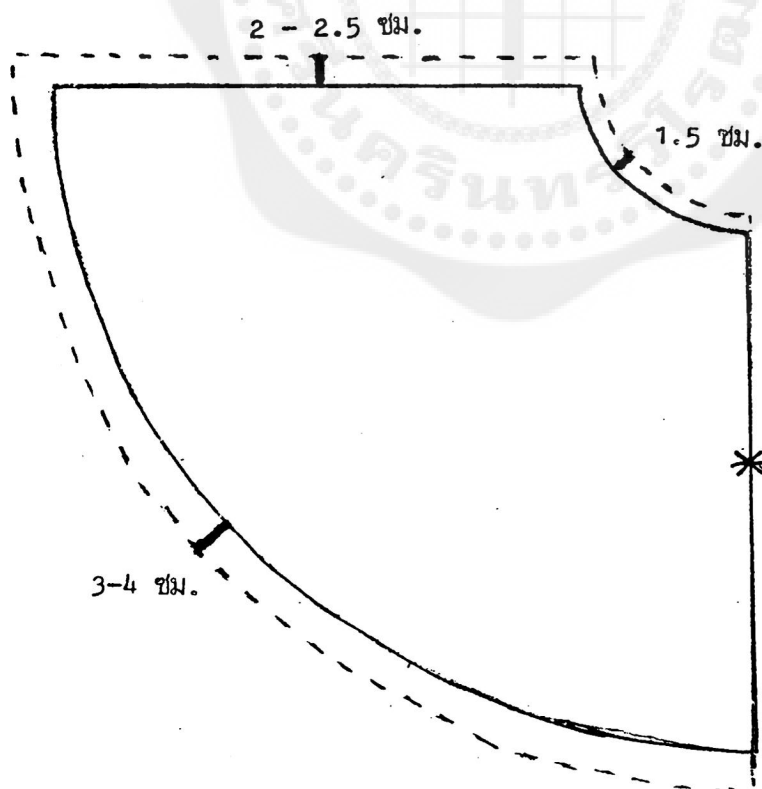
5.1 ตะเข็บปก ตะเข็บเพื่อประกอบสาม (เสื้อคอกลม เสื้อแขนทุด) สามกลางตัว
เสื้อเทเลอร์ เผื่อ = 1 ซม.

5.2 ตะเข็บเอว (กระโปรง กางเกง) รอบวงแขน รอบตัวแขน ไหล่ เผื่อ = 1.5 ซม.

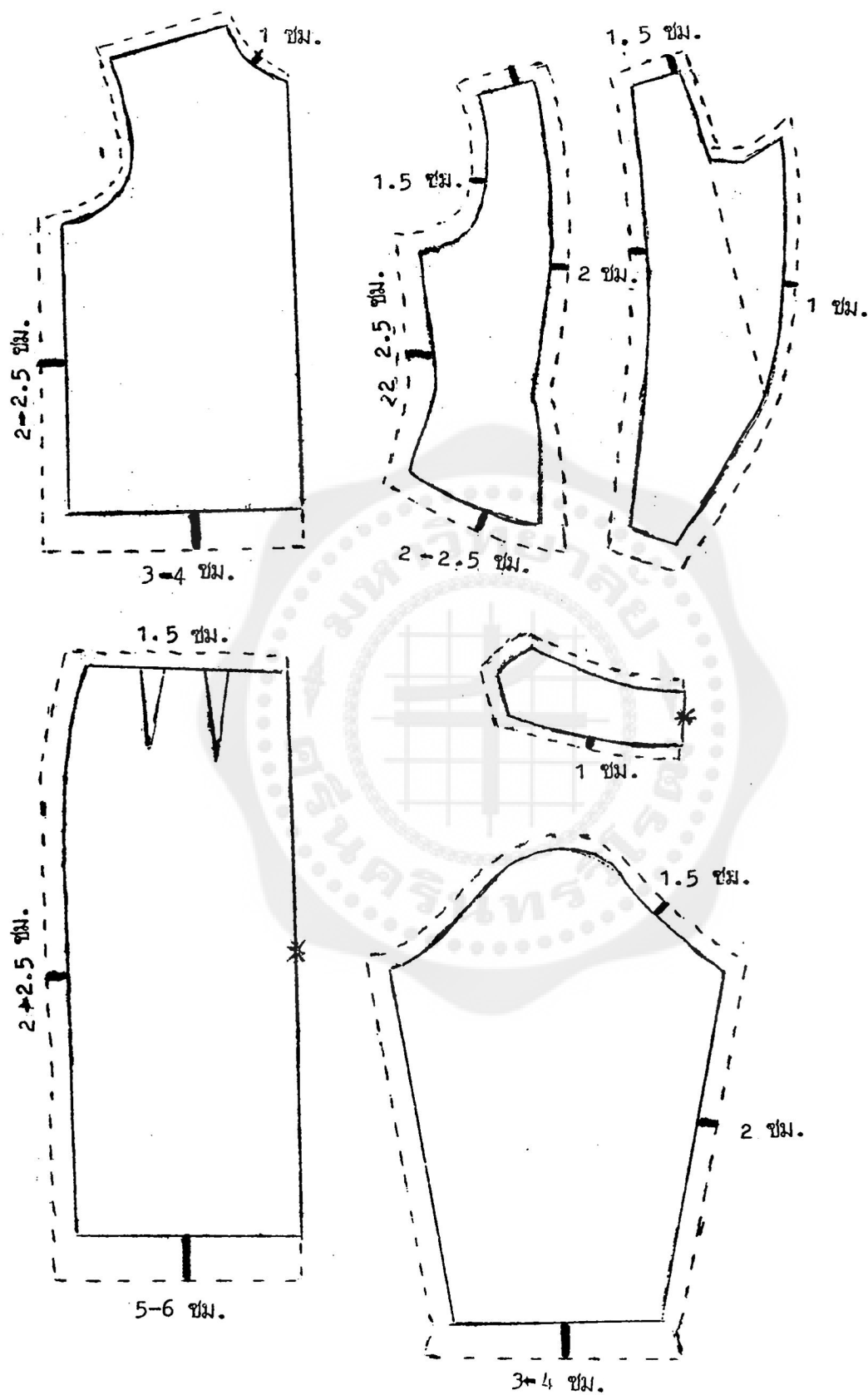
5.3 ตะเข็บข้าง (เสื้อ - กระโปรง - กางเกง) เผื่อ = 2 - 2.5 ซม.

5.4 ตะเข็บปลายแขนเสื้อ ชายเสื้อ ชายกระโปรง (ผ้าเฉลียง) เผื่อ 3 - 4 ซม.

หมายเหตุ แต่ถ้าในกรณีที่สร้างแบบด้วยหลักนิ้วการเผื่อผ้าเพื่อเย็บก็ต้องเผื่อเป็นนิ้วด้วย

ภาพ 4.10 การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บเอว ตะเข็บข้าง ตะเข็บชาย ของกระโปรง

ภาพ 4.11 ตัวอย่างบางส่วนของ การเผื่อผ้าสำหรับตะเข็บต่าง ๆ ของตัวเสื้อ แขนเสื้อ และกระโปรง

6. การตัดผ้า

ควรรีดผ้าให้เรียบเสียก่อนลงมือวางแบบ เพราะถ้าผ้ายับไม่เรียบร้อย เมื่อวางแบบแล้วทำให้เกิดการคาดเคลื่อนเพราะรอยย่นของผ้าได้ การกรไกรที่ใช้ตัดผ้าต้องคมและต้องระมัดระวังอย่าให้กรไกรตกลงพื้นจากที่สูง เพราะจะทำให้กรไกรไม่คม การกรไกรคม ๆ ทำให้ตัดผ้าได้รวดเร็วและเรียบ เมื่อตัดครบทุกชิ้นแล้วควรกลิ้งด้วยลูกกลิ้งและทำเครื่องหมายก่อนเอา เข็มหมุดที่ตรึงแบบกับผ้าไว้ออก

6.1 ก่อนลงมือตัดผ้าควรตรวจ

6.1.1 วางแบบถูกต้องหมดทุกชิ้น

6.1.2 เพื่อตะเข็บครบทุกชิ้น

6.2 การกรไกรที่ใช้ตัดผ้า ควรที่จะ

6.2.1 คมเสมอ โดยเฉพาะปลายกรไกร เพราะถ้าต้องใช้รับ ถ้าใช้ส่วนกลางของกรไกร น้ำหนักมือในการจ้ำกรไกรต้องออกแรงมาก อาจทำให้พลาด คัดเลี้ยวจุดที่กำหนด

6.2.2 มีขนาดเหมาะสมมือ คือประมาณ 8 นิ้ว

6.2.3 ในการตัดแนวตรง ตัดได้เร็วกว่าแนวโค้ง เพราะแนวโค้งควรขยับตัดจะได้เส้นโค้งไม่เป็นมุม

6.3 วิธีตัด ควรทำ

6.3.1 ตัดจากขวามาซ้าย

6.3.2 ตัดให้เรียบเสมอกัน

6.3.3 ตัดให้ครบทุกชิ้น ไม่ควรตัดไปเก็บไป

6.3.4 ควรทำ เครื่องหมายให้ครบก่อนถอด เข็มหมุดออก

7. การกรดยหรือทำเครื่องหมายบนผ้า

ใช้กระดาษกรดยที่อาบด้วยเทียนไข ไม่ควรใช้กระดาษคาร์บอน เพราะจะทำให้รอยกดชักไม่ออก และกระดาษกรดยควรใช้สีใกล้เคียงกับผ้า กระดาษกรดยเมื่อโดนลูกกลิ้งกดกลิ้งไป-มาหลายครั้งอาจขาดได้ ถ้าในกรณีที่ด้านที่อาบด้วย เทียนไขยังใช้ได้ดี สียังติด

แต่ด้านที่เป็นกระดาษขาด ซ่อมเพื่อใช้กรอรอยต่อไปด้วยการใช้กระดาษธรรมดา (กระดาษสร้างแบบ, กระดาษพิมพ์ดีด) หากาวปิดทับบนกระดาษกรอหรือจะใช้มาร์คกึ่ง เทป(Marking Tape)ปิดทับไว้

การกรอรอยถ้าเป็นผ้าบาง ๆ ควรใช้ลูกกลิ้งปลายมนดีกว่าลูกกลิ้งพื้นเลื่อยหรือ
พื้นฉลาม เพราะผ้าอาจขาดได้

การกรอรอยมี 2 วิธี

วิธีที่ 1 ก. ใช้ผ้าด้านอุกประกบกัน

- ข. กลัดเข็มหมุดให้ห่างจากริมเส้นแบบประมาณ 5-6 ซม. โดยรอบ เพื่อสะดวกในการสอดกระดาษกรอและเคลื่อนย้ายกระดาษกรอ
- ค. กระดาษกรอ พับด้านที่เป็นเทียนไขประกบกัน สอดกลางผ้าให้ด้านที่เป็นเทียนไขอยู่ใต้ผ้าและอยู่บนผ้า
- ง. ใช้ลูกกลิ้งกลิ้งไปตามเส้น ถ้าเป็นผ้าหนาให้ใช้ลูกกลิ้งพื้นเลื่อย แต่ถ้าเป็นผ้าบางใช้ลูกกลิ้งปลายมน จะใช้ไม้บรรทัดช่วยก็ได้ในกรณีที่ต้องกลิ้งเส้นตรง
- จ. ทุกแห่งที่เป็นมุมให้กลิ้งลูกกลิ้งเลยเส้นออกไปให้เส้นตัดกันจะให้เห็นมุมชัดเจน
- ฉ. กรอที่ปลายเกล็ดด้วยเส้นตามขวางเพื่อเป็นเครื่องหมายว่าเกล็ดสิ้นสุดตรงนี้
- ช. เกล็ดจะกรอเกล็ดด้านใดด้านหนึ่ง เพียงด้านเดียว และกรอให้เส้นกลางเกล็ด หรือจะใช้วิธีกรอเกล็ดทั้งสองด้านโดยไม่กลิ้งเส้นกลางเกล็ดก็ได้ เลือกวิธีที่ท่านถนัด

วิธีที่ 2 ก. ใช้ผ้าด้านผิตประกบกัน

- ข. กลัดเข็มหมุดให้ห่างจากริมเส้นแบบประมาณ 5-6 ซม. โดยรอบ เพื่อสะดวกในการสอดกระดาษกรอและเคลื่อนย้ายกระดาษกรอ
- ค. กระดาษกรอ พับด้านที่เป็นกระดาษประกบกัน สอดกระดาษกรอไปตรงกลางผ้า (ด้านผิตประกบกัน)
- ง. ใช้ลูกกลิ้งกลิ้งไปตามเส้น ถ้าเป็นผ้าหนาให้ใช้ลูกกลิ้งพื้นเลื่อย แต่ถ้าเป็นผ้าบางใช้ลูกกลิ้งปลายมน จะใช้ไม้บรรทัดช่วยก็ได้ในกรณีที่ต้องกลิ้งเส้นตรง

- จ. ทุกแห่งที่เป็นมุมให้กลิ้งลูกกลิ้งเลย เส้นออกไปให้เส้นตัดกันจะได้เห็นมุมชัดเจน
- ฉ. กดรอยที่ปลายเกล็ดด้วยเส้นตามขวางเพื่อเป็นเครื่องหมายว่าเกล็ดสิ้นสุดตรงนี้
- ช. เกล็ดจะกดรอย เกล็ดด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียวและกดรอยที่เส้นกลางเกล็ด หรือจะใช้วิธีกดรอยเกล็ดทั้งสองด้านโดยไม่กลิ้งเส้นกลางเกล็ดก็ได้ เลือกวิธีที่ท่านถนัด

8. วิธีเย็บแบบต่าง ๆ

ควรเย็บตามลำดับขั้นตอน ไม่ควรกระโดดข้ามขั้น การเย็บบางขั้นตอนสำคัญมาก ไม่ควรมองข้าม เพราะอาจจะทำให้ผ้าราคาแพง ๆ หรือแบบดี เสียรูปทรงได้ถ้าเวลาเย็บไม่พิถีพิถัน ไม่ว่าจะเป็นช่างเสื้อที่เพิ่งจะหัดเย็บหรือช่างเสื้อที่มีประสบการณ์แล้ว สิ่งที่สำคัญในการเย็บมีดังต่อไปนี้

8.1 เย็บกันยิด เย็บเพื่อป้องกันการยิดของผ้า เช่น บริเวณวงแขน รอบคอ ไหล่ ด้วยฝีเข็มห่าง ๆ โดยเย็บห่างจากแนวรอยลูกกลิ้งออกมา 2 ซม. หลังจากผ่านการกลิ้งผ้าเรียบร้อยแล้ว ก่อนอื่นต้องเย็บกันยิด

8.2 เย็บกันลู่ เย็บเพื่อป้องกันการลู่ของผ้า เช่น ตะเข็บข้าง บ่าหรือไหล่ ซึ่งการเย็บกันลู่บางส่วนที่กล่าวมาต้องเย็บก่อน แต่บางส่วนประกอบเป็นตัวเสื้อแล้วค่อยเย็บกันลู่ทีหลังก็ได้ เช่น รอบวงแขนเสื้อ การกันลู่จะกันด้วยจักรไหม (จักรอุตสาหกรรม) จักรธรรมดาที่ซิกแซกได้ หรือพับริมผ้าเข้ามา .3 ซม. แล้วเดินจักรด้วยฝีเข็มธรรมดา ถ้าไม่มีจักรไหมหรือจักรซิกแซก

8.3 เย็บลัมตะเข็บ การเย็บประกบสาม ส่วนมากสามมักจะเหลื่อมออกข้างนอก ควรจะเย็บลัมตะเข็บโดยที่กลับสามแล้วเย็บให้ห่างจากแนวที่ลัมตะเข็บ .1 - .2 ซม.

8.4 เย็บเกล็ด จะเย็บโดยการเนา ก่อน ถ้าเป็นช่างที่ยังไม่มีประสบการณ์มาก แต่ถ้ามีแล้วจะเย็บโดยใช้เข็มหมุดกดตามขวาง ควรเย็บจากปลายเกล็ดด้านที่กว้างมาสิ้นสุดที่ปลายเกล็ดด้านที่แคบให้เกล็ดเรียบแหลม และการเย็บควรจะสิ้นสุดที่เส้นกันเกล็ดพอดี ไม่ใช่เลยไปหรือยังไม่ถึง

8.5 การเนาด้วยด้ายเนาก่อนเย็บ มีความจำเป็นมากสำหรับช่างใหม่ที่ยังมีประสบการณ์น้อย หรือผู้ที่เริ่มเรียนตัดเย็บเสื้อผ้า เพราะการเนา ก่อนเย็บจะทำให้เสื้อผ้าเรียบสวย รอยเย็บตรงตามที่ไดกลึงลูกกลิ้งไว้ ไม่คาดเคลื่อน ไม่ต้องแก้หรือเลาะบ่อยสำหรับช่างใหม่

8.6 การเนาด้วยเข็มหมุด เพราะสำหรับช่างที่มีความชำนาญในการเย็บ เพราะเสียเวลาน้อยกว่าการเนาด้วยด้ายเนา และมีเข็มสวย เย็บได้ตรงแนวเหมือนกับการเนาด้วยด้ายเนาทุกประเภท แต่คนที่ยังเริ่มต้นหัดเย็บไม่ควรใช้การเนาด้วยเข็มหมุด เพราะอาจจะทำให้เข็มจักรหักหรือเข็มหมุดแทงมือขณะบั่นผ้า การกลัดควรจะกลัดตามขวาง สำหรับแนวเย็บ เพราะสามารถให้เข็มจักรเย็บผ่านได้โดยไม่ต้องถอดเข็มหมุด

หมายเหตุ ในบางกรณีช่างที่มีประสบการณ์ในการเย็บมากก็ตาม อาจจะต้องใช้วิธีการเนาด้วยด้ายเนาผสมกับการเนาด้วยเข็มหมุด เช่น การเข้าปก เข้าสาบ เข้าวงแขน เป็นต้น

การเป็นช่างเย็บที่ดีจะต้องรู้จักสิ่งต่อไปนี้เพื่อให้งานเย็บรวดเร็วและเรียบร้อย

1. วางแผนว่าควรเย็บชิ้นไหนก่อน ชิ้นไหนทีหลัง
2. ทำแต่ละส่วนให้เสร็จแล้วจึงมาประกอบเป็นตัว
3. การปรับจักร ควรทำให้เสร็จเรียบร้อยในครั้งเดียว ดีกว่าเย็บทีละอย่างแล้วปรับจักรอยู่เรื่อย ๆ ทำให้เสียเวลาในการเย็บ และการปรับจักรกันไป คืบมา เช่น ปรับฝีเข็มห่างเพื่อเย็บกันยิด หรือเย็บเพื่อจับรูด ควรจะทำให้หมดทุกชิ้นที่ต้องกันยิดหรือจับรูด ปรับเพื่อเย็บซิกแซกกันลู่ย เป็นต้น

4. การลองฝีเข็มจักร ควรลองฝีเข็มจักรทุกครั้งก่อนเย็บจริงกับเศษผ้าที่เป็นชนิดเดียวกับที่จะเย็บจริง

5. ถ้าเย็บผ้าบาง บางครั้งต้องใช้กระดาษรองเพื่อให้เย็บได้สะดวก หรือถ้าผ้าหนา อาจจะต้องใช้มือดึงผ้าข้างนิคหน่อย

6. ดินสียึดหลายลักษณะ ดินสียึดธรรมดา ถ้าอาจจะเป็นชนิดที่ 2 ขาไม่เท่ากัน คือ มีขนาดด้านซ้ายมือผู้เย็บ $\frac{1}{8}$ นิ้ว ขวามือผู้เย็บ $\frac{1}{4}$ นิ้ว หรืออาจจะเป็นชนิดที่มีขาเท่ากัน ผู้เย็บอาจจะใช้ประโยชน์ของดินสียึดเพื่อเดินเส้นโดยไม่ต้องทำเครื่องหมาย หรือขีดเส้น แต่ใช้ดินสียึดเป็นแนวแทน

7. เย็บผ้าตะเข็บ เมื่อสิ้นสุดการเย็บ เพื่อให้ผ้า 2 ชั้นไม่แตกแยกจากกัน และเพื่อความคงทนในการสวมใส่ และการซัก ควรเย็บผ้าตะเข็บ 1 - 2 ซม. ทุกครั้งที่สิ้นสุดแนวเย็บ

อาจจะเย็บย่ำโดยการหมุนผ้ากลับ แล้วเย็บทับฝีเข็มเดิม แต่จักรบางยี่ห้อจะมีที่บังคับให้ฝีเข็มเดินถอยหลังได้ ซึ่งถ้าเป็นจักรชนิดนี้ไม่ต้องหมุนผ้ากลับ แต่ฝีจักรจะเดินถอยหลังย่ำให้เอง

8. ฝีเข็มที่ดีจะต้องเรียบ สวยทั้งด้ายล่าง ด้ายบน ไม่เป็นถั่วงอก

9. ช่วงความยาวของฝีเข็ม

เย็บจับรูด (ผ้าเนื้อหนา) ควรใช้ 6 ฝีเข็มต่อ 2.5 ซม.

เย็บจับรูด (ผ้าเนื้อปานกลาง)

เย็บกันลู่ (ผ้าเนื้อหนา)

เย็บกันลู่ (ผ้าเนื้อปานกลาง)

ควรใช้ 8-10 ฝีเข็มต่อ 2.5 ซม.

เย็บกันยิด

เย็บล้มตะเข็บ

เย็บตะเข็บทั่ว ๆ ไป

ควรใช้ 10-12 ฝีเข็มต่อ 2.5 ซม.

เย็บผ้าเนื้อบาง

เย็บผ้ายิด

ควรใช้ 12 - 22 ฝีเข็ม

สิ่งสำคัญที่ช่างเสื้อควรรู้

1. ต้องเป็นคนช่างสังเกต ช่างเสื้อที่ดีควรเป็นคนช่างสังเกตและมีความละเอียดอ่อนในการเลือกสี - ลาย - เนื้อผ้า และแบบเสื้อให้ดูกลมกลืนเหมาะสมกับรูปร่างของผู้สวมใส่สิ่งที่ควรคำนึงถึง

สิ่งที่ต้องคำนึง	รูปร่างสมส่วน	รูปร่างท้วมหรืออ้วน	รูปร่างผอม
สีของผ้า	- แบบเสื้อ - สีผิวของผู้สวมใส่	- สีผิวของผู้สวมใส่ - สีคู่ ๆ สีเข้ม ๆ	- แบบเสื้อ - สีผิวของผู้สวมใส่ - ควรใช้สีสว่าง ๆ
ลายของผ้า	- แบบเสื้อ - ลายหรือดอกได้ทุกชนิด	- ลายหรือดอก ด้อยเล็ก ๆ	- ลายหรือดอก ได้ทุกชนิด

ตาราง 4.1 การเลือกสี ลาย เนื้อผ้าและแบบเสื้อให้กลมกลืนกัน

สิ่งที่ต้องคำนึง	รูปร่างสมส่วน	รูปร่างท้วมหรืออ้วน	รูปร่างผอม
เนื้อผ้า	- แบบเสื้อ - เนื้อผ้าได้ทุกชนิด	- ผ้าที่มีน้ำหนัก - ผ้าฝ้าย - ผ้าทั้งตัว	- แบบเสื้อ - ผ้าไม่ควร เป็นผ้าที่มีน้ำหนัก
แบบเสื้อ	- ขึ้นอยู่กับบุคลิกของผู้สวมใส่ - รสนิยม	- ไม่ควรตกแต่งมาก - ควร เป็นแบบเรียบ ๆ ไม่รุ่งรัง	- ควร เป็นแบบจีบ ๆ หรือชุด ๆ

ตาราง 4.1 การเลือกสี ลาย เนื้อผ้าและแบบเสื้อให้กลมกลืนกัน (ต่อ)

2. การวัดตัว ควรจะสังเกตรูปร่างของผู้สวมใส่ เป็นต้นว่า ออก เอว สะโพก เพื่อนำมาตัดแปงในการสร้างแพทเทิร์น (Pattern) เช่น คนที่เอวสูง ควรตัดเสื้อผ้า โดยให้เอวต่ำกว่าเอวจริง เพื่อช่วยทำให้รูปร่างดีขึ้น ถ้าเป็นคนสะโพกใหญ่แต่ความต้องการ ใส่กระโปรงจีบรัด ก็ควรตัดต่อจีบรัดได้ระดับสะโพก หรือสะโพกเล็กควรตัดต่อเหนือระดับ สะโพก เป็นต้น

3. การเตรียมผ้าก่อนตัด ผ้าบางชนิดอาจหดหรือยืด ควรทำให้ผ้าอยู่ในสภาพปกติ เสียก่อน

4. อุปกรณ์เครื่องใช้ควรมีพร้อมและเหมาะสมกับงานที่ใช้ ไม่ใช่กรรไกรตัดผ้าไปตัด กระดาษ ไม่ใช่ปลายกรรไกรเลาะผ้า เป็นต้น

5. การเนา การเย็บและการรีด เป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องทำประกอบกัน

6. การลองตัว และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เพื่อให้เสื้อผ้าพอดีและเหมาะสมกับรูปร่าง

สรุป

สิ่งที่น่ารู้เกี่ยวกับการตัดเย็บทั่ว ๆ ไป สามประการแรกที่ต้องเรียนรู้ การเลือกซื้อผ้า การคำนวณผ้า และการเตรียมผ้าก่อนตัด เราเลือกผ้าให้เหมาะกับบุคลิก และแบบตัด ตลอดจน สถานที่และโอกาสที่จะใช้อย่างเดียวไม่พอ ต้องคำนวณผ้า ได้ถูกต้องด้วย เพราะถ้าคำนวณผ้าผิด ซื้อผ้ามาน้อยจนเกินไปก็ทำให้ผ้าไม่พอกับแบบที่จะตัด ซื้อผ้ามากเกินไปผ้าก็จะเหลือ ทำให้สิ้น เปลือง เงิน

แต่ถ้าคำนวณผ้าได้พอดี จะได้ชุดตามแบบและยังไม่เหลือผ้าให้ทิ้งขว้างเสียหาย และที่สำคัญอย่างลืมเตรียมผ้าก่อนตัด เพราะถ้าตัดผ้าเลยโดยไม่ทำการทดสอบผ้าก่อน จะทำให้เสียเวลาเสียเงินโดยไม่จำเป็นเพราะชุดที่ตัดมาสีตก หรือหดจนใส่ไม่ได้ ใส่ได้ครั้งเดียวเท่านั้น

การสร้างแบบจะต้องไม่ลืมใส่เครื่องหมายบนแบบตัดทุกชิ้น เช่น สันทบบผ้า แนวต่อกัน หรือพบกัน เป็นต้น เพราะเป็นการช่วยเตือนความจำและวางแบบไม่ผิด จากนั้นก็ต้องเผื่อตะเข็บส่วนต่าง ๆ เช่น ตะเข็บข้าง ตะเข็บเอว ตะเข็บหัวแขน ที่สร้างไว้ทุกชิ้น และก่อนตัดผ้าต้องวางแบบบนผ้าที่รีดไว้เรียบร้อยและกลัดเข็มหมุดตามยาวของแบบ จะวางแบบโดยหันผ้าด้านถูกประกบกันหรือหันหน้าด้านผิดประกบกัน ก็ได้ไม่ผิดทั้งสองแบบ เลือกใช้วิธีที่ท่านถนัด สอดกระดาษกครอย และกครอยให้ติดบนผ้าโดยไม่สั้จางจนมองไม่เห็น หรือสีเข้มมากซักหลายครั้งกว่า รอยลูกกลิ้งจะออกหมด

สิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่งของการตัดเย็บคือ การเย็บ การเย็บที่ดีต้องมีการวางแผนก่อน เพื่อให้งานเย็บเรียบร้อยและรวดเร็ว สิ่งสำคัญในการเย็บมีดังต่อไปนี้ เย็บกันยิด เย็บกันลู่ เย็บเกล็ด ทำแต่ละส่วนให้เสร็จแล้วจึงมาประกอบเป็นตัว

กิจกรรมท้ายบท

1. นิสิตมีหลักในการเลือกซื้อผ้าที่จะมาใช้ใช้อธิบาย
2. เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์มีความสำคัญอย่างไรต่องานตัดเย็บ
3. การวางแบบตัดบนผ้าต้องคำนึงถึงอะไร อธิบายพร้อมยกตัวอย่างด้วย

บทที่ 5

การวัดตัว

การวัดตัวที่ได้แม่นยำนั้น จะให้คุณภาพในการสร้างแพทเทิร์นและตัด เย็บ เสื้อผ้า ประหยัดเวลา เพราะไม่ต้องเสียเวลามากนัก เสื้อผ้าตัวหลวมจะมีปัญหาน้อยกว่า เสื้อผ้า เข้ารูป ที่ต้องໄໄวส่วนสัคนั้น จำเป็นต้องพิถีพิถันเล็กน้อย สิ่งที่เป็นในการวัดตัวก็คือ ชุดชั้นในที่ดี เพราะจะช่วยเสริมให้รูปร่างและบุคลิกดีขึ้น และสิ่งที่จำเป็นอีกสิ่งหนึ่งก็คือ รองเท้าที่จะใช้ สวมใส่กับชุดนั้น ๆ

การเตรียมตัวเพื่อวัดตัว

1. ถ้าคาดเข็มขัดอยู่ ให้ถอดเข็มขัดออก
2. เอาของออกจากกระเป๋าเสื้อ กระเป๋ากระโปรงให้หมด
3. คาดเอวด้วยเชือก เพื่อจะได้ตำแหน่งเอวจริง
4. ผู้วัดควรอยู่ด้านหลังของผู้ที่ถูกวัดเพื่อจะได้เห็นสายวัดตัวได้ชัดเจน
5. ผู้ถูกวัดควรยืนตรงในท่าที่สบาย ไม่ควรก้มๆ เงยๆ
6. สอดนิ้วชี้ของมือซ้ายไว้ในสายวัดที่หัวสายวัดบรรจบกับความกว้างของส่วนที่วัดพอดี

วันที่วัดตัว (ขนาดตัวเอง) _____

ชื่อ _____

วิชา _____

การวัดกระโปรง

ขนาดมาตรฐานของหญิงไทย
(แพชชั่น-แพทเทิน, 2533)

ขนาดตัวเอง

	S	M	L	XL	
1. รอบเอว	60	64	68	70	_____
2. เอว-สะโพกบน	9	10	10	10	_____
3. รอบสะโพกบน	82	86	90	92	_____
4. เอว-สะโพกล่าง	18	20	20	20	_____
5. รอบสะโพกล่าง	86	90	94	98	_____
6. กระโปรงยาว เอว-หัวเข่า	58	60	60	62	_____
เอว-ข้อเท้า	94	98	98	98	_____

วันที่วัดตัว (ขนาดตัวเอง) _____

ชื่อ _____

วิชา _____

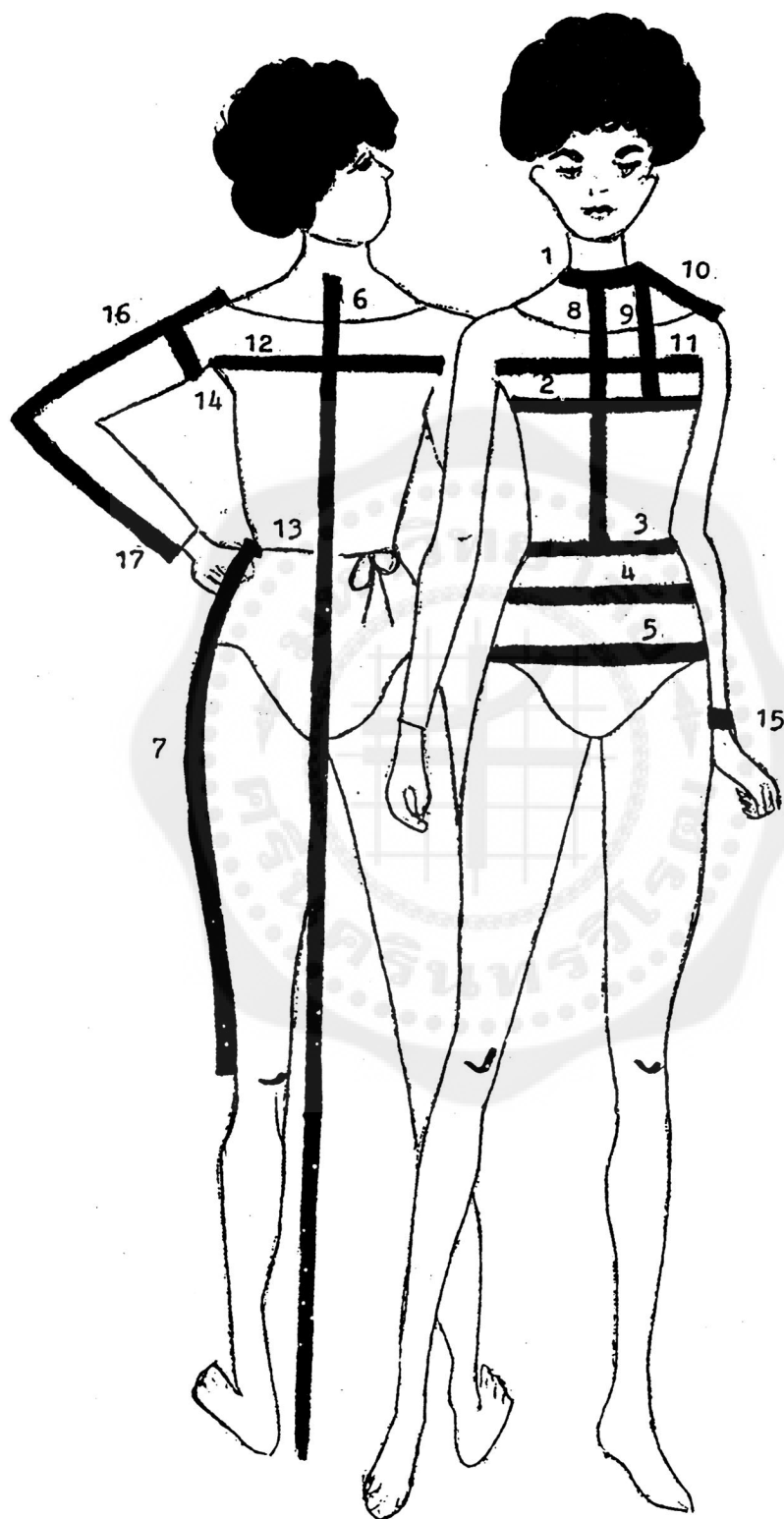
การวัดเสื้อขนาดมาตรฐานของหญิงไทย
(แฟชั่น-แพทเทิน, 2533)

ขนาดตัวเอง

	S	M	L	XL	
7. รอบคอ	33	34	35	36	_____
8. รอบอก	80	84	88	92	_____
9. อกสูง	19	20	20	21	_____
10. อกห่าง	17	18	18	19	_____
11. กลางคอหน้า-เอว (ยาวหน้า)	34	35	36	38	_____
12. กลางคอหลัง-เอว (ยาวหลัง)	39	40	41	43	_____
13. กว้างหน้า (บ่าหน้า)	32	33	34	35	_____
14. กว้างหลัง (บ่าหลัง)	33	34	35	37	_____
15. ไหล่กว้าง	35	36	37	38	_____
16. รอบต้นแขน	26	27	28	29	_____
17. รอบโคนแขน (รอบรักแร้)	36	40	42	44	_____
18. รอบข้อมือ	14	15	16	18	_____
19. ความยาวจากไหล่-ศอก	29	31	31	32	_____
20. ความยาวจากไหล่-ข้อมือ	50	52	53	54	_____
21. คอหน้ากว้าง	6	6	6.25	6.25	_____
22. คอหน้าสูง	6.5	6.5	6.75	6.75	_____
23. คอหลังกว้าง	6.5	6.5	6.75	6.75	_____
24. คอหลังสูง	1.5	1.5	1.75	1.75	_____
25. ข้างคอ-บ่าไหล่	10	10.25	10.5	10.75	_____

ตาราง 5.1 ขนาดตัวมาตรฐานหญิงไทย (ต่อ)

ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ต้องวัดในการสร้างแบบเสื้อผ้า (Pattern Profile)

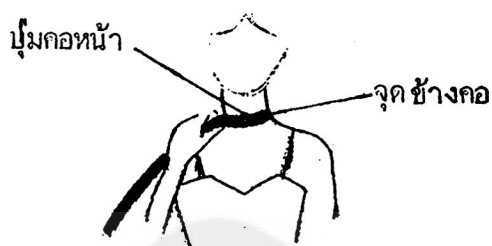

ภาพ 5.1 ตำแหน่งต่าง ๆ ที่ต้องวัด (voque Sewing Book, 1980)

วิธีวัดตัว (Method of Pattern Profile)

ควรใช้เชือกเส้นเล็กๆ ผูกเอาไว้เสียก่อน เพื่อสะดวกในการหาจุดตำแหน่งต่าง ๆ
ลำดับขั้นตอนของการวัดตัว (นัยนา มานิตย์, ม.ป.ป.)

1. รอบคอ วัดรอบคอผ่านปุ่มคอหน้า-คอหลัง

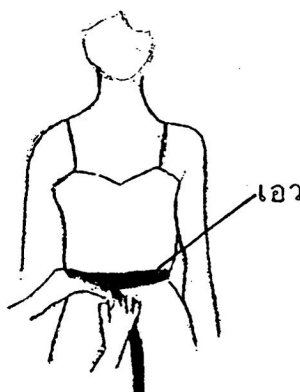
ภาพ 5.2 วัดรอบคอ

2. รอบอก วัดให้อยู่บนส่วนสูงหรือยอดอกพอดี โดยให้สายเทปอยู่ในระดับเดียวกัน ทั้งหน้าและหลัง

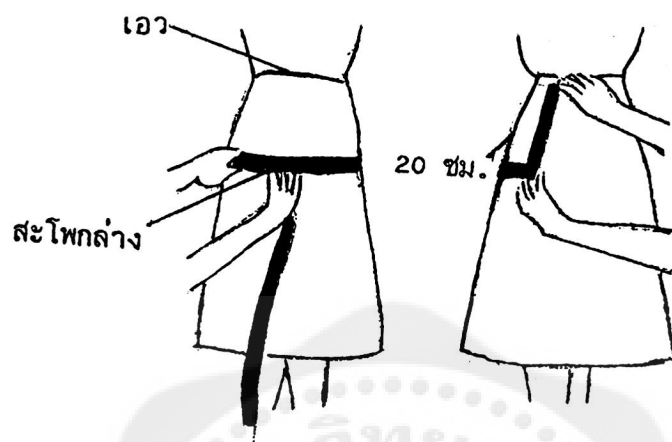
ภาพ 5.3 วัดรอบอก

3. รอบเอว ให้สายเทปวัดอยู่บนเชิงอก รอบเอวส่วนที่คอดที่สุด

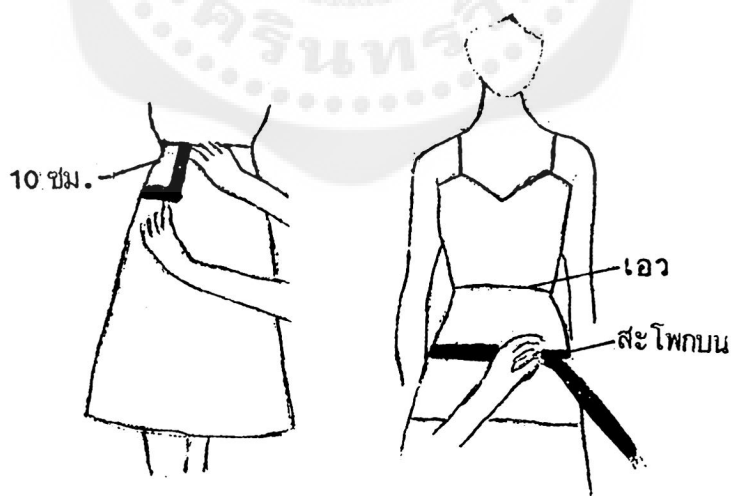
ภาพ 5.4 วัดรอบเอว

4. รอบสะโพกล่าง วัดส่วนนูนสุดของสะโพก จะอยู่ต่ำจากเอวประมาณ 20 ซม. ให้สายเทปอยู่ในระดับเดียวกัน

ภาพ 5.5 วัดรอบสะโพกล่าง

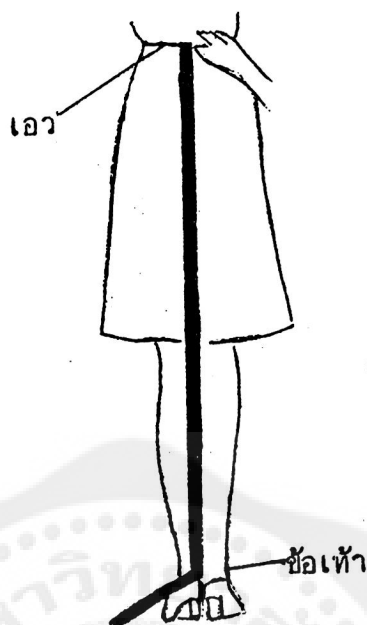
5. รอบสะโพกบน อยู่ส่วนท้องระหว่างกลางจากเอวถึงสะโพกล่างจะอยู่ต่ำจากเอวประมาณ 10 ซม. ให้สายเทปอยู่ในระดับเดียวกัน

ภาพ 5.6 วัดรอบสะโพกบน

6. กระโปรงยาวด้านหลัง-ข้อเท้า วัดจากเอวด้านหลังลงมาถึงข้อเท้า (คาคุม)

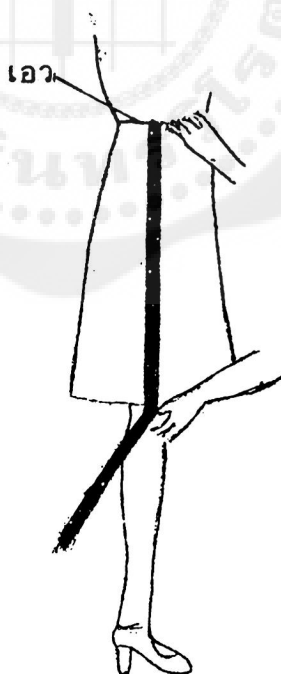
หรือตามความยาวที่ต้องการ

ภาพ 5.7 เอวด้านหลังถึงข้อเท้า

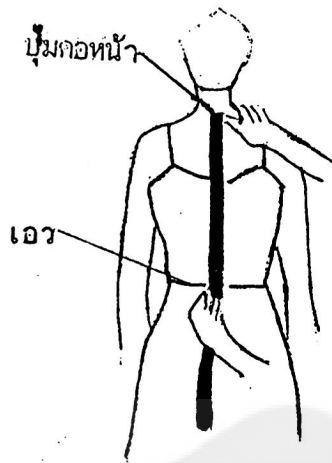
7. กระโปรงยาวด้านข้าง-เข่า วัดจากเอวด้านข้างลงมาหา เข่าหรือถึง

ความยาวที่ต้องการ

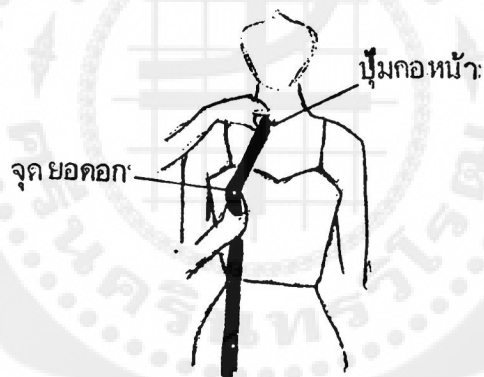
ภาพ 5.8 วัดเอวด้านข้างถึงเข่า

8. กลางคอหน้า-เอว หรือ ยาวหน้า วัดจากปุ่มคอหน้าผ่านร่องอกมาถึงเอว

ภาพ 5.9 วัดกลางคอหน้าถึงเอว

9. อกสูง วัดจากปุ่มคอด้านหน้ามายังจุดยอดอก

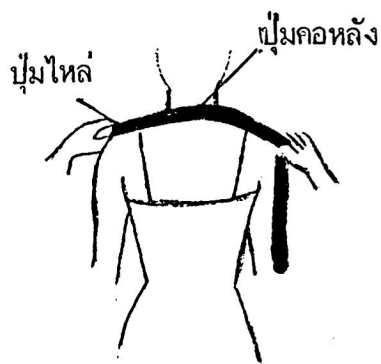
ภาพ 5.10 วัดอกสูง

- อกห่าง วัดจากจุดยอดอกข้างหนึ่งไปยังจุดยอดอกอีกด้านหนึ่ง

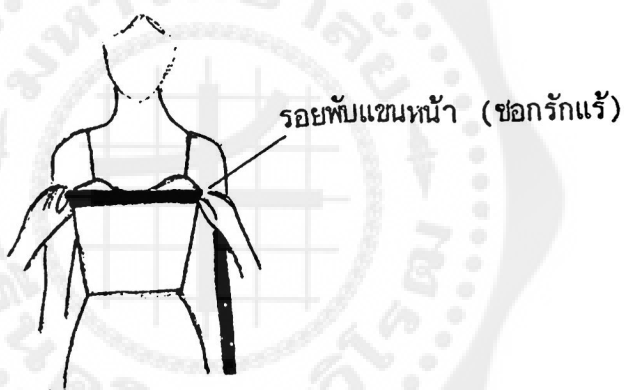
ภาพ 5.11 วัดอกห่าง

10. โหล่งกว้าง วัดจากปุ่มไหล่ข้างหนึ่งไปอีกด้านหนึ่ง หรือวัดจากข้างคอมายัง
ปุ่มไหล่

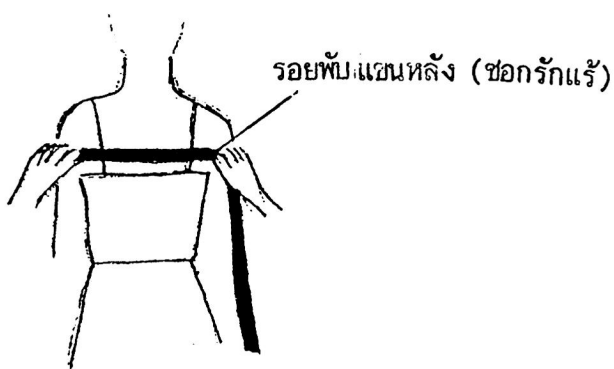
ภาพ 5.12 วัดโหล่งกว้าง

11. กว้างหน้าหรือบ่าหน้า ยืนปล่อยแขนตรงลงมาตามตัว วัดจากแนวรอยพับ
(ซอกรักแร้) ข้างหนึ่งตรงไปอีกด้านหนึ่ง

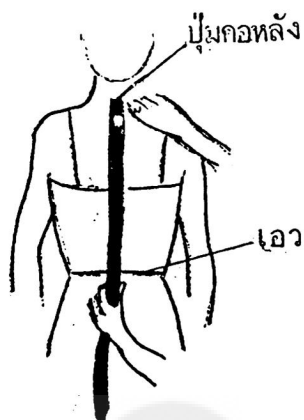
ภาพ 5.13 วัดกว้างหน้าหรือบ่าหน้า

12. กว้างหลัง หรือ บ่าหลัง ยืนปล่อยแขนตรงลงมาตามตัว วัดจากแนวรอยพับ
(ซอกรักแร้) ข้างหนึ่งตรงไปยังอีกด้านหนึ่ง

ภาพ 5.14 วัดกว้างหลังหรือบ่าหลัง

13. กลางคอหลัง-เอว หรือ ยาวหลัง วัดจากปุ่มคอด้านหลังผ่านกลางหลังมาถึง เอว

ภาพ 5.15 วัดกลางคอหลังถึงเอวหรือยาวหลัง

14. รอบโคนแขนหรือรอบรักแร้ ยืนปล่อยแขนตรงลงมาตามตัว วัดรอบรักแร้ ผ่านบ่าหน้า-บ่าหลัง ไปชนกับข้างบนบ่า วัดพอดีอย่าให้ตึงหรือหลวมเกินไป

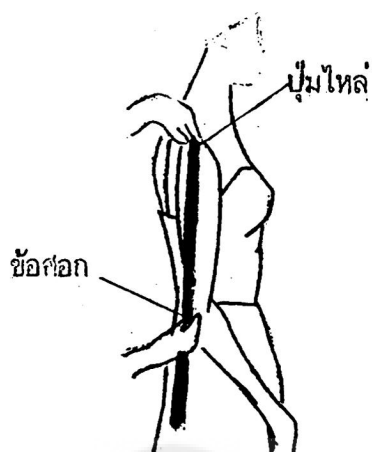
ภาพ 5.16 วัดรอบโคนแขนหรือรอบรักแร้

15. รอบข้อมือ วัดรอบข้อมือ ผ่านปุ่มข้อมือ อย่าวัดให้แน่นหรือหลวมเกินไป

ภาพ 5.17 วัดรอบข้อมือ

16. ไหล่ถึงข้อศอก ควรจ่อแขนเล็กน้อย วัดจากปุ่มไหล่มายังข้อศอก

ภาพ 5.18 วัดจากไหล่ถึงข้อศอก

17. ไหล่-ข้อมือ หรือ แขนยาว จ่อแขนเล็กน้อย วัดจากปุ่มไหล่มายังข้อมือ

ภาพ 5.19 วัดจากไหล่ถึงข้อมือ

18. รอบแขนบนหรือรอบต้นแขน วัดรอบแขนจากส่วนที่ใหญ่ที่สุดของ แขนตามแนวนอน

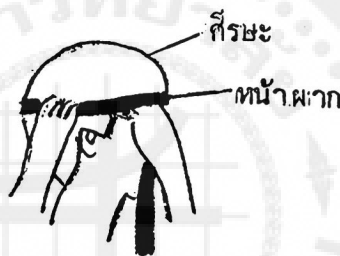
ภาพ 5.20 วัดรอบต้นแขน

19. รอบข้อศอก งอแขนแล้ววัดรอบข้อศอก

ภาพ 5.21 วัดรอบข้อศอก

หมายเหตุ ถ้าเป็นเสื้อที่สวมศีรษะ ควรจะวัดรอบศีรษะด้วย เพื่อมั่นใจว่าใส่ผ่านศีรษะได้โดยไม่ต้องฝืน

ภาพ 5.22 วัดรอบศีรษะ

การเลือกแบบตัดให้ถูกต้อง (The Right Pattern Size)

แบบตัดพื้นฐานหรือแบบตัดเบื้องต้น(Basic Pattern) ในต่างประเทศ เช่น อเมริกา อังกฤษ แคนาดา นิวซีแลนด์ เป็นต้น จะมีบริษัทจัดทำแพทเทิร์นของแบบตัดพื้นฐานหรือแบบตัดเบื้องต้น รวมทั้งแพทเทิร์นตามแฟชั่นแบบต่าง ๆ ด้วย ไม่ว่าจะเป็นของผู้หญิง ผู้ชาย รวมทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย บริษัทที่ทำแพทเทิร์นสำเร็จ รูปจำหน่ายตัวอย่างเช่น ซิมพลิซิติ (Simplicity) โวก (Vogue) ที่เมืองไทยก็มีของบริษัทเอลน่า(Elna) แต่ไม่ได้จัดสร้างแยกตามขนาดรูปร่าง ขนาดสัดส่วนของผู้หญิงไว้ถึง 10 ลักษณะ ดังที่ โวก (Vogue)และ ซิมพลิซิติ(Simplicity) ทำ บริษัทเอลน่า(Elna) จะทำไว้ 3 รูปร่าง รูปร่างขนาดเล็ก(S) ขนาดกลาง(M) ขนาดใหญ่(L) แพทเทิร์นสำเร็จรูปที่วางจำหน่าย คนไทยไม่นิยมใช้เหมือนคนอเมริกา แคนาดา หรือยุโรป เพราะว่าราคาของแพทเทิร์นสำเร็จรูปแพง คนไทยจึงนิยมสร้างเองมากกว่าซื้อแพทเทิร์นที่ทำสำเร็จรูปแล้ว บางครั้งต้องมาแก้ก็

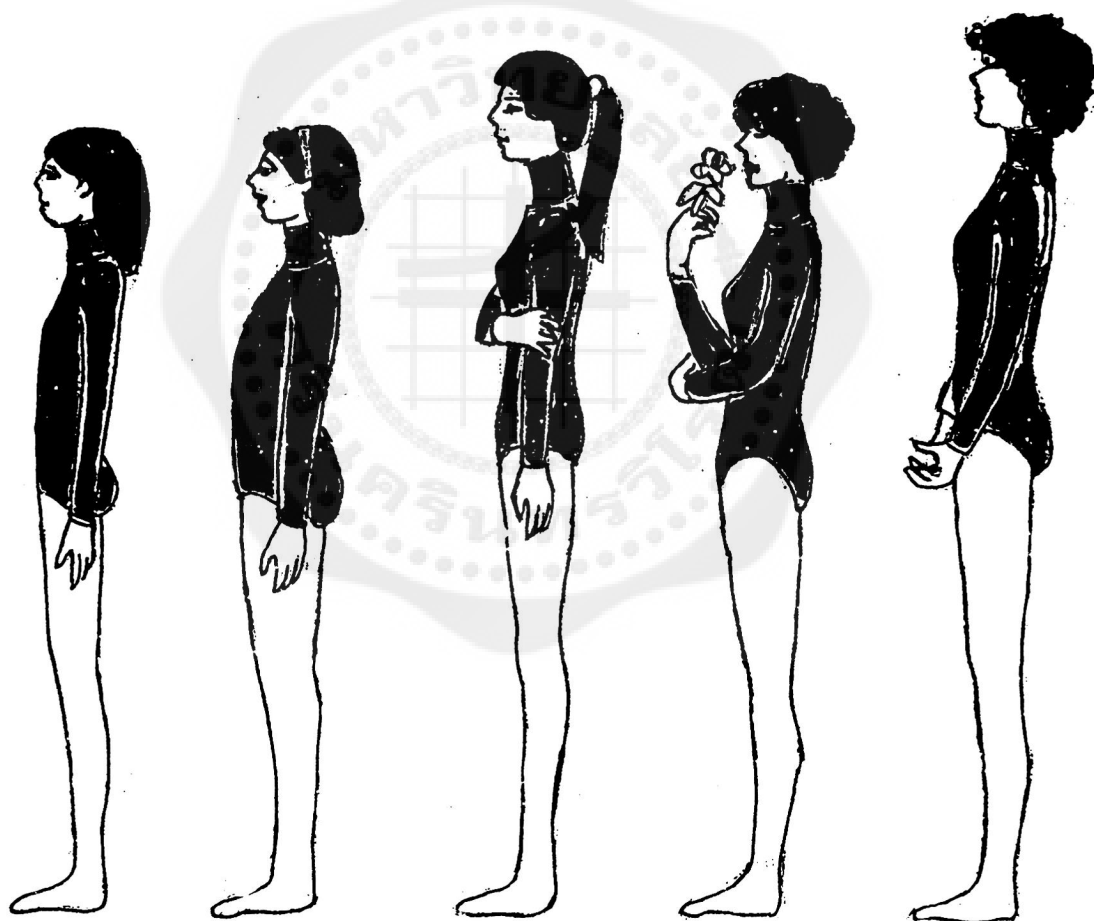
การเลือกใช้แพทเทิร์นสำเร็จรูปหรือการสร้างแพทเทิร์นเพื่อใช้เอง ตลอดจนผู้ที่สนใจและเริ่มเรียนรู้การสร้างแพทเทิร์นจะต้องวัดขนาดรูปร่าง สัดส่วนต่าง ๆ ได้ถูก เพื่อที่จะได้นำสัดส่วนนั้นไปเทียบกับขนาดแพทเทิร์นสำเร็จรูปให้ใกล้เคียงกับรูปร่างของผู้ใช้มากที่สุด การสร้างแพทเทิร์นเองได้ถูกต้องตามขนาดสัดส่วนของผู้สวมใส่ ใส่แล้วสวย ทำให้เกิดความภูมิใจเวลาสวมใส่

การแบ่งขนาดรูปร่าง สัดส่วนทั่ว ๆ ไปของบ้านเราจะแบ่งขนาดของผู้หญิง ผู้ชาย นิยมกำหนดเป็นคนรูปร่างขนาดเล็ก(Small) ขนาดกลาง(Medium) ขนาดใหญ่(Large) และขนาดใหญ่พิเศษ(Extra large) ไม่ได้ให้ความสำคัญแบ่งให้ละเอียดเหมือนของต่างประเทศ ตัวอย่างมาตรฐานที่กำหนด ในบทที่ 5 ใช้เป็นแนวทางในการเรียนการสอน เพื่อสร้างแบบตัดเบื้องต้น และนำมาเปรียบเทียบกับขนาดสัดส่วนของตัวเองที่วัดไว้ เพื่อรู้จักขนาดของตนเองว่าอยู่ขนาดใดตามที่ตลาดเสื้อผ้าเมืองไทยกำหนด การแบ่งที่ละเอียด ซึ่งจะได้นำกล่าวถึงรายละเอียดการแบ่งต่อไป เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการตัดเย็บเสื้อผ้าสตรีชั้นสูง เสื้อผ้าบุรุษ เสื้อสุท(Tailor) และเสื้อผ้าอุตสาหกรรม เป็นต้น

การเรียกขนาดและการแบ่งขนาดของรูปร่าง หญิง ชาย เด็กหญิง เด็กชาย ซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ตามหลักทฤษฎีของหนังสือตัดเย็บนิว ซิมพลิซิติ (New Simplicity Sewing Book, 1979)

การเรียกขนาดรูปร่างของผู้หญิง

รูปร่างขนาดสัดส่วนของผู้หญิงนั้นแบ่งออกเป็น 10 ลักษณะ ซึ่งมากกว่าผู้ชายซึ่งมีเพียง 3 ลักษณะเท่านั้น เพราะผู้หญิงมีข้อปลีกย่อยรายละเอียดในการทำแบบเสื้อผ้ามากกว่าของผู้ชาย จึงมีขนาดของแบบมากตามรูปร่างที่แตกต่างของผู้หญิง เพราะส่วนละเอียดและแบบของเสื้อผ้าซึ่งมีมากกว่าชาย ซึ่งมีทั้งแบบเสื้อที่พอดีตัวและแบบเสื้อหลวม ๆ ซึ่งชายจะเป็นเสื้อผ้าแบบหลวม ๆ

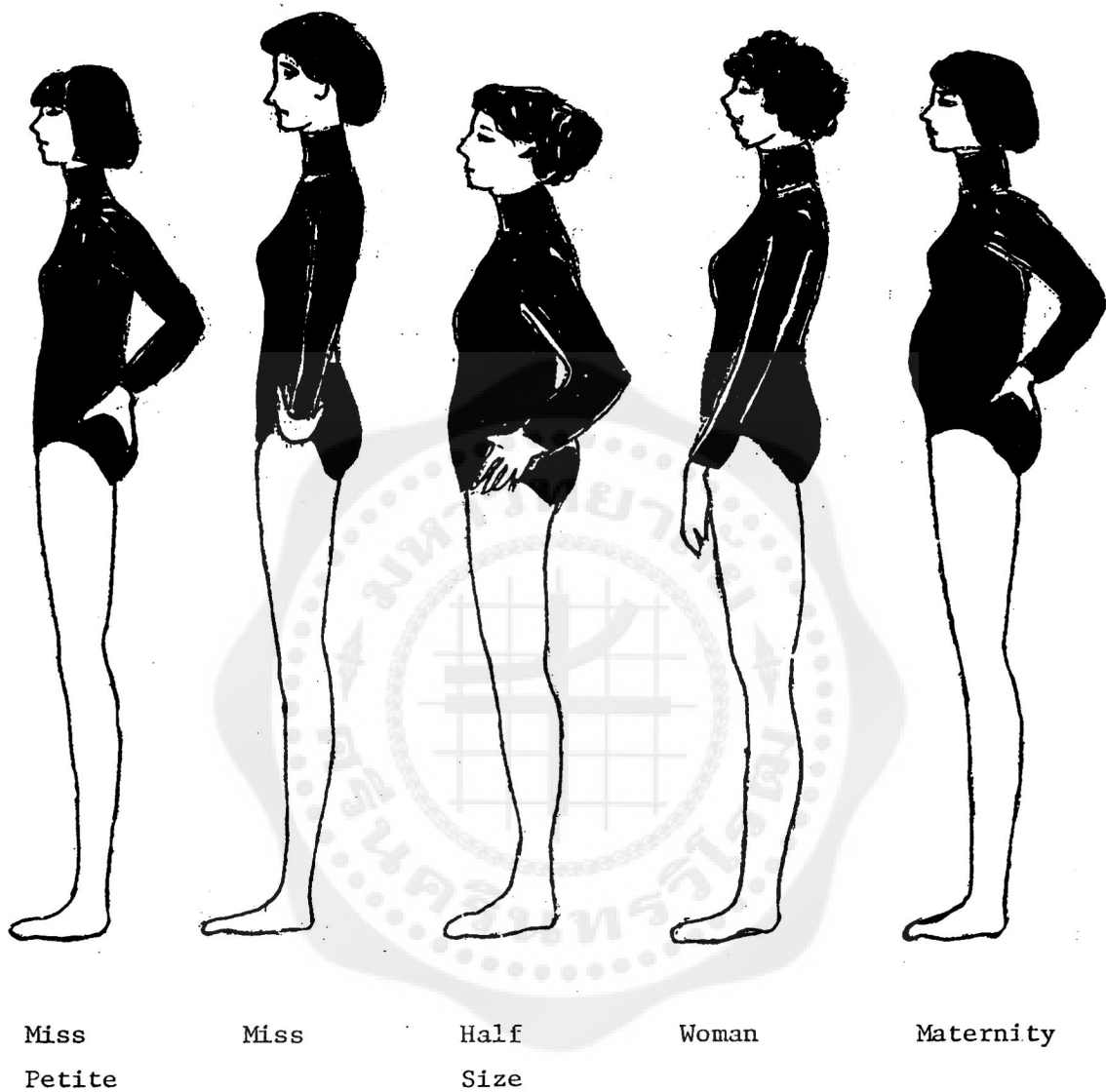
Girl

Chubble

Young
Junior/TeenJunior
Petite

Junior

ภาพ 5.23 การเรียกขนาดรูปร่างของผู้หญิง

ภาพ 5.23 การเรียกขนาดรูปร่างของผู้หญิง (ต่อ)

1. วัยเด็กตอนปลาย (Girl)

เป็นระยะที่พ้นจากการเป็นเด็กเล็ก เป็นวัยที่อยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยรุ่น
 วัยเด็กตอนปลายนี้ยังไม่มียอก ไม่มีสะโพก ส่วนสูงอยู่ในระหว่าง 4 ฟุต 2 นิ้ว - 5 ฟุต 1 นิ้ว
 (4' 2" - 5' 1") หรือสูง 1 เมตร 27 เซนติเมตร - 1 เมตร 55 เซนติเมตร (1.27-
 1.55 เมตร)

2. วัยเด็กตอนปลายที่รูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วน (Chubbie)

เป็นระยะที่พ้นจากการเป็นเด็กเล็ก อยู่ในระหว่างวัยเด็กกับวัยรุ่น แต่รูปร่างและน้ำหนักมากกว่าที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้สำหรับวัยเด็กตอนปลาย

3. เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างผอมสูง (Young Junior/Teen)

จะเป็นช่วงที่เด็กผู้หญิงกำลังพัฒนาตนเอง เข้าสู่การเป็นวัยรุ่น หน้าอกและเอวจะมีขนาดใกล้เคียงกัน มีรูปร่างผอมและสูง ส่วนสูงจะอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 1 นิ้ว - 5 ฟุต 3 นิ้ว (5' 1" - 5' 3") หรือสูง 1 เมตร 55 เซนติเมตร - 1 เมตร 60 เซนติเมตร (1.55-1.60 เมตร)

4. เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างได้ขนาด (Junior Pettie)

เป็นวัยรุ่นที่มีรูปร่างสมบูรณ์กว่ายังจูเนียร์ ทิน นิดหน่อย แต่ส่วนสูงจะต่ำกว่าเล็กน้อย ส่วนสูงจะอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต - 5 ฟุต 1 นิ้ว (5' - 5' 1") หรือสูง 1 เมตร 53 เซนติเมตร - 1 เมตร 55 เซนติเมตร (1.53-1.55 เมตร)

5. เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างสมส่วน (Junior)

รูปร่างกำลังพัฒนาเจริญเติบโต รูปร่างได้สัดส่วนสำหรับวัยนี้ ส่วนสูงอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 4 นิ้ว - 5 ฟุต 5 นิ้ว (5' 3" - 5' 5") หรือสูง 1 เมตร 63 เซนติเมตร - 1 เมตร 65 เซนติเมตร (1.63 - 1.65 เมตร)

6. วัยสาวรูปร่างค่อนข้างสมบูรณ์ (Miss Pettie)

เป็นวัยสาวที่มีรูปร่างค่อนข้างสมบูรณ์ มีเนื้อมากกว่า เอวใหญ่กว่าและเตี้ยกว่า มีส่วนสูงอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 2 นิ้ว - 5 ฟุต 4 นิ้ว (5' 2" - 5' 4") หรือสูง 1 เมตร 57 เซนติเมตร - 1 เมตร 60 เซนติเมตร (1.57 - 1.60 เมตร)

7. วัยสาวสมส่วน (Miss)

รูปร่างดี มีสัดส่วนที่ดี ส่วนสูงอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 5 นิ้ว - 5 ฟุต 6 นิ้ว (5' 5" - 5' 6") หรือสูง 1 เมตร 65 เซนติเมตร - 1 เมตร 68 เซนติเมตร (1.65 - 1.68 เมตร)

8. วัยสาวรูปร่างสมบูรณ์หรืออ้วนท้วม (Half-Size)

รูปร่างจะค้วนท้อม และเตี้ยกว่ามิส แต่ช่วงไหล่จะแคบกว่ามิส เพื้ที่และมีเอวและอกจะใหญ่กว่าวูแมน ส่วนสูงจะอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 2 นิ้ว - 5 ฟุต 3 นิ้ว (5' 1" - 5' 3") หรือสูง 1 เมตร 57 เซนติเมตร - 1 เมตร 60 เซนติเมตร (1.57 - 1.60 เมตร)

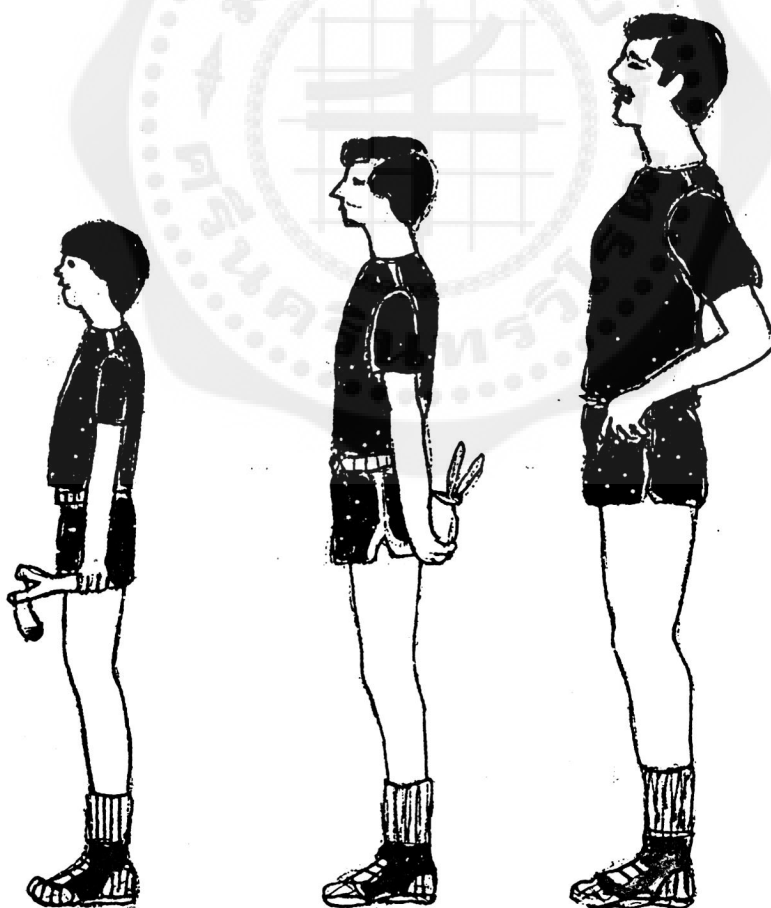
9. วัยผู้ใหญ่ (Woman)

ส่วนสูงจะเท่ากับมิส แต่รูปร่างที่เป็นส่วนอก เอว สะโพก จะมีขนาดใหญ่กว่ามิส

10. หญิงมีครรภ์ (Maternity)

ส่วนสูงและส่วนสัคก่อนที่จะตั้งครรภ์มีขนาดเท่ากับวูแมน ขนาดและแบบมาตรฐานนี้ใช้ได้ตั้งแต่ตั้งครรภ์ระยะแรกจนถึงครรภ์แก่ คือครรภ์ 3-9 เดือน

การเรียนรู้ขนาดรูปร่างของผู้ชาย

Boy

Teen-Boy

Man

ภาพ 5.24 การเรียนรู้ขนาดรูปร่างของผู้ชาย

รูปร่างและขนาดของผู้ชายแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. วัยเด็กตอนปลาย (Boy)

วัยที่ผ่านพ้นการเป็นเด็กเล็ก เป็นวัยที่อยู่ในระหว่างวัยเด็กเล็กและวัยรุ่น ส่วนสูงจะอยู่ในระหว่าง 4 ฟุต - 4 ฟุต 10 นิ้ว (4' - 4' 10'') หรือสูง 1 เมตร 22 เซนติเมตร - 1 เมตร 47 เซนติเมตร (1.22 - 1.47 เมตร)

2. วัยรุ่น (Teen-Boy)

เป็นช่วงวัยรุ่น คือระยะที่อยู่ในระหว่างการเป็นเด็กชายและการเป็นผู้ใหญ่ ส่วนสูงจะอยู่ในระหว่าง 5 ฟุต 1 นิ้ว - 5 ฟุต 8 นิ้ว (5' 1'' - 5' 8'') หรือสูง 1 เมตร 55 เซนติเมตร - 1 เมตร 73 เซนติเมตร (1.55 - 1.75 เมตร)

3. วัยผู้ใหญ่ (Man)

รูปร่างจะไม่สูงอีกแล้ว ส่วนสูงประมาณ 5 ฟุต 10 นิ้ว (5' 10'') หรือสูง 1 เมตร 78 เซนติเมตร (1.78 เมตร)

การเลือกขนาดให้เหมาะกับส่วนสัดสำหรับเสื้อผ้าผู้ชาย

เมื่อท่านทราบขนาดของรูปร่างของตัวเองแล้ว ท่านจะต้องนำขนาดตัวที่ท่านวัดได้ มาเทียบกับตารางว่าท่านจะซื้อเสื้อผ้าสำเร็จรูปไซส์ไหนหรือท่านจะเลือกขนาดตัวไหนมาสร้างแพทเทิร์น

เสื้อโค้ต(Coat) เสื้อแจ็กเก็ต(Jacket) และเสื้อผ้าอื่น ๆ

ให้เทียบโดยเลือกใช้ส่วนสัดของรอบอกที่ใกล้เคียงกับรอบอกที่ท่านวัดได้

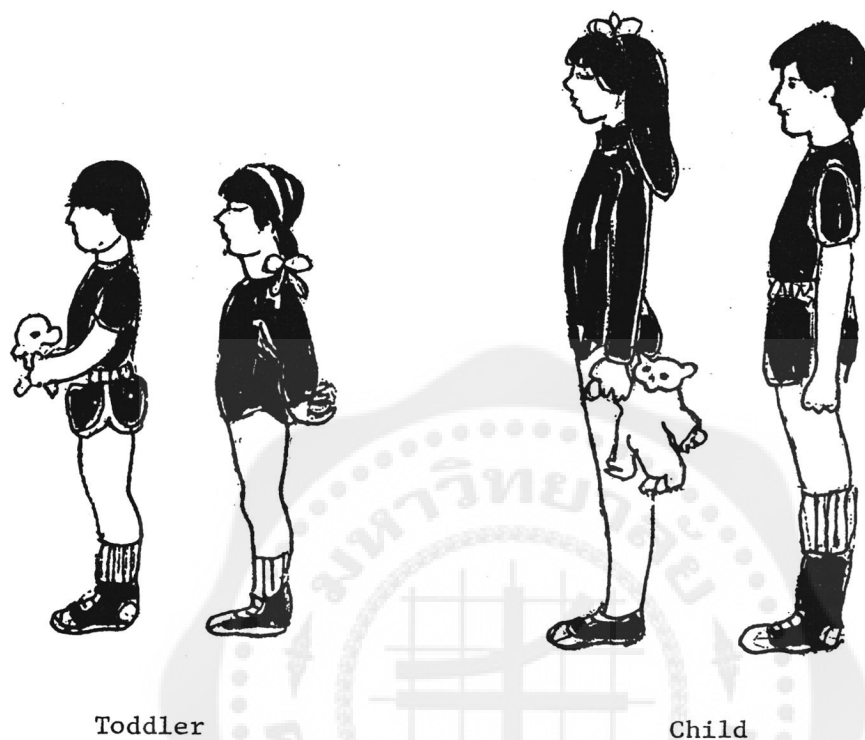
กางเกงขายาวหรือกางเกงขาสั้น (Pants or Shorts)

ให้เทียบโดยเลือกใช้น้ำหนักที่ใกล้เคียงกับรอบเอวที่ท่านวัดได้

เสื้อเชิ้ต(Shirts)

ให้เทียบโดยเลือกใช้น้ำหนักที่ใกล้เคียงกับรอบคอที่ท่านวัดได้

การเรียกขนาดรูปร่างของ เด็กชายและ เด็กหญิง

ภาพ 5.25 การเรียกขนาดรูปร่างของ เด็กชายและ เด็กหญิง

รูปร่างและขนาดของเด็กชาย เด็กหญิงแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะคือ

1. เด็กวัยเดินเตาะแตะ(Toddler)

เป็นเด็กที่เดินได้แล้ว จะมีส่วนสูงสูงกว่าเด็กยังไม่เดิน

2. เด็กวัยเข้าเรียน (Child)

เป็นเด็กที่มีขนาดหน้าอกและเอวเหมือนกับเด็กวัยเดินเตาะแตะ แต่จะมี
ส่วนสูงที่สูงกว่า ไหล่และหลังจะกว้างกว่าข้อต่อเลอร์ดด้วย

การเลือกขนาดให้เหมาะกับส่วนสัดสำหรับเสื้อผ้าเด็กชายและเด็กหญิง

เสื้อผ้าเด็กวัยเดินเตาะแตะ(Toddler) เลือกไซส์หรือขนาดให้ใกล้เคียงกับรอบอก
ของเด็ก และสำหรับเด็กวัยตอนต้นให้เลือกโดยเทียบจากรอบอกและความยาวหลัง เป็นเกณฑ์

ตารางแสดงขนาดและส่วนสัดส่วนต่าง ๆ (The Size Table for Figure Type)

วัยเด็กตอนปลายหญิง (Girl)

นิ้ว					เซ็นติ เมตร					
7	8	10	12	14	ขนาด(Size)	7	8	10	12	14
26	27	$28\frac{1}{2}$	30	32	รอบอก	66	69	73	76	81
23	$23\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$	$25\frac{1}{2}$	$26\frac{1}{2}$	รอบเอว	58	60	62	65	67
27	28	30	32	34	รอบสะโพก	69	71	76	81	87
$11\frac{1}{2}$	12	$12\frac{3}{4}$	$13\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	29.5	31	32.5	34.5	36
$12\frac{3}{8}$	13	$13\frac{7}{8}$	$14\frac{3}{4}$	$15\frac{5}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	31.3	33	35.3	37.5	39.7
$6\frac{3}{4}$	$6\frac{7}{8}$	$7\frac{1}{4}$	$7\frac{5}{8}$	8	อกสูง	17	17.5	18.5	19.3	20.3
$3\frac{5}{8}$	$3\frac{3}{4}$	4	$4\frac{1}{4}$	$4\frac{3}{8}$	ไหล่กว้าง	9.3	9.5	10.3	10.7	11
$11\frac{3}{4}$	12	$12\frac{1}{2}$	13	$13\frac{1}{2}$	กว้างหลัง	30	30.5	31.7	33	34.3
$17\frac{1}{2}$	$18\frac{1}{4}$	$19\frac{3}{4}$	$21\frac{1}{4}$	22	ไหล่-ปลายแขน	44.5	46.3	50.3	54	56
$10\frac{1}{2}$	$10\frac{7}{8}$	$11\frac{5}{8}$	$12\frac{1}{2}$	$13\frac{1}{4}$	ไหล่-ข้อศอก	26.5	27.5	29.5	31.7	33.5
50	52	56	$58\frac{1}{2}$	61	ส่วนสูง	127	132	142	149	155

ตาราง 5.2. วัยเด็กตอนปลายหญิง

วัยเด็กตอนปลายที่มีรูปร่างสมบุรณ์หรืออ้วนท้วมหญิง (Chubbie)

ตัว				เซนติเมตร				
$8\frac{1}{2}$ C	$10\frac{1}{2}$ C	$12\frac{1}{2}$ C	$14\frac{1}{2}$ C	ขนาด (Size)	$8\frac{1}{2}$ C	$10\frac{1}{2}$ C	$12\frac{1}{2}$ C	$14\frac{1}{2}$ C
30	$31\frac{1}{2}$	33	$34\frac{1}{2}$	รอบอก	76	80	84	88
28	29	30	31	รอบเอว	71	74	76	79
33	$34\frac{1}{2}$	36	$37\frac{1}{2}$	รอบสะโพก	84	88	92	96
$12\frac{1}{2}$	$13\frac{1}{4}$	14	$14\frac{3}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	32	34	35.5	37.5
$13\frac{1}{4}$	$14\frac{1}{8}$	15	$15\frac{7}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	33.5	35.7	38	40.3
$7\frac{1}{4}$	$7\frac{5}{8}$	8	$8\frac{3}{8}$	อกสูง	18.5	19.3	20.3	21.3
$4\frac{1}{8}$	$4\frac{3}{8}$	$4\frac{5}{8}$	$4\frac{7}{8}$	ไหล่กว้าง	10.5	11	11.7	12.3
$12\frac{1}{2}$	13	$13\frac{1}{2}$	14	กว้างหลัง	31.7	33	34.3	35.5
19	$20\frac{1}{2}$	22	$22\frac{3}{4}$	ไหล่-ปลายแขน	48.3	52	56	57.7
$10\frac{3}{4}$	$11\frac{1}{2}$	$12\frac{1}{4}$	13	ไหล่-ข้อศอก	27.3	29.3	31	33
53	56	$58\frac{1}{2}$	61	ส่วนสูง	132	142	149	155

ตาราง 5.3 วัยเด็กตอนปลายที่มีรูปร่างสมบุรณ์หรืออ้วนท้วมหญิง

เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างผอมสูง (Young Junior Team)

นิ้ว						เซนติเมตร						
5/6	7/8	9/10	11/12	13/14	15/16	ขนาด(Size)	5/6	7/8	9/10	11/12	13/14	16/16
28	29	30 1/2	32	33 1/2	35	รวมอก	71	74	78	81	85	89
22	23	24	25	26	27	รวมเอว	56	58	61	64	66	69
31	32	33 1/2	35	36 1/2	38	รวมสะโพก	79	81	85	89	93	97
12 1/2	14	14 1/2	15	15 3/8	15 3/4	กลางคอหลัง-เอว	34.5	35.5	37	38	39	40
5 1/8	15 1/4	15 7/8	16 1/2	17	17 1/2	กลางคอหน้า-เอว	37	38.7	40.3	42	43.3	44.5
3 3/8	8 3/4	9 1/8	9 1/2	9 7/8	10 1/4	อกสูง	21.3	22.3	23.3	24	25	26
4	4 1/8	4 1/4	4 3/8	4 1/2	5 1/8	ไหล่กว้าง	10.3	10.5	10.7	11	11.5	11.7
12 1/2	12 3/4	13 1/8	13 1/2	13 7/8	14 1/4	กว้างหลัง	31.7	32.3	33.3	34.3	35.3	36
3 1/8	21 3/4	22 1/8	22 1/2	22 7/8	23 1/4	ไหล่-ปลายแขน	54.3	55.3	56.3	57	58	59
11 7/8	12 1/8	12 3/8	12 5/8	12 7/8	13 1/8	ไหล่-ข้อศอก	30.3	30.7	31.3	32	32.7	33.3

ตาราง 5.4 เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างผอมสูง

เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างไดขนาด (Junior Pettie)

นิ้ว

เซนติเมตร

3JP	5JP	7JP	9JP	11JP	13JP	ขนาด(Size)	3JP	5JP	7JP	9JP	11JP	13JP
30	31	32	33	34	35	รอบอก	76	79	81	84	87	89
22	23	24	25	26	27	รอบเอว	56	58	61	64	66	69
31	32	33	34	35	36	รอบสะโพก	79	81	84	87	89	92
14	$14\frac{1}{4}$	$14\frac{1}{2}$	$14\frac{3}{4}$	15	$15\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	35.5	36	37	37.5	38	39
$15\frac{1}{4}$	$15\frac{5}{8}$	16	$16\frac{3}{8}$	$16\frac{3}{4}$	$17\frac{1}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	38.7	39.7	40.7	41.5	42.5	43.5
$1\frac{1}{8}$	$1\frac{1}{4}$	$1\frac{3}{8}$	9	$9\frac{1}{4}$	$9\frac{1}{2}$	อกสูง	21	21.5	22.3	23	23.5	24
$4\frac{1}{4}$	$4\frac{3}{8}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{5}{8}$	$4\frac{3}{4}$	$4\frac{7}{8}$	ไหล่กว้าง	10.7	11	11.5	11.7	12	12.3
$13\frac{1}{4}$	$13\frac{1}{2}$	$13\frac{3}{4}$	14	$14\frac{1}{4}$	$14\frac{1}{2}$	กว้างหลัง	33.5	34.3	35	35.5	36	36.7
$20\frac{5}{8}$	$20\frac{7}{8}$	$21\frac{1}{8}$	$21\frac{3}{8}$	$21\frac{5}{8}$	$21\frac{7}{8}$	ไหล่-ปลายแขน	52.3	53	53.5	54.3	55	55.5
$12\frac{1}{2}$	$12\frac{5}{8}$	$12\frac{3}{4}$	$12\frac{7}{8}$	13	$13\frac{1}{8}$	ไหล่-ข้อศอก	31.7	32	33.3	32.7	33	33.3

ตาราง 5.5 เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างไดขนาด

เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างสมส่วน (Junior) หญิง

นิ้ว

เซนติเมตร

5		7		9		11		13		15		ขนาด(Size)		5		7		9		11		13		15	
30	31	32	33 $\frac{1}{2}$		35	37	รอบอก		76	79	81	85	89	94											
22 $\frac{1}{2}$	23 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$	25-		27	29	รอบเอว		57	60	62	65	69	74											
32	33	34 $\frac{1}{2}$	35		37	39	รอบสะโพก		81	84	87	90	94	99											
15	15 $\frac{1}{4}$	15 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{3}{4}$		16	16 $\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว		38	39	39.5	40	40.5	41.5											
16	16 $\frac{3}{8}$	16 $\frac{3}{4}$	17 $\frac{1}{8}$		17 $\frac{1}{2}$	17 $\frac{7}{8}$	กลางคอหน้า-เอว		40.7	41.5	42.5	43.5	44.5	45.5											
9 $\frac{1}{2}$	9 $\frac{3}{4}$	10	10 $\frac{1}{4}$		10 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{3}{4}$	อกสูง		24	24.5	25.3	26	26.5	27.3											
4 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{5}{8}$	4 $\frac{3}{4}$	4 $\frac{7}{8}$		5	5 $\frac{1}{8}$	ไหล่กว้าง		11.5	11.7	12	12.3	12.7	13											
13 $\frac{3}{8}$	13 $\frac{5}{8}$	13 $\frac{7}{8}$	14 $\frac{1}{4}$		14 $\frac{5}{8}$	15 $\frac{1}{8}$	กว้างหลัง		34	34.5	35.3	36	37	38.4											
22	22 $\frac{1}{4}$	22 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{3}{4}$		23	23 $\frac{1}{4}$	ไหล่-ปลายแขน		56	56.5	57	57.7	58.3	59											
13 $\frac{1}{4}$	13 $\frac{3}{8}$	13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{5}{8}$		13 $\frac{3}{4}$	13 $\frac{7}{8}$	ไหล่-ข้อศอก		33.5	34	34.3	34.5	35	35.3											

ตาราง 5.6 เด็กวัยรุ่นที่มีรูปร่างสมส่วน หญิง

วิจัยสาวรูปร่างก่อนข้างสมบูรณ์ (Miss Pettie)

นิ้ว							เซนติเมตร					
emp	8mp	10mp	12mp	14mp	16mp	ขนาด(Size)	emp	8mp	10mp	12mp	14mp	16mp
1 30 1/2	1 31 1/2	1 32 1/2	34	36	38	รอบอก	78	80	83	87	92	97
1 23 1/2	1 24 1/2	1 25 1/2	27	28 1/2	30 1/2	รอบเอว	60	62	65	69	73	78
1 32 1/2	1 33 1/2	1 34 1/2	36	38	40	รอบสะโพก	83	85	88	92	97	102
1 14 1/2	3 14 1/4	15	15 1/4	15 1/2	15 3/4	กลางคอหลัง-เอว	37	37.5	38	39	39.5	40
3 15 1/4	1 16 1/2	1 16 1/2	16 7/8	17 1/4	17 5/8	กลางคอหน้า-เอว	40	41	42	43	43.7	44.7
1 9 1/8	3 9 1/8	5 9 1/8	7 9 1/8	10 1/8	10 3/8	อกสูง	23.3	23.7	24.3	25	25.5	26.3
5 4 1/8	3 4 1/4	7 4 1/8	5	5 1/8	5 1/4	ไหล่กว้าง	11.7	12	12.3	12.7	13	13.3
3 13 1/4	14	1 14 1/4	5 14 1/8	1 15 1/8	5 15 1/8	กว้างหลัง	35	35.5	36	37	38.4	39.7
1 20 1/2	3 20 1/4	21-	1 21 1/4	1 21 1/2	3 21 1/4	ไหล่-ปลายแขน	52	52.7	53.3	54	54.5	55.3
1 12 1/2	5 12 1/8	3 12 1/4	7 12 1/8	13	1 13 1/8	ไหล่-ข้อศอก	31.7	32	32.3	32.7	33	33.3

ตาราง 5.7 วิจัยสาวรูปร่างก่อนข้างสมบูรณ์

วัยสาวส่วน (Miss)

นิ้ว

เซนติเมตร

6	8	10	12	14	16	18	20	ขนาด(Size)	6	8	10	12	14	16	18	20
$30\frac{1}{2}$	$31\frac{1}{2}$	$32\frac{1}{2}$	34	36	38	40	42	รอบอก	78	80	83	87	92	97	102	107
23	24	25	$26\frac{1}{2}$	28	30	32	34	รอบเอว	58	61	64	67	71	76	81	87
$32\frac{1}{2}$	$33\frac{1}{2}$	$34\frac{1}{2}$	36	38	40	42	44	รอบสะโพก	83	85	88	92	97	102	107	112
$15\frac{1}{2}$	$15\frac{3}{4}$	16	$16\frac{1}{4}$	$16\frac{1}{2}$	$16\frac{3}{4}$	17	$17\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	39.5	40	40.5	41.5	42	42.5	43	44
$16\frac{5}{8}$	17	$17\frac{3}{8}$	$17\frac{1}{4}$	$17\frac{1}{2}$	$18\frac{1}{2}$	$18\frac{3}{4}$	$19\frac{1}{4}$	กลางคอหน้า-เอว	42.3	43.3	44	45	46	47	48	49
$9\frac{7}{8}$	$10\frac{1}{8}$	$10\frac{3}{8}$	$10\frac{5}{8}$	$10\frac{7}{8}$	$11\frac{1}{8}$	$11\frac{3}{8}$	$11\frac{5}{8}$	อกสูง	25	25.5	26.3	27	27.5	28.3	29	29.5
$4\frac{5}{8}$	$4\frac{3}{4}$	$4\frac{7}{8}$	5	$5\frac{1}{8}$	$5\frac{1}{4}$	$5\frac{3}{8}$	$5\frac{1}{2}$	ไหล่กว้าง	11.7	12	12	12.3	13	13.3	13.5	14
$13\frac{3}{4}$	14	$14\frac{1}{4}$	$14\frac{1}{2}$	$15\frac{1}{8}$	$15\frac{1}{4}$	$15\frac{3}{8}$	$16\frac{1}{8}$	กว้างหลัง	35	35.5	36	37	38.4	39.7	41	42.3
$22\frac{3}{4}$	23	$23\frac{1}{4}$	$23\frac{1}{2}$	$23\frac{3}{4}$	24	$24\frac{1}{4}$	$24\frac{1}{2}$	ไหล่-ปลายแขน	57.7	58.3	59	59.7	60.3	61	61.5	62.3
$13\frac{1}{2}$	$13\frac{5}{8}$	$13\frac{3}{4}$	$13\frac{7}{8}$	14	$14\frac{1}{8}$	$14\frac{1}{4}$	$14\frac{3}{8}$	ไหล่-ข้อศอก	34.3	34.5	35	35.3	35.5	35.7	36	36.5

ตาราง 5.8 วัยสาวส่วน

วิทยาลัยช่างศิลปบุรีรัตนบุรี (Half Size)

นิ้ว

เซนติเมตร

$10\frac{1}{2}$	$12\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{2}$	$16\frac{1}{2}$	$18\frac{1}{2}$	$20\frac{1}{2}$	$22\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$	ขนาด(Size)	$10\frac{1}{2}$	$12\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{2}$	$16\frac{1}{2}$	$18\frac{1}{2}$	$20\frac{1}{2}$	$22\frac{1}{2}$	$24\frac{1}{2}$
33	35	37	39	41	43	45	47	รอบอก	84	89	94	99	104	109	114	119
27	29	31	33	35	$37\frac{1}{2}$	40	$42\frac{1}{2}$	รอบเอว	69	74	79	84	89	96	102	108
35	37	39	41	43	$45\frac{1}{2}$	48	$50\frac{1}{2}$	รอบสะโพก	89	94	99	104	109	116	122	128
15	$15\frac{1}{4}$	$15\frac{1}{2}$	$15\frac{3}{4}$	$15\frac{7}{8}$	16	$16\frac{1}{8}$	$16\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	38	39	39.5	40	40.5	40.5	41	41.5
17	$17\frac{3}{8}$	$17\frac{1}{4}$	$17\frac{1}{2}$	$17\frac{3}{4}$	$17\frac{5}{8}$	$17\frac{3}{4}$	$17\frac{7}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	43.3	44	45	45	46.5	47.3	48	48.5
$10\frac{1}{2}$	$10\frac{3}{4}$	11	$11\frac{1}{4}$	$11\frac{1}{2}$	$11\frac{3}{4}$	12	$12\frac{1}{4}$	อกสูง	26.5	27.3	28	28.5	29.3	30	30.5	31
$4\frac{1}{2}$	$4\frac{3}{8}$	$4\frac{1}{4}$	$4\frac{1}{2}$	$4\frac{3}{4}$	$4\frac{5}{8}$	$4\frac{3}{4}$	$4\frac{7}{8}$	ไหล่กว้าง	11.5	11.7	12	12.3	12.7	13	13.3	13.5
$14\frac{1}{2}$	15	$15\frac{1}{2}$	16	$16\frac{1}{2}$	17	$17\frac{1}{2}$	18	กว้างหลัง	36.7	38	39.3	40.7	42	43.9	44.5	45.7
$22\frac{1}{4}$	$22\frac{1}{2}$	$22\frac{3}{4}$	23	$23\frac{1}{4}$	$23\frac{1}{2}$	$23\frac{3}{4}$	24	ไหล่-ปลายแขน	56.5	57	57.7	58.3	59	59.7	60.3	61
14	$14\frac{1}{8}$	$14\frac{1}{4}$	$14\frac{3}{8}$	$14\frac{1}{2}$	$14\frac{5}{8}$	$14\frac{3}{4}$	$14\frac{7}{8}$	ไหล่-ข้อศอก	35.5	35.7	36	36.5	36.7	37	37.5	37.7

ภาพ 5.9 วิทยาลัยช่างศิลปบุรีรัตนบุรี

วัยผู้ใหญ่หญิง (Woman)

นิ้ว

เซนติ เมตร

38	40	42	44	46	48	50	52	ขนาด(Size)	38	40	42	44	46	48	50	52
42	44	46	48	50	51	54	56	รอบอก	107	112	117	122	127	132	137	142
35	37	39	41 $\frac{1}{2}$	44	46 $\frac{1}{2}$	49	51 $\frac{1}{2}$	รอบเอว	89	94	99	105	112	118	124	131
44	46	48	50	52	54	56	58	รอบสะโพก	112	117	122	127	132	137	142	147
17 $\frac{1}{4}$	17 $\frac{3}{8}$	17 $\frac{1}{2}$	17 $\frac{5}{8}$	17 $\frac{3}{4}$	17 $\frac{7}{8}$	18	18 $\frac{1}{8}$	กลางคอหลัง-เอว	44	44	44.5	45	45	45.5	46	46
19 $\frac{5}{8}$	19 $\frac{7}{8}$	20 $\frac{1}{8}$	20 $\frac{3}{8}$	20 $\frac{5}{8}$	20 $\frac{7}{8}$	21 $\frac{1}{8}$	21 $\frac{3}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	50	50	51	51.7	52.3	53	53.5	54.3
12	12 $\frac{1}{4}$	12 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{3}{4}$	13	13 $\frac{1}{4}$	13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{3}{4}$	อกสูง	30.5	31	31.7	32.3	33	33.5	34.3	35
5	5	5 $\frac{1}{8}$	5 $\frac{1}{4}$	5 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{3}{4}$	5 $\frac{7}{8}$	5 $\frac{1}{2}$	ไหล่กว้าง	12.7	12.7	13	13	13.3	13.3	13.5	13.5
16 $\frac{1}{4}$	16 $\frac{3}{4}$	17 $\frac{1}{4}$	17 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{1}{4}$	18 $\frac{3}{4}$	19 $\frac{1}{4}$	19 $\frac{3}{4}$	กว้างหลัง	41.3	42.5	43.7	45	46.3	47.5	49	49.5
23 $\frac{3}{4}$	24	24 $\frac{1}{4}$	24 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{3}{4}$	25	25 $\frac{1}{4}$	25 $\frac{1}{2}$	ไหล่-ปลายแขน	60.3	61	61.5	62.3	63	63.5	64	64.7
14 $\frac{3}{8}$	14 $\frac{1}{2}$	14 $\frac{5}{8}$	14 $\frac{3}{4}$	14 $\frac{7}{8}$	15	15 $\frac{1}{8}$	15 $\frac{1}{4}$	ไหล่-ข้อศอก	36.5	36.7	37	37.5	37.7	38	38.4	38.7

ตาราง 5.10 วัยผู้ใหญ่หญิง

หญิงมีครรภ์ (Maternity)

นิ้ว						เซนติเมตร						
6	8	10	12	14	16	ขนาด(Size)	6	8	10	12	14	16
34	35	36	37 $\frac{1}{2}$	39 $\frac{1}{2}$	41 $\frac{1}{2}$	รอบอก	87	89	92	95	100	105
28 $\frac{1}{2}$	29 $\frac{1}{2}$	30 $\frac{1}{2}$	32	33 $\frac{1}{2}$	35 $\frac{1}{2}$	รอบเอว	72	75	77	81	85	90
35 $\frac{1}{2}$	36 $\frac{1}{2}$	37 $\frac{1}{2}$	39	41	43	รอบสะโพก	90	93	95	99	104	109
15 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{3}{4}$	16	16 $\frac{1}{4}$	16 $\frac{1}{2}$	16 $\frac{3}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	39.5	40	40.5	41.5	42	42.5
16 $\frac{5}{8}$	17	17 $\frac{3}{8}$	17 $\frac{3}{4}$	18 $\frac{1}{8}$	18 $\frac{1}{2}$	กลางคอหน้า-เอว	42.3	43.3	44	45	46	47
9 $\frac{7}{8}$	10 $\frac{1}{8}$	10 $\frac{3}{8}$	10 $\frac{5}{8}$	10 $\frac{7}{8}$	11 $\frac{1}{8}$	อกสูง	25	25.5	26.3	27	27.5	28.3
5 $\frac{5}{8}$	5 $\frac{3}{4}$	5 $\frac{7}{8}$	5	5 $\frac{1}{8}$	5 $\frac{1}{4}$	ไหล่กว้าง	11.7	12	12.3	12.7	13	13.3
13 $\frac{3}{4}$	14	14 $\frac{1}{4}$	14 $\frac{5}{8}$	15 $\frac{1}{8}$	15 $\frac{5}{8}$	กว้างหลัง	35	35.5	36	37	38.4	39.7
22 $\frac{3}{4}$	23	23 $\frac{1}{4}$	23 $\frac{1}{8}$	23 $\frac{3}{4}$	24	ไหล่-ปลายแขน	57.7	58.3	59	59.7	60.3	61
13 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{5}{8}$	13 $\frac{3}{4}$	13 $\frac{7}{8}$	14	14 $\frac{1}{8}$	ไหล่-ข้อศอก	34.3	34.5	35	35.3	35.5	35.7

วัยเด็กชายตอนปลาย (Boy)

นิ้ว เซนติ เมตร

7	8	10	12	ขนาด(Size)	7	8	10	12
26	27	28	30	รอบอก	66	69	71	76
23	24	25	26	รอบเอว	58	61	64	66
27	28	$29\frac{1}{2}$	31	รอบสะโพก	69	71	75	79
$11\frac{1}{4}$	$11\frac{1}{2}$	12	$12\frac{1}{2}$	รอบอก	28.5	29.3	30.5	31.7
$11\frac{3}{4}$	12	$12\frac{1}{2}$	13	รอบคอของฐานปกเสื้อ	30	31	32	33
$11\frac{3}{8}$	$11\frac{3}{4}$	$12\frac{1}{2}$	$13\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	29	30	31.7	33.5
$12\frac{3}{8}$	$12\frac{3}{4}$	$13\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{4}$	กลางคอหน้า-เอว	31.3	32.3	34.3	36
4	$4\frac{1}{8}$	$4\frac{1}{4}$	$4\frac{1}{2}$	ไหล่กว้าง	10.3	10.5	10.7	11.5
$11\frac{1}{2}$	$11\frac{3}{4}$	$12\frac{1}{8}$	$12\frac{3}{4}$	กว้างหลัง	29.3	30	30.7	32.3
$16\frac{1}{2}$	17	$18\frac{1}{2}$	20	ไหล่-ปลายแขน	41.3	43.3	47	50.7
$22\frac{3}{8}$	$23\frac{1}{4}$	25	$26\frac{3}{4}$	ความยาวของแขน	57	59	64	68
				เสื้อเชิ้ต				

ตาราง 5.12 วัยเด็กชายตอนปลาย

วัยรุ่นชาย (Teen-Boy)

นิ้ว เซนต์ เมตร

14	16	18	20	ขนาด(Size)	14	16	18	20
32	$33\frac{1}{2}$	35	$36\frac{1}{2}$	รอบอก	81	85	89	93
27	28	29	30	รอบเอว	69	71	74	76
$32\frac{1}{2}$	34	$35\frac{1}{2}$	37	รอบสะโพก	83	87	90	94
13	$13\frac{1}{2}$	14	$14\frac{1}{2}$	รอบคอ	33	34.3	35.5	36.7
$13\frac{1}{2}$	14	$14\frac{1}{2}$	15	รอบคอของฐานปกเสื้อ	34.5	35.5	37	38
14	$14\frac{3}{4}$	$15\frac{1}{2}$	$16\frac{1}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	35.5	37.5	39.3	41.3
$14\frac{5}{8}$	$15\frac{3}{8}$	$16\frac{1}{8}$	$16\frac{7}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	37	39	41	43
$3\frac{3}{4}$	5	$5\frac{1}{4}$	$5\frac{1}{2}$	ไหล่กว้าง	12	12.7	13.3	14
$13\frac{7}{8}$	$14\frac{1}{2}$	$15\frac{1}{8}$	$15\frac{3}{4}$	กว้างหลัง	35.3	36.7	38.4	40
$21\frac{1}{8}$	$22\frac{1}{8}$	$23\frac{1}{8}$	$23\frac{3}{4}$	ไหล่-ปลายแขน	55.5	57	58.7	60.3
29	30	31	32	ความยาวของแขน	74	76	79	81
				เสื้อเชิ้ต				

วัยผู้ใหญ่ชาย (Man)

นิ้ว

ขนาด (Size)	34	36	38	40	42	44	46	48	50	52	54	56
รอบอก	34	36	38	40	42	44	46	48	50	52	54	56
รอบเอว	28	30	32	34	36	38	40	42	44	46	48	50
รอบสะโพก	35	37	39	41	43	45	47	49	51	53	55	57
รอบคอ	$13\frac{1}{2}$	14	$14\frac{1}{2}$	15	$15\frac{1}{2}$	16	$16\frac{1}{2}$	17	$17\frac{1}{2}$	18	$18\frac{1}{2}$	19
รอบคอของฐานปกเสื้อ	14	$14\frac{1}{2}$	15	$15\frac{1}{2}$	16	$16\frac{1}{2}$	17	$17\frac{1}{2}$	18	$18\frac{1}{2}$	19	$19\frac{1}{2}$
กลางคอหลัง-เอว	$17\frac{1}{2}$	$17\frac{3}{4}$	18	$18\frac{1}{4}$	$18\frac{1}{2}$	$18\frac{3}{4}$	19	$19\frac{1}{4}$	$19\frac{1}{2}$	$19\frac{3}{4}$	20	$20\frac{1}{4}$
กลางคอหน้า-เอว	$17\frac{3}{4}$	18	$18\frac{1}{4}$	$18\frac{1}{2}$	$18\frac{3}{4}$	19	$19\frac{1}{4}$	$19\frac{1}{2}$	$19\frac{3}{4}$	20	$20\frac{1}{4}$	$20\frac{1}{2}$
ไหล่กว้าง	$6\frac{1}{8}$	$6\frac{1}{4}$	$6\frac{3}{8}$	$6\frac{1}{2}$	$6\frac{5}{8}$	$6\frac{3}{4}$	$6\frac{7}{8}$	7	$7\frac{1}{8}$	$7\frac{1}{4}$	$7\frac{3}{8}$	$7\frac{1}{2}$
กว้างหลัง	16	$16\frac{1}{2}$	17	$17\frac{1}{2}$	18	$18\frac{1}{2}$	19	$19\frac{1}{2}$	20	$20\frac{1}{2}$	21	$21\frac{1}{2}$
ไหล่-ปลายแขน	$23\frac{5}{8}$	$23\frac{7}{8}$	$24\frac{1}{8}$	$24\frac{3}{8}$	$24\frac{5}{8}$	$24\frac{7}{8}$	$25\frac{1}{8}$	$25\frac{3}{8}$	$25\frac{5}{8}$	$25\frac{7}{8}$	$26\frac{1}{8}$	$26\frac{3}{8}$
ความยาวของแขนเสื้อ	32	32	33	33	34	34	35	35	36	36	37	37

ตาราง 5.14 วัยผู้ใหญ่ชาย

วัยผู้ใหญ่ชาย (Man)

เขนที เมตร

ขนาด (Size)	34	36	38	40	42	44	46	48	50	52	54	56
รอบอก	87	92	97	102	107	112	117	122	127	132	137	142
รอบเอว	71	76	81	87	92	99	107	112	117	122	127	132
รอบสะโพก	89	94	99	104	109	114	119	124	129.5	134.5	139.5	145
รอบคอ	34.3	35.5	36.7	38	39.3	40.7	42	43.3	44.5	45.7	47	48.3
รอบคอของฐานบักเซ็ด	35.5	37	38	39.5	40.5	42	43	44.5	46	47	48	49.5
กลางคอหลัง-เอว	44.5	45	45.5	46.3	47	47.5	48.3	49	49.5	50.3	50.7	51.3
กลางคอหน้า-เอว	45	45.7	46.3	47	47.5	48.3	49	49.5	50.3	50.7	51.3	52
ไหล่กว้าง	15.5	15.7	16	16.5	16.7	17	17.5	17.7	18	18.5	18.7	19
กว้างหลัง	40.7	42	43.3	44.5	45.7	47	48.3	49.5	50.7	52	53.3	54.5
ไหล่-ปลายแขน	60	60.7	61.3	62	62.5	63.3	63.7	64.3	65	65.7	66.3	67
ความยาวของแขน	81	81	84	84	87	87	89	89	91	91	94	94
เสื้อเชิ้ต												

ตาราง 5.14 วัยผู้ใหญ่ชาย (ต่อ)

เด็กวัยเดินเตาะแตะ เด็กชายและเด็กหญิง (Toddler)

นิ้ว

เซนติเมตร

1 2					ขนาด(Size)	1 2							
	1	2	3	4		1	2	3	4	1	2	3	4
19	20	21	22	23	รอบอก	48	51	53	56	58			
19	19½	20	20½	21	รอบเอว	48	50	51	52	53			
20	21	22	23	24	รอบสะโพก	50.7	53.3	56	58.3	61			
17½	8	8½	9	9½	กลางคอหลัง-เอว	19	20.3	21.5	23	24			
3	8½	9	9½	10	กลางคอหน้า-เอว	21.3	22.5	23.7	25	26.3			
3	2½	3	3½	4	อกสูง	6	6.3	6.5	7	7.3			
3	8	8½	9	9½	ไหล่กว้าง	19.7	20.3	21	21.5	22.3			
10	10½	11	11½	12	กว้างหลัง	25.3	27.3	29.3	31	33			
1	6½	7	7½	8	ไหล่-ปลายแขน	16.5	17.5	18.5	19.3	20.3			
28	31	34	37	40	ไหล่-ข้อศอก	71	79	87	94	102			

ตาราง 5.15 เด็กวัยเดินเตาะแตะ เด็กชายและเด็กหญิง

เด็กวัยเข้าเรียนเด็กชายและเด็กหญิง (Child)

นิ้ว

เซนติเมตร

นิ้ว						เซนติเมตร						
2	3	4	5	6	6X	ขนาด(Size)	2	3	4	5	6	6X
21	22	23	24	25	$25\frac{1}{2}$	รอบอก	53	56	58	61	64	65
20	$20\frac{1}{2}$	21	$21\frac{1}{2}$	22	$22\frac{1}{2}$	รอบเอว	51	52	53	55	56	57
22	23	24	25	26	$26\frac{1}{2}$	รอบสะโพก	56	58.3	61	64	66	67
$8\frac{1}{2}$	9	$9\frac{1}{2}$	10	$10\frac{1}{2}$	$10\frac{3}{4}$	กลางคอหลัง-เอว	21.5	23	24	25.5	27	27.5
$9\frac{3}{8}$	$9\frac{7}{8}$	$10\frac{3}{8}$	$10\frac{7}{8}$	$11\frac{1}{8}$	$11\frac{3}{8}$	กลางคอหน้า-เอว	23.7	25	26.3	27.5	28.3	29
$2\frac{7}{8}$	3	$3\frac{1}{8}$	$3\frac{1}{4}$	$3\frac{3}{8}$	$3\frac{1}{2}$	อกสูง	7.3	7.5	8	8.3	8.5	9
$9\frac{1}{2}$	$9\frac{3}{4}$	10	$10\frac{1}{4}$	$10\frac{1}{2}$	$10\frac{5}{8}$	ไหล่กว้าง	24	24.5	25.3	26	26.5	27
$12\frac{3}{4}$	$13\frac{1}{2}$	$14\frac{1}{4}$	15	$15\frac{3}{4}$	$16\frac{1}{8}$	กว้างหลัง	32.3	34.3	36	38	40	41
$3\frac{3}{4}$	$8\frac{1}{8}$	$8\frac{5}{8}$	9	$9\frac{1}{2}$	$9\frac{7}{8}$	ไหล่-ปลายแขน	19.7	20.7	22	23	24	25
35	38	41	44	47	48	ไหล่-ข้อศอก	89	97	104	112	119	122

ตาราง 5.16 เด็กวัยเข้าเรียนเด็กชายและเด็กหญิง

สรุป

การวัดตัว เป็นหัวใจสำคัญของการสร้างแพทเทิร์นไม่ว่าจะแบบตัดกระโปรง เบื้องต้น แบบเสื้อเบื้องต้น และแบบแขนเสื้อเบื้องต้น ผู้ถูกวัดตัวควรยืนตรงในท่าที่สบาย ๆ ไม่ควรก้ม ๆ เงย ๆ เพราะจะทำให้ผู้วัด วัดได้ไม่ถนัด ทำให้ได้ขนาดของสัดส่วนผิดไปจากความเป็นจริง เมื่อนำมาสร้างแพทเทิร์นจึงได้แพทเทิร์นที่ไม่ดี และส่งผลไปถึงเสื้อผ้าที่เย็บเสร็จ เป็นตัวใส่ได้ไม่สวย ไม่สบายเกิดการดึงรั้ง หรือหลวมเกินไป

การเลือกซื้อแพทเทิร์นที่สำเร็จรูป ผู้ซื้อควรรู้จักกับสัดส่วนหรือขนาดของตัวเอง เพื่อที่จะได้นำขนาดสัดส่วนที่ได้ไปเลือกซื้อแพทเทิร์นสำเร็จรูปได้ขนาดใกล้เคียงมากที่สุด

การวัดตัวมีทั้งหลักนิ้ว และหลักเซนติเมตร ถ้าวัดตัว เป็นเซนติเมตร ต้องสร้างแพทเทิร์น เพื่อตะเข็บเป็นเซนติเมตรทั้งหมดไม่ใช่หลักนิ้ว และหลักเซนติเมตรมาปะปนกัน

กิจกรรมท้ายบท

1. นิสิตคิดว่าการเตรียมตัว เพื่อวัดตัวและการวัดตัวที่ถูกต้องมีผลทำให้การสร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้นดีหรือไม่อย่างไร อธิบาย
2. ทำไมขนาดรูปร่างของผู้หญิงจึงมีหลายแบบมากกว่าขนาดรูปร่างของผู้ชาย เพราะอะไร อธิบาย

บทที่ 6

แบบตัดพื้นฐาน

แบบตัดพื้นฐานก็คือ แบบตัดเบื้องต้นนั่นเอง (Basic Pattern) แบบตัดพื้นฐานนี้จะสร้างโดยใช้สัดส่วนต่างๆ ที่มีความจำเป็นในการสร้างแบบทั้งตัวเสื้อและกระโปรง ซึ่งแบบตัดพื้นฐานนี้จะสามารถนำไปดัดแปลง เป็นเสื้อและกระโปรงอีกหลายแบบโดยไม่ต้องเสียเวลาวัดตัวใหม่อยู่เรื่อยๆ ถ้าหากว่ารูปร่างของผู้สวมใส่ไม่เปลี่ยนแปลงไปมาก ถ้าเปลี่ยนแปลงนิดหน่อยก็สามารถปรับแบบตัดพื้นฐานให้ได้ตามรูปร่างปัจจุบันได้ โดยไม่เสียเวลาในการสร้างแบบใหม่

การสร้างแบบตัดเบื้องต้นกระโปรง ส่วนลัดที่จะต้องวัด คือ

รอบเอว

เอว-สะโพกบน

รอบสะโพกบน

รอบสะโพกล่าง

ความยาวกระโปรง

- ยาวหน้า

- ยาวหลัง

- ยาวข้าง

เสื้อ ส่วนลัดที่จะต้องวัด คือ

รอบคอ

รอบอก

อกสูง

อกต่ำ

กลางคอหน้า-เอว (ยาวหน้า)

กลางคอหลัง-เอว (ยาวหลัง)

กว้างหน้า (บ่าหน้า)

กว้างหลัง (บ่าหลัง)

ไหล่กว้าง

รอบคั่นแขน

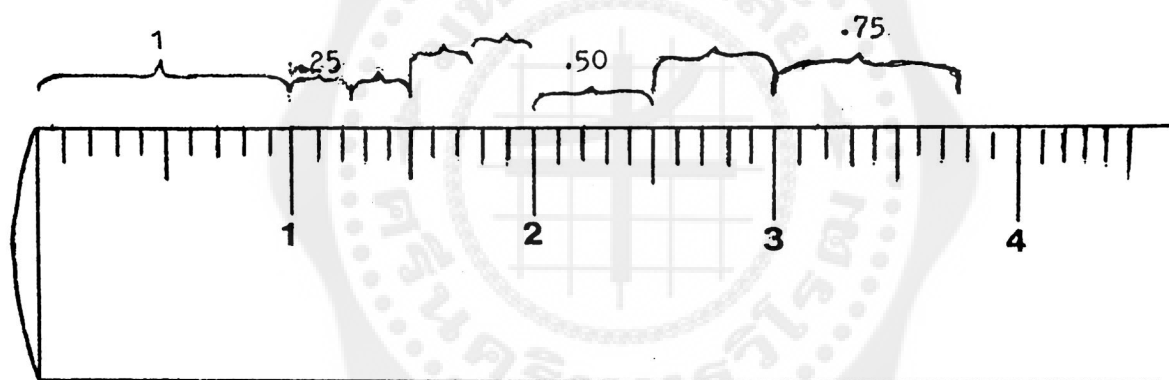
รอบโคนแขน (รอบรักแร้)

รอบข้อมือ

ความยาวจากไหล่-ศอก

ความยาวจากไหล่-ข้อมือ

วิธีการหาหรือคำนวณตัวเลขในการสร้างแพทเทิร์นเสื้อผ้า

ภาพ 6.1 การแบ่งส่วนต่างๆ ของสายวัด

สายวัดตัว 1 เซนติเมตร จะมี 10 ช่อง ดังนั้น

$$\frac{1}{2} \text{ ช่อง} = .05 \text{ หรือครึ่งช่อง}$$

$$1 \text{ ช่อง} = .1$$

$$2 \text{ ช่อง} = .2$$

ถ้าแบ่ง 1 ซม. ออกเป็น 4 ส่วนเท่าๆ กัน จะได้ส่วนละ .25 ดังภาพข้างบน

$$1 \text{ ส่วน} = .25 \text{ ซม.}$$

$$2 \text{ ส่วน} = .50 \text{ ซม.}$$

$$3 \text{ ส่วน} = .75 \text{ ซม.}$$

$$4 \text{ ส่วน} = 1 \text{ ซม.}$$

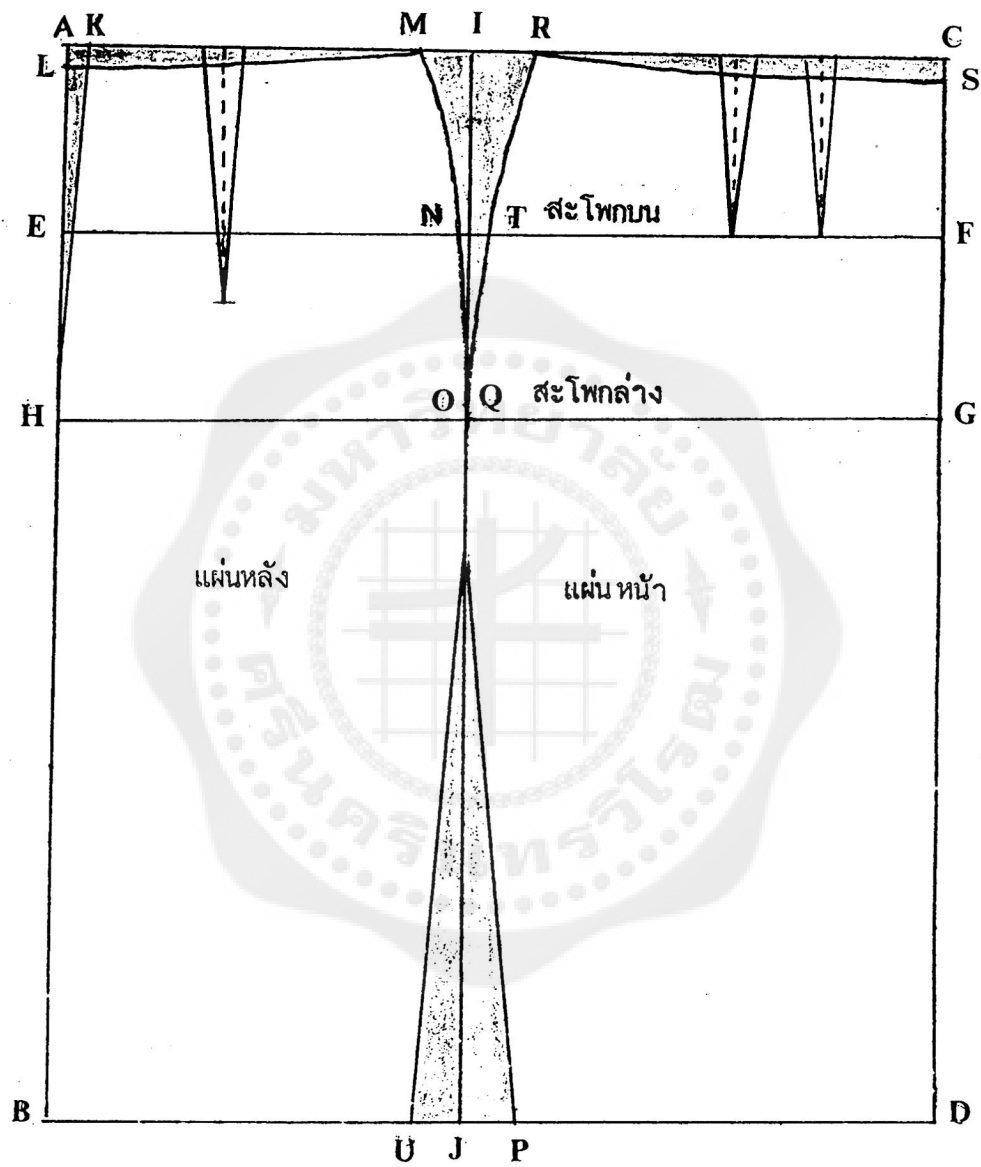
การหารอบเอว รอบอก รอบสะโพก ซึ่งจะต้องหารด้วย 4 เสมอ ในการ
สร้างแพทเทิร์น

ตัวอย่างรอบเอว หารด้วย 4

รอบเอว 60 ซม.	=	15	ซม.
รอบเอว 61 ซม.	=	15.25	ซม.
รอบเอว 62 ซม.	=	15.50	ซม.
รอบเอว 63 ซม.	=	15.75	ซม.
รอบเอว 64 ซม.	=	16.00	ซม.

หมายเหตุ : การหารอบสะโพก รอบอก ก็ใช้วิธีเดียวกันกับการหารอบเอว

การสร้างแบบกระโปรงเบื้องต้น

ภาพ 6.2 แบบกระโปรง เบื้องต้น

วิธีสร้าง

A-B = ความยาวกระโปรง (ที่วัดได้)

A-C = $\frac{\text{รอบสะโพกล่าง}}{2}$ หรือ $\frac{1}{2}$ ของรอบสะโพกล่าง

A-B = C-D

A-C = B-D

ดีกรอบ A-B-C-D จะต้องได้ ฉ

C-F เอว-สะโพกบน = 10 ซม.

C-G เอว-สะโพกล่าง = 20 ซม.

C-F = A-E

F-G = E-H

E-F = เส้นสะโพกบน

H-G = เส้นสะโพกล่าง

A-I = $\frac{A-C}{2} - 2$ ซม. จะเป็นส่วนของกระโปรงแผ่นหลัง

เหตุผลที่ต้อง ลบ 2 เพื่อให้กระโปรงแผ่นหลังเล็กกว่าแผ่นหน้า

C-I = $\frac{A-C}{2} + 2$ ซม. จะเป็นส่วนของกระโปรงแผ่นหน้า

เหตุผลที่ต้อง บวก 2 เพื่อให้กระโปรงแผ่นหน้าใหญ่กว่าแผ่นหลัง

B-J = A-I

D-J = C-I

ลากเส้นตรง I-J

แผ่นหน้า

เกล็ดหน้าห่างจากกลางตัวหน้า 7 - 8 ซม. เกล็ดกว้าง 1.5 - 2 ซม. ยาว 10 ซม.

เกล็ดที่ 2 ห่างจากเกล็ดแรก 3.5 ซม. เกล็ดกว้าง 1.5 - 2 ซม. ยาว 8 ซม. ความกว้าง

ของเกล็ด 1.5 - 2 ซม. นี้ไม่ได้กำหนดตายตัวจะบวก 1.5 หรือ 2 ซม. ก็ได้ คนรูปร่าง

เล็ก 1.5 ซม. จะเหมาะกว่า 2 ซม. 2 ซม. เหมาะสำหรับคนรูปร่างปกติและรูปร่างใหญ่

เมื่อสร้างเสร็จทั้งแผ่นหน้าแผ่นหลังแล้วต้องตรวจสอบเอวอีกครั้ง

C-R = $\frac{\text{รอบเอว}}{4} + 2$ ซม. (เกล็ด) หรือรอบเอวหาร 4 บวกเกล็ด 2 ซม.

C-S = วัดค้ำมาจากจุด C 1 ซม. พับเกล็ด แล้วโค้งเอวหน้า R-S

R-S = (สำหรับคนที่ไม่มีหน้าท้องและกัน ไม่ต้องโค้งเอวมาก)

$$F-T = \frac{\text{สะโพกบน}}{4} + 2 \text{ ซม.}$$

$$G-Q = \frac{\text{สะโพกล่าง}}{4} + 2 \text{ ซม.}$$

D-P = ความกว้างหรือความบานของชายกระโปรง ซึ่งจะทำได้โดยการวัดจุด J เข้าไป 3-5 ซม. ถ้าเป็นกระโปรงปลายสอธรรมดาใช้ 3 ซม. แต่ถ้าชอบให้ปลายกระสอมากก็เพิ่มได้จนถึง 5 ซม. แต่ถ้าเป็นกระโปรงทางตรงๆ ปลายไม่สอ ก็ใช้ D-J เป็นความกว้างหรือความบานของชายกระโปรงได้เลย

โค้งสะโพกโดยเริ่มจากจุด R ผ่านจุด T มาถึงจุด Q เลยต่อมาจนถึงจุด P

แผ่นหลัง

เกล็ดหลังห่างจากกลางตัวหลัง 6-7 ซม.

เกล็ดเดี่ยว เกล็ดกว้าง 3 ซม. ยาว 12 ซม.

สองเกล็ด เกล็ดกว้าง 1.5 ซม. ความยาวของปลายเกล็ดอยู่บนเส้นสะโพกบน เกล็ดที่สองอยู่ห่างจากเกล็ดแรก 2.5 ซม. ความยาวของปลายเกล็ดอยู่เหนือเส้นสะโพกบน 2 ซม.

A-K = 1 ซม. ลากเส้น K-H เป็นแนวซิป ทำเฉพาะเมื่อต้องติดซิปหลังเท่านั้น แต่ถ้าติดซิปข้างไม่ต้องมีเส้น K-H

$$L-M = \frac{\text{รอบเอว}}{4} + 3 \text{ ซม. (เกล็ด) หรือรอบเอวหาร 4 บวกเกล็ด 3 ซม.}$$

A-L วัดค้ำลงมาจากจุด A 1 ซม. พับเกล็ดแล้วโค้งเอวหลัง L-M

$$E-N = \frac{\text{สะโพกบน}}{4} - 2 \text{ ซม.}$$

$$H-O = \frac{\text{สะโพกล่าง}}{4} - 2 \text{ ซม.}$$

B-U = ความกว้างหรือความบานของชายกระโปรง ซึ่งจะทำได้โดยการวัดจากจุด J เข้าไป 3-5 ซม. ให้ปลายกระโปรงสอมากก็เพิ่มได้จนถึง 5 ซม. แต่ถ้าเป็นกระโปรงทรงตรงๆ ปลายไม่สอก็ใช้ B-J เป็นความกว้างหรือความบานของชายกระโปรงได้เลย โค้งสะโพกโดยเริ่มจากจุด M ผ่านจุด N มาถึงจุด O เลยต่อมาจนถึงจุด U

(จิตรพิ หัตถยางค์สินี, 2529.)

รูปภาพประกอบหน้า 6-4

ข้อเสนอแนะ

1. ความยาวจากเอวถึงสะโพกบน 10 ซม. ความยาวจากเอวถึงสะโพกล่าง 20 ซม. 10 ซม. และ 20 ซม. ตัวเลขนี้ กำหนดให้แก่ผู้ที่มีส่วนสูงมากกว่า 150 ซม. แต่ไม่ถึง 165 ซม. ซึ่งเป็นคนรูปร่างขนาดกลางปกติทั่วไป แต่ถ้าเป็นคนรูปร่างเล็กมีส่วนสูงต่ำกว่า 150 ซม. ความยาวจากเอวถึงสะโพกบน 9 ซม. ความยาวจากเอวถึงสะโพกล่าง 18 ซม. และคนที่มีรูปร่างขนาดใหญ่ส่วนสูงสูงกว่า 165 ซม.ขึ้นไป ความยาวจากเอวถึงสะโพกบน 11 ซม. ความยาวจากเอวถึงสะโพกล่าง 22 ซม.

การกำหนดความยาวจากเอวถึงสะโพกบนและความยาวจากเอวถึงสะโพกล่าง ขึ้นอยู่กับส่วนสูงของรูปร่างของผู้สวมใส่

2. รอบสะโพกบน รอบสะโพกล่าง ที่ผู้เขียนกำหนดไว้ว่า + 2 ซม. นี้ ตัวเลขนี้ ไม่ได้กำหนดตายตัวจะบวกน้อยกว่า 2 ซม. หรือมากกว่า 2 ซม. ก็ได้ ขึ้นอยู่กับรูปร่างของผู้สวมใส่ ตัวอย่างเช่น กระโปรงเบียดดันแผ่นหน้าสะโพกล่าง บวก 1 ซม. กระโปรงเบียดดันแผ่นหลัง สะโพกล่าง ลบ 1 ซม. ความแตกต่างของสะโพกล่างของกระโปรงเบียดดันแผ่นหน้า และแผ่นหลังแตกต่างกันนิดเดียว ถ้าเป็นคนรูปร่างเล็กและผอมแพทเทิร์นนี้จะใช้ได้ แต่ถ้าเป็นรูปร่างปกติ ความแตกต่างของแพทเทิร์น ซึ่งแทบจะไม่แตกต่างกันเลย จะทำให้ดูไม่สวยเวลาสวมใส่เหมือนกับบวก 2 ซม.

3. สิ่งที่ต้องจำไว้เสมอ คือ ตัวเลขที่บวก ที่กระโปรงแผ่นหน้าเท่าไร ก็ต้องลบ ที่กระโปรงแผ่นหลังเท่านั้น สะโพกกระโปรงแผ่นหน้า สะโพกกระโปรงแผ่นหลังต้องใช้ตัวเลขเดียวกัน

4. เกล็ดของกระโปรงแผ่นหลัง เกล็ดเดียวเหมาะสำหรับคนสะโพกใหญ่ เพราะมีเนื้อที่ปลายเกล็ดรองรับสะโพก แต่คนที่สะโพกเล็กหรือสะโพกธรรมดา เกล็ดหลังทำ 2 เกล็ดจะเหมาะและใส่ได้สวยกว่าเกล็ดเดียว เกล็ด 2 เกล็ด จะช่วยให้คนสะโพกเล็กและสะโพกธรรมดาดูสะโพกกลมมน

การปรับแบบเพื่อพรารูปร่าง

การปรับแบบเพื่อพรารูปร่าง เป็นการแก้ไขแพทเทิร์นเพื่อที่จะให้ผู้สวมใส่ เสื้อผ้าแล้วดูรูปร่างดีขึ้น น่าดูยิ่งขึ้น การปรับแบบต้องปรับให้เหมาะกับข้อบกพร่องของผู้สวมใส่ เช่น ผู้สวมใส่มีรูปร่าง เอวเล็กสะโพกใหญ่ สะโพกลาด หน้าท้องแบน หน้าท้องยื่น ก้นงอน ก้นปอด

หมายเหตุ เส้นจุดไข่ปลาเป็นเส้นที่ได้แก้ไขแพทเทิร์นเพื่อพรารูปร่าง ขนาดไม่ได้กำหนดให้มาในที่นี้เพราะต้องดูขนาดจากความเป็นจริงของผู้สวมใส่สำหรับผู้ที่มีเอวเล็ก สะโพกใหญ่ กำหนดขนาดมาเป็นตัวอย่างให้เห็นว่า การเพิ่มความกว้างให้เกล็ดละ 1 ซม. จะต้องแบ่งออกเป็นด้าน 0.5 ซม. เพื่อให้จะได้เกล็ดละ 1 ซม. และที่ต้องขยายด้านข้างเอวออก เพื่อให้ด้านข้างเอวขยายเพิ่มความกว้างไปรับกับสะโพกที่ใหญ่ โดยที่ขนาดของเอวกี้อย่างเท่าเดิม

การแก้ไขแพทเทิร์น

1. สำหรับผู้ที่มีรูปร่างเอวเล็กสะโพกใหญ่

1.1 ควรสวมกระโปรงหรือกางเกงให้หลวมกว่าเอวจริงอย่าใส่พอดีเอว
จะทำให้มองเห็นสะโพกใหญ่ชัดเจน

1.2 เพิ่มความกว้างให้เอวลิด เอวลิดละ 1 ซม.

1.3 ขยายเอวข้างละ 1 ซม. โค้งเอวให้คล้อยมาตามสะโพก

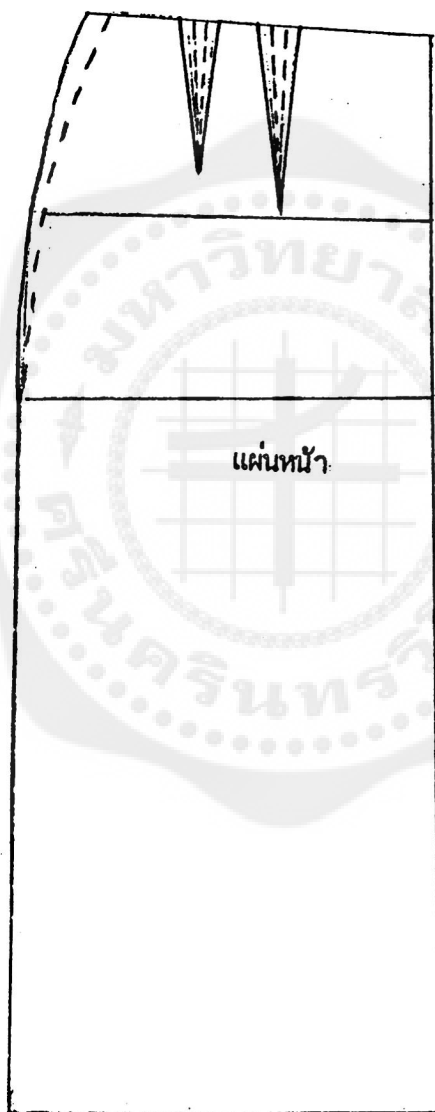
1.4 แผ่นหน้าและแผ่นหลังทำเหมือนกัน

ภาพ 6.3 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีเอวเล็กสะโพกใหญ่

2. สำหรับผู้ที่มีสะโพกลาด

- 2.1 ลดความกว้างของเกล็ด ให้เกล็ดมีขนาดเล็กลง
- 2.2 ลดเอวด้านข้าง โค้งเอวให้คล้อยตามสะโพก
- 2.3 แผ่นหน้าและแผ่นหลังทำเหมือนกัน

ภาพ 6.4 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีสะโพกลาด

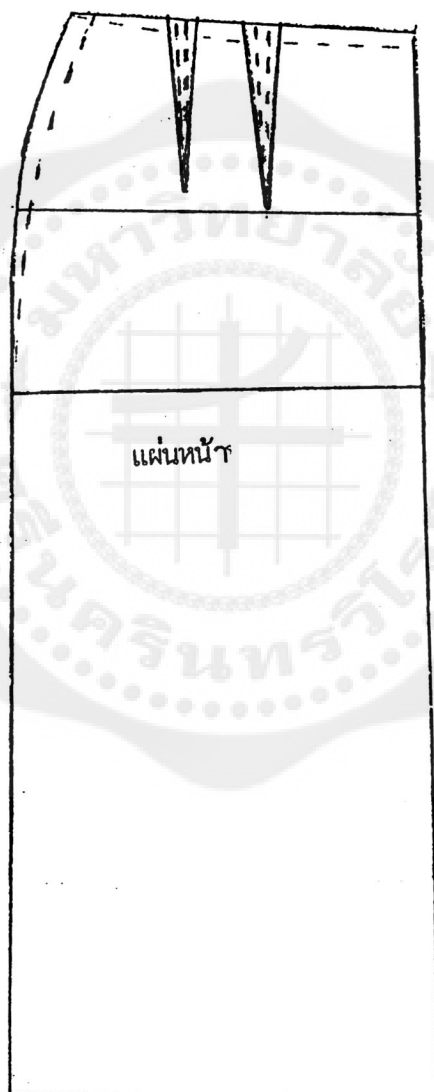
3. สำหรับผู้ที่มีหน้าท้องแบน

3.1 ลดความกว้างของเกิลต์ ให้เกิลต์มีขนาดเล็กลง

3.2 ลดเอวด้านข้าง โค้งเอวให้คล้อยตามสะโพก

3.3 สำหรับผู้ที่มีหน้าท้องแบน แก้ไขแพท เทิร์น เฉพาะแผ่นหน้า เท่านั้น

แผ่นหลังไม่ต้องทำ

ภาพ 6.5 การแก้ไขแพท เทิร์นสำหรับผู้ที่มีหน้าท้องแบน

4. สำหรับผู้ที่มีหน้าท้องยื่น

- 4.1 กลางหน้าวัดสูงขึ้นไปจากเอว .5-1 ซม. จากจุดตำแหน่งใหม่
ลากไปหาเอวด้านข้าง
- 4.2 เพิ่มความกว้างให้เกล็ด ให้เกล็ดมีขนาดใหญ่ขึ้น
- 4.3 ขยายเอวด้านข้างออก โค้งเอวให้คลายความสะโพก
- 4.4 สำหรับผู้ที่มีหน้าท้องยื่นแก้ไขแพท เทิร์น เฉพาะแผ่นหน้า เท่านั้น
แผ่นหลังไม่ต้องทำ

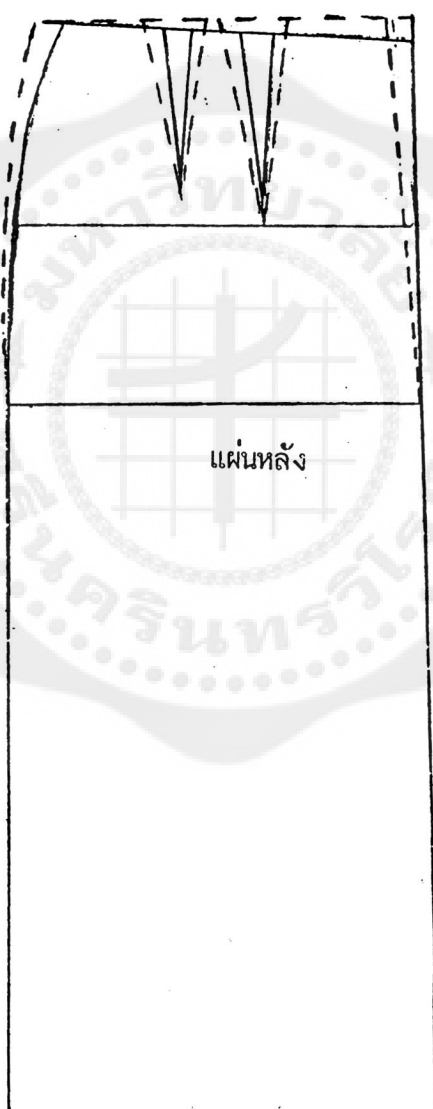

ภาพ 6.6 การแก้ไขแพท เทิร์นสำหรับผู้ที่มีหน้าท้องยื่น

5. สำหรับผู้ที่มีก้นงอน

- 5.1 จากเส้นกลางตัวหลังวัดเข้ามา .5 ซม.
- 5.2 เพิ่มความกว้างให้เกล็ดมีขนาดใหญ่ขึ้น
- 5.3 ขยายเอวด้านข้าง โค้งเอวคล้อยตามสะโพก
- 5.4 สำหรับผู้ที่มีก้นงอนแก้ไขแพทเทิร์นเฉพาะแผ่นหลัง เท่านั้น

แผ่นหน้าไม่ต้องทำ

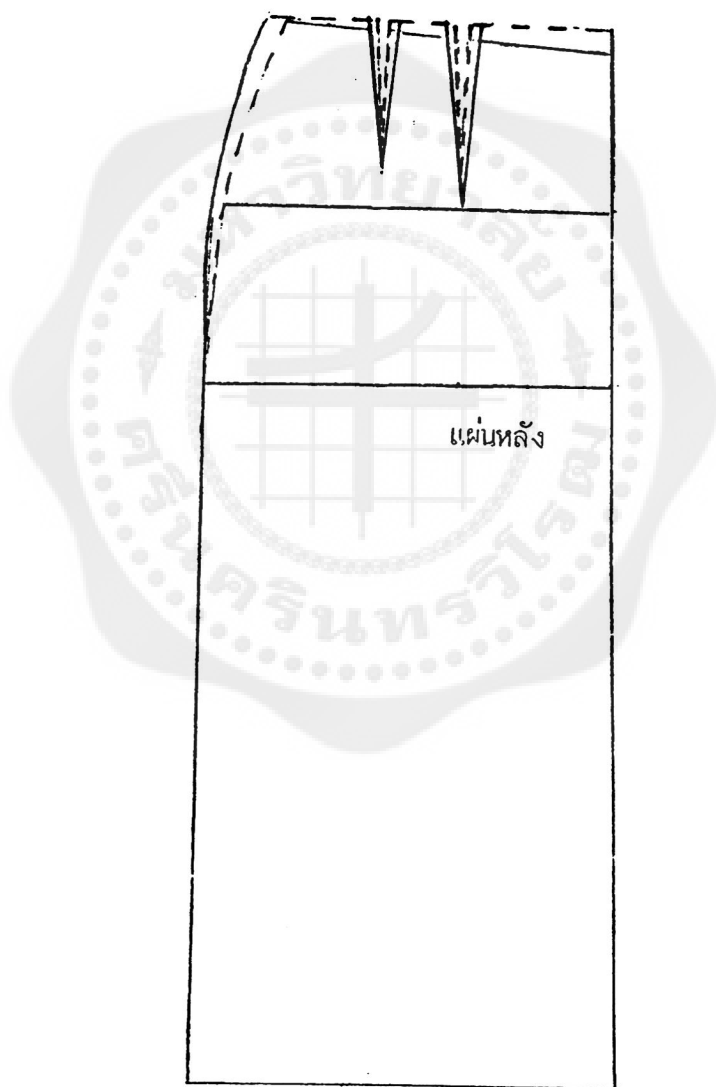

ภาพ 6.7 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีก้นงอน

6. สำหรับผู้ที่มีก้นปอด

- 6.1 ลดความกว้างของเกิ้ล็ด ให้เกิ้ล็ดมีขนาดเล็กลง
- 6.2 ลดเอวด้านข้าง โค้งเอวให้คล้อยตามสะโพก
- 6.3 สำหรับผู้ที่มีก้นปอดแก้ไขแพทเทิร์นเฉพาะแผ่นหลัง เท่านั้น

แผ่นหน้าไม่ต้องทำ

ภาพ 6.8 การแก้ไขแพทเทิร์นสำหรับผู้ที่มีก้นปอด

สรุป

การสร้างแบบตัดเบื้องต้นมีความสำคัญเพราะแบบตัดเบื้องต้นนี้จะ เป็นแม่แบบในการนำไปสร้างแบบตัดอื่น ๆ อีกมากมาย ถ้าแบบตัดเบื้องต้นดี การสร้างแบบตัดอื่น ๆ ก็ง่าย และประหยัดเวลาเพราะนำแบบตัดเบื้องต้นไปใช้ได้ ไม่ต้องเสียเวลาสร้างทุกครั้ง

แบบตัดกระโปรงเบื้องต้นที่สร้างในบทที่ 6 นี้จะนำไปเป็นแม่แบบในการสร้างกระโปรงแบบต่าง ๆ ในบทที่ 7 แบบกระโปรงเบื้องต้นนี้ เมื่อสร้างเสร็จแล้ว ควรทดลองเย็บด้วยผ้าดิบหรือผ้าราคาถูกๆ สวมใส่เพื่อหาข้อบกพร่อง และแก้ไขในส่วนที่ต้องแก้และเก็บไว้เป็นแม่แบบในการสร้างกระโปรงแบบต่างๆ ได้ แต่ถ้ามีการวัดตัวที่ดี สัดส่วนขนาดถูกต้อง ไม่มีความจำเป็นต้องแก้ไขจะใช้ได้เลย

การปรับแบบเพื่อพรางรูปร่าง เพื่อให้รูปร่างที่ดูไม่ดี ดูดีขึ้น เช่น คนที่เอวสูง ควรให้เอวเสื้อผ้าน่ากว่าเอวจริง คนสะโพกเล็ก ถ้าต้องการใส่กระโปรงต่อสะโพก ก็ควรต่อเหนือระดับสะโพกจริง เป็นต้น

การปรับแบบเพื่อพรางรูปร่าง มีวิธีการปรับแบบหลายวิธีด้วยกัน มีวิธีการทำแตกต่างกันออกไป ดัดแพทเทิร์น เสริมกระดาด เป็นต้น ทำไมเราจึงต้องมีการปรับแบบ เพื่อพรางรูปร่างทำให้ผู้สวมใส่มองดูสวย ดูดีในสายตาคนอื่น ตัวอย่าง ผู้หญิง 2 คนมีขนาดเอว ขนาดสะโพกเท่ากัน นุ่งกระโปรงที่แบบเหมือนกัน (กระโปรงทางปลา) คนหนึ่งนุ่งสวย อีกคนนุ่งไม่สวย วัดตัวสร้างแบบจากขนาดของจริงเพื่อสร้างแบบกระโปรงเบื้องต้น ผู้หญิงทั้งสองเอว 24 นิ้ว สะโพกล่าง 34 นิ้วเท่ากัน ผลที่ได้จากการเปรียบเทียบผู้หญิงที่นุ่งไม่สวยมีต้นขาที่ใหญ่กว่าปกติ ผู้หญิงที่นุ่งสวยมีต้นขาขนาดปกติ นี่ก็สาเหตุว่าทำไมเราจึงต้องปรับแบบเพื่อพรางรูปร่าง

การปรับแบบเพื่อพรางรูปร่างทั้ง 6 แบบในหนังสือนี้วิธีการยังไม่ดีนัก เพราะเป็นแนวทางปรับแบบเบื้องต้น การจะปรับแบบและอ่านรูปร่างของผู้สวมใส่ได้ก็ต้องแก้ไขอย่างไร เฉพาะคนไปนั้น ต้องอาศัยระยะเวลา

กิจกรรมท้ายบท

1. ให้สร้างแบบตัดกระโปรงเบื้องต้น โดยใช้สัดส่วนของตนเองที่วัดได้ และกระโปรง เบื้องต้นโดยใช้สัดส่วนมาตรฐานที่มีส่วนสัดที่ใกล้เคียงกับส่วนสัดของนิสิต ที่วัดได้มากที่สุด และบอกข้อดี-ข้อเสียในการนำไปใช้

บทที่ 7

การนำกระโปรง เบื้องต้นมาสร้างกระโปรงแบบต่างๆ

นำกระโปรง เบื้องต้นที่สร้างไว้ในบทที่ 6 นำมาตัดแยกกระโปรงขึ้นหน้าและ
ชั้นหลังออกจากกัน จะกดใส่กระดาษแข็งไว้ก็ได้ ตัดส่วนที่แลเงาทิ้ง ก็จะได้กระโปรง
มาตรฐาน 2 ชั้น คือ แผ่นหน้า 1 ชั้น และ แผ่นหลัง 1 ชั้น

การสร้างกระโปรงแบบต่าง ๆ จะใช้กระโปรงเบื้องต้นนำไปดัดแปลง ปรับรูปแบบ
เมื่อมีกระโปรง เบื้องต้นแล้วการสร้างกระโปรงแบบอื่น ๆ ก็ใช้ระยะเวลาสั้นลง ทำงานสร้าง
แบบได้รวดเร็ว

หมายเหตุ : กระโปรงแผ่นหน้า และกระโปรงแผ่นหลัง เวลาสร้างแพทเทิร์นควรเขียนกำกับ
ไว้ด้วยทุกครั้งว่าเป็นแผ่นหน้าหรือแผ่นหลัง จะใช้ด้วยก็ได้ เพราะถ้าไม่เขียนไว้จะทำให้สับสน
ถ้ากระโปรงต้องแยกมากขึ้น

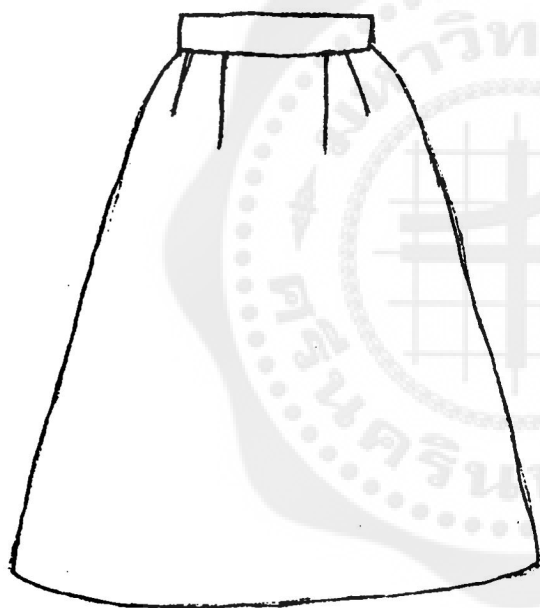
กระโปรงปลายบานวิธีสร้าง

1. นำกระโปรงแบบตัดเบื้องต้น มาลอกแบบหรือกดรอย
2. ปรับเกล็ดทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังให้ความยาวของปลาย เกล็ดอยู่ที่สะโพกบน
3. ชิดเส้นตรงจากปลายเกล็ดทั้งสองมาที่ชายกระโปรง
4. บิดเกล็ดครึ่งหนึ่งหรือจะบิดหมดก็ได้ ขึ้นอยู่ว่าต้องการให้ปลายกระโปรง
บานมากหรือน้อยเท่าไร ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
5. ถ้าต้องการบานมาก ๆ จะเพิ่มความบานที่ด้านข้างของชายกระโปรงประมาณ
3 ซม.หรือจะมากกว่าน้อยกว่าก็ได้
6. ถ้าบิดเกล็ดเพียงครึ่งหนึ่งก็จะ เหลือ เกล็ดที่จะต้อง เย็บครึ่ง เกล็ดทั้งสอง เกล็ด
แต่ถ้าต้องการให้เกล็ดใหญ่ จะรวม เกล็ดทั้งสอง เกล็ดมาเป็นเกล็ดเดียวก็ได้
7. ตัดเส้นตรงจากชายกระโปรงตามแนวที่ขีดไว้มาสิ้นสุดที่ปลาย เกล็ดทุก เกล็ด

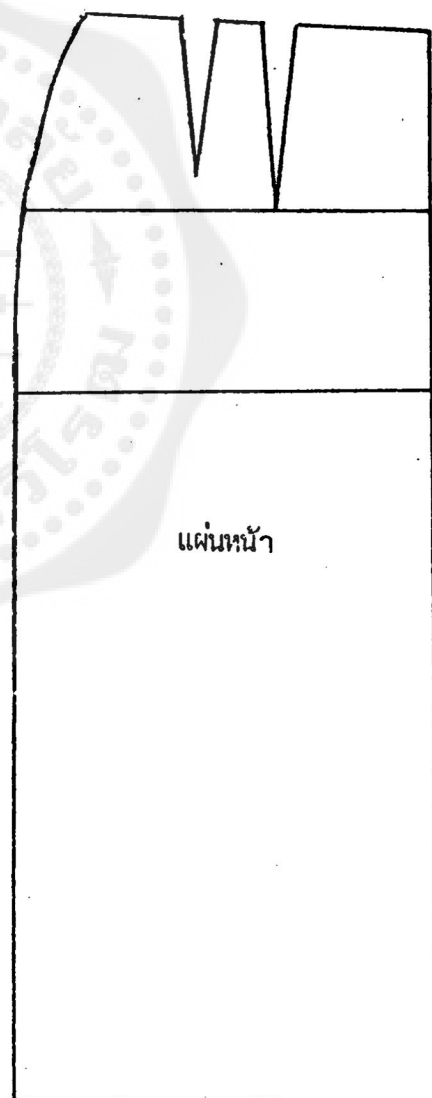
8. อย่าลืมใส่เครื่องหมาย เกรนผ้า สันทศผ้า แผ่นหน้า แผ่นหลัง
9. ทำเหมือนกันทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง (ดูภาพประกอบหน้า 7-2, 7-3 และ 7-4)

หมายเหตุ : 1. ถ้าเป็นกระโปรงปลายบาน (ผ้าเจดียง) ให้ปักเกล็ดทั้งหมดและความบานด้านข้างของชายกระโปรงจะเพื่อหรือไม่เพื่อก็ได้ เกรนผ้าจะต้อง ↘
แทนที่ ↕

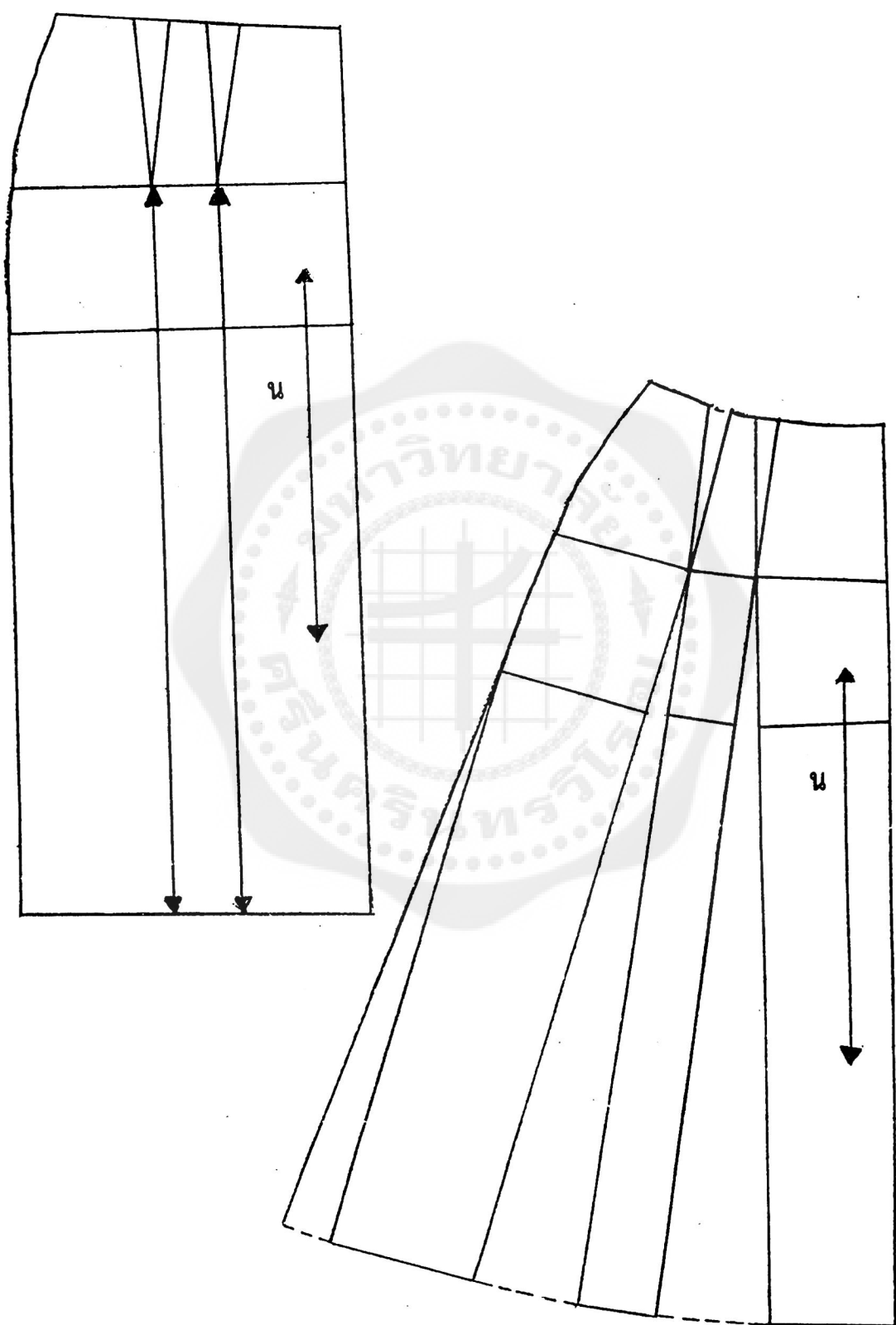
2. ถ้าเป็นกระโปรง 4 ชั้น ก็ให้เอาแพทเทิร์นของกระโปรงปลายบานมาใช้ได้เลย แต่สันทศผ้าจะไม่มีเพราะเป็นกระโปรง 4 ชั้น

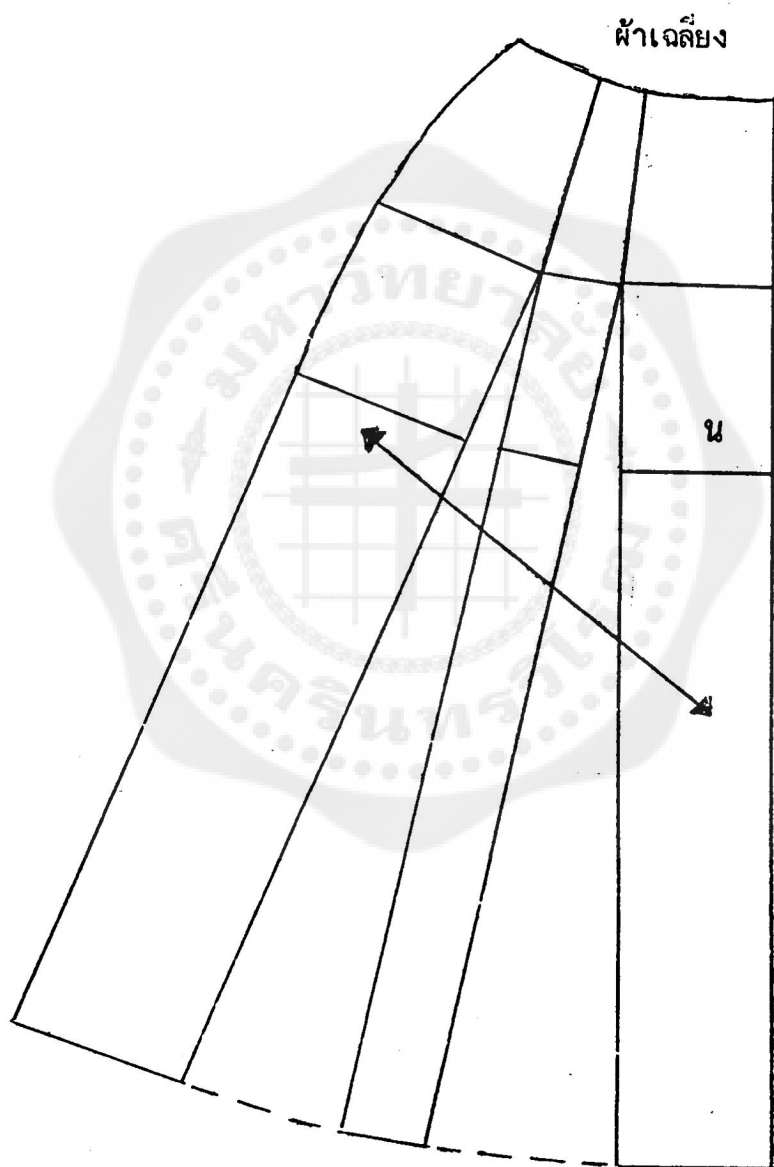
ภาพ 7.1 กระโปรงปลายบาน

ภาพ 7.2 กระโปรงเบี่ยงคั่น

ภาพ 7.3 วิธีสร้างกระโปรงปลายบาน ผ้าเกรนตรง

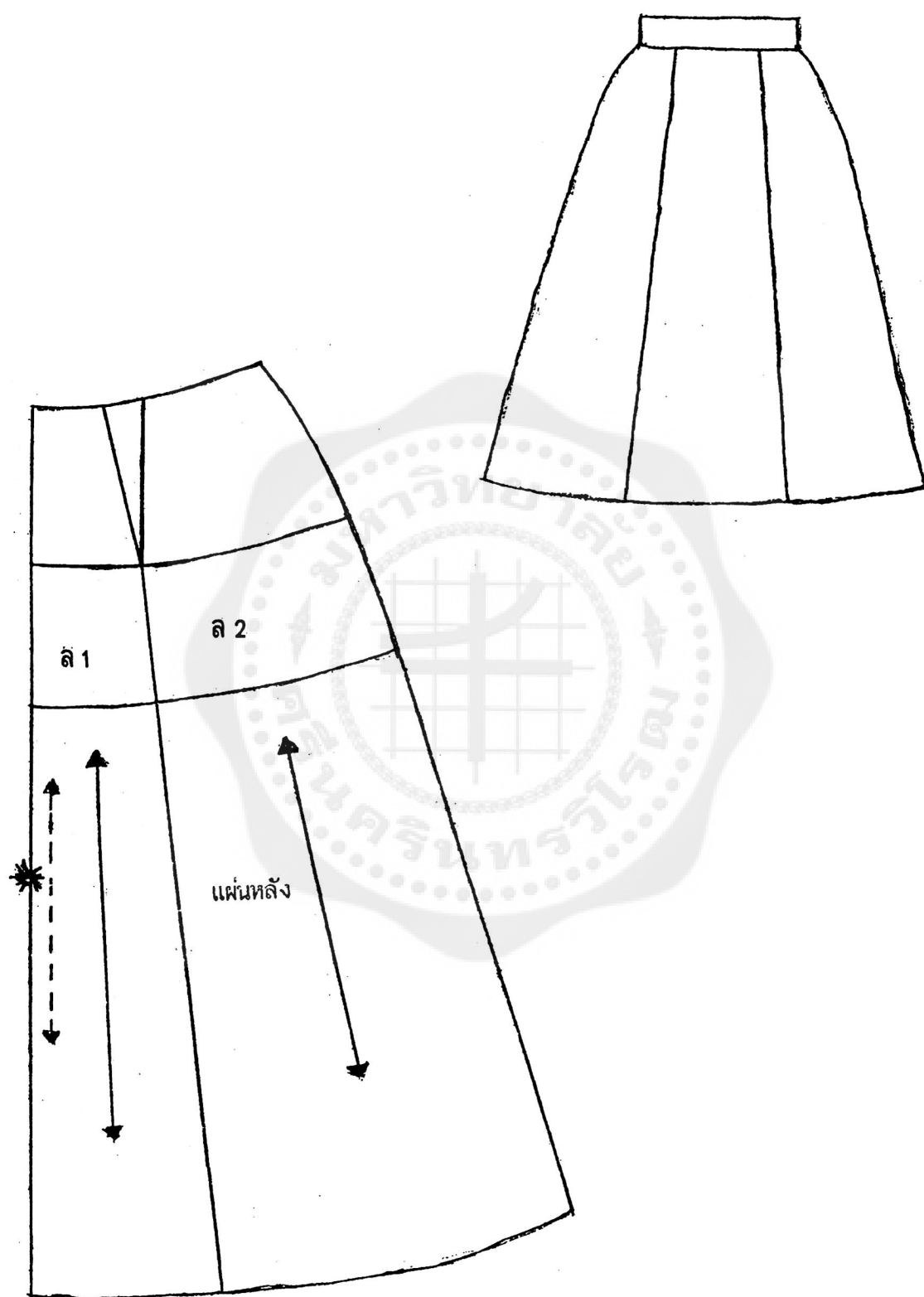

ภาพ 7.4 วิธีสร้างกระโปรงปลายบาน ผ้าเจลิยง

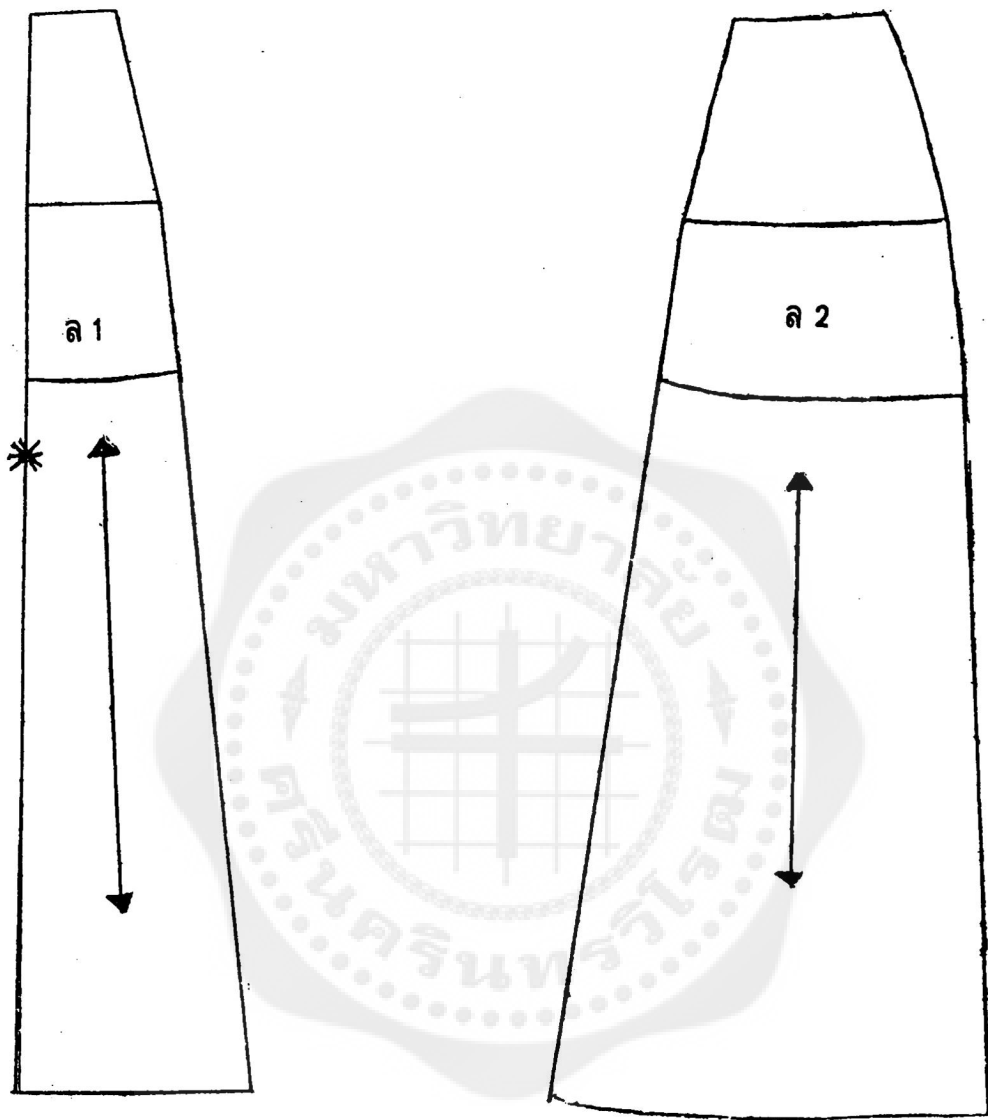
กระโปรง 6 ชั้น

วิธีสร้าง

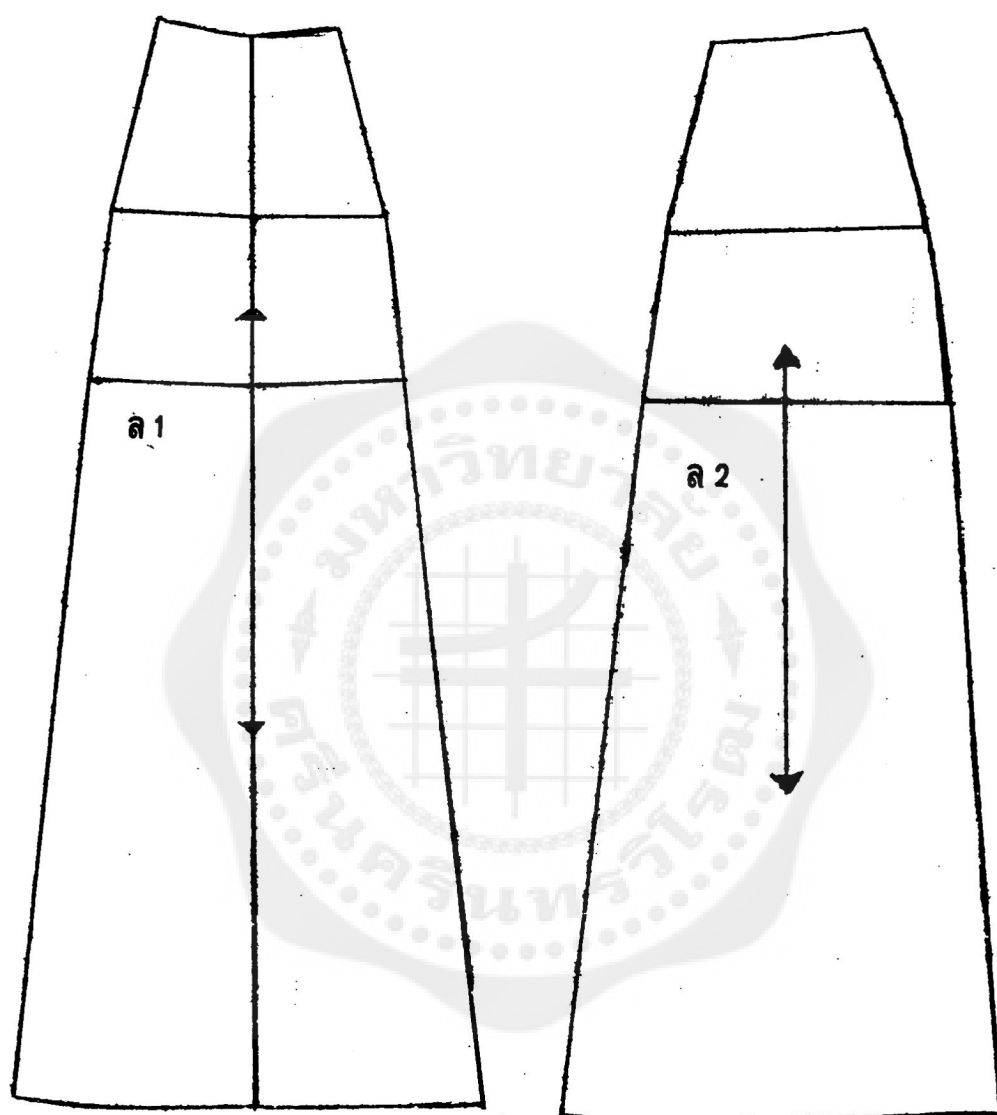
1. นำแบบกระโปรง เบื้องต้น มาลอกแบบหรือกรอয়ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง ถ้าไม่ได้นำมาทำเป็นกระโปรงปลายบานก่อนจะได้กระโปรง 6 ชั้นปลายสอบ ถ้าต้องการกระโปรง 6 ชั้นปลายบาน ดูคำอธิบายและภาพประกอบวิธีทำกระโปรงปลายบาน หน้า 7-1 ถึง 7-4 หรือถ้ามีกระโปรงปลายบานอยู่แล้วก็นำมาใช้ได้เลย
2. หาความกว้างของปลายกระโปรง ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แบ่งชายกระโปรงแผ่นหน้าออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน จุดไว้ให้เห็นชัดเจน แผ่นหลังทำเหมือนกับแผ่นหน้า
3. หาความกว้างของสะโพก. (บนหรือล่างอย่างใดอย่างหนึ่ง) ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แบ่งสะโพกของกระโปรงแผ่นหน้าออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน จุดไว้ให้เห็นเด่นชัด แผ่นหลังทำเหมือนกับแผ่นหน้า
4. ลากเส้นตั้งจากจุดชายกระโปรงถึงสะโพก และเลยขึ้นไปถึงเอว โดยเริ่มจากจุดที่ห่างจากเส้นกลางตัวจุดแรก ลากเพียงเส้นเดียว ทำทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
5. กระโปรงแผ่นหน้าจะได้ 2 ชั้น โดยชั้นแรกจะมีขนาดแคบกว่าชั้นที่สองเท่าตัว เพราะชั้นแรกที่เส้นกลางตัวเป็นสันทบผ้า แผ่นหลังจะเหมือนแผ่นหน้า
6. วัดความกว้างของเกล็ด จากกระโปรงปลายบานของแผ่นหน้ามาทำกระโปรง 6 ชั้น โดยให้ความกว้างของเกล็ด เท่าเดิม แผ่นหลังทำเหมือนแผ่นหน้า
7. ลากเส้นเกล็ด ใหม่ให้ปลายเกล็ด อยู่แนวสะโพกบน เหมือนกันทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
8. ก่อนตัดแยกกระโปรงแต่ละชั้นออกจากกัน ให้เขียนหมายเลข เกรนผ้ากำกับไว้ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง โดยเริ่มจากแผ่นหน้าเป็นหลัก
9. การทำเกรนผ้า ให้แบ่งครึ่งแนวสะโพก แบ่งครึ่งชายกระโปรงออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน ลากเส้นตั้งก็จะได้เกรนผ้า
10. ตัดตามแนวเส้นที่ได้ โดยการตัด เกล็ด ทั้งไป ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
11. เพื่อเย็บโดยรอบชายกระโปรง 4-6 ซม. ข้างเอว 2 ซม. ซাপติดซิป 4 ซม.

ภาพ 7.5 วิธีสร้างกระโปรง 6 ชิ้น

ภาพ 7.6 แพทเทิร์นกระโปรง 6 ชั้น

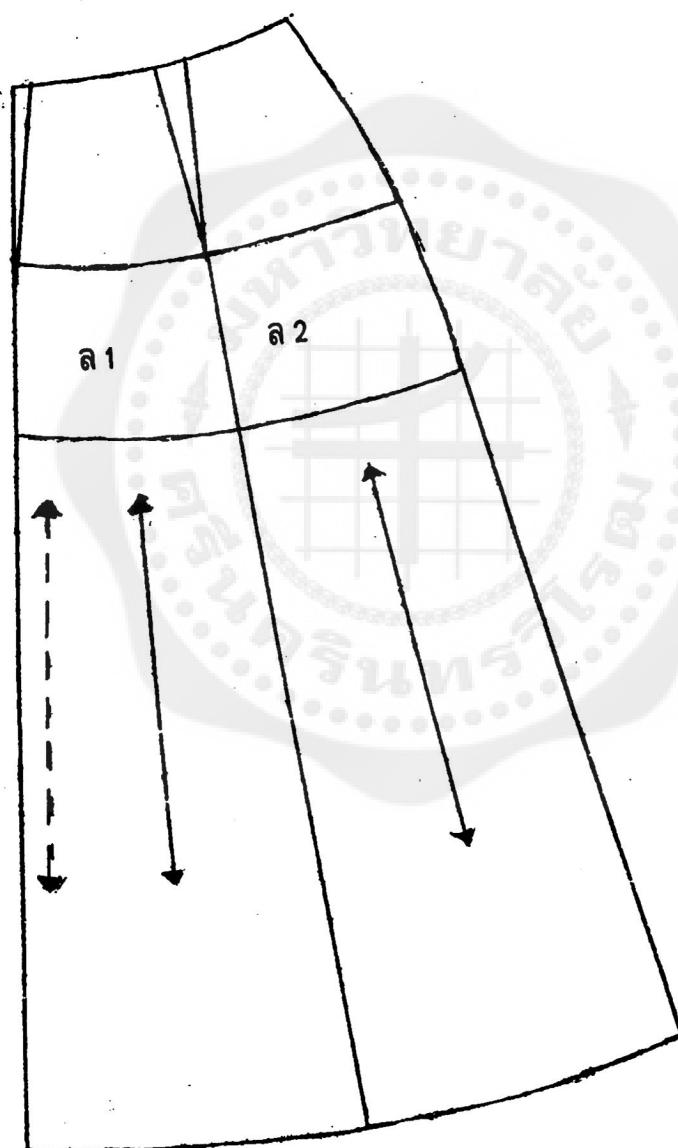
ภาพ 7.6 แพทเทิร์นกระโปรง 6 ชั้น (ต่อ)

กระโปรง 8 ชั้น

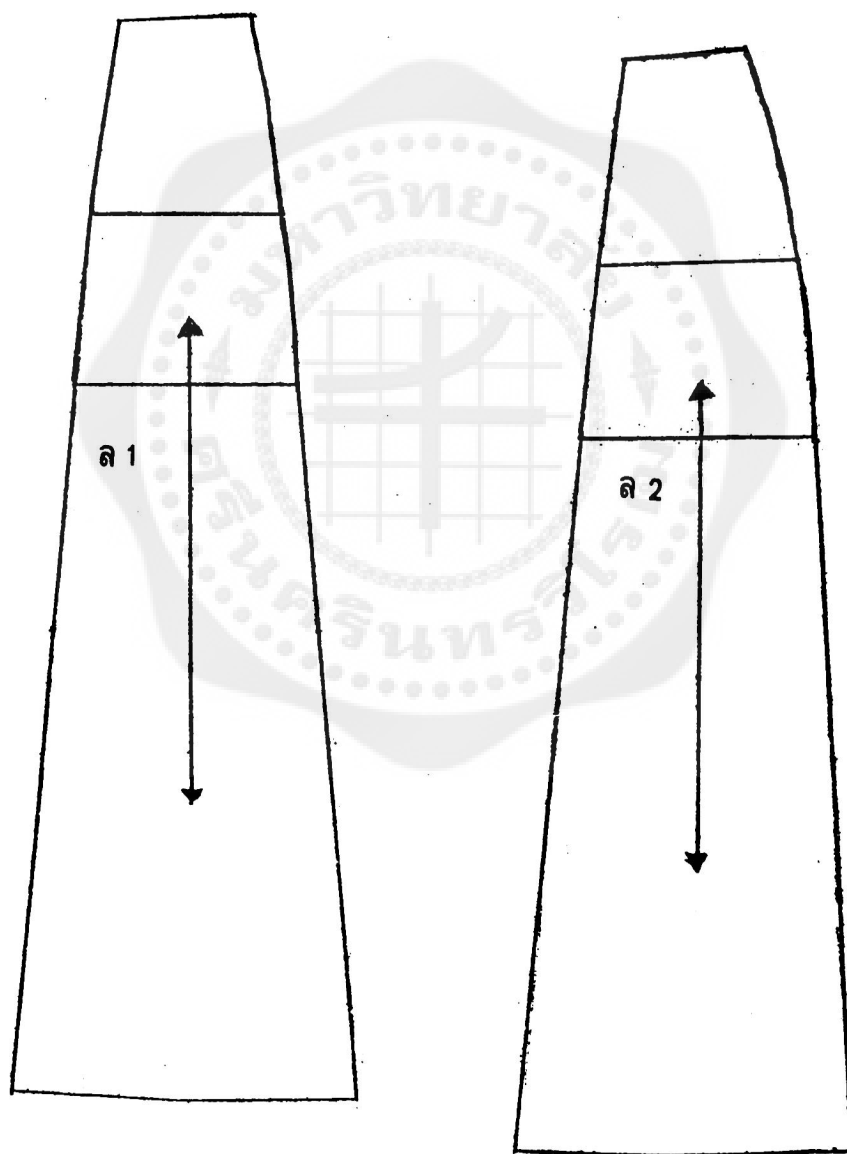
วิธีสร้าง

1. ทำเหมือนกับข้อ 1 ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น
2. หาคความกว้างของปลายกระโปรงทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แบ่งชายกระโปรงแผ่นหน้าออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน จุดไว้ให้เห็นชัดเจน แผ่นหลังทำเหมือนกับแผ่นหน้า
3. หาคความกว้างของสะโพก (บนหรือล่างอย่างใดอย่างหนึ่ง) ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แบ่งสะโพกของกระโปรงแผ่นหน้าออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน จุดไว้ให้เห็นเด่นชัด แผ่นหลังทำเหมือนกับแผ่นหน้า
4. ลากเส้นตั้งจากจุดชายกระโปรงถึงสะโพก และเลยขึ้นไปถึงเอว ทำทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
5. กระโปรงแผ่นหน้าจะได้ 2 ชั้นเท่า ๆ กัน แผ่นหลังก็เช่นเดียวกัน
6. วัดความกว้างของเกล็ด จากกระโปรงปลายบานของแผ่นหน้าแล้วหารด้วย 3 จะได้เกล็ด แต่ละส่วนเท่า ๆ กัน แผ่นหลังทำเหมือนแผ่นหน้า
7. ทำเหมือนกับข้อ 7 ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น หน้า 7-5
8. ทำเหมือนกับข้อ 8 ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น หน้า 7-5
9. ทำเหมือนกับข้อ 9 ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น หน้า 7-5
10. ทำเหมือนกับข้อ 10 ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น หน้า 7-5
11. ทำเหมือนกับข้อ 11 ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น หน้า 7-5

ดูภาพประกอบหน้า 7-10 และ 7-11

ภาพ 7.7 วิธีสร้างกระป๋อง 8 ชั้น

ภาพ 7.8 แพทเทิร์นกระโปรง 8 ชิ้น

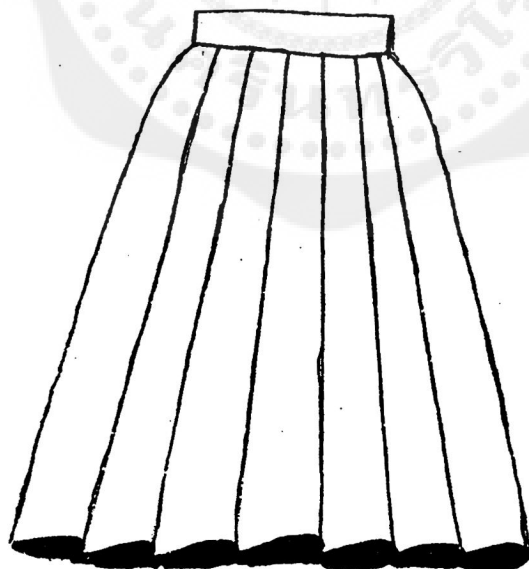
กระโปรงจีบรอบตัวหรือจีบซ้อน 14 จีบ

วิธีสร้าง

1. นำกระโปรงเบื้องต้นที่ยังไม่ได้ตัดแยกแผ่นหน้า-แผ่นหลังออกจากกันมาทำเป็นกระโปรงปลายบานเล็กน้อย โดยการบิดเกล็ดเพียงครึ่งหนึ่ง ถ้าไม่ต้องการให้กระโปรงปลายบานก็ใช้ได้เลย
2. หาคความกว้างของปลายกระโปรงแผ่นหน้ารวมกับแผ่นหลัง แล้วแบ่ง 7 ส่วนเท่า ๆ กัน
3. หาคความกว้างของสะโพก (บนหรือล่างก็ได้) แผ่นหน้ารวมแผ่นหลัง แล้วแบ่ง 7 ส่วนเท่า ๆ กัน
4. หาคความกว้างของรอบเอวทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แล้วแบ่ง 7 ส่วนเท่า ๆ กัน
5. ลากเส้นตั้งจากจุดเอว-สะโพก-ชายกระโปรง ตามจุดที่กำหนดไว้ทุกจุด จะได้กระโปรงแผ่นหน้าและแผ่นหลัง 7 ส่วนเท่า ๆ กัน
6. วัดความกว้างของเกล็ดเก๋ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง นำทุกเกล็ดมารวมกัน ได้ผลลัพธ์เท่าไรบวกด้วยจุดโค้งสะโพกของแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แล้วหารด้วย 7 สร้างเกล็ดใหม่ หรือจะหาโดยใช้วิธีหาคความกว้างของรอบเอว แล้วลบออกด้วยเอวจริง เอาผลลัพธ์ที่ได้หารด้วย 7 เพื่อสร้างเกล็ดใหม่
7. ชิดเส้นเกล็ดใหม่จากจุดเอวมาสิ้นสุดปลายเกล็ดที่แนวสะโพกบน
8. ก่อนตัดแยกกระโปรงแต่ละชิ้นออกมาให้เขียนหมายเลข เกรนผ้า โดยเขียนจากชั้นหน้าเป็นแผ่นที่หนึ่งไปสิ้นสุดที่แผ่นหลังจะได้แผ่นที่ 7
9. ทำเหมือนกับข้อ ๑ ในวิธีทำกระโปรง 6 ชั้น วิธีที่ 2
10. นำกระโปรงที่ตัดแยกไว้มาติดบนกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง กำหนดความกว้างของจีบที่จะซ้อนตามความชอบ

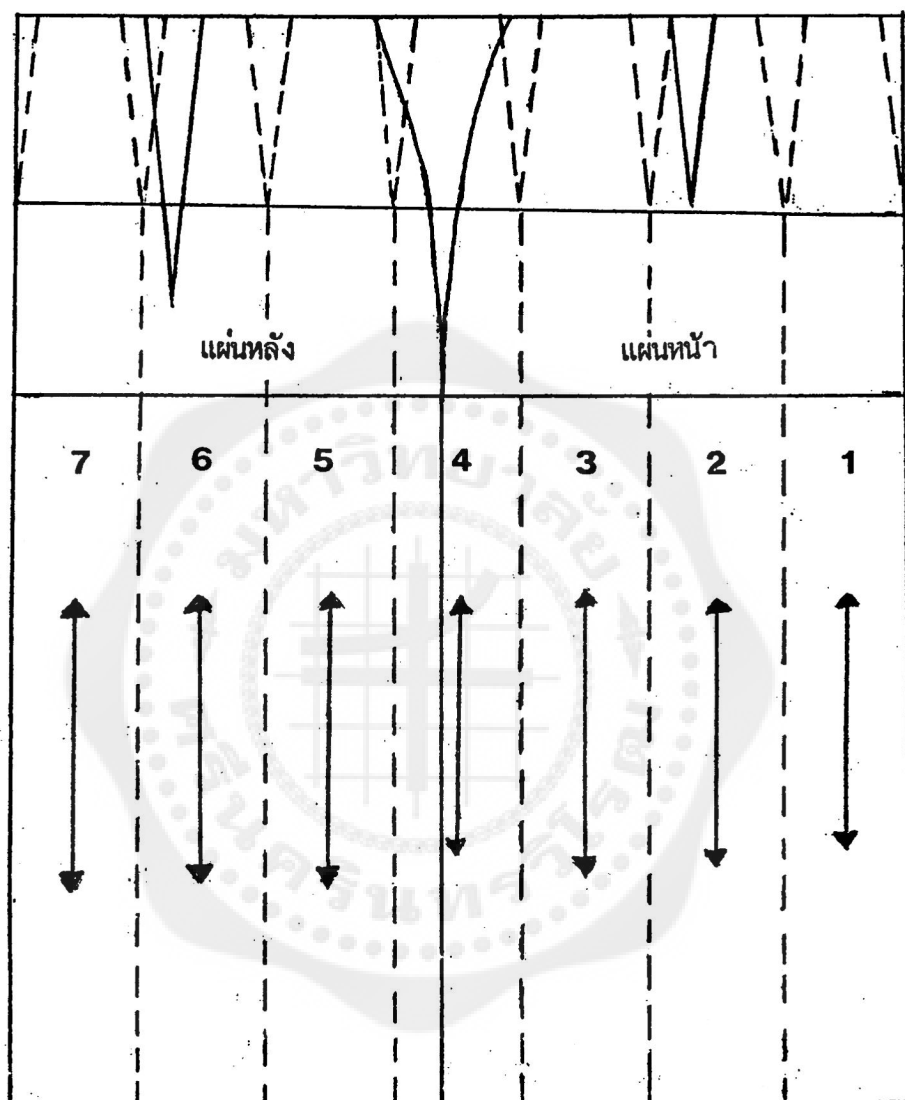
ดูภาพประกอบหน้า 7-13, 7-14, 7-15 และ 7-16

- หมายเหตุ :**
1. วิธีสร้างกระโปรงจีบรอบตัวนี้ การกำหนดจีบว่ามีกี่จีบขึ้นอยู่กับผู้สวมใส่ ว่าชอบจีบกว้างหรือจีบแคบ เพราะถ้าจีบกว้างจำนวนจีบก็จะน้อย แต่ถ้าจีบแคบจำนวนจีบจะมาก เพราะตัวหารมากจีบจึงแคบ
 2. ถ้าจะนำกระโปรงเบื้องต้นที่ยังไม่ได้ตัดแยกแผ่นหน้าและแผ่นหลังออกจากกัน มาสร้างเลยโดยที่ไม่นำมาทำเป็นกระโปรงปลายบานเล็กน้อยก่อนก็ได้ แต่กระโปรงจีบรอบตัวที่ได้จะเป็นทรงตรงๆ
 3. การกำหนดจีบ ถ้าต้องการ 16 จีบ จะต้องแบ่งแผ่นหน้ารวมแผ่นหลังออกเป็น 8 ส่วน ถ้า 20 จีบ จะเท่ากับ 10 ส่วน ต้องเอา 2 หารจำนวนจีบเสมอเพราะว่าการสร้างแพทเทิร์น สร้างเพียงครึ่งตัวเท่านั้น เมื่อรอบตัวเต็ม 20 ครึ่งตัวจึงเหลือ 10 ส่วน

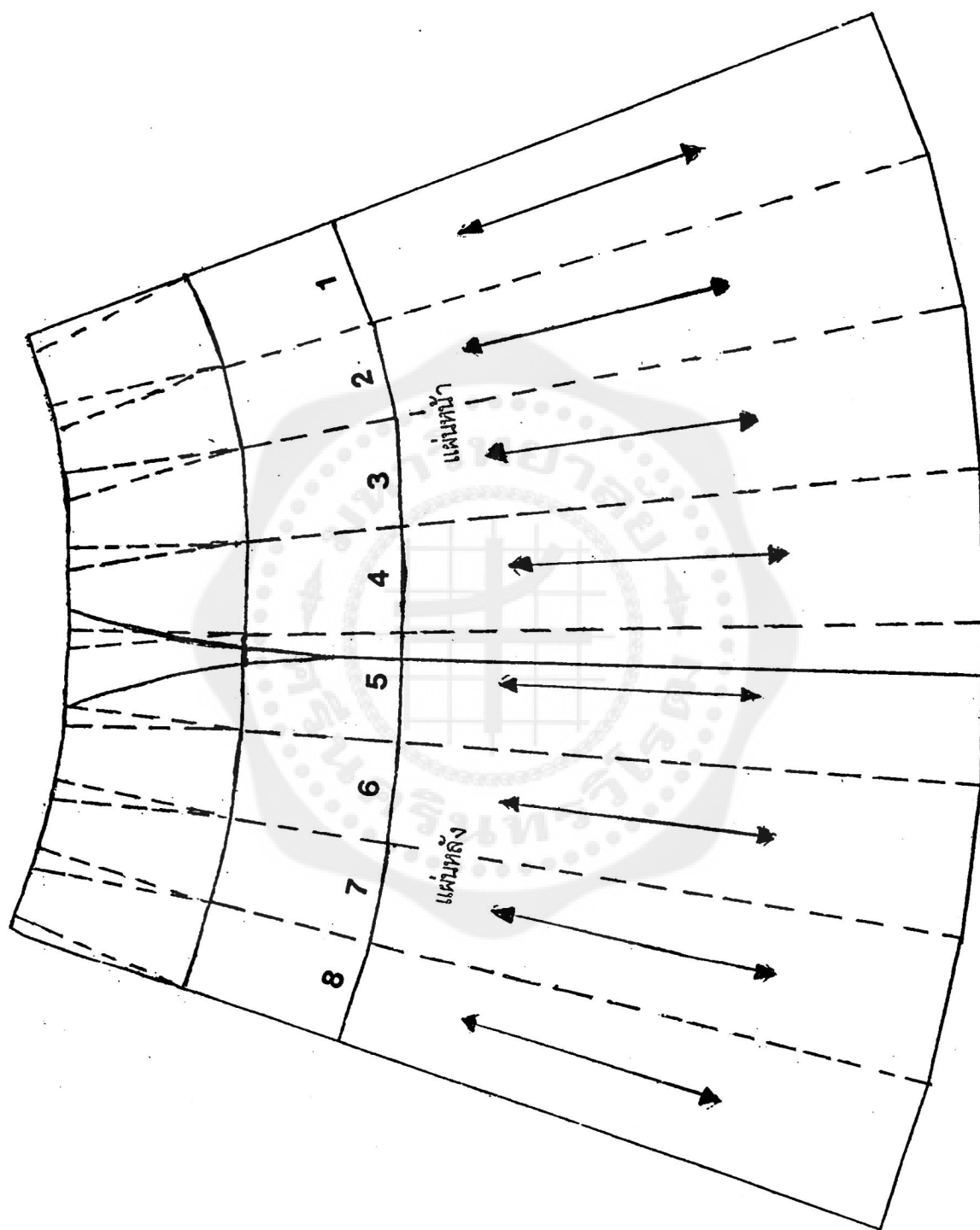
ภาพ 7.9 กระโปรงจีบรอบตัวหรือจีบซ้อน

กระโปรงจีบรอบตัว 14 จีบ ใช้กระโปรงเบื้องต้นมาสร้าง

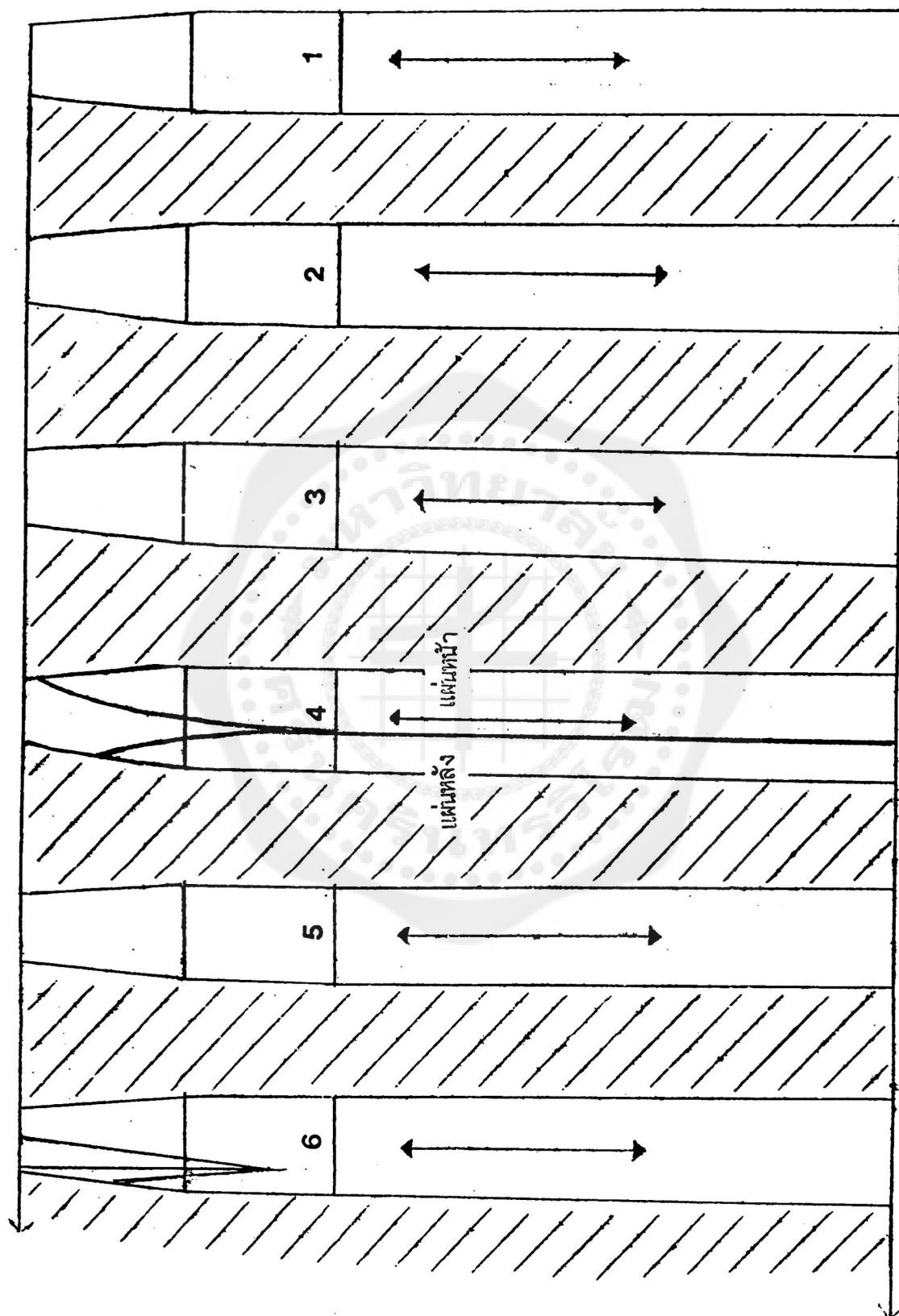

ภาพ 7.10 กระโปรงจีบรอบตัว 14 จีบ ใช้กระโปรงเบื้องต้นมาสร้าง

กระโปรงจีบรอบตัวใช้กระโปรงปลายบานเล็กน้อยสร้าง

ภาพ 7.11 วิธีสร้างกระโปรงจีบรอบตัวด้วยกระโปรงปลายบาน

ภาพ 7.12 แพทเทิร์นกระโปรงจีบรอบตัว

กระโปรง 3 จีบ (กระโปรงนักเรียน ป.5-ม.6)

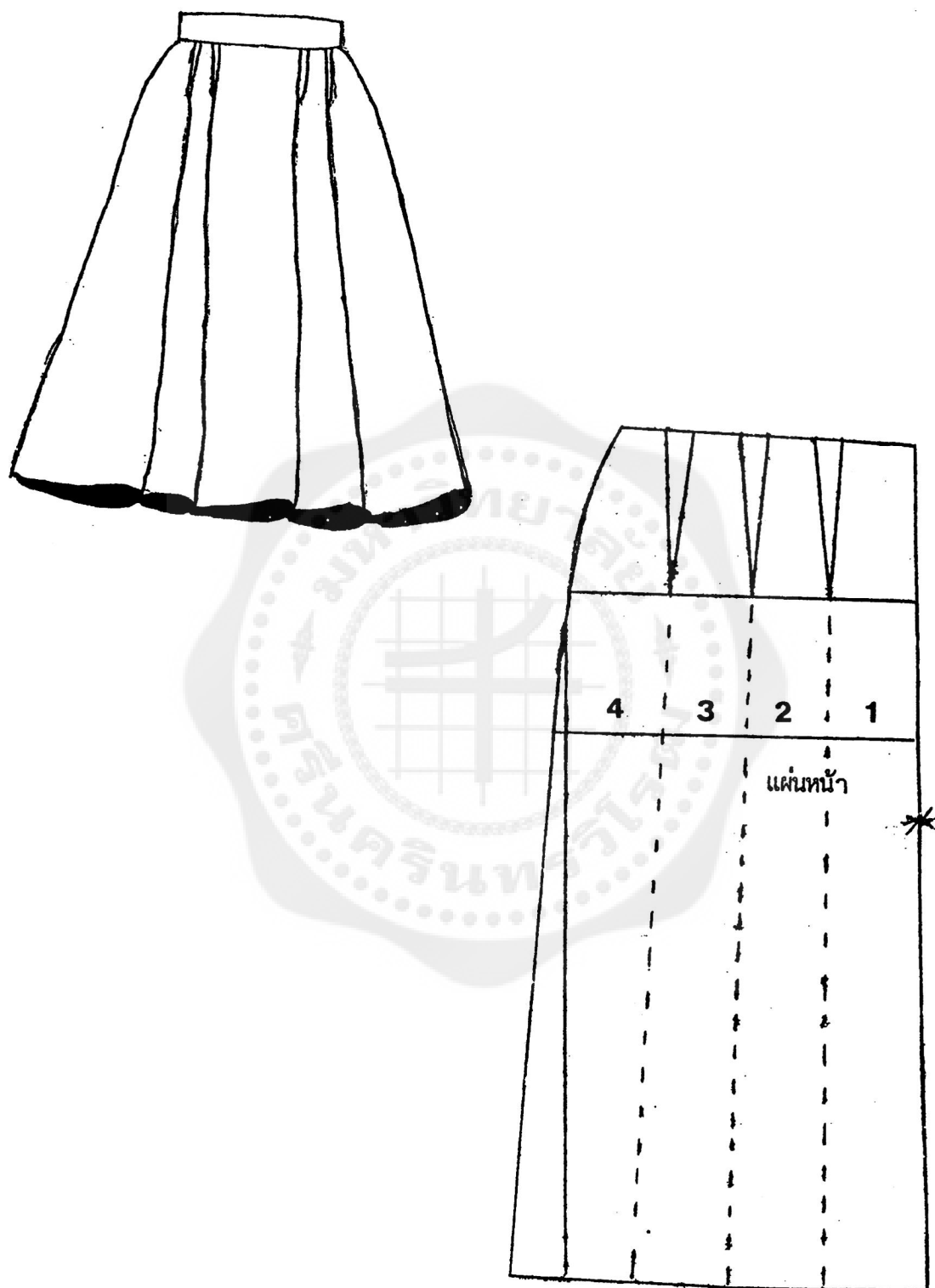
วิธีสร้าง

1. นำกระโปรงแบบตัดเบื้องต้นมาลอกแบบหรือกรอรอย หรือจะใช้กระโปรง
ปลายบานก็ได้ ไม่ต้องลอกเกล็ด
2. แบ่งเอวออกเป็น 4 ส่วนเท่า ๆ กัน และชายกระโปรงก็ทำเช่นเดียวกัน
3. ชิดเส้นตรงจากเอวถึงชายกระโปรง
4. เขียนหมายเลขกำกับไว้
5. สร้างเกล็ดตามแนวเส้นตรงจากเอวถึงชายกระโปรง ให้เกล็ดกว้างเกล็ดละ

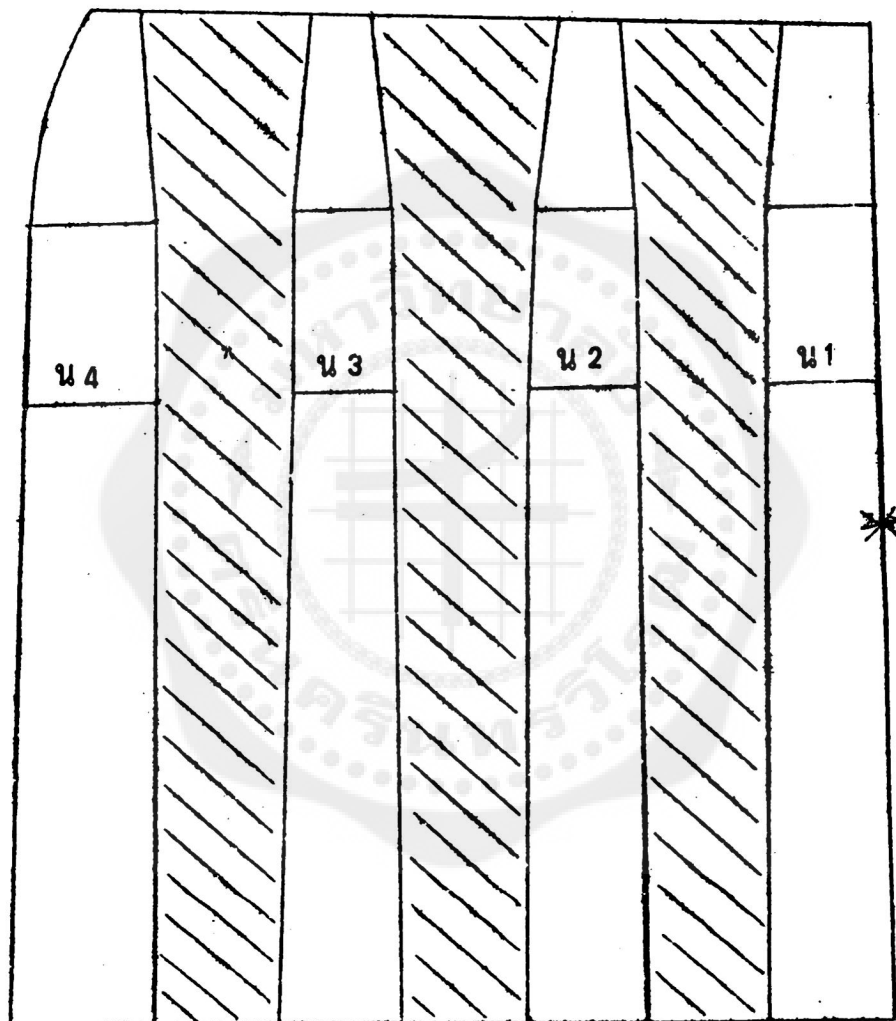
1 ซม. ความยาวถึงสะโพกบน

6. ตัดกระโปรงจากชายกระโปรงถึงเอว ตัดเกล็ดทั้ง
7. ทากาวติดโดยให้ริมของชั้นที่ 1 ห่างจากชั้นที่ 2 6 ซม. แต่ถ้าชอบเกล็ดแคบ
หรือเกล็ดกว้างกว่านี้ก็ทำได้ ขึ้นอยู่กับว่าหน้าผ้ากว้างเท่าไรด้วย
8. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนชั้น

ดูภาพประกอบหน้า 7-18 และ 7-19

ภาพ 7.13 วิธีสร้างกระโปรง 3 จีบหรือกระโปรงนักเรียน

ภาพ 7.14 แพทเทิร์นกระโปรง 3 จีบหรือกระโปรงนักเรียน

กระโปรงคอสะโพก

วิธีสร้าง

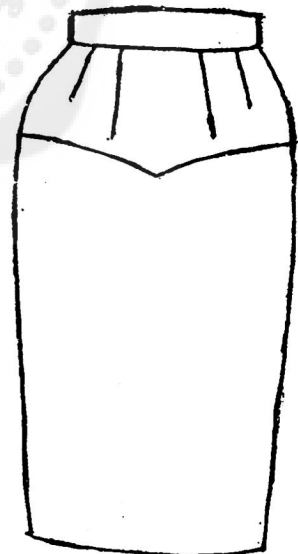
1. นำกระโปรงแบบตัดเบื้องต้นมาลอกแบบหรือกรอช หรือจะใช้กระโปรงปลายบานก็ได้ถ้าชอบและเพื่อความเหมาะสมของแบบที่ทำ
2. ชิดเส้นตรงจากด้านข้างของสะโพกบน มาที่จุดที่ผู้ต้องการคอ
3. แฉกรอยคอสะโพกให้มีรูปโค้ง รูปซิกแซก หรือรูปตรงก็ได้ การต่อจะต้อต่ำกว่าหรือสูงกว่าสะโพกก็ได้เพื่อทรงรูปร่าง
4. ทำเหมือนกันทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
5. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนชั้น

แบบที่ 1 ดูการสร้างแบบหน้า 7-22
และ 7-23

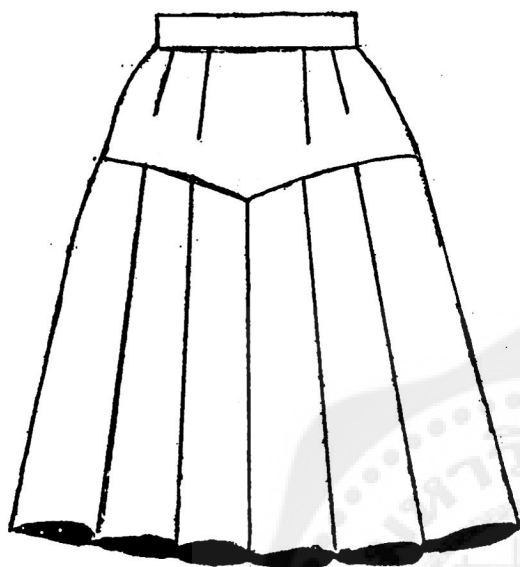
ภาพ 7.15 กระโปรงคอสะโพกปลายบาน

แบบที่ 2 ดูการสร้างแบบหน้า 7-22
และ 7-23

ภาพ 7.16 กระโปรงคอสะโพกปลายสอบ

แบบที่ 3 ดูการสร้างแบบหน้า 7-22,
7-24 และ 7-25

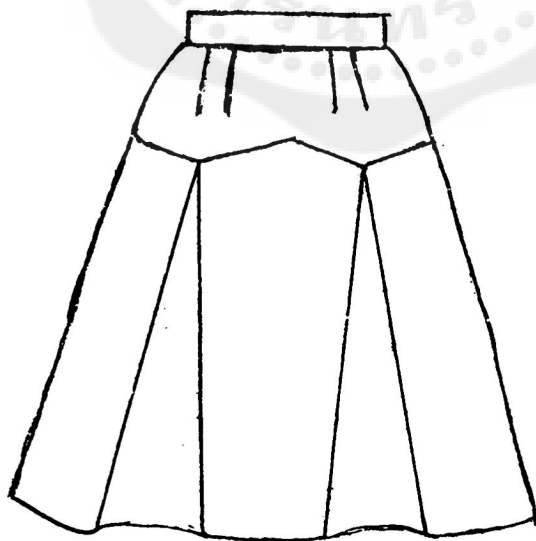
ภาพ 7.17 กระโปรงต่อสะโพกแบบจีบรอบตัว

แบบที่ 4 ดูการสร้างแบบหน้า 7-22
และ 7-26

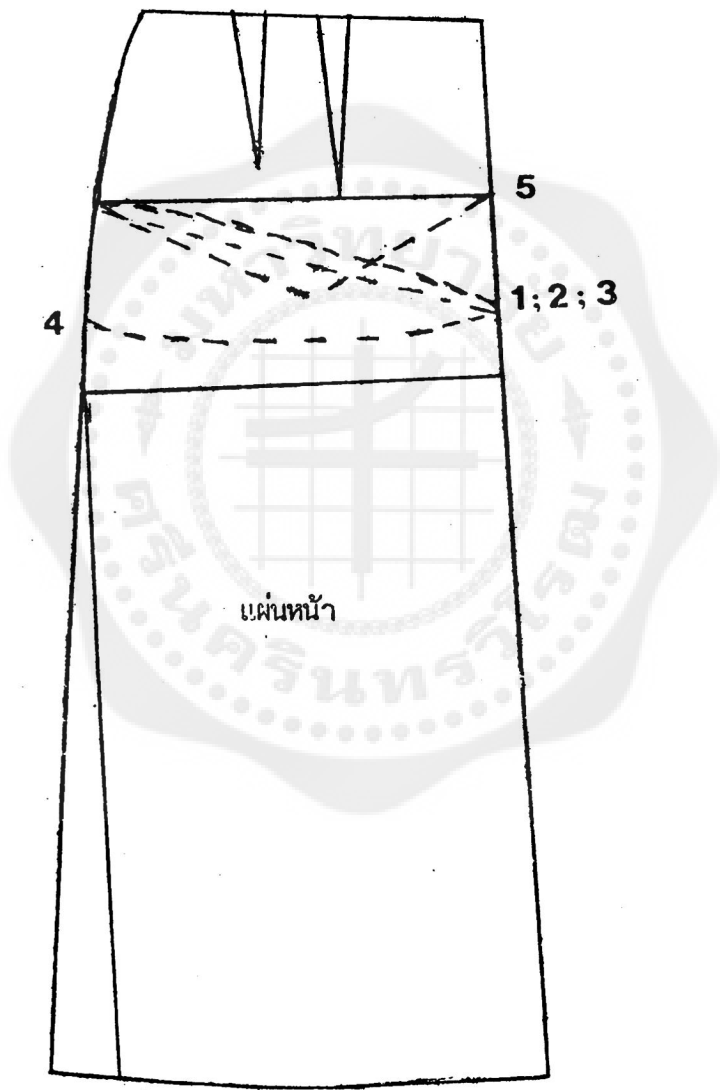
ภาพ 7.18 กระโปรงต่อสะโพกย้วย

แบบที่ 5 ดูการสร้างแบบหน้า 7-22, 7-27 และ 7-28

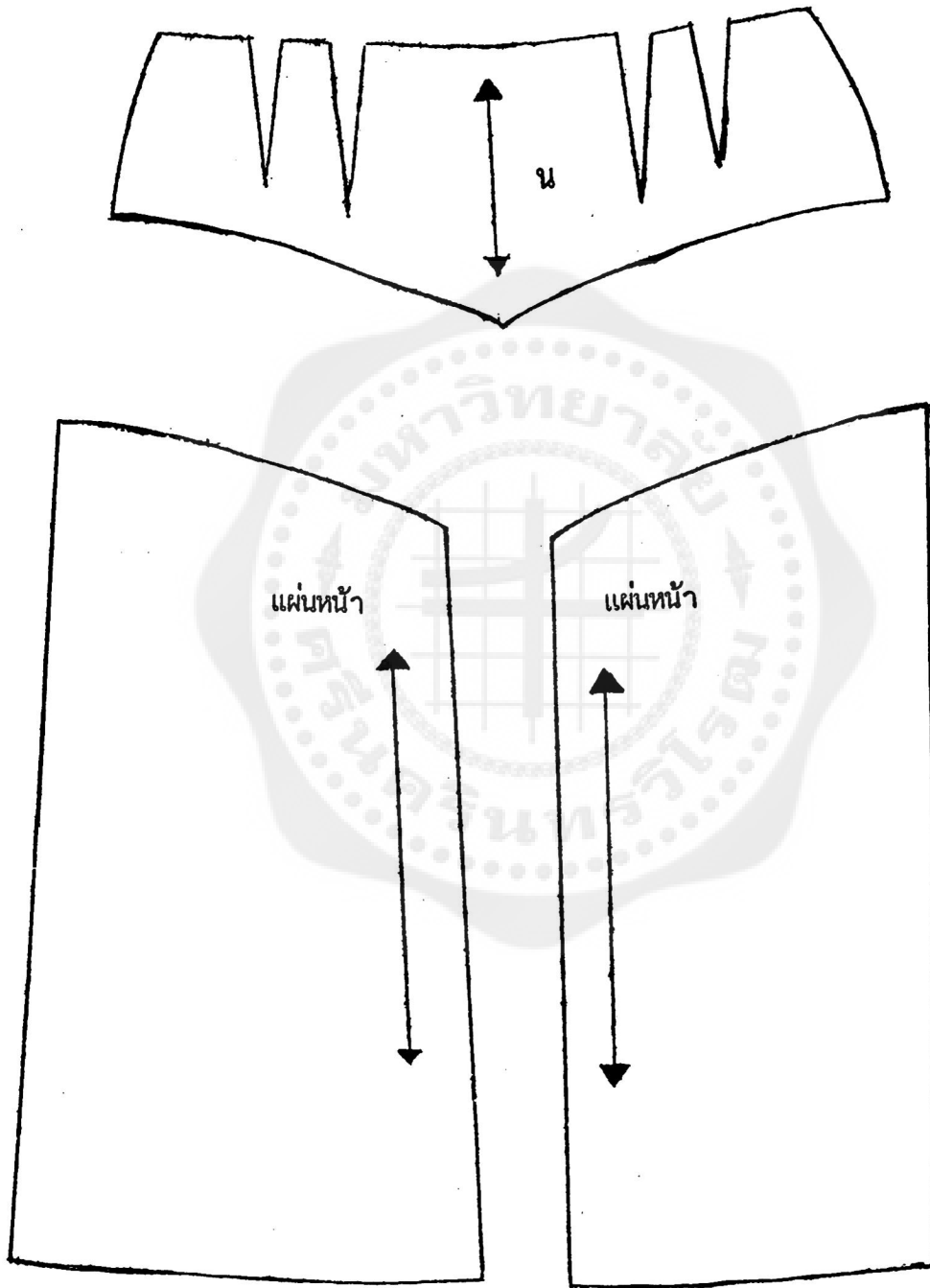
ภาพ 7.19 กระโปรงต่อสะโพกจีบครึ่ง

วิธีสร้างกระโปรงคอสะโพกแบบที่ 1 ถึงแบบที่ 5

ภาพ 7.20 วิธีสร้างกระโปรงคอสะโพกแบบที่ 1 ถึงแบบที่ 5

กระโปรงคอสะโพกแบบที่ 1 และแบบที่ 2

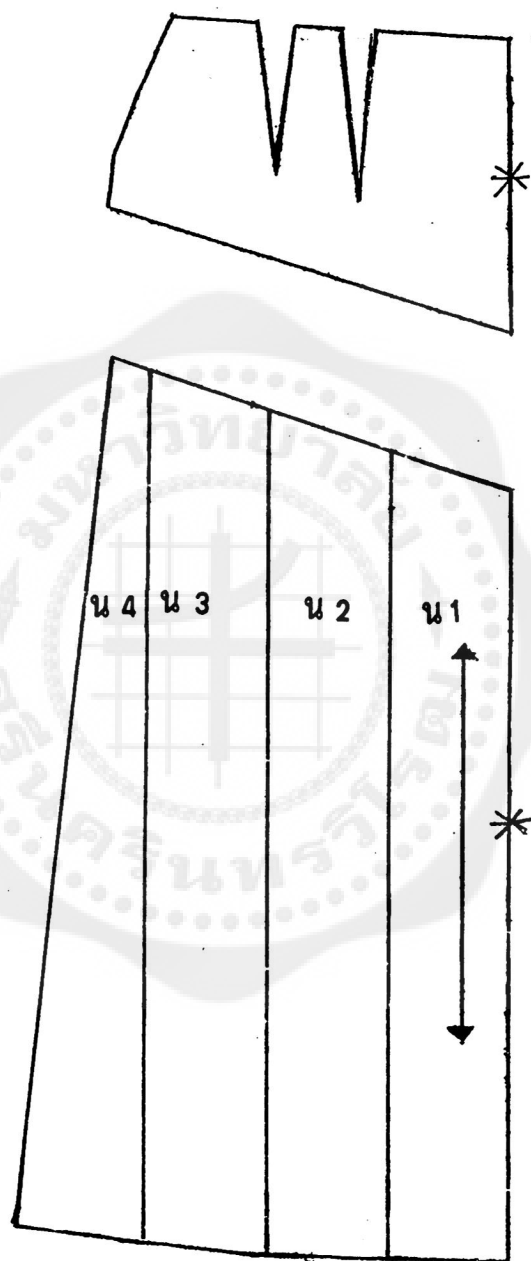
ภาพ 7.21 วิธีสร้างกระโปรงคอสะโพกแบบที่ 1

ด้วยกระโปรงปลายบาน

ภาพ 7.22 วิธีสร้างกระโปรงคอสะโพกแบบที่ 2

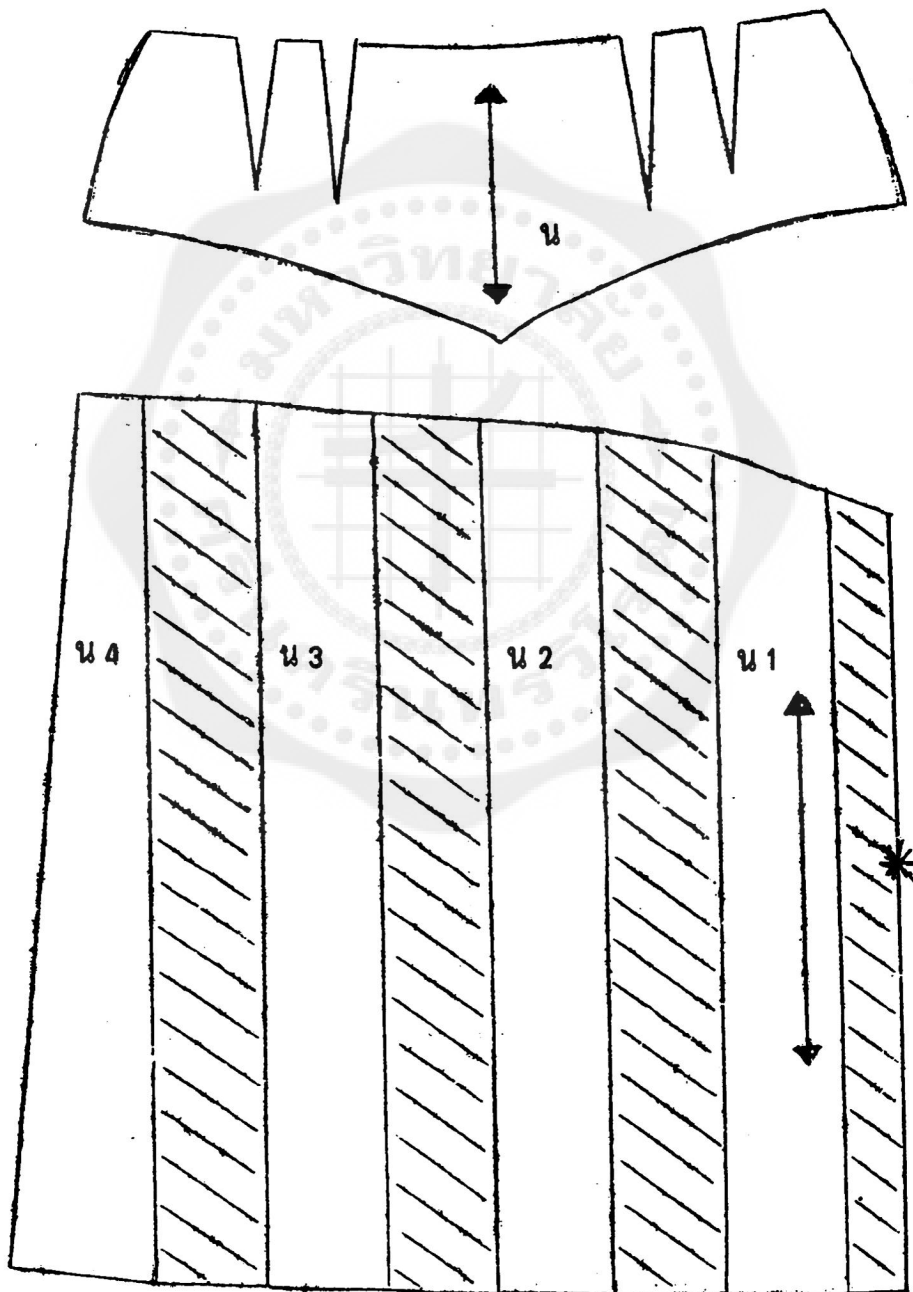
ด้วยกระโปรง เบื้องต้น

วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 3

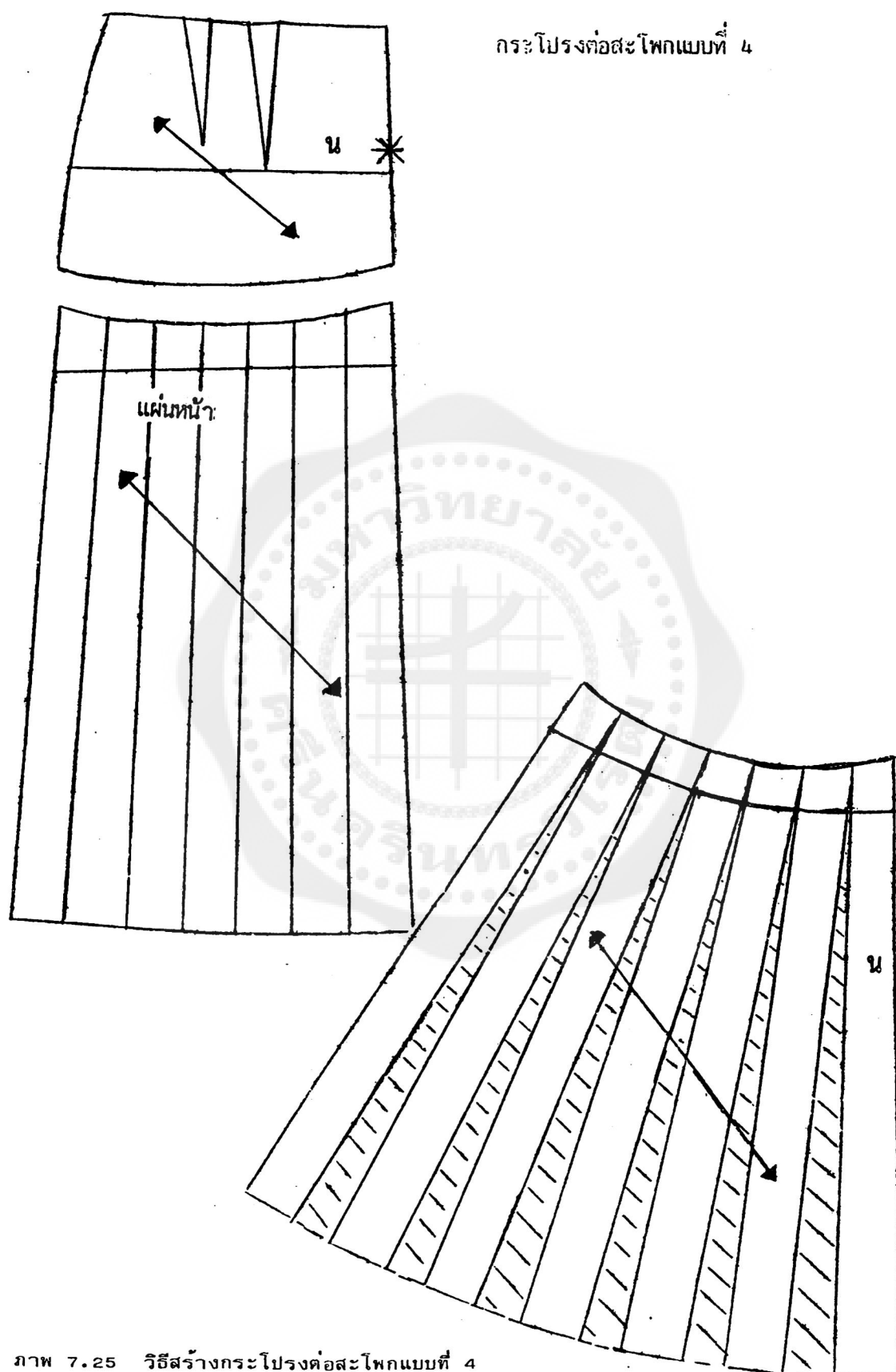
ภาพ 7.23 วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 3

กระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 3

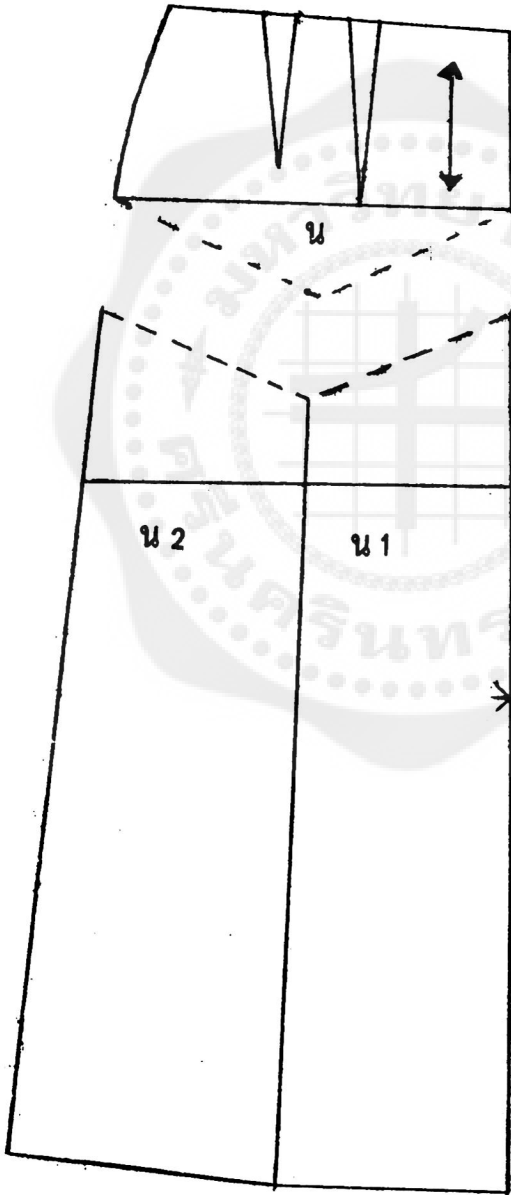
ภาพ 7.24 แพทเทิร์นกระโปรงแบบที่ 3

กระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 4

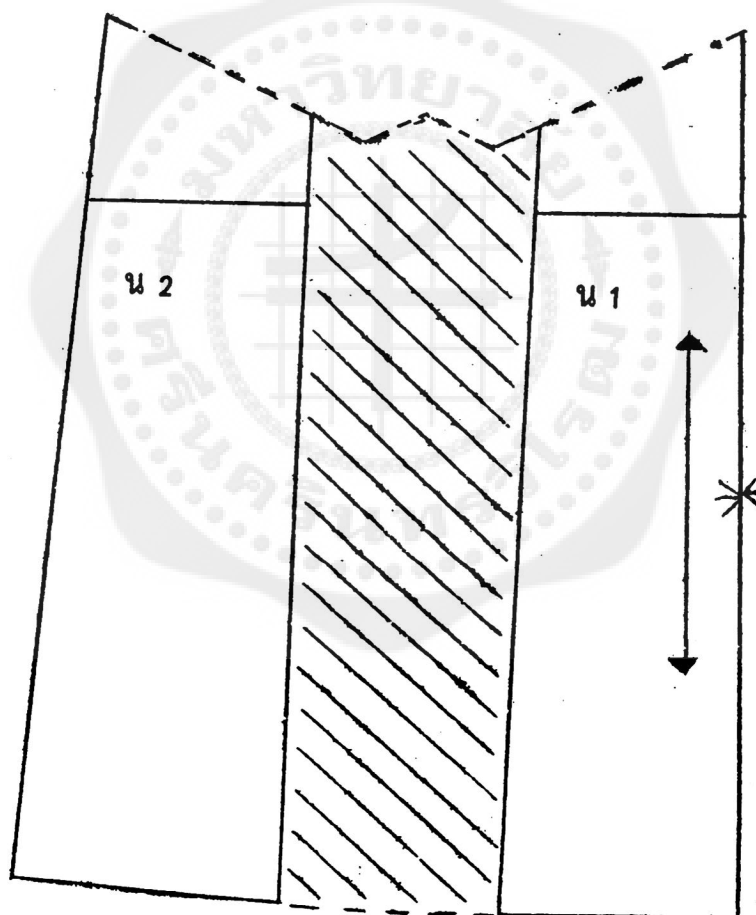
ภาพ 7.25 วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 4

กระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 5

ภาพ 7.26 วิธีสร้างกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 5

กระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 5 ต่อ

ภาพ 7.27 แพทเทิร์นกระโปรงต่อสะโพกแบบที่ 5

การสร้างแบบตัดกระโปรงป้ายซ้อน

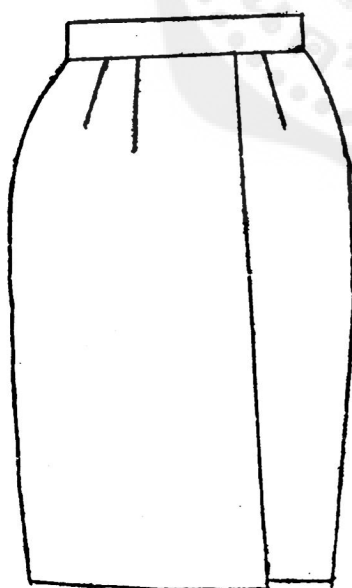
วิธีสร้าง

1. นำกระโปรงแบบตัดเบื้องต้น เฉพาะแผ่นหน้ามาลอกแบบหรือกรอเย หรือจะใช้กระโปรงปลายบานก็ได้
2. ปิดเกล็ดหีบค หรือปิดเพียงครึ่งเดียวหรือไม่ปิดเลยก็ได้แล้วแต่แบบ
3. กำหนดตำแหน่งป้ายซ้อนตามต้องการ
4. พับตามแนวของเส้นกลางหน้า แผ่นหน้า กรอเยเอาแนวป้ายซ้อนออกมา
5. รอยป้ายซ้อนจะเป็นเส้นตรงหรือเส้นโค้งก็ได้
6. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น เพื่อผ้าหรือเพื่อตะเข็บ
7. สำหรับแผ่นหลังจะเป็นกระโปรงแบบตัดเบื้องต้นหรือกระโปรงปลายบานขึ้นอยู่กับกระโปรงแผ่นหน้า

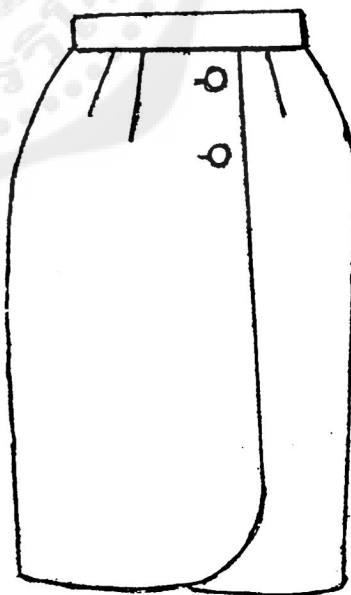
รูปภาพประกอบหน้า

แบบที่ 1 ดูการสร้างแบบหน้า 7-30
และ 7-31

แบบที่ 2 ดูการสร้างแบบหน้า 7-30
และ 7-32

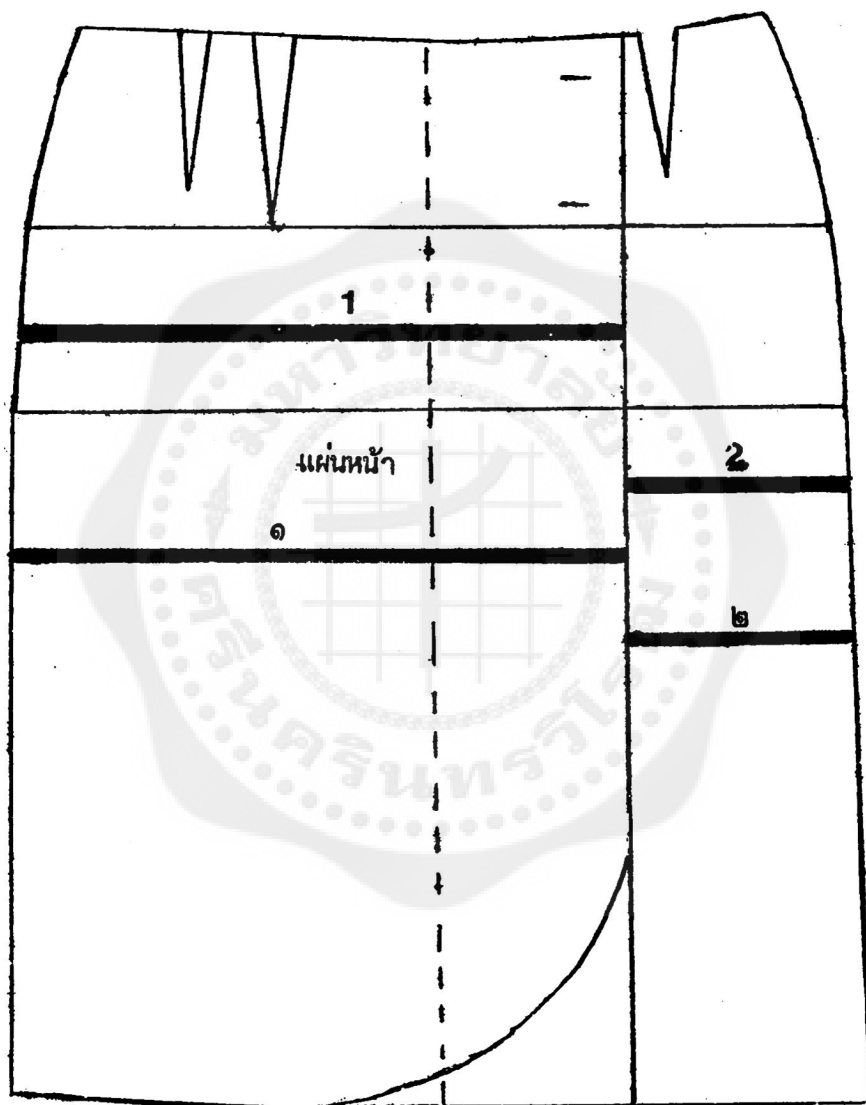

ภาพ 7.28 กระโปรงป้ายซ้อน
ผ้าชั้นเดียว

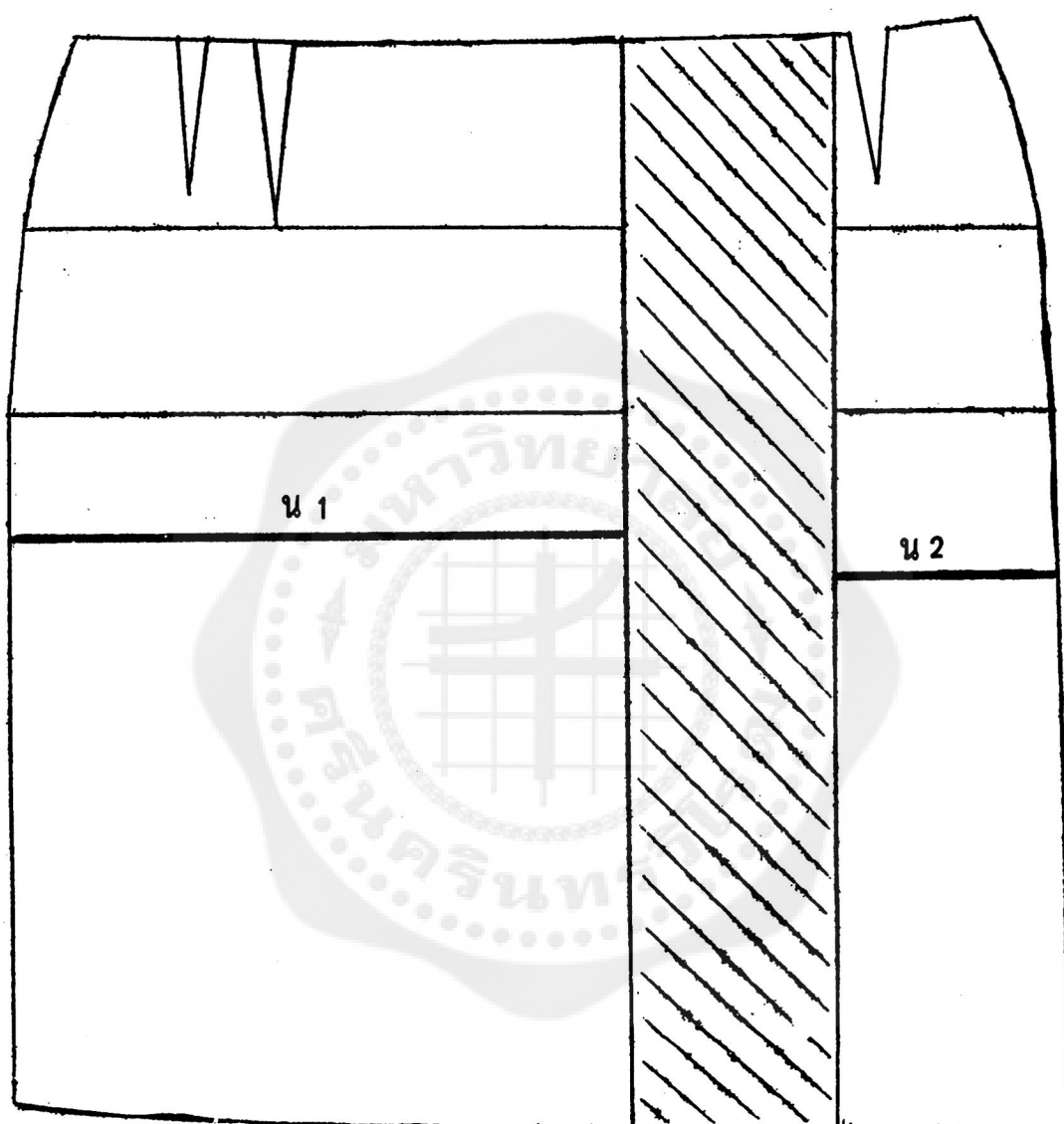

ภาพ 7.29 กระโปรงป้ายซ้อน
ผ้าตัดแยกชั้น

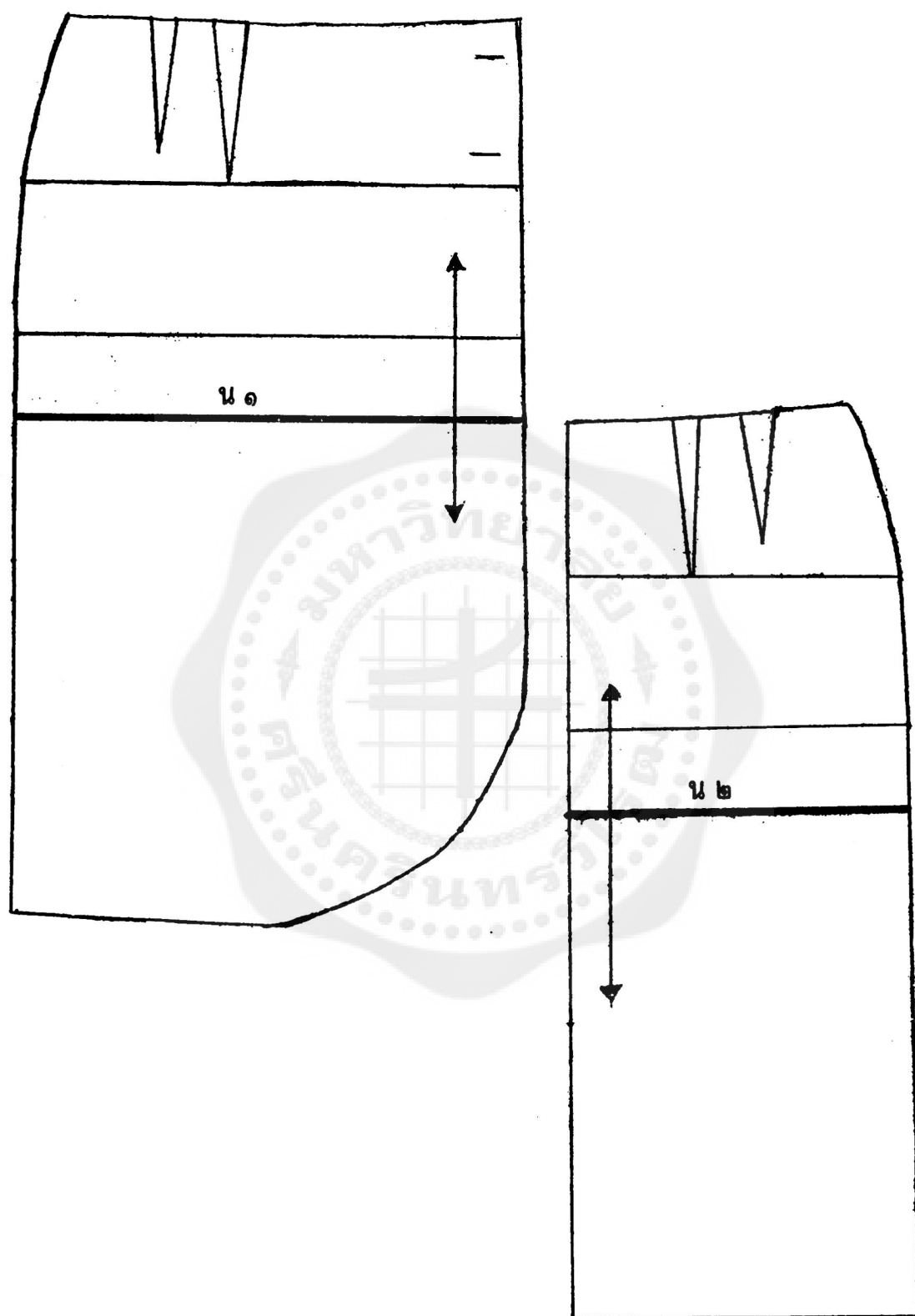
วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 1 และแบบที่ 2

ภาพ 7.30 วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 1 และแบบที่ 2

ภาพ 7.31 วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 1

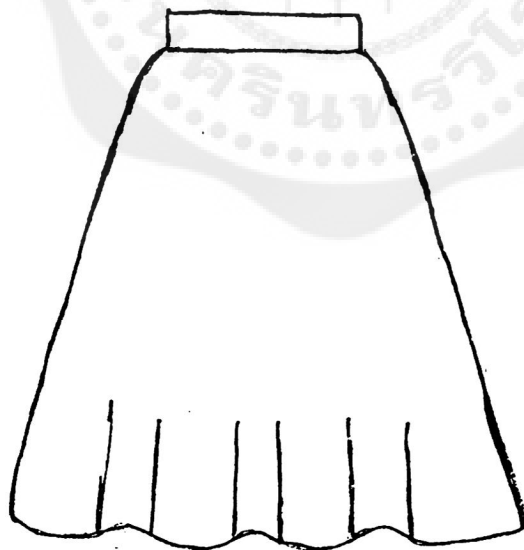
ภาพ 7.32 วิธีสร้างกระโปรงป้ายซ้อนแบบที่ 2

กระโปรงครึ่งวงกลม (กระโปรงผ้าเฉลียง)

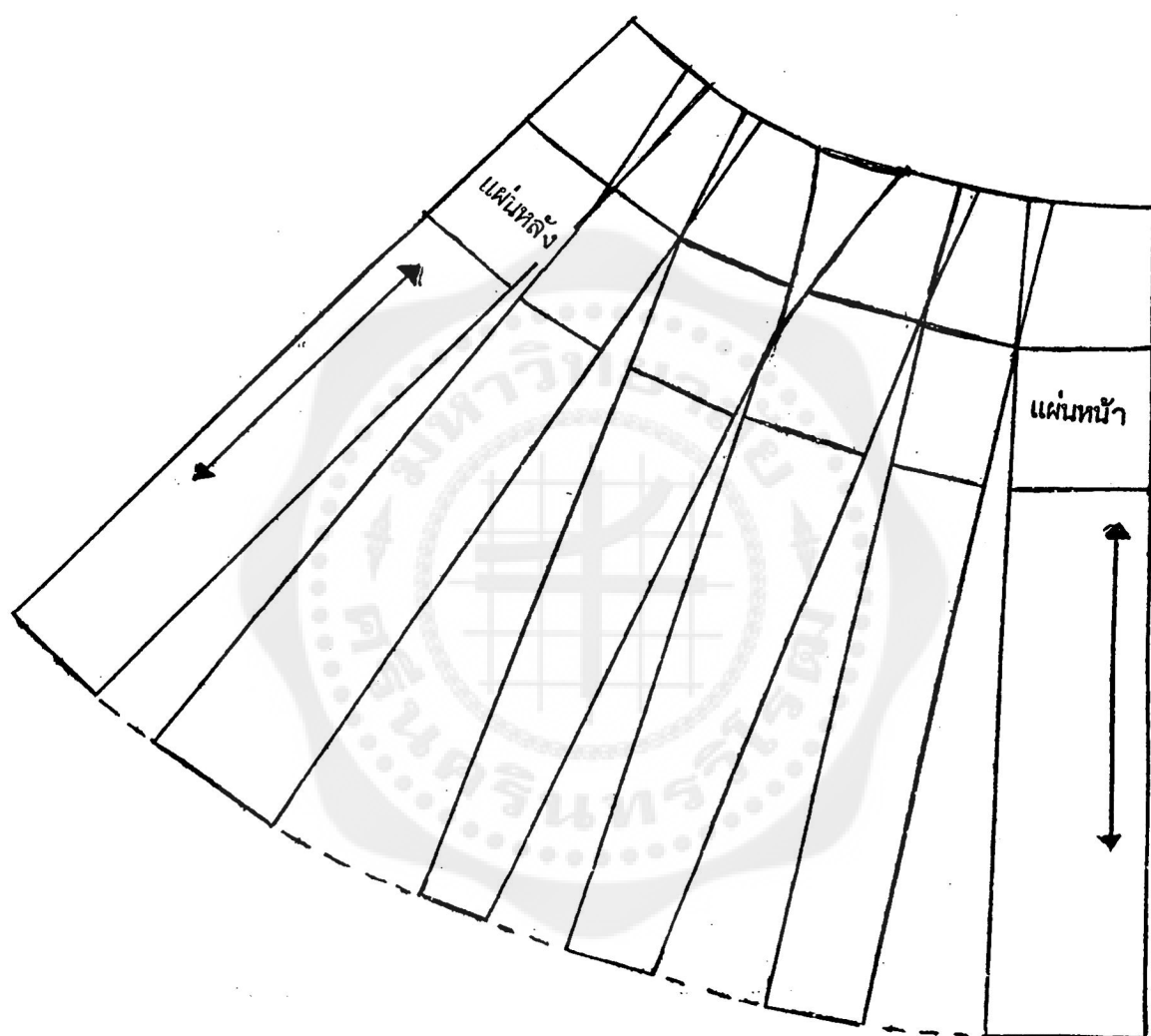
วิธีสร้าง

1. นำกระโปรงปลายบานมาลอกแบบหรือกรอয়ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง นำกระโปรงแผ่นหน้าและแผ่นหลังมาต่อกันให้แนวสะโพกบนและสะโพกล่างต่อกัน
 2. ปิดเกล็ดคมทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
 3. แบ่งกระโปรงออกเป็นส่วน ๆ ตามความต้องการที่จะให้กระโปรงย้วยมากน้อยแค่ไหน เอาจำนวนที่ต้องการจะแบ่ง เช่น แปดส่วน สิบส่วน เป็นต้น ทารที่เอวและ ทารที่ชายกระโปรง ชิดเส้นตรงจากเอวมาที่ชายกระโปรงตามส่วนที่ได้แบ่งเอาไว้
 4. คัดกระดาษตามส่วนต่าง ๆ จากชายกระโปรงถึงเอวโดยไม่ให้กระดาษ ที่เอวขาด (คัดเกือบขาด)
 5. คิดกาว่าแต่ละชิ้น เว้นระยะแล้วความบานออกไปเท่ากับ $\frac{1}{4}$ ของวงกลม
- ดูภาพประกอบหน้า 7-34, 7-35 และ 7-36

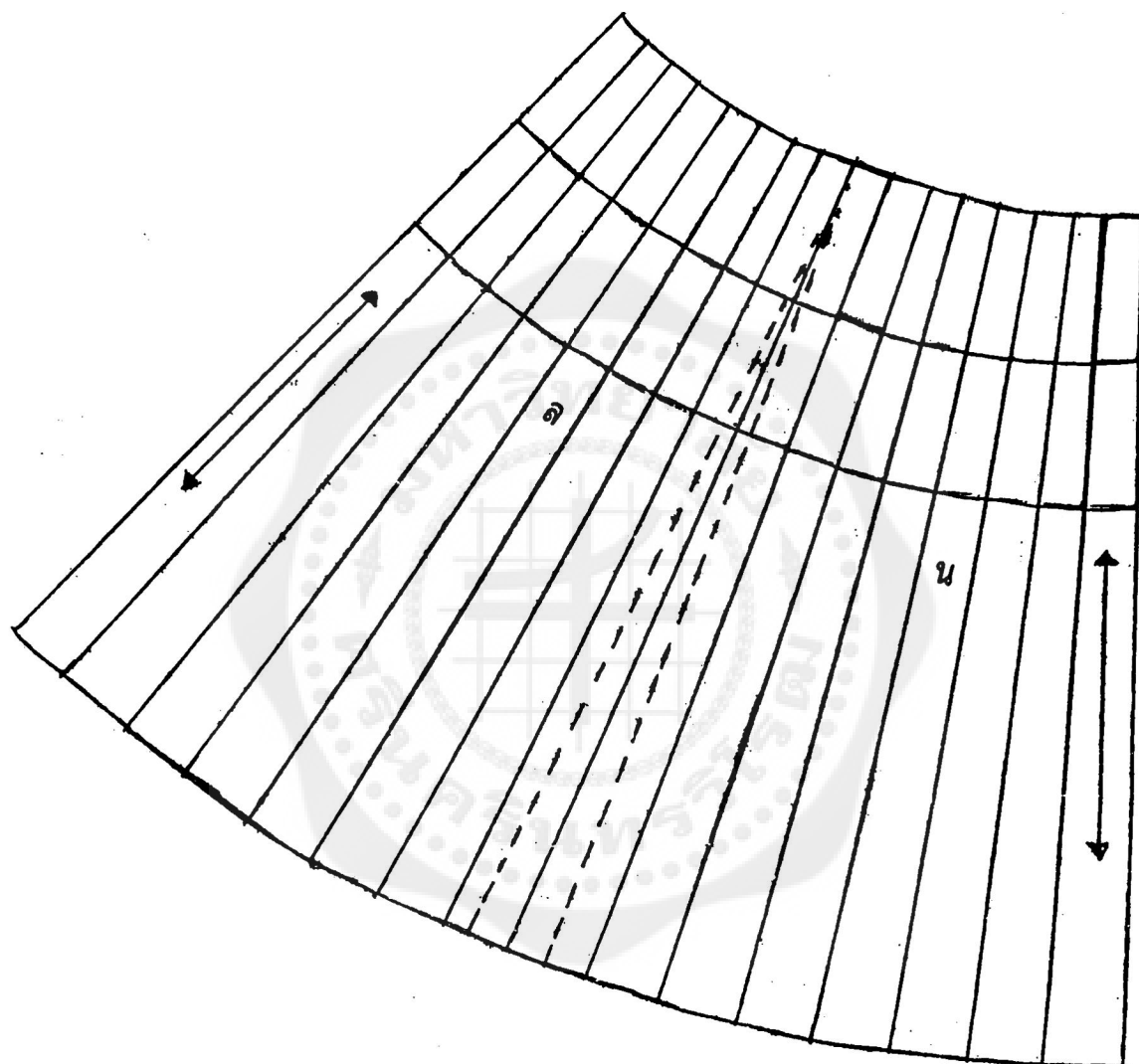
หมายเหตุ : ต้องคัดให้ได้เกรนผ้าจริง ๆ มิฉะนั้นจะย้วยไม่สวย

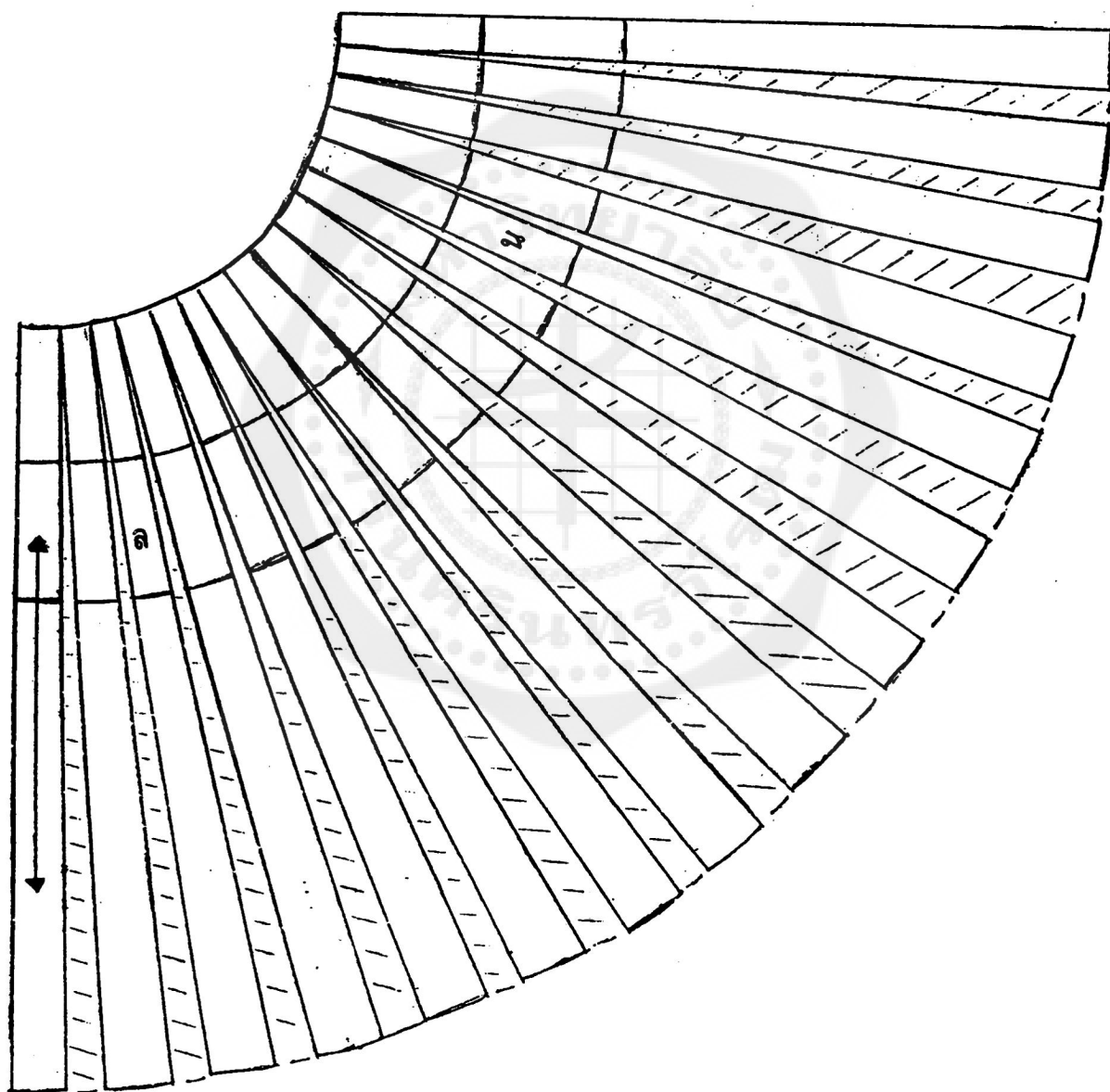
ภาพ 7.33 กระโปรงครึ่งวงกลม

ภาพ 7.34 กระโปรงปลายบาน

ภาพ 7.35 วิธีสร้างกระโปรงครึ่งวงกลม

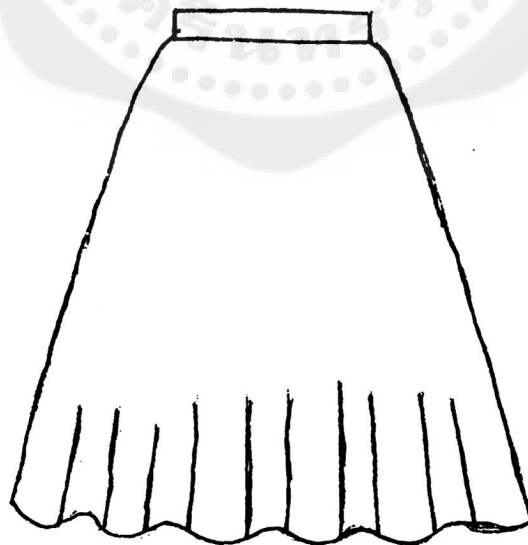

ภาพ 7.36 แพทเทิร์นกระโปรงครึ่งวงกลม

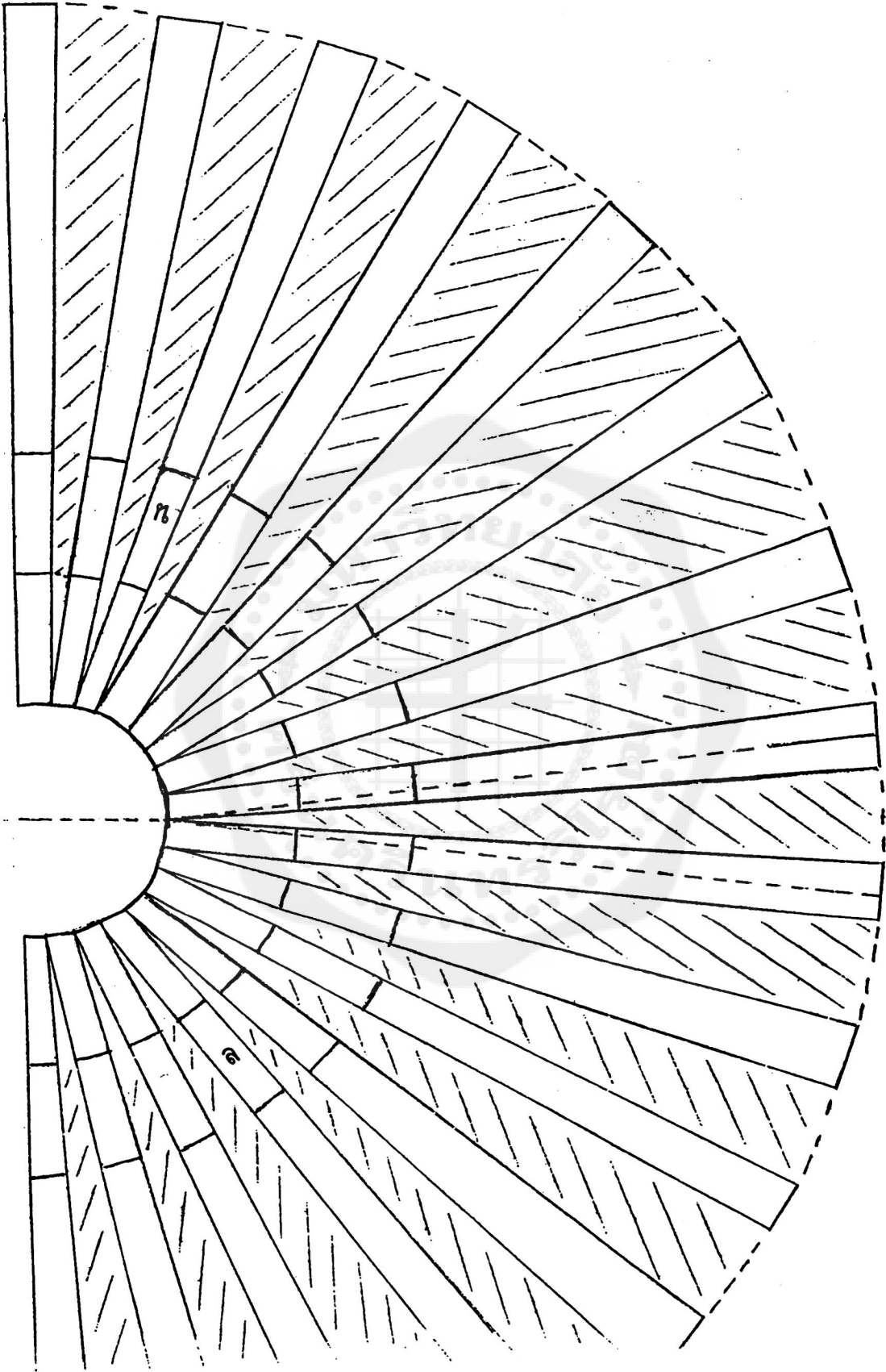
กระโปรงวงกลม

วิธีสร้าง

1. นำกระโปรงปลายบานมาลอกแบบหรือกรอয়ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังนำมาต่อกัน ให้แนวสะโพกบนและสะโพกล่างของแผ่นหน้าและแผ่นหลังต่อกัน
 2. ปิดเกล็ดหมุดทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
 3. แบ่งกระโปรงออกเป็นส่วน ตามความต้องการที่จะให้กระโปรงย้วยมากน้อยแค่ไหน เอาจำนวนที่ต้องการจะแบ่ง เช่น แปดส่วน ลิบส่วน ลิบห้าส่วน ทหารที่เอว และทหารที่ชายกระโปรง ชิดเส้นตรงจากเอวมาที่ชายกระโปรงตามส่วนที่แบ่งเอาไว้เหมือนกระโปรงครึ่งวงกลมหน้า 7-35 ภาพ 7-35
 4. ตัดกระดาษตามส่วนต่าง ๆ จากชายกระโปรงถึงเอวโดยไม่ให้กระดาษที่เอวขาด (ตัดเกือบขาด)
 5. ดัดกาวแต่ละชิ้น เว้นระยะความบานออกไปเป็นครึ่งวงกลม
- ดูภาพประกอบหน้า 7-35 และ 7-38
- หมายเหตุ : ต้องให้ได้เกรนผ้าจริง มิฉะนั้นจะย้วยไม่สวย

ภาพ 7.37 กระโปรงวงกลม

ภาพ 7.38 แพทเทิร์นกระโปรงวงกลม

กระโปรงกางเกง

วิธีสร้าง

1. นำกระโปรงแบบตัดเบื้องต้นมาลอกแบบหรือกรอয়ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. ชิดข้างชายกระโปรงออกมา 3 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
3. เบ้าลึก = $\frac{\text{รอบสะโพกล่าง}}{3} - 1$ ถึง 2 หรือสะโพกล่างหาร 3 ลบ 1

ถึง 2 ซม. ทำเหมือนกันทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง

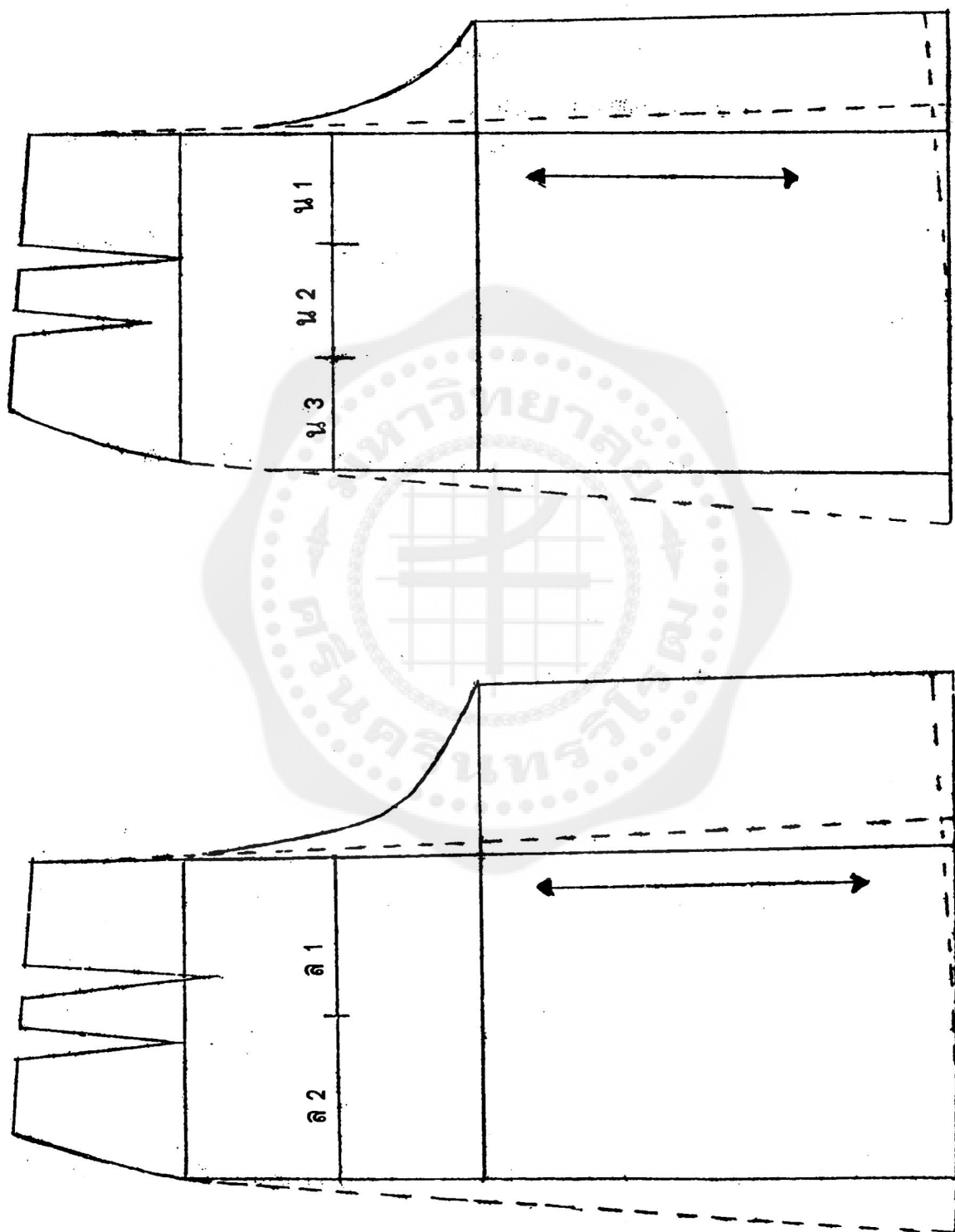
4. จากเส้นกลางตัวที่ชายกระโปรงวัดออกมา 1 ซม. ชิดเส้นตรงจากกลางหน้าเอวมาที่ชายกระโปรง ทำเหมือนกันทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง

5. ที่เส้นสะโพกล่างของแผ่นหน้าแบ่งออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน
6. ความกว้างของเบ้าแผ่นหน้าเท่ากับ 1 ส่วนในสามส่วนของข้อ 5
7. ที่เส้นสะโพกล่างของแผ่นหลังแบ่งออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน
8. ความกว้างของเบ้าแผ่นหลังเท่ากับ 1 ส่วนในสองส่วนของข้อ 7
9. โค้งเบ้าทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังให้สวย
10. โค้งชายให้เป็นมุมฉาก
11. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า จำนวนขึ้น

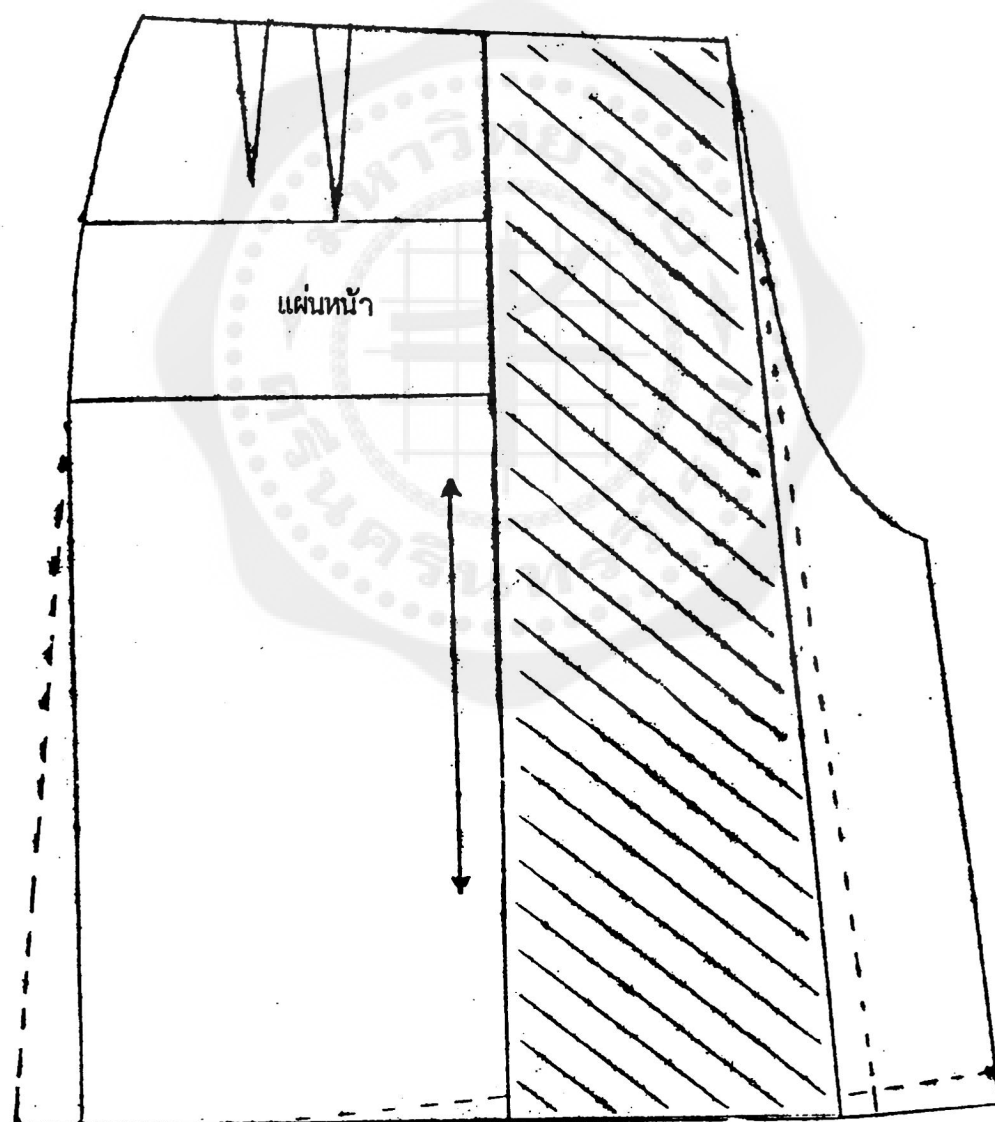
รูปภาพประกอบหน้า 7-40, 7-41 และ 7-42

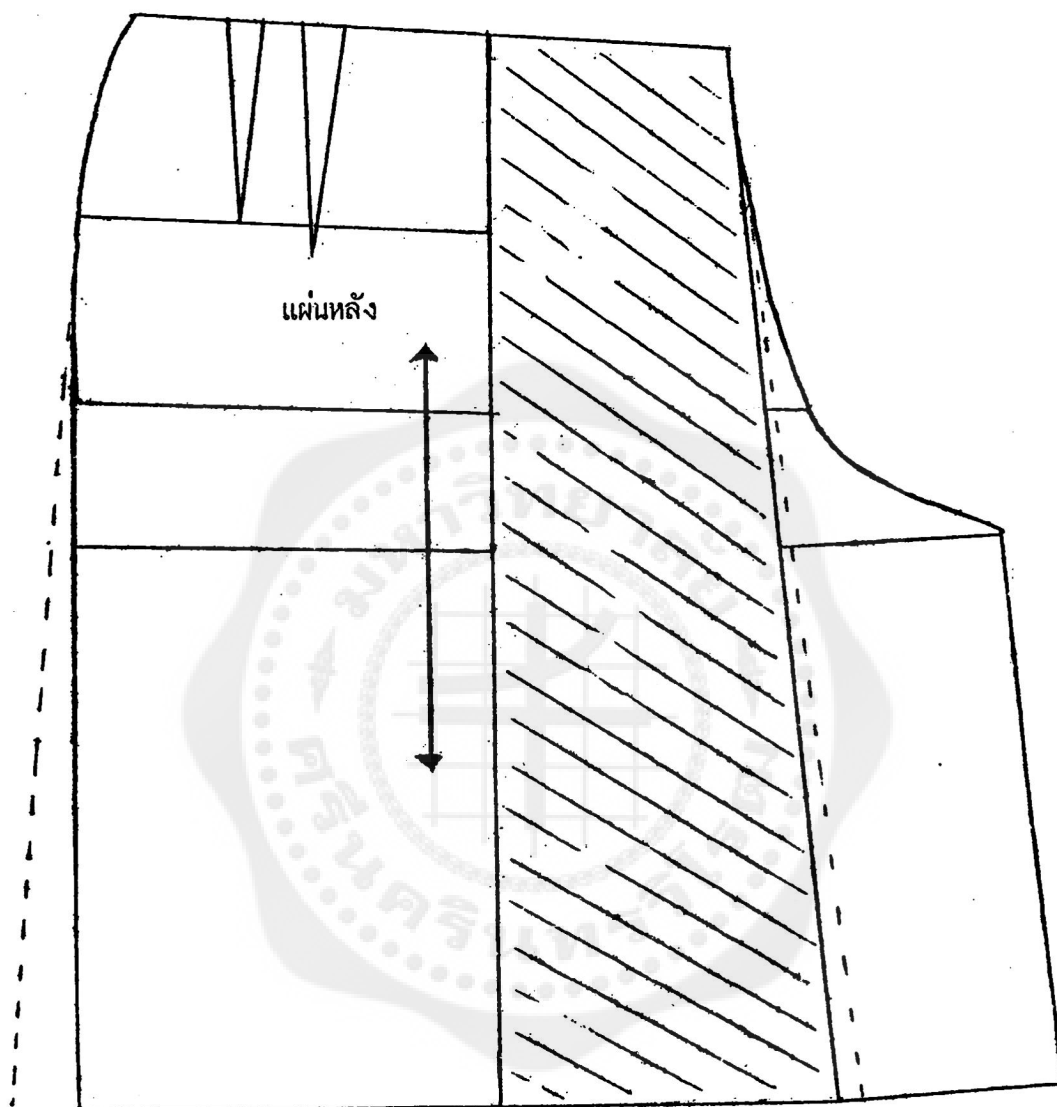
ภาพ 7.39 กระโปรงกางเกง

ภาพ 7.40 วิธีสร้างกระโปรงกางเกง

ภาพ 7.41 แพทเทิร์นกระโปรงกางเกงแผ่นหน้า

ภาพ 7.42 แพทเทิร์นกระโปรงกางเกงแผ่นหลัง

หมายเหตุ : ถ้าต้องการทำกระโปรงกางเกงจีบชนกลางตัว ให้เอากระโปรงกางเกง
ที่สร้างนี้มาตัดแนวเป้าขยายออก ความกว้างของจีบแล้วแต่ต้องการจะมาก
หรือน้อยกว่าที่กำหนดนี้ก็ได้ แนวเอวขยายออก 12 ซม ชายกระโปรงขยาย
ออก 16 ซม.

การทำกระเป๋ากะโปรง

วิธีสร้าง

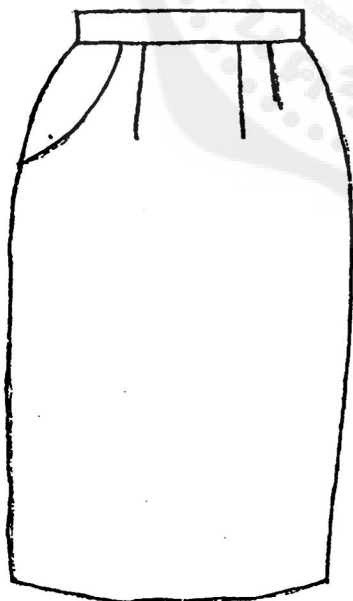
1. แบ่งครึ่งระหว่างเกล็ด 2 เกล็ด ชิดเส้นตรงลงมา 22 ซม.
2. ชิดเส้นใต้คั้งฉากกับกะโปรง
3. แบ่งครึ่งกันกระเป๋ากับแบ่งครึ่งสะโพกบนกับสะโพกล่าง โค้งกระเป๋

จากกันกระเป๋ามาจุดแบ่งครึ่งไปที่สะโพก

4. จากเอวตรงเส้นข้างตัว วัดเข้าไป 5-6 ซม.
5. จากจุดที่วัดได้ขีดเส้นตรงลงมาที่จุดแบ่งหนึ่งในสี่ของสะโพกบนและสะโพกล่าง
6. วาดปากกระเป๋าดำแบบ จะเป็นแบบที่ 1 แบบที่ 2 หรือแบบที่ 3
7. ถัดรอยตามรูปกระเป๋าส่งสร้างไว้ออกมา

แบบที่ 1 ดูการสร้างแบบหน้า 7-44, 7-45
และ 7-46

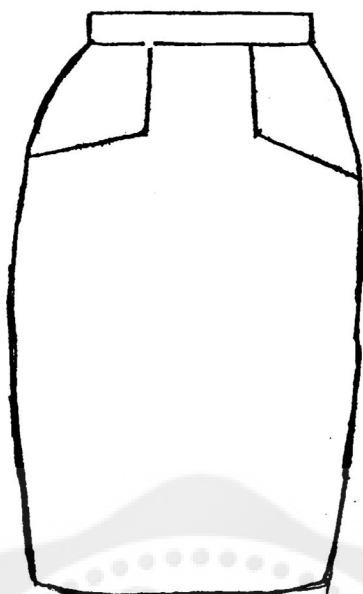
แบบที่ 2 ดูการสร้างแบบหน้า 7-44, 7-45
และ 7-46

ภาพ 7.43 กระโปรงปากกระเป๋าคั้ง

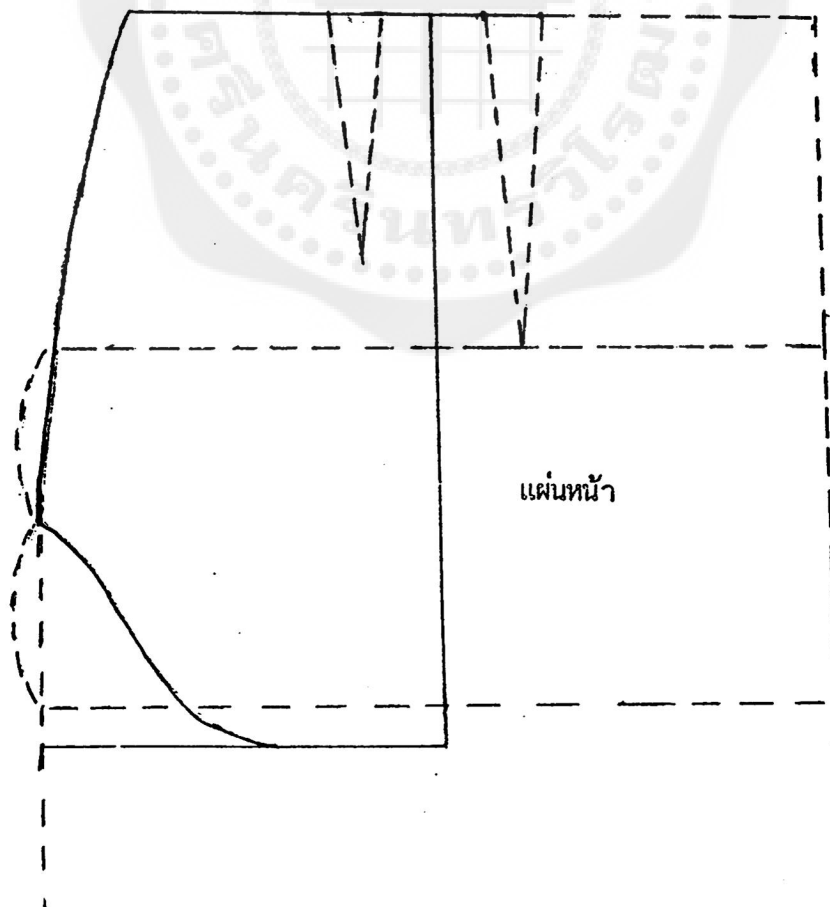
ภาพ 7.44 กระโปรงปากกระเป๋าคั้ง

แบบที่ 3 การสร้างแบบหน้า 7-47 และ 7-48

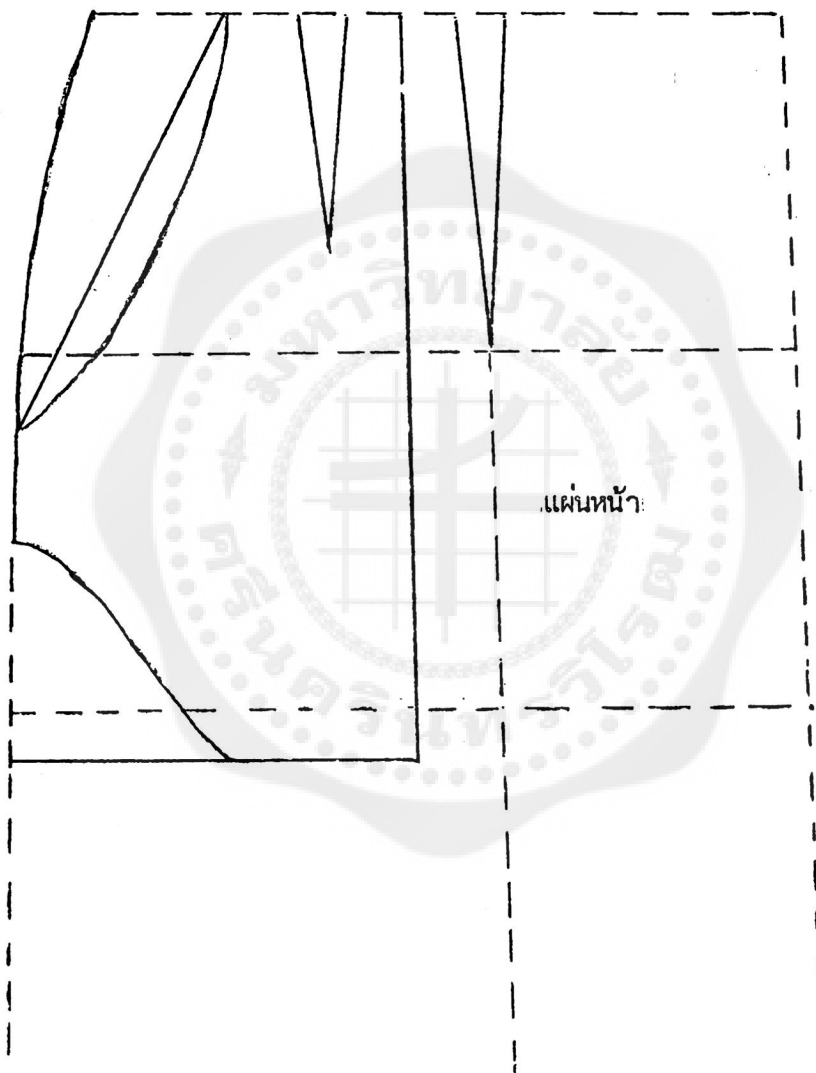

ภาพ 7.45 กระโปร้งปากกระเป๋าดั้ง

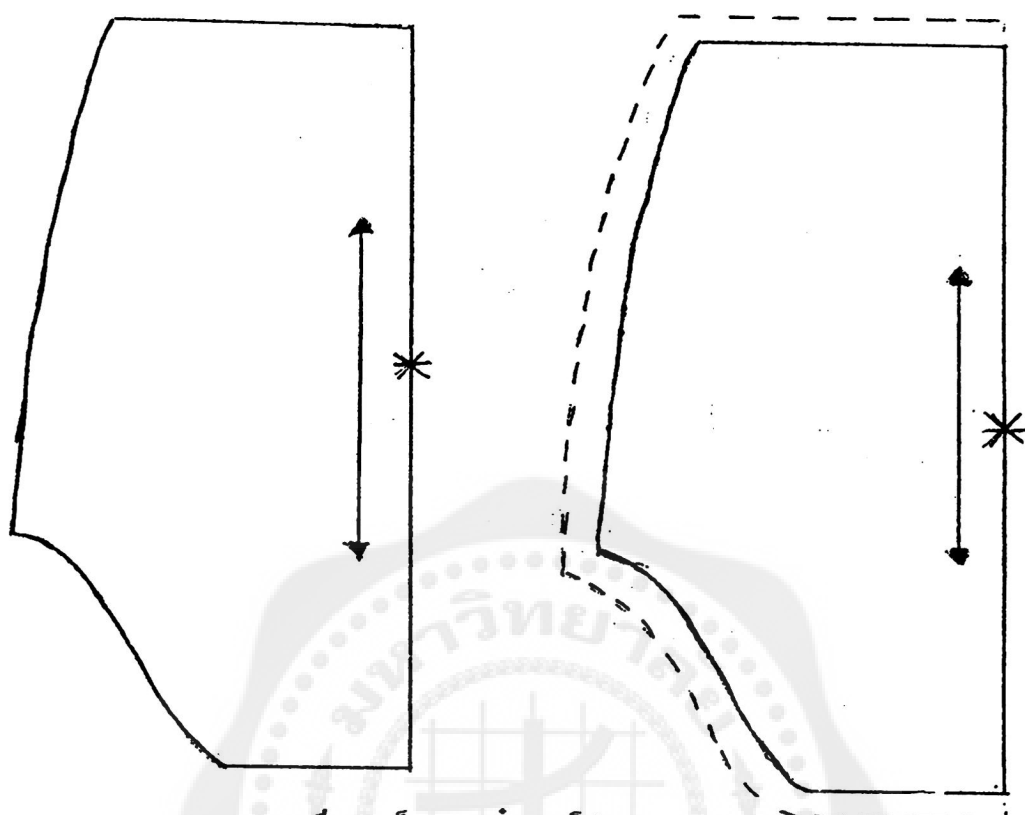
วิธีสร้างกระเป๋ากะโปร้งแบบที่ 1 และแบบที่ 2

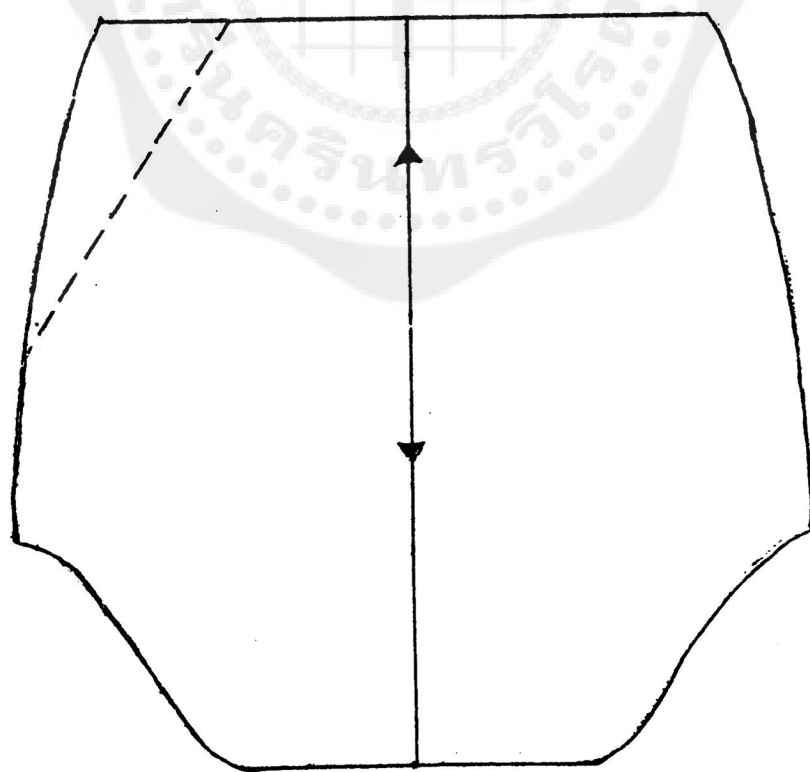
ภาพ 7.46 วิธีสร้างกระเป๋ากะโปร้งแบบที่ 1 แบบที่ 2 และแบบที่ 3

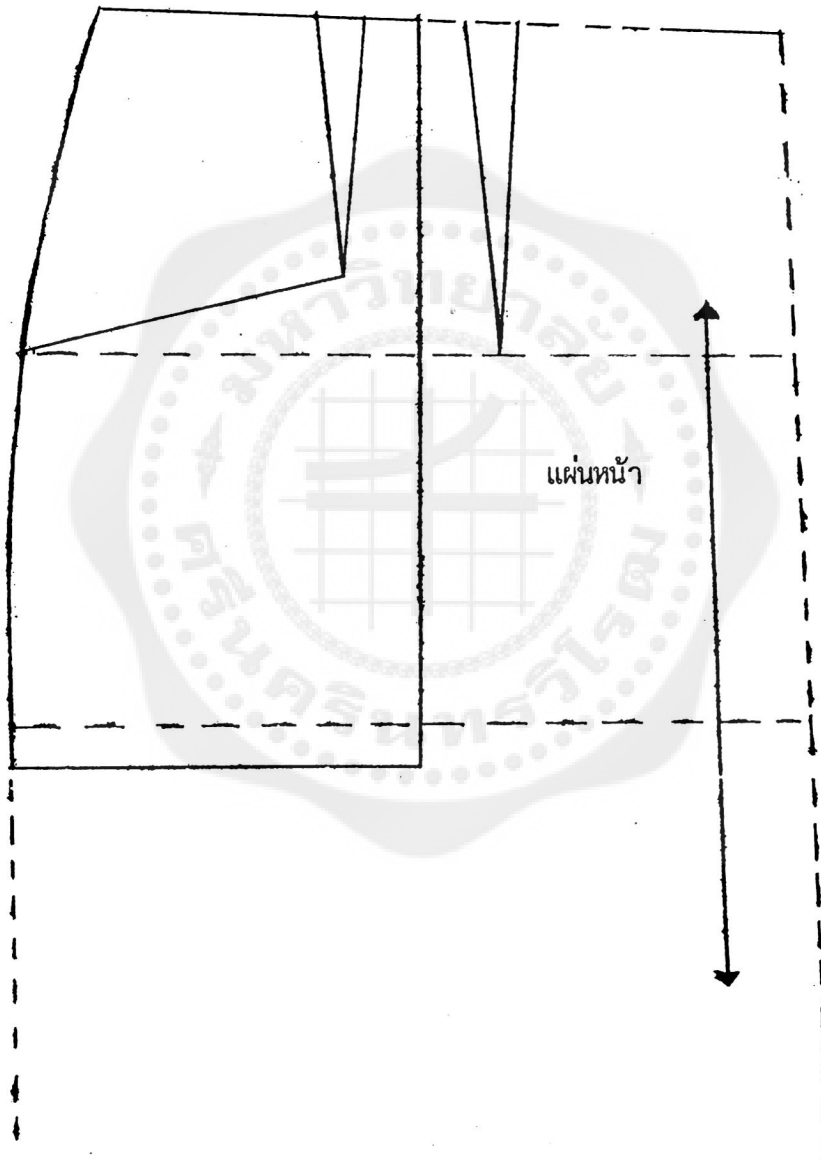
ภาพ 7.47 วิธีสร้างกระเป๋ากระโปรงแบบที่ 1 และแบบที่ 2

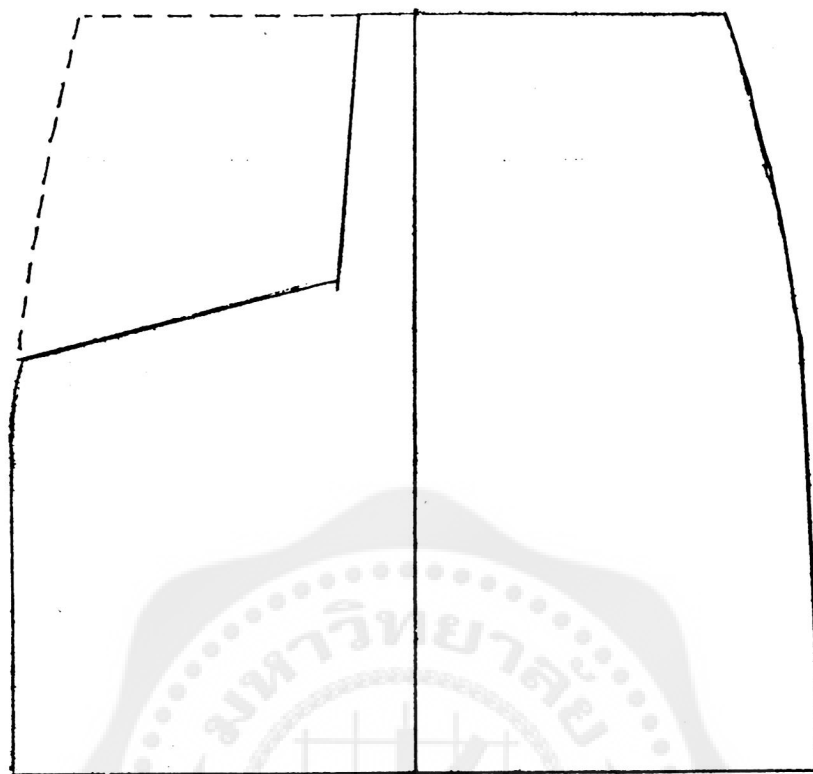
ภาพ 7.48 การเพื่อตะเข็บกระเป๋ากะโปรง

ภาพ 7.49 แพทเทิร์นกระเป๋ากะโปรงแบบที่ 1 และแบบที่ 2

ภาพ 7.50 วิธีสร้างกระเป๋ากระโปรงแบบที่ 3

ภาพ 7.51 แพทเทิร์นกระเป๋ากระโปรงแบบที่ 3

สรุป

การนำกระโปรงเบื้องต้นมาสร้างกระโปรงแบบต่าง ๆ ในบทที่ 7 จะช่วยประหยัดเวลา เพราะแบบกระโปรงเบื้องต้นนั้นมีพร้อมอยู่แล้วจึงนำมาสร้างต่อได้เลย การนำกระโปรงเบื้องต้นมาสร้างกระโปรงไม่จำกัดแบบกระโปรงที่มีอยู่ในบทที่ 7 นี้เท่านั้น จะนำไปสร้างแบบอื่นได้อีกมากมายโดยไม่ยาก ถ้าศึกษาและเข้าใจวิธีสร้างแบบกระโปรงทุกแบบในบทที่ 7 การที่จะสร้างแบบอื่น ๆ ก็ง่ายขึ้น เช่นเดียวกับกระเป๋ากระโปรงทั้ง 3 แบบ ในบทที่ 7 เมื่อนิสิตเข้าใจทั้ง 3 แบบนี้แล้วจะดัดแปลงแบบกระเป๋ากระโปรงเป็นแบบใด ๆ ที่คล้าย ๆ กัน เช่น ปากกระเป๋าทหัก ก้นปากกระเป๋าคิดผ้าเทมปากกระเป๋าคัดผ้า แต่การสร้างก็ยังคงแบบเดิม

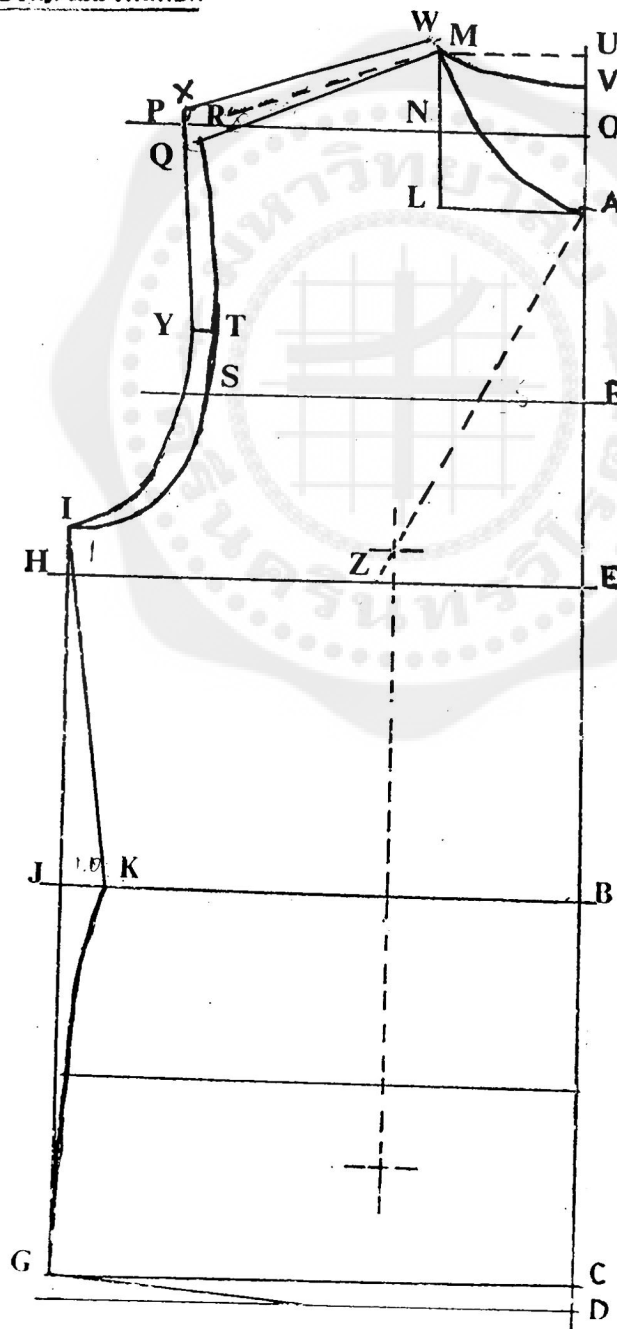
กิจกรรมท้ายบท

1. ให้นำแบบตัดกระโปรงเบื้องต้นที่สร้างในบทที่ 6 มาดัดแปลงเป็น
 - 1.1 กระโปรงจีบรอบตัว
 - 1.2 กระโปรง 6 ชั้น

บทที่ 8

การสร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้น (เสื้อพื้นฐาน)

การสร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้นหรือเสื้อพื้นฐานนี้จะมีทั้งชนิดที่มี กะลิค และชนิดที่ไม่มี กะลิค การสร้างแบบเสื้อเบื้องต้นหรือเสื้อพื้นฐาน จะสร้างจากแผ่นหน้ามาหาแผ่นหลังเสมอ กระดาษสร้างแบบวัดจากกริมาตรวัดด้านข้าง (ด้านขวามือผู้สร้าง) เข้าไป 2 ซม. จากหัวกระดาษวัดด้านล่างมา 10 ซม.

แบบเสื้อเบื้องต้นไม่มี กะลิคดอก

ภาพ 8.1 แบบเสื้อเบื้องต้นไม่มี กะลิคดอก

วิธีสร้างเส้นเบื้องต้นไม่มีเกล็ดดอก

แผ่นหน้า

A-B = คอหน้าถึงเอว

B-C = ความยาวจากเอว - สะโพกล่าง

C-D = 1 ซม.

แบ่งครึ่ง A-B ที่จุด E

แบ่งครึ่ง A-E ที่จุด F

C-G = $\frac{\text{รอบสะโพกล่าง}}{4} + 2$ ถึง 3 (รอบสะโพกहार 4 บวกเพื่อหลวม 2-3 ซม.)

ลากเส้นตั้งฉาก C-G

E-H = $\frac{\text{รอบอก}}{4} + 2$ ถึง 4 (รอบอกहार 4 บวกเพื่อหลวม 2-4 ซม.)

ลากเส้นตั้งฉาก E-H

จากจุด H วัดขึ้นไป 2 ซม. เป็นจุด I ชิดเส้น I-H-J-G

จากจุด J วัดเข้าไป 2 ซม. เป็นจุด K

ลากเส้นตั้งฉาก B-J

ลากเส้น I-K

โค้งสะโพก K-G

โค้งชายเสื้อ G-D

A-L = $\frac{\text{รอบคอ} + 3}{6} + .5$ (รอบคอบวก 3 หารด้วย 6 บวก .5 ซม.)

ลากเส้น A-L

L-M = $\frac{\text{รอบคอ} + 3}{6} + 1$ (รอบคอบวก 3 หาร 6 + 1 ซม.)

ลากเส้น L-M ให้ตั้งฉากกับ A-L

แบ่ง L-M ที่จุด N

O-P = ชิดเส้นตั้งฉาก ผ่านจุด N

N-P = $\frac{1}{2}$ ของไหล่กว้าง

จากจุด P วัดต่ำลงมา .75 ซม. ลากเส้น M-Q

$$M-R = \frac{1}{2} \text{ ของไหล่กว้าง}$$

$$M-A = \text{โค้งคอหน้า}$$

$$F-S = \frac{1}{2} \text{ ของกว้างหน้า} + .5 \text{ ซม.}$$

จากจุด S วัดขึ้นไป 2 ซม. เป็นจุด T

โค้งวงแขนจากจุด R ผ่านจุด T, S, I

แผ่นหลัง

ลากเส้นตั้งฉาก M-U มาตัดกับเส้นกลางหน้า

$$U-V = 1.5 \text{ ซม.}$$

$$M-W = .75 \text{ ซม.}$$

โค้งคอหลังจากจุด V ผ่านจุด M, W

จากจุด P วัดขึ้นไป .75 ซม. เป็นจุด X

$$\text{ลากเส้นไหล่หลัง } W-X = \frac{1}{2} \text{ ของไหล่กว้าง}$$

จากจุด T วัดออกไป 1 ซม. เป็นจุด Y

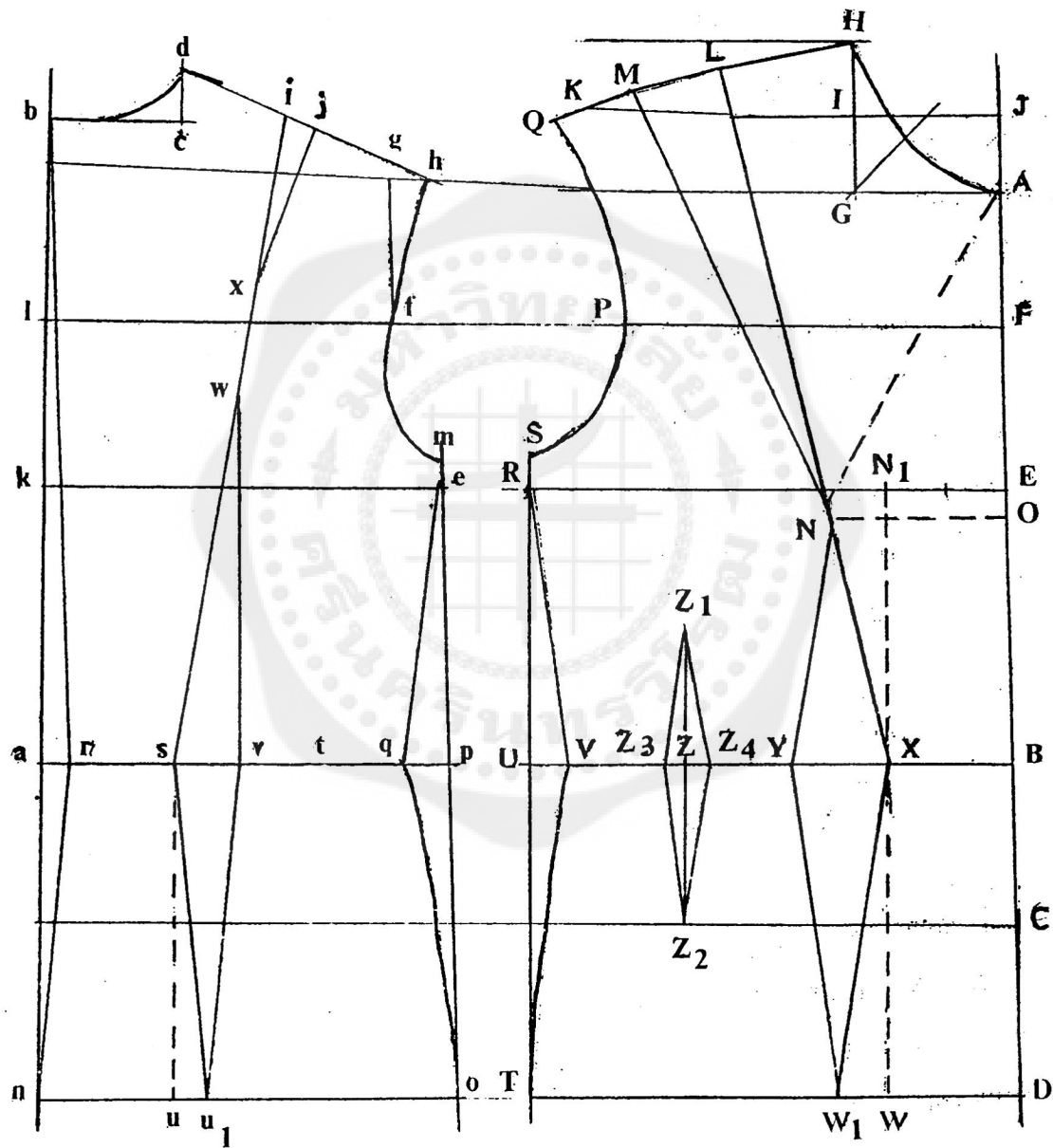
โค้งวงแขนแผ่นหลังจากจุด X ผ่านจุด P, Q, Y และ I

$$E-Z = \frac{1}{2} \text{ ของอกห่าง}$$

จากจุด A วัดต่ำลงมาที่จุด Z เพื่อหาอกสูง

(จิตรพี หัตถยางค์สินี, 2529)

แบบเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดดอก

ภาพ 8.2 แบบเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดดอก

การสร้างเส้นเบื้องต้นมีเกล็ดดอก

วิธีสร้าง

แผ่นหน้า

A-B = ยาวหน้า

B-C = เอว - สะโพกบน 10 ซม.

C-D = สะโพกบน - สะโพกล่าง 10 ซม.

แบ่งครึ่ง A-B ที่จุด E

แบ่งครึ่ง A-E ที่จุด F

ลากเส้นตั้งฉากจากจุด A, F, E, B, C และ D

จากจุด A วัดออกไป 6.5 ซม. เป็นจุด G

จากจุด G วัดขึ้นไป 7 ซม. เป็นจุด H

โค้งคอเสื้อ A-H

แบ่งครึ่ง G-H ที่จุด I

K-J = $\frac{1}{2}$ ของไหล่กว้าง

ลากเส้นตั้งฉาก K-J ผ่านจุด I

ลากเส้น H-K

แบ่งครึ่ง H-K ที่จุด L

L-M = $\frac{\frac{1}{2} \text{ ของรอบอก}}{10}$ หรือ $\frac{1}{2}$ ของรอบอกหาร 10

A-N = ออกสูง

E-N = $\frac{1}{2}$ ของอกห่าง

ลากเส้น L-N และ M-N

พับเกล็ดแล้วลากเส้น F-P = $\frac{1}{2}$ ของกว้างหน้า

พับเกล็ดแล้วลากเส้น H-Q = ความยาวจาก H-K

E-R = $\frac{1}{4}$ ของรอบอก + 2 (ถ้าจุดยอดดอกต่ำกว่าเส้นอก ควรพับเกล็ดเสียก่อนแล้วจึงลากเส้น E-R)

จากจุด R วัดขึ้นไป 1.5 ซม. เป็นจุด S

โค้งวงแขนจากจุด Q ผ่านจุด P ถึง S

$$D-T = \frac{1}{4} \text{ ของรอบสะพานโค้งล่าง } + 2 \text{ ซม.}$$

ลากเส้นตรง S-T ผ่านจุด R, U

จากจุด U วัดเข้าไป 2 ซม. เป็นจุด V

ลากเส้น S-V

โค้งสะพาน T-V

แบ่ง E-N ออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน

จากจุด E วัดเข้าไป 2 ส่วนเป็นจุด N_1

จากจุด D วัดเข้าไป = E- N_1

ลากเส้นตรง N_1-W'' ผ่านจุด X

$X-Y = 3-4$ ซม. เป็นความกว้างของเกล็ด

ลากเส้น N-Y และ N-X

จากจุด W วัดออก 1 ซม. เป็นจุด W_1

ลากเส้น W_1-Y และ W_1-X

แบ่งครึ่ง V-Y ที่จุด Z

จากจุด Z วัดขึ้นไป 10 ซม. เป็น Z_1 และวัดลงมา 10 ซม. เป็น Z_2

จากจุด Z วัดออกไปข้างละ 1 ซม. เป็น Z_3, Z_4

ลากเส้น $Z_1-Z_3-Z_2$ และ $Z_1-Z_4-Z_2$

แผ่นหลัง

a-b = ยาวหลัง

b-c = ลากเส้นตั้งฉาก 6.5

จากจุด c วัดขึ้นไป 1.5 ซม. เป็นจุด d

โค้ง b-d

$$e-f = \frac{1}{2} \text{ ของกว้างหลัง } + 5 \text{ ซม.}$$

จากจุด f วัดสูงขึ้นไป 7 ซม. ลากเส้นตั้งฉาก เป็นจุด g

จากจุด g วัดออกไป 1.5 ซม. เป็นจุด h

ลากเส้น d-h

แมงครึ่ง b-k ที่จุด l

d-i = H-L

h-j = M-Q

k-e = $\frac{1}{4}$ ของรอบนอก -2 ซม.

จากจุด e วัดขึ้นไป 1.5 ซม. เป็นจุด m

โค้งวงแคบจากจุด h ผ่านจุด f ถึงจุด m

n-o = $\frac{1}{4}$ ของรอบสะโพกกลาง -2 ซม. เป็นจุด q

ลากเส้น m-o ผ่านจุด p

จากจุด p วัดเข้าไป 2 ซม.

ลากเส้นตรง m-q

โค้งสะโพก o-q

จากจุด a วัดเข้าไป 1-1.5 ซม. เป็นจุด r

ลากเส้น b-r-n

p-r = แมงออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน เป็นจุด s,t

ลากเส้นคี่ลาก s-u

จากจุด u วัดออกไป 1 ซม. เป็นจุด u_1

จากจุด s วัดเข้าไป 3-4 ซม. เป็นความกว้างของเกล็ดที่จุด v

ลากเส้น s- u_1 และ v- u_1

ลากเส้น i-s

แมงครึ่งระยะระหว่าง e-f กับ k-m ที่จุด w

ลากเส้น s-w และ w-v

จากจุด i วัดลง 6-7 ซม. เป็นจุด x

ลากเส้น i-x และ j-x

หมายเหตุ : 1. จากจุด a-r ถ้าไม่ต้องการให้เสื้อแนบตัวก็ไม่ต้องทำ

2. แบบเสื้อเบื้องต้นตัวนี้เป็นเสื้อพอดีตัว

(จิตรทิ หทัยวงศ์สินี, 2529)

สรุป

การสร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้น มี 2 แบบ

1. แบบเสื้อเบื้องต้นไม่มีเกล็ดดอก
2. แบบเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดดอก

ทั้ง 2 แบบนี้เป็นแบบเสื้อเบื้องต้นที่นำไปใช้เป็นแม่แบบได้ แต่นำไปใช้แตกต่างกัน
แบบเสื้อเบื้องต้นไม่มีเกล็ดดอก จะเป็นเนื้อลักษณะตัวหลวม (Blouse) เหมาะสำหรับนำไป
เป็นแบบตัดเสื้อเชิ้ต เสื้อฮาวาย และเสื้อลำลองทุกชนิด ส่วนเสื้อเบื้องต้นมีเกล็ดดอก จะเป็น
เสื้อลักษณะพอดีตัว จึงเหมาะที่นำไปเป็นแบบตัดชุดติดกัน เสื้อนูดิก เสื้อไฮคลาส (Hi-Class)

กิจกรรมท้ายบท

1. ให้สร้างแบบตัดเสื้อเบื้องต้นเท่าขนาดของจริง โดยใช้สัดส่วนของตัวนิสิตเอง
 - 1.1 แบบมีเกล็ด
 - 1.2 แบบไม่มีเกล็ด
2. ถ้านิสิตต้องการตัดเสื้อตัวปล่อย (Blouse) ใส่สบาย ๆ อยู่กับบ้าน นิสิตคิดว่า
จะนำแบบเสื้อเบื้องต้นแบบมีเกล็ดหรือแบบเสื้อเบื้องต้นแบบไม่มีเกล็ดมาสร้าง อธิบายพร้อมให้
เหตุผลว่าทำไมถึงเลือกแบบที่นิสิตเลือก

บทที่ 9

การเปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดหรือย้ายเกล็ดบนตัวเสื้อ

การเปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดหรือย้ายเกล็ดบนตัวเสื้อนี้ จะทำตรงไหนของตัวเสื้อก็ได้ เมื่อผู้สร้างแบบทราบแบบเสื้อผ้า ก็จะทราบว่าเกล็ดอยู่ตำแหน่งใดถึงจะเหมาะสมและขนาดไหนถึงจะสวย ดังนั้นเกล็ดจะปิดทั้งหมดหรือปิดเพียงครึ่งเดียว หรืออาจจะน้อยกว่านี้ก็ได้ขึ้นอยู่กับแฟชั่นแบบเสื้อ

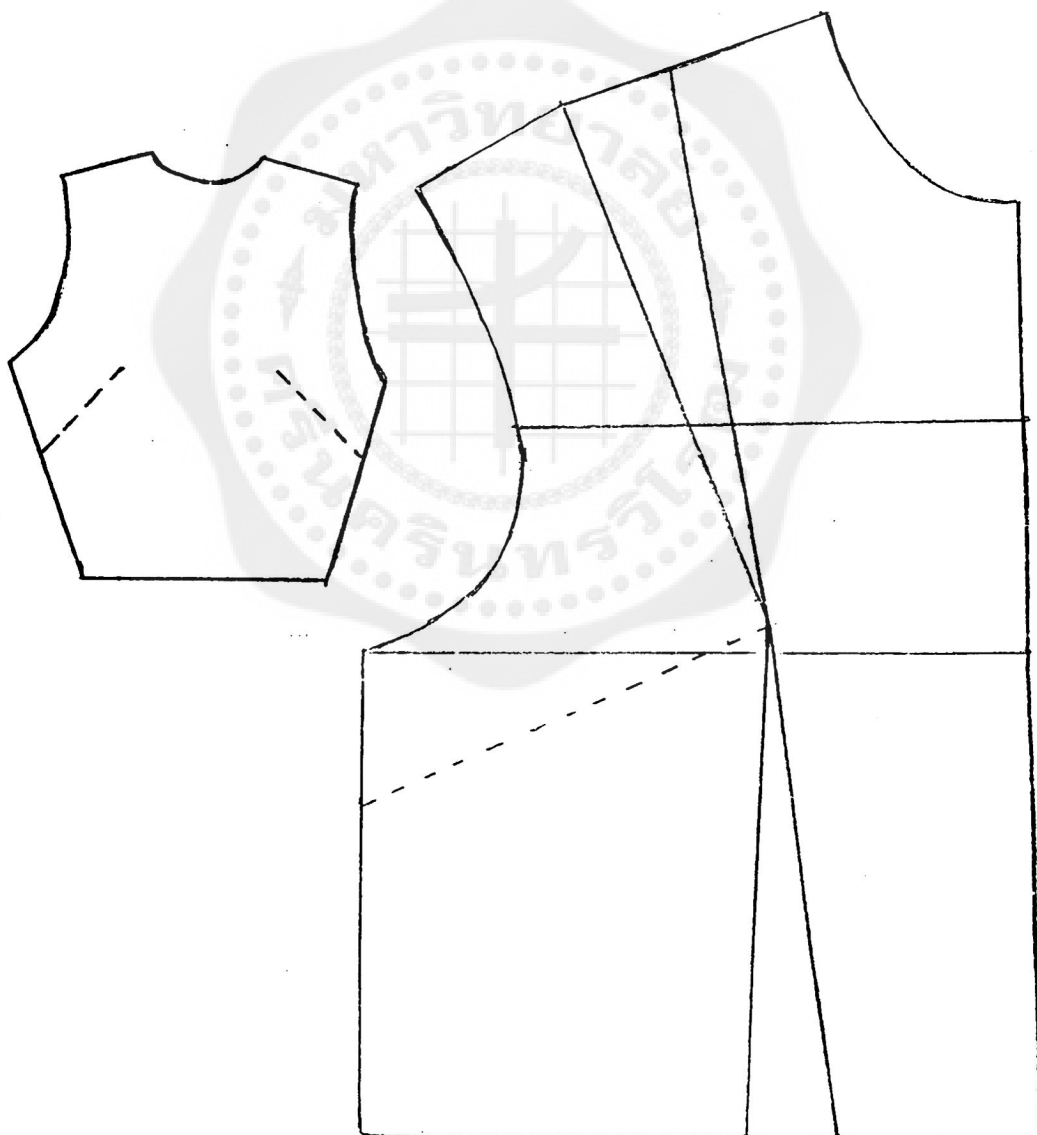
การเปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดหรือย้ายเกล็ดบนตัวเสื้อ

1. เกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง
2. เกล็ดอยู่กลางคอหน้า
3. เกล็ดอยู่ที่เอว
4. เกล็ดอยู่ที่วงแขน
5. เกล็ดอยู่ที่ข้างคอ
6. เกล็ดอยู่ที่กลางอก
7. เกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง 2 เกล็ด
8. เกล็ดอยู่ที่ตะเข็บไหล่ 3 เกล็ด
9. เกล็ดอยู่ที่เอว (แบบจีบวัด)

1. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่ตะเข็บข้างทั้งหมด

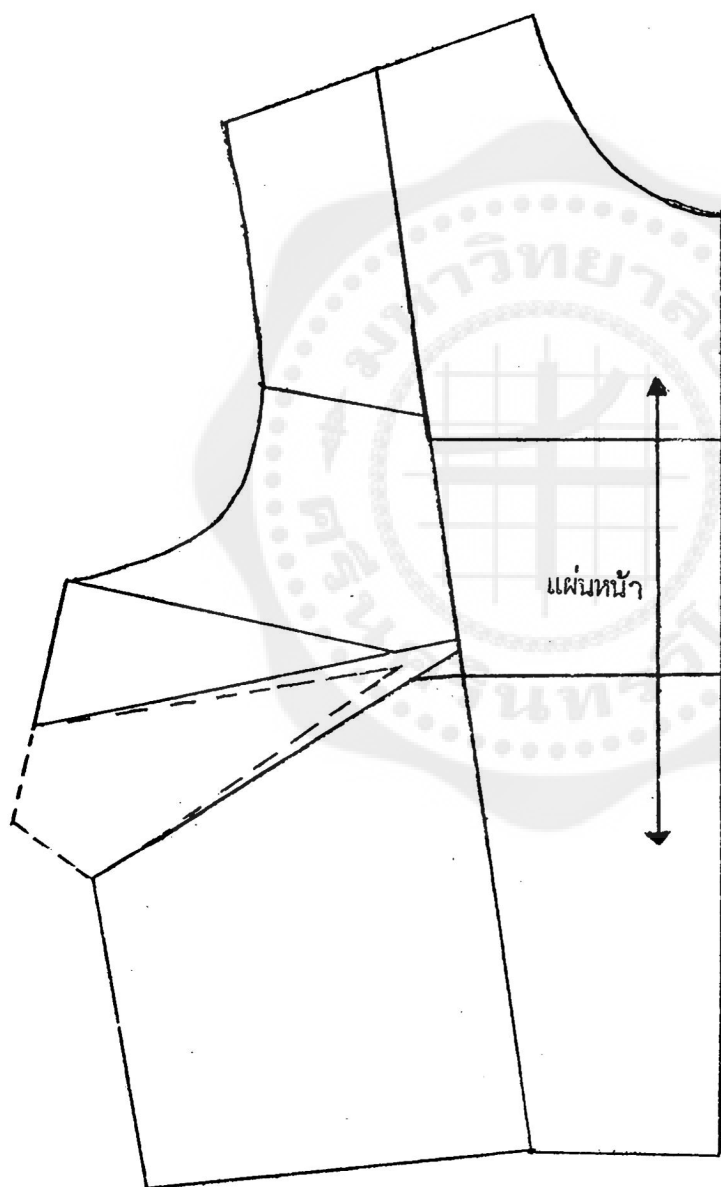
วิธีสร้าง

1. ลากเส้นจากจุดออกมาที่ตะเข็บข้างให้ต่ำกว่าใต้ท้องแขนตามต้องการด้วยจุดไขว้ปลา
2. ตัดเปิดเกล็ดด้านข้างตามแนวจุดไขว้ปลา
3. ปิดเกล็ดที่เอวและที่ไหล่ทั้งหมด
4. เมื่อได้เกล็ดที่เปิดใหม่แล้ว ให้วัดจากจุดออกออกมา 2 ซม.
5. ชิดเกล็ดใหม่โดยลากเส้นจากจุดอกใหม่มาที่ปลายเกล็ดทั้งสองด้าน

ภาพ 9.1 แบบเสื้อเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง

1. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง

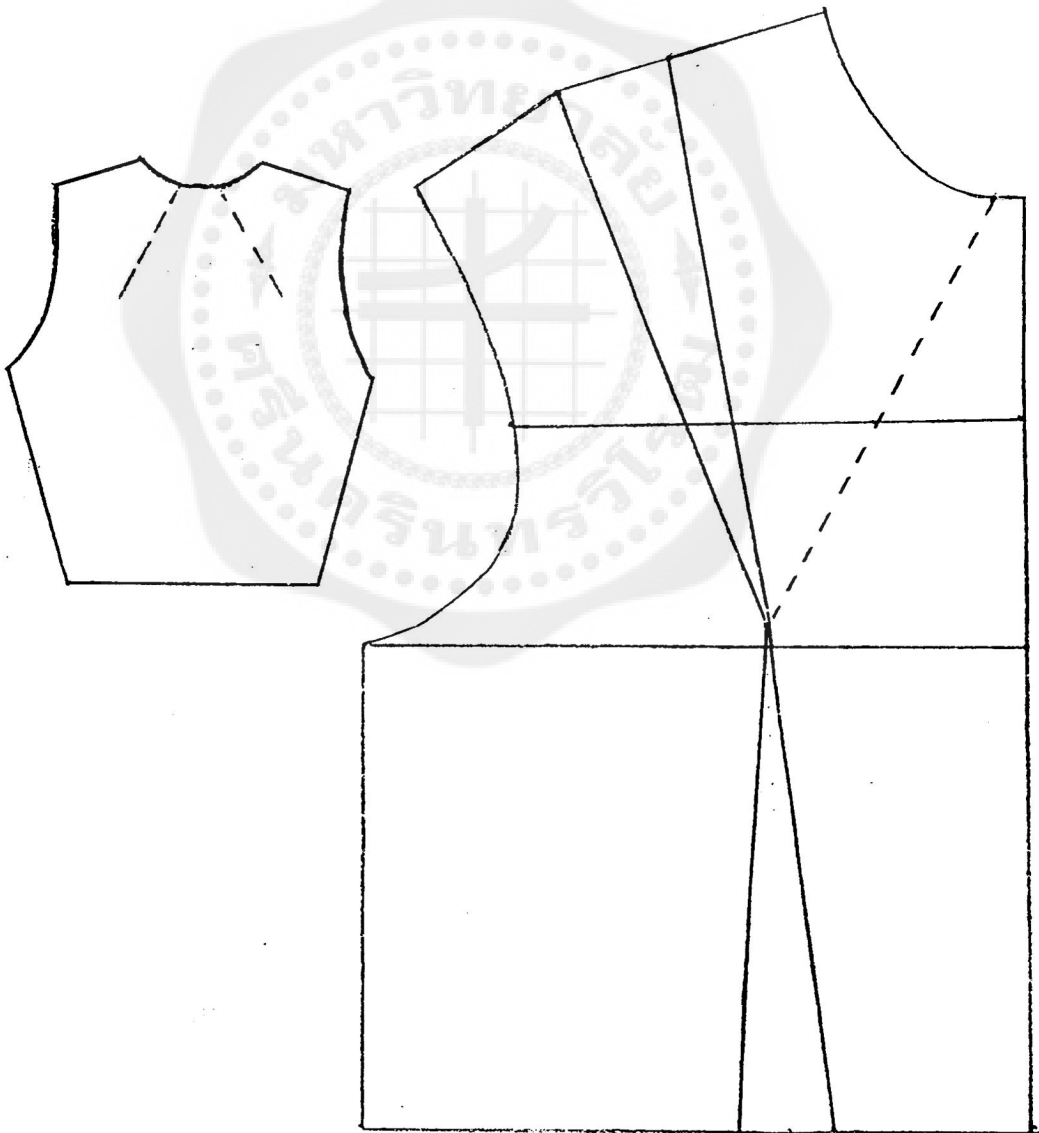

ภาพ 9.2. วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง

2. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่กลางคอทั้งหมด

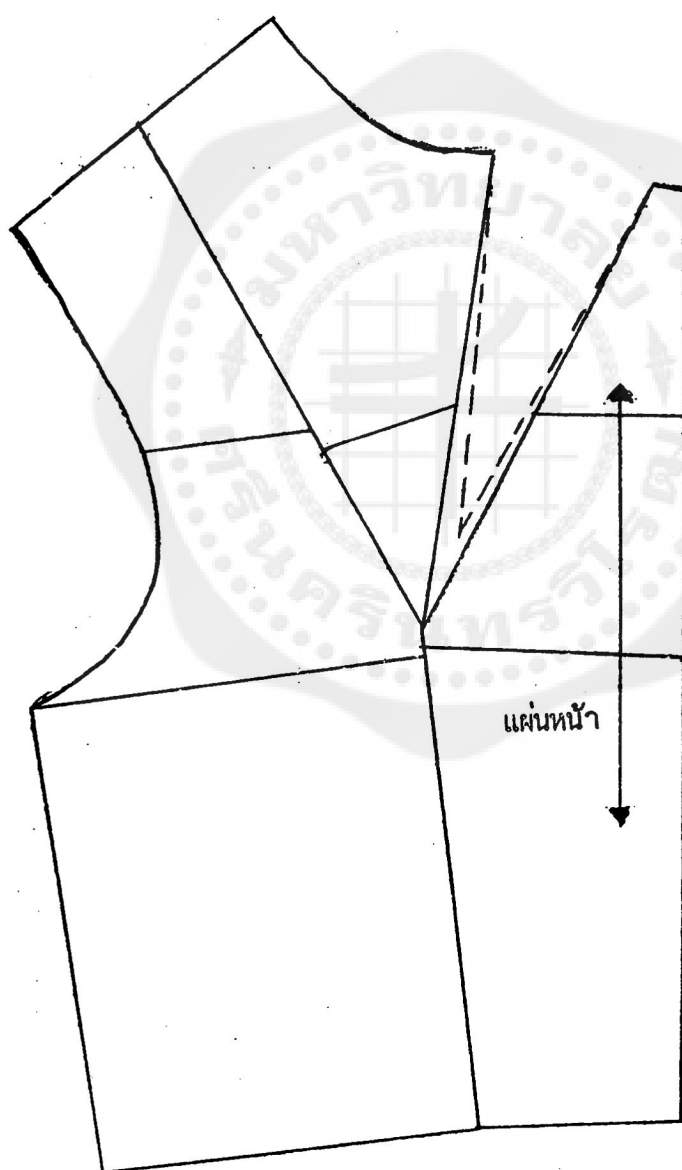
วิธีสร้าง

1. จากจุดกลางคอหน้าวัดเข้าไป 1-1.5 ซม.
2. ลากเส้นจุดไข้วลามาที่จุดอก
3. ตัดเปิด เกล็ดที่คอตามแนวจุดไข้วลา
4. ปิดเกล็ดที่เอวและที่ไหล่ทั้งหมด
5. เมื่อได้เกล็ดใหม่แล้ว ให้วัดจากจุดอกออกมา 2 ซม.
6. ขีดเส้นใหม่ โดยลากเส้นจากจุดอกใหม่มวกที่ปลายเกล็ดทั้งสองด้าน

ภาพ 9.3 แบบเสื้อที่เกล็ดอยู่ที่กลางคอหน้า

2. ตำแหน่งเกล็ดอยู่กลางค่อนหน้า

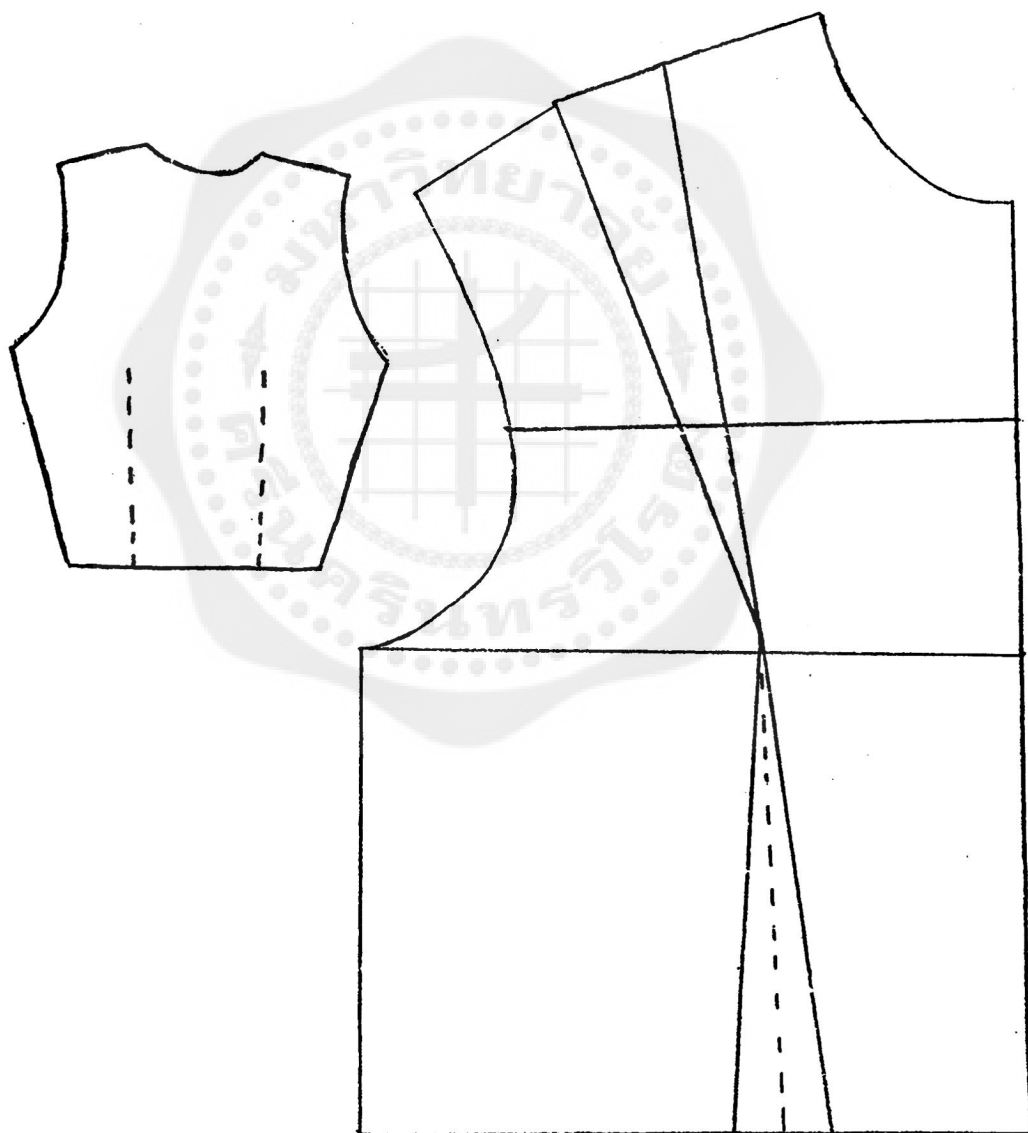

ภาพ 9. 4 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่กลางค่อนหน้า

3. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่เอวทั้งหมด

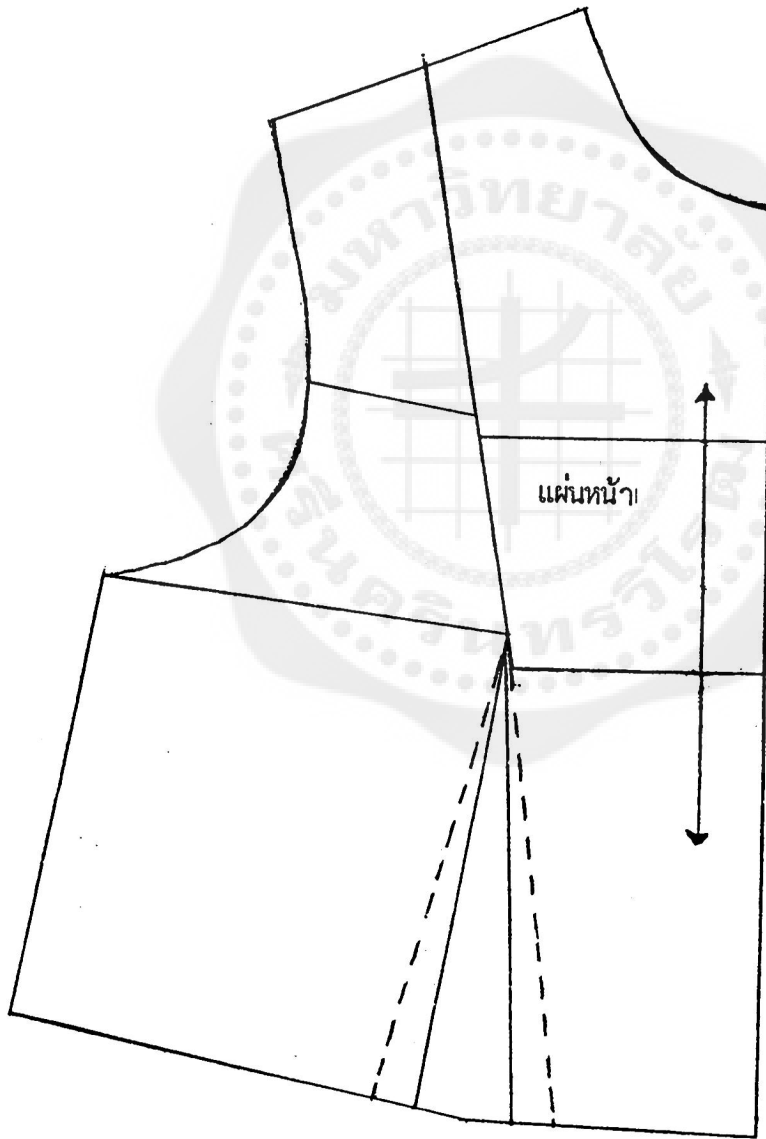
วิธีสร้าง

1. แบ่งครึ่งกลาง เกล็ดที่เอว
2. ลากเส้นที่จุดออกมาที่เอวด้วยจุดไขว้ปลา
3. ตัด เปิด เกล็ดที่เอวตามแนวจุดไขว้ปลา
4. ปิด เกล็ดที่ไหล่ทั้งหมด
5. เมื่อได้เกล็ดใหม่แล้ว ให้ขีดเส้นจากจุดออกมาที่ปลาย เกล็ดใหม่ทั้งสองด้าน

ภาพ 9.5.แบบเสื้อเกล็ดอยู่ที่เอว

3. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่เอว

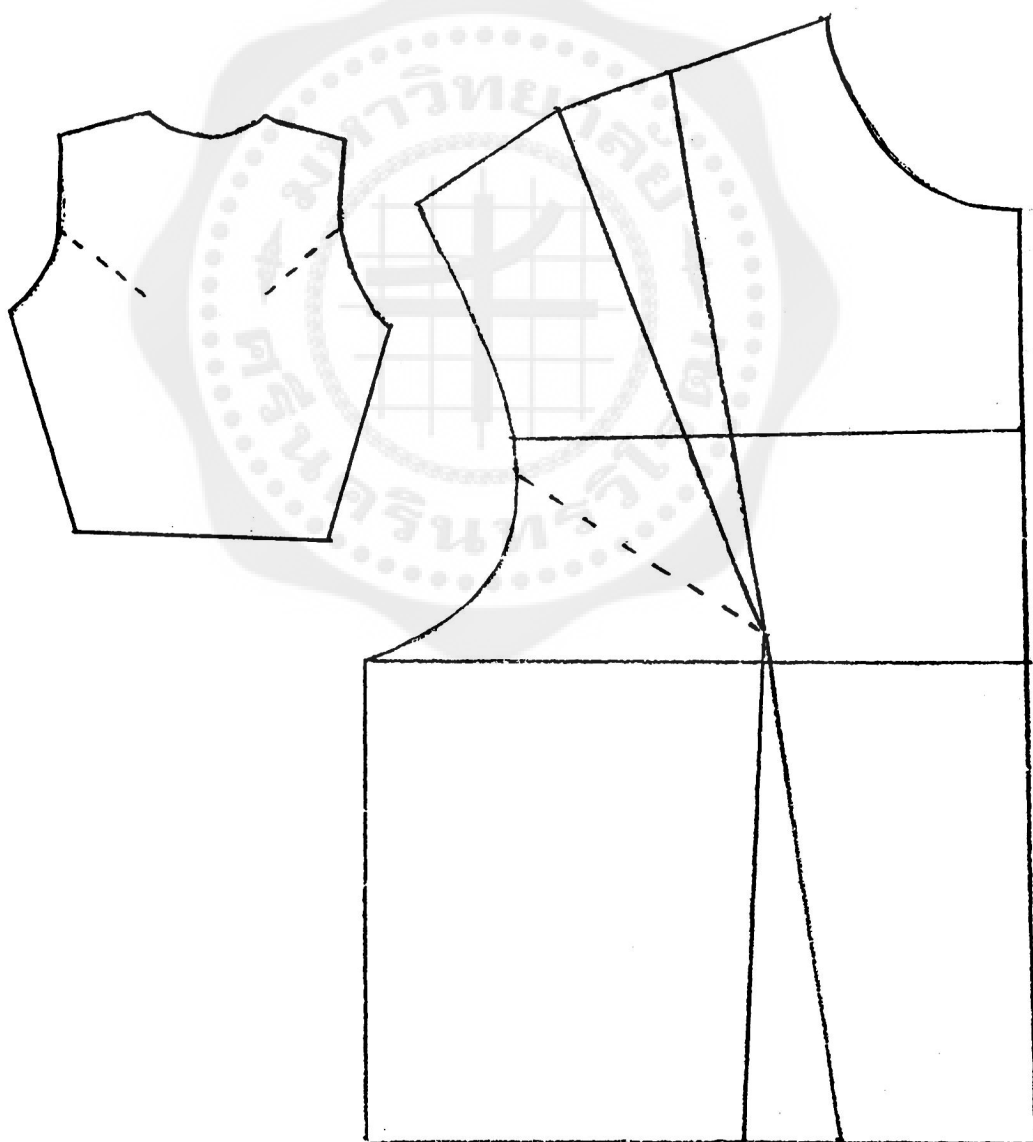

ภาพ 9. 6. วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่เอว

4. เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดไปไว้ที่วงแขนทั้งหมด

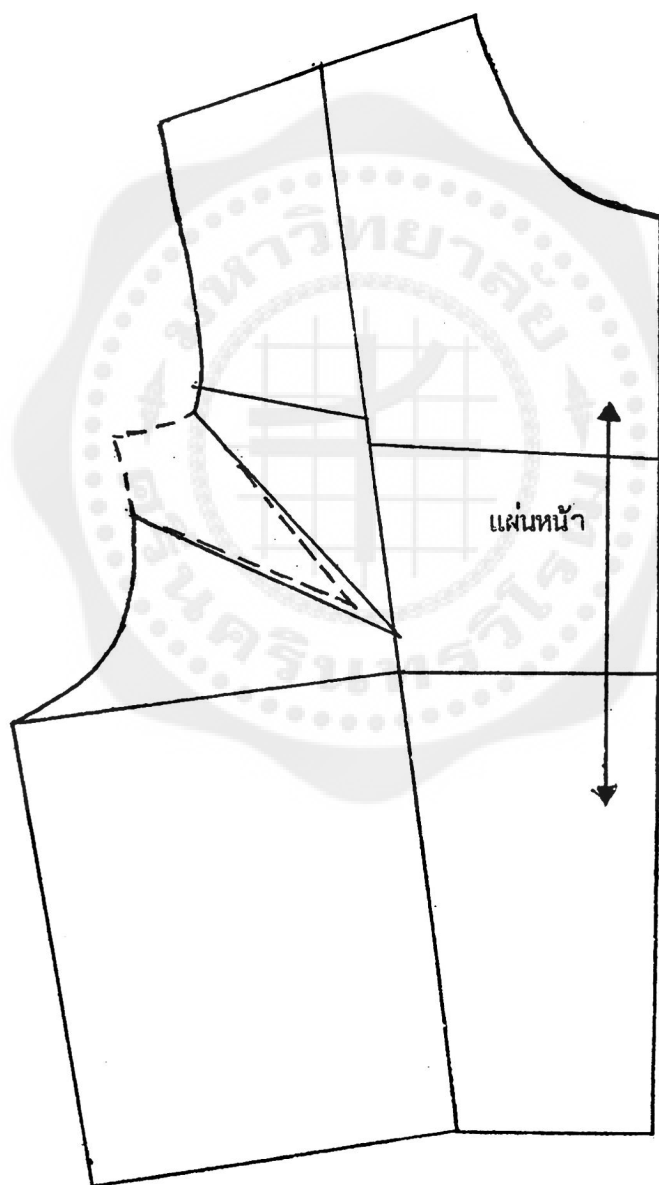
วิธีสร้าง

1. วัดค่าลงมาจากเส้นกว้างหน้า 1-1.5 ซม.
2. ลากเส้นจากจุดออกมาที่วงแขนด้วยจุดไข้วปลา
3. ตัดเปิดเกล็ดที่วงแขนตามแนวจุดไข้วปลา
4. ปิดเกล็ดที่เอวให้หมด
5. เมื่อได้เกล็ดใหม่แล้ว ให้วัดจากจุดออกออกมา 2 ซม.
6. ชิดเส้นใหม่ โดยลากเส้นจากจุดออกใหม่มาที่ปลายเกล็ดทั้งสองด้าน

ภาพ 9. 7 แบบเสื้อเกล็ดอยู่ที่วงแขน

4. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่วงแขน

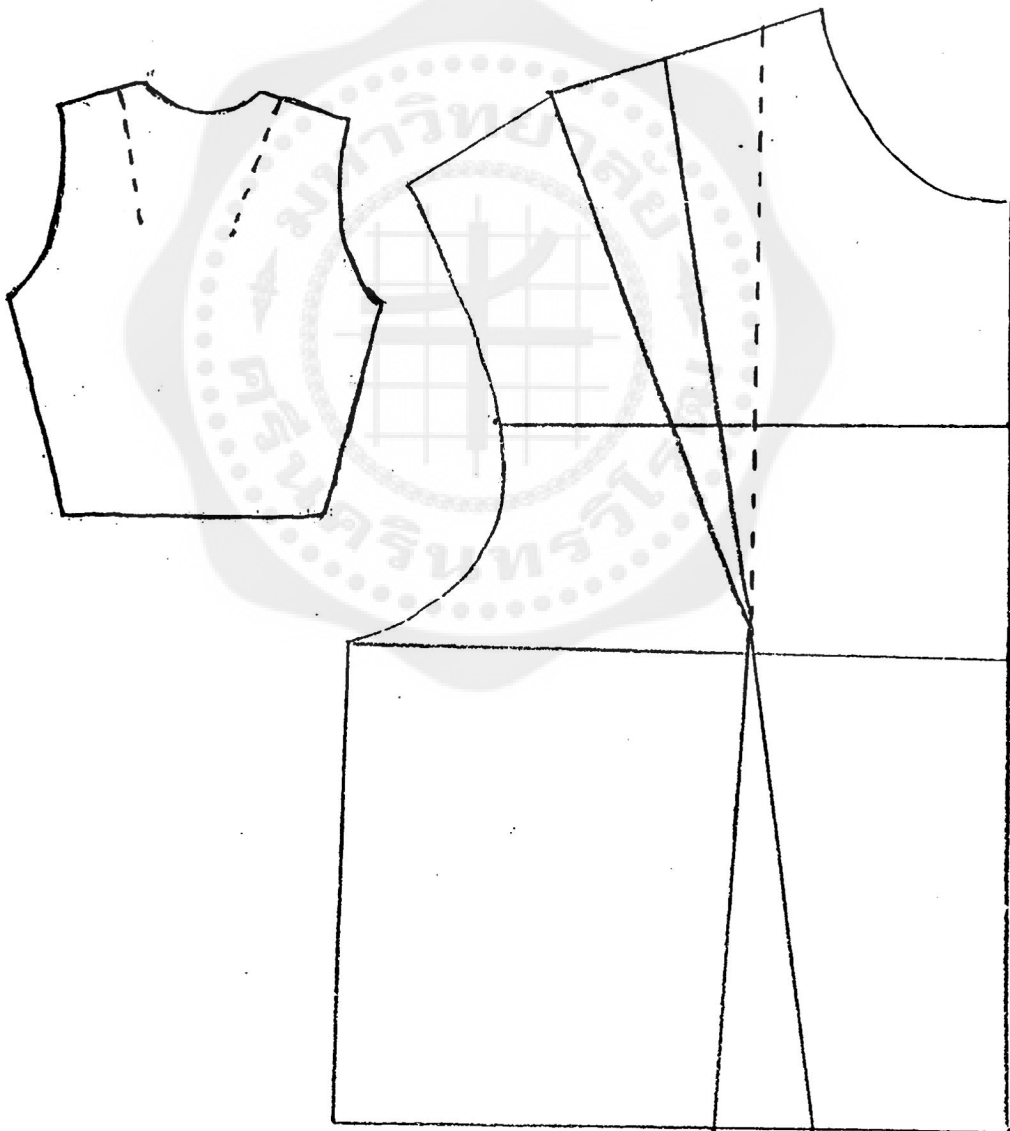

ภาพ 9.8 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่วงแขน

5. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่ข้างคอทั้งหมด

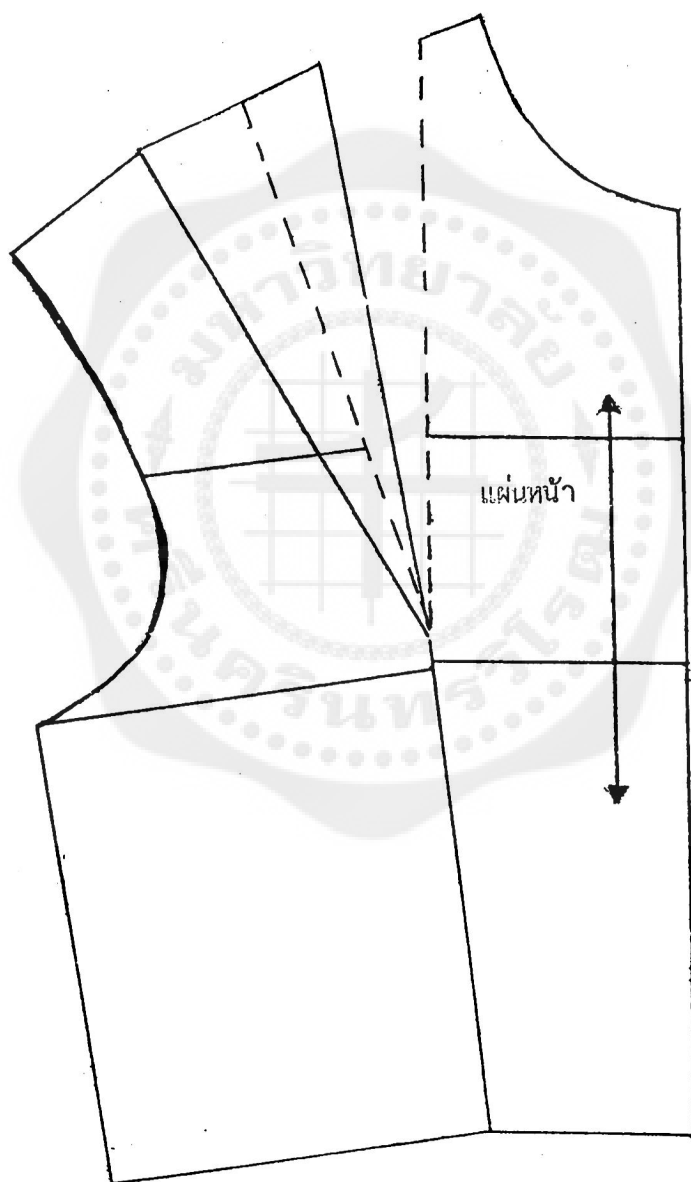
วิธีสร้าง

1. วัดออกมาจากเส้นตะเข็บบ่าที่จุดคอ 2-2.5 ซม.
2. ลากเส้นจากจุดออกมาที่ข้างคอด้วยจุดไข้วปลา
3. ตัดเปิดเกล็ดที่เอวตามแนวจุดไข้วปลา
4. ปิดเกล็ดที่ใหญ่และ เอวทั้งหมด
5. เมื่อได้เกล็ดใหม่แล้ว ให้วัดจากจุดออกมา 2 ซม.
6. ชีตเส้นใหม่ โดยลากเส้นจากจุดออกมาใหม่ที่ปลายเกล็ดทั้งสองด้าน

ภาพ 9.9.แบบเสื้อ เกล็ดอยู่ที่ข้างคอ

5. คำแหน่งเกล็ดคอกู้ข้างกอ

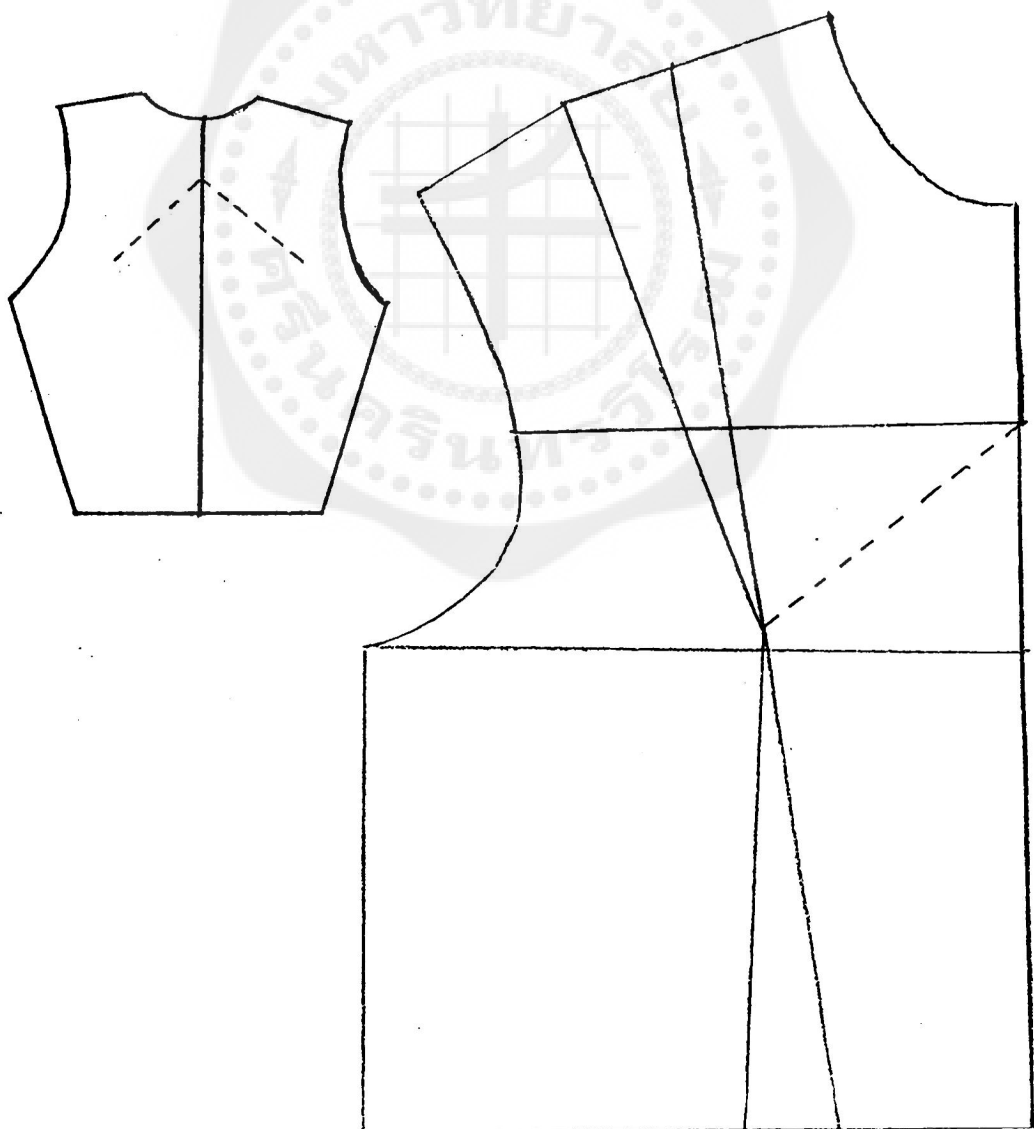
ภาพ 9.10 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดคอกู้ข้างกอ

6. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่กลางอกทั้งหมด

วิธีสร้าง

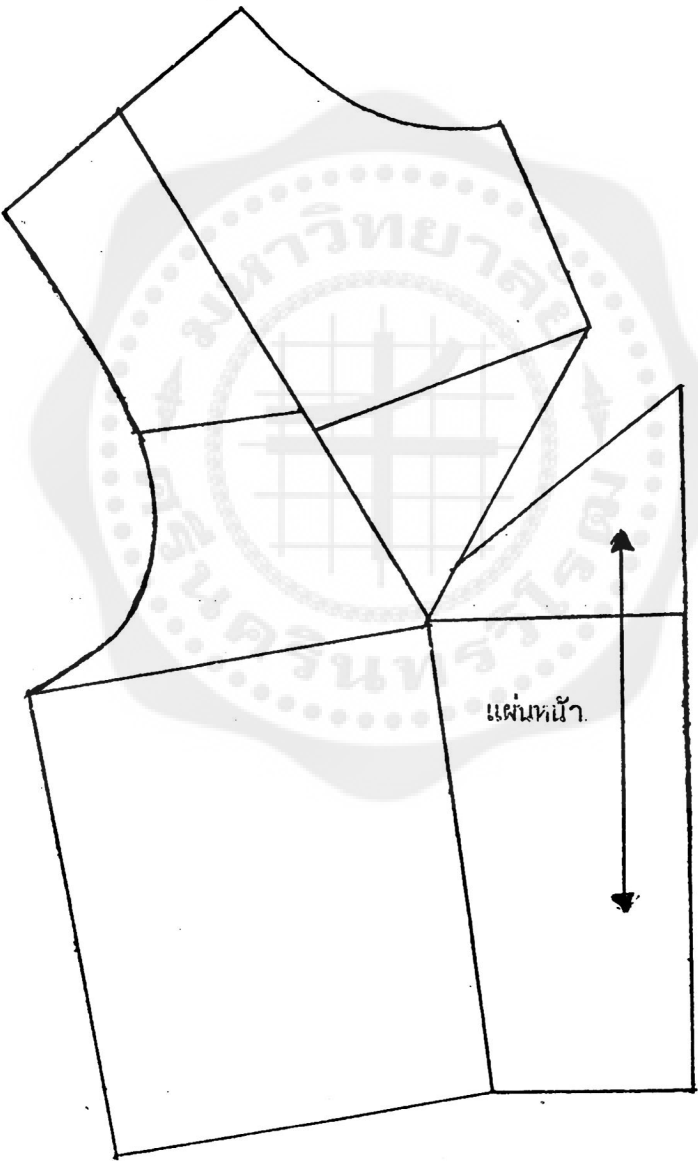
1. ลากเส้นจากเส้นกลางตัวที่กว้างหน้ามาที่ปลายอกด้วยจุดไข่น้ำปลา
2. ตัดเปิด เกล็ดที่เอวตามแนวจุดไข่น้ำปลา
3. บิด เกล็ดที่ไหล่และเอวให้หมด
4. เมื่อได้เกล็ดใหม่แล้ว ให้ขีดเส้นจากจุดอกมาที่ปลาย เกล็ดใหม่ทั้งสองด้าน

สำหรับการเปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดหรือย้ายเกล็ดวิธีที่ 7 และ 8 เปลี่ยนการย้ายเกล็ดในตำแหน่งเดิม แต่แบ่งแยกเกล็ดออกเป็น 2-3 เกล็ด ส่วนวิธีที่ 9 (เป็นการแบ่งแยกเกล็ดออกเป็นส่วย่อย ๆ ในลักษณะที่จับวัด)

ภาพ 9.11 แบบเสื้อ เกล็ดอยู่ที่กลางอก

๘. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่กลางอก

ภาพ 9.12 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่กลางอก

7. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่ตะเข็บข้าง 2 เกล็ด

วิธีสร้าง

1. แบ่งตะเข็บข้างออกเป็น 2 ส่วน
2. จากจุดกวดออกมา 2 ซม. ทั้ง 2 เกล็ด เพื่อรับกับเส้นตรงที่ลากมาจาก

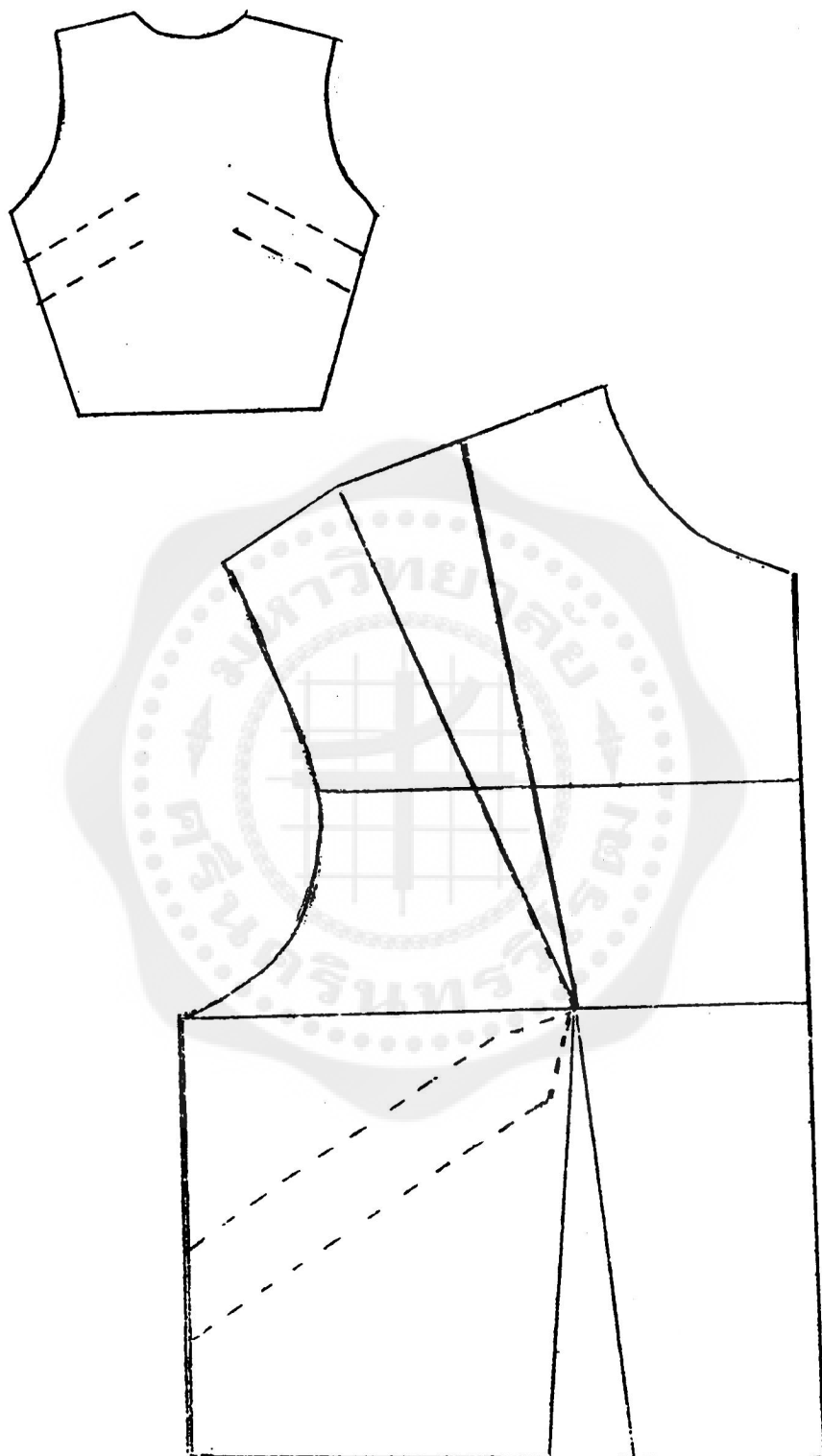
ตะเข็บข้าง

3. ลากเส้นจากจุดกวดถึงตะเข็บข้างทั้งสองเกล็ด โดยให้ปลายเกล็ดอยู่ตรงกลาง

ด้วยจุดไขว้ปลา

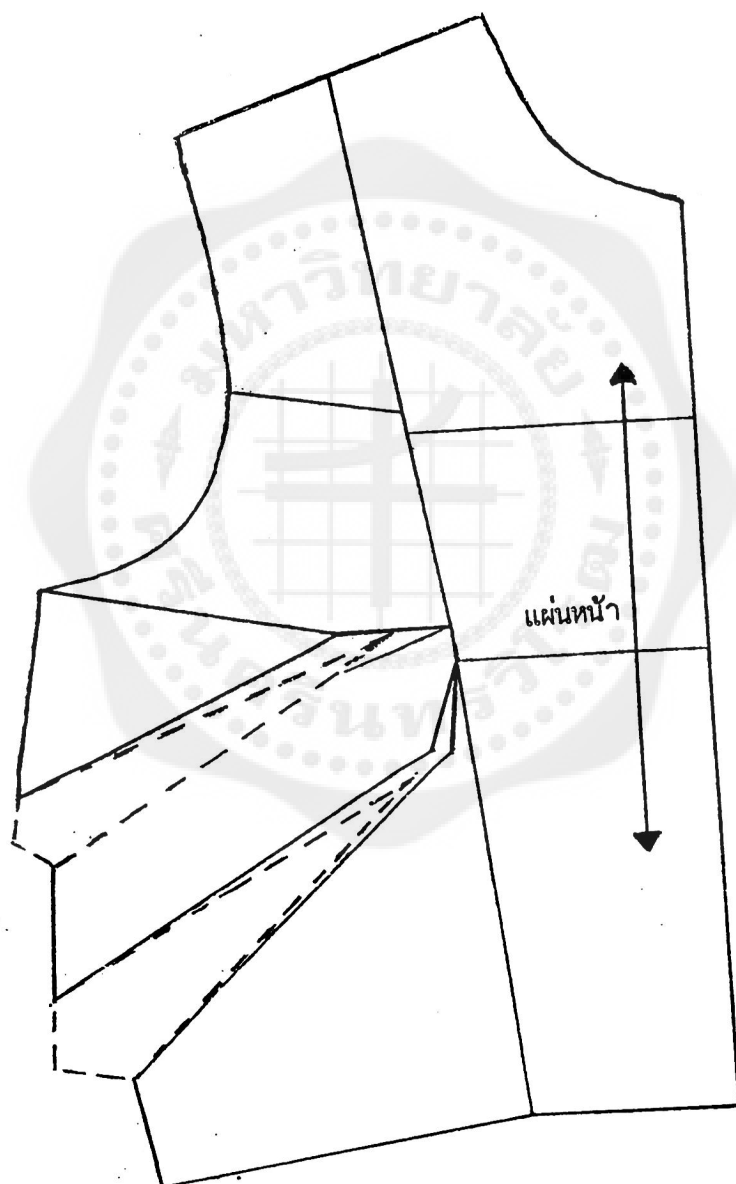
4. ตัดเปิดเกล็ดด้านข้างตามแนวจุดไขว้ปลาทั้งสองเกล็ด
5. ปิดเกล็ดที่เอวและไหลทั้งหมด
6. เมื่อได้เกล็ดใหม่แล้ว ให้วัดจากจุดกวดออกมา 2 ซม.
7. ขีดเกล็ดใหม่โดยลากเส้นจากจุดกวดใหม่มาที่ปลายเกล็ดทั้งสองด้าน
8. ถ้าไม่วัดออกมาจากจุดกวด 2 ซม. จะทำให้ปลายเกล็ดอยู่กึ่งกลางของรอยแยก

ถ้าต้องการให้เกล็ดอยู่กึ่งกลางของรอยแยกก็ไม่ต้องทำข้อ 6-7

ภาพ 9.13 แบบเสื้อเกิลด์คอบูที่ตะเข็บทั้ง 2 เกิลด์

7. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง 2 เกล็ด

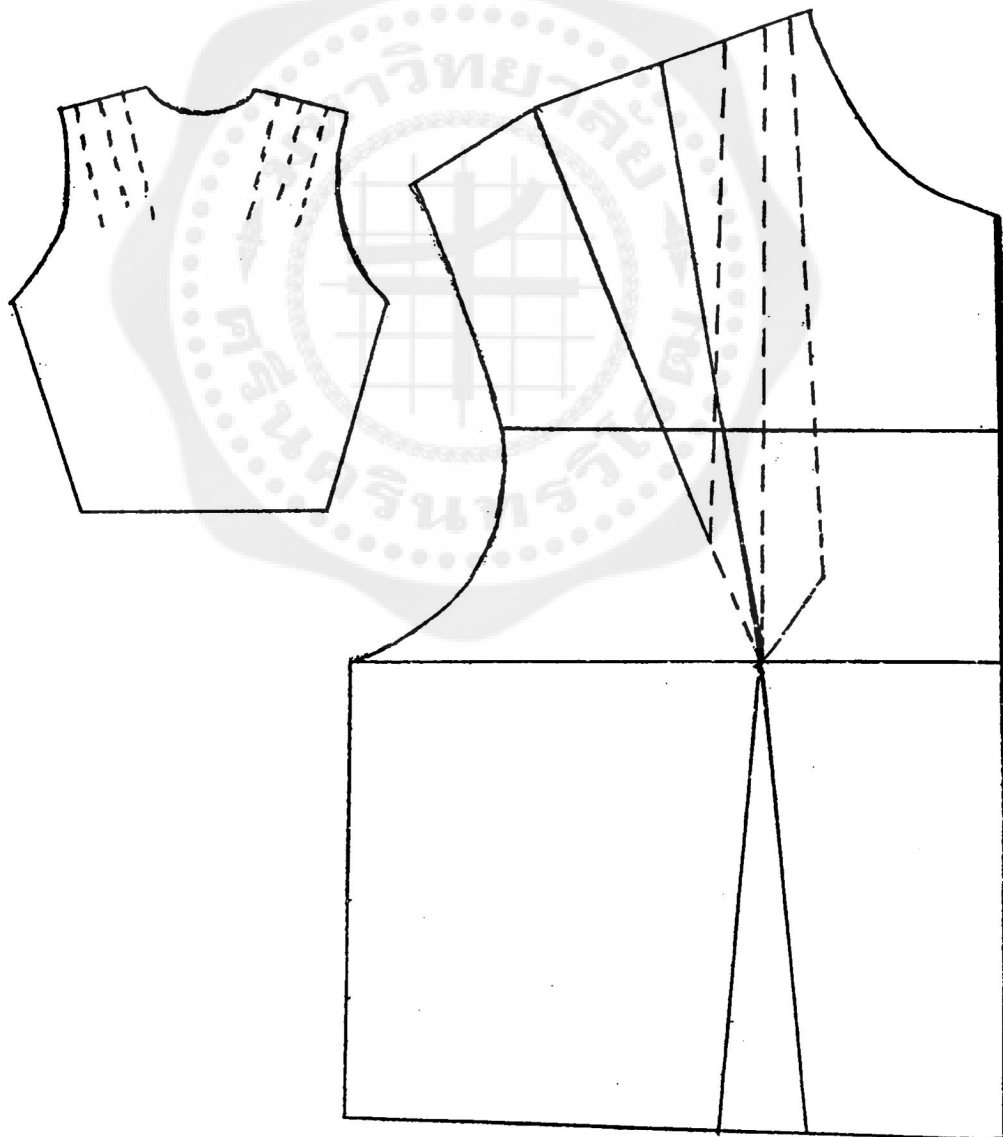

ภาพ 9.14. วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง 2 เกล็ด

8. ตำแหน่งเกล็ดไปไว้ที่ตะเข็บไหล่ 3 เกล็ด

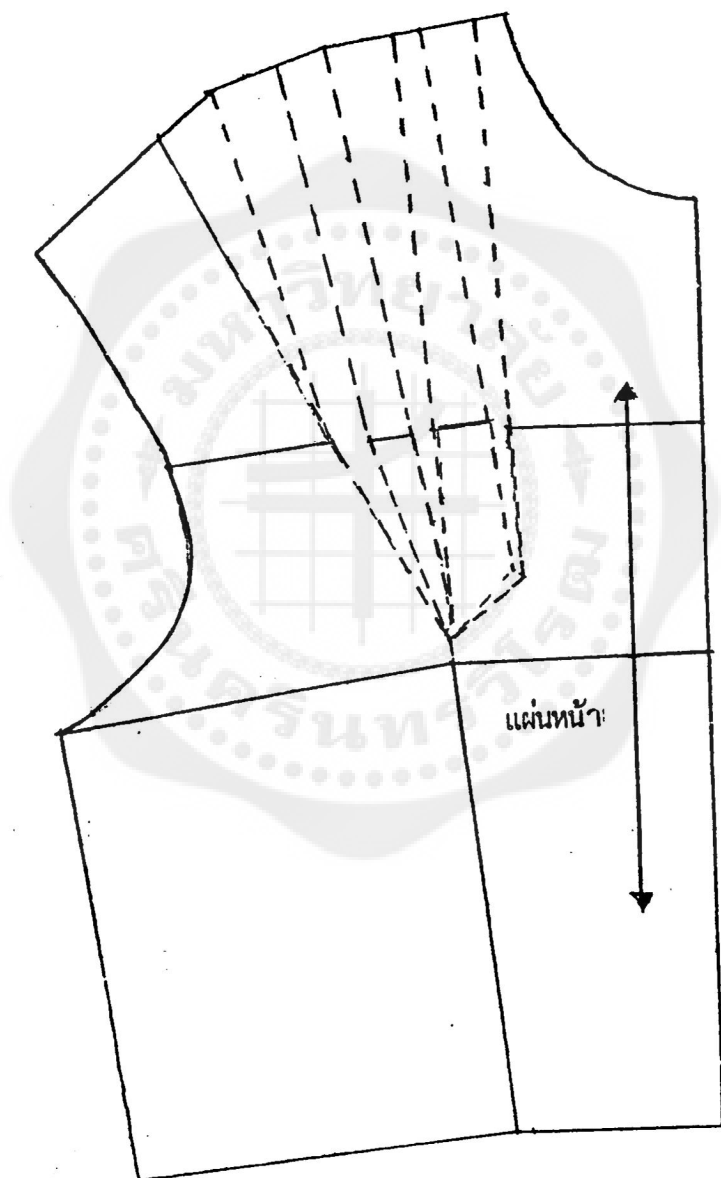
วิธีสร้าง

1. วัดออกจากเส้นตะเข็บบ่าที่จุดคอ 1.5-2 ซม. ออกไป 3 จุด
2. ปิดเกล็ดที่ไหล่ทั้งหมด
3. จากจุดวัดวัดขึ้นไปและออกด้านข้าง 1.5-2 ซม.
4. ลากเส้นด้วยจุดไขว้ปลาจากจุดวัดที่ได้ออกไปพบกับเส้นที่ลากออกมาจากตะเข็บบ่า
5. ปิดเกล็ดที่เอวทั้งหมด
6. เกล็ดใหม่ ปลายเกล็ดจะอยู่กึ่งกลางของรอยแยก

ภาพ 9.15 แบบเสื้อเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บข้าง 3 เกล็ด

8. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บไหล่ 3 เกล็ด

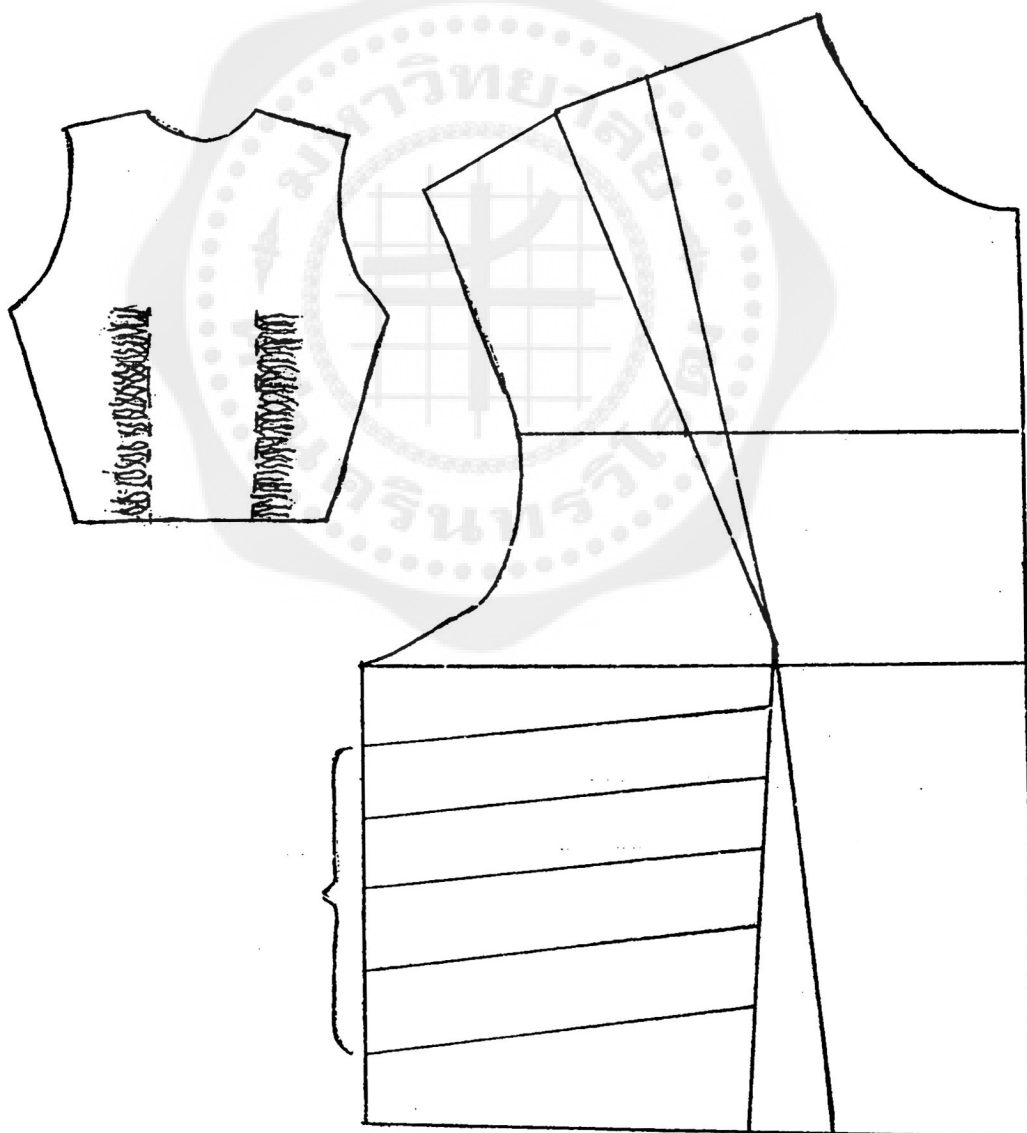

ภาพ 9.16 วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่ตะเข็บไหล่ 3 เกล็ด

9. เปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดมาไว้ที่เกล็ดที่เอวทั้งหมด

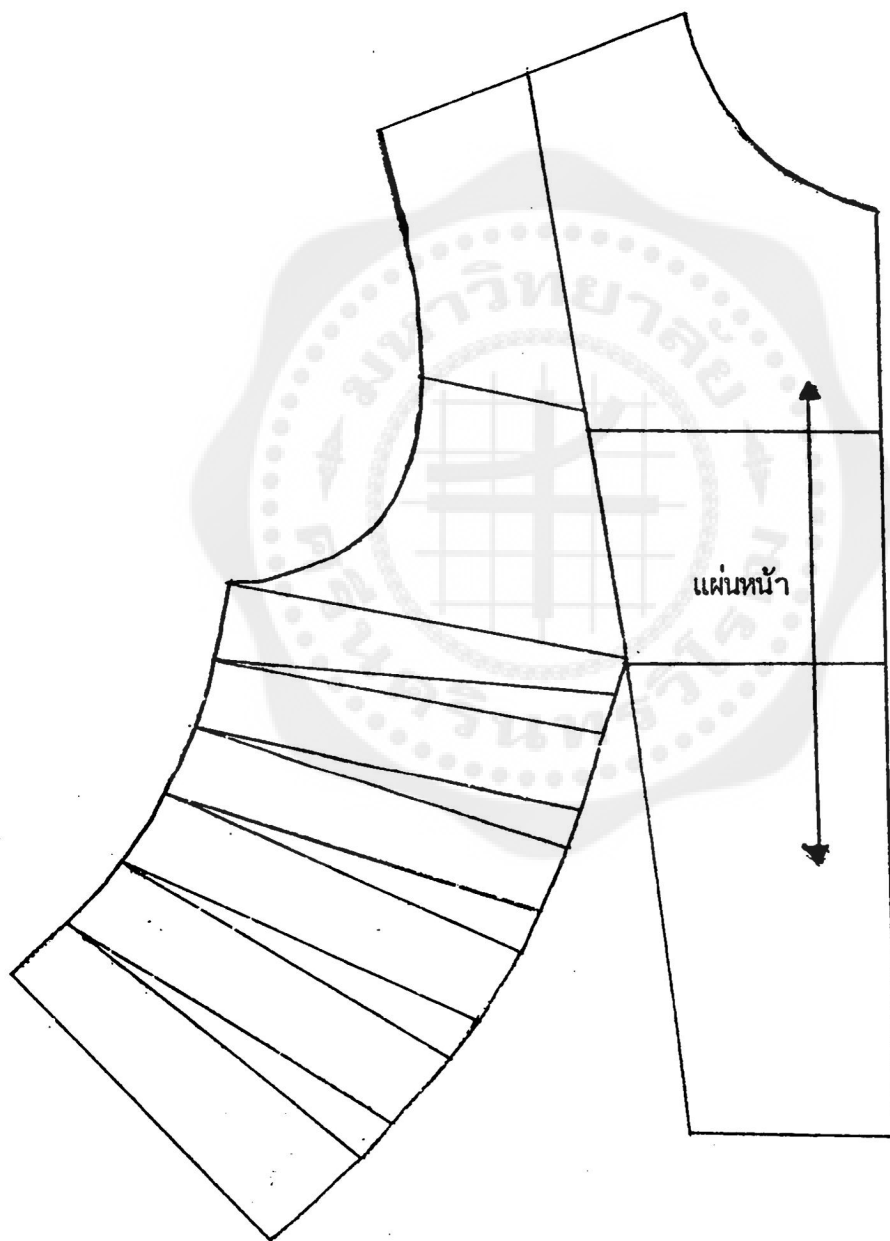
วิธีสร้าง

1. แบ่งตะเข็บข้างออกเป็นหลาย ๆ ส่วนเท่า ๆ กัน
2. แบ่งด้านข้างของ เกล็ดเอวออกเป็นส่วนให้มีขนาดเท่ากับตะเข็บข้าง
3. ลากเส้นจากตะเข็บข้างมาที่ด้านข้างของ เกล็ดเอวด้วยจุดไขว้ปลา
4. ตัดเปิด เกล็ดที่ด้านข้างของ เกล็ดที่เอวไปที่ตะเข็บข้างตามแนวจุดไขว้ปลา
5. ปิด เกล็ดที่ไหลทั้งหมด
6. เกล็ดใหม่ที่เปิดจะเป็นแนวที่รูด

ภาพ 9.17 แบบเสื้อเกล็ดคอกู้ที่เอวแบบจิบรูด

๑. ตำแหน่งเกล็ดอยู่ที่เอว แบบจับรูป

ภาพ ๑.๑๘ วิธีสร้างตำแหน่งเกล็ดที่เอว แบบจับรูป

สรุป

การเปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดหรือย้ายเกล็ดบนตัวเสื้อ จะย้ายตามแฟชั่นเสื้อหรือแบบเสื้อ แบบเสื้อเบื้องต้นนั้นการสร้างเกล็ดควรอยู่ที่เอว การเปลี่ยนตำแหน่งก็เป็นส่วนหนึ่งของการปรับแบบเพื่อพรารูปร่างได้ เช่น คนตัวแบนผอม การเปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดมาไว้ที่เอวทั้งหมดแบบจีบรัด จะทำให้ดูรูปร่างดีขึ้น พรารายคาทำให้มองดูอ้วนขึ้น

ประโยชน์ของการ เปลี่ยนตำแหน่ง เกล็ดพอสรุปได้ดังนี้

1. ตามแบบเสื้อ แบบแฟชั่น
2. เพื่อพรารูปร่างส่วนที่บกพร่องของแต่ละบุคคล
3. เพื่อความสวยงาม

กิจกรรมท้ายบท

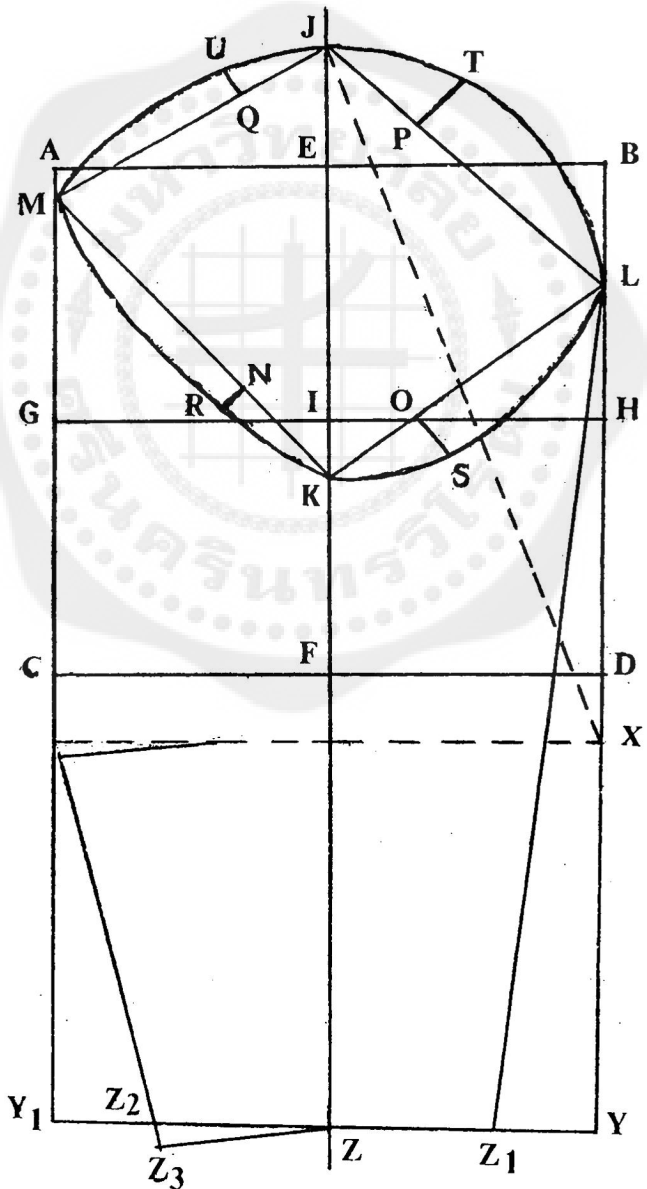
1. ให้นำแบบตัดเสื้อพื้นฐานแบบมีเกล็ดที่อก มาย้ายเกล็ดหรือเปลี่ยนตำแหน่งเกล็ดไปที่
 - 1.1 เกล็ดอยู่กลางคอหน้า
 - 1.2 เกล็ดอยู่ที่ตะเข็บไหล่

บทที่ 10

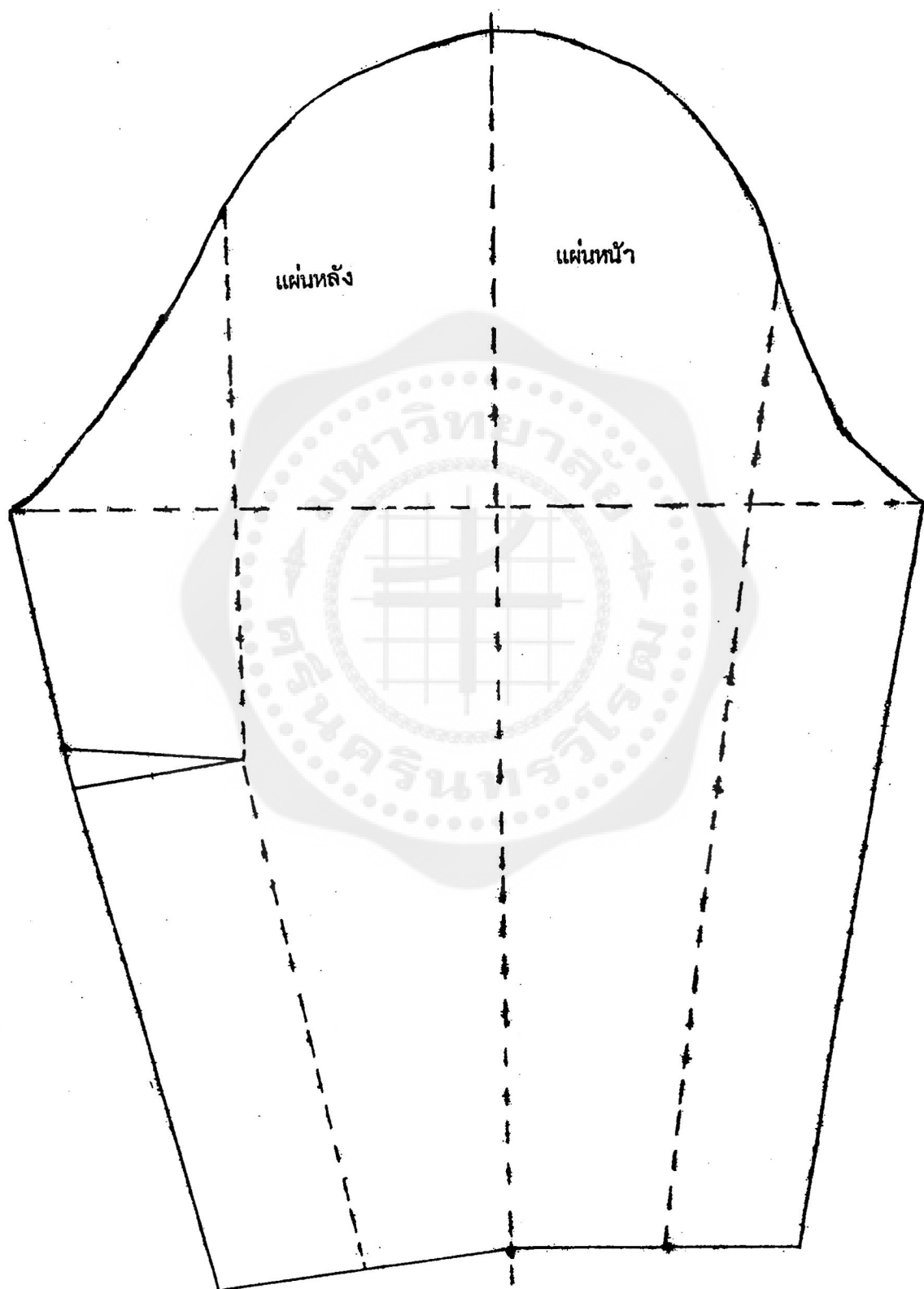
แขนเสื้อ เบื้องต้น

แขนเสื้อ เบื้องต้นมีส่วนที่ต้องวัดก็คือ รอบต้นแขนและจะต้องมาบวกเพิ่มอีก 6-8 ซม. แต่คนที่รูปร่างปกติมักนิยมบวกเพิ่มรอบต้นแขน 6 ซม. ยกเว้นคนอ้วนที่มีเนื้อที่ต้นแขนมาก จึงต้องบวกมากกว่า 6 ซม. ความยาวจากไหล่ถึงข้อศอก และความยาวจากไหล่ถึงข้อมือ

แขนเสื้อ เบื้องต้น

ภาพ 10.1 วิธีสร้างแขนเสื้อ เบื้องต้น

ภาพ 10.2 แพทเทิร์นแขนเสื้อเบื้องต้น

การสร้างแผนเสื้อเบื้องต้น

วิธีสร้าง

$$A-B = \frac{\text{รอบต้นแขน} + 6 \text{ ถึง } 8}{2} \quad (\text{รอบต้นแขนบวก 6 ถึง 8 แล้วหารด้วย 2})$$

A-C = ลากเส้นตั้งฉากลงมา 20 ซม. หรือเท่ากับความยาวแขนเสื้อ

$$B-D = A-C, \quad C-D = A-B$$

แบ่งครึ่ง A-B ที่จุด E

แบ่งครึ่ง A-C ที่จุด G

แบ่งครึ่ง C-D ที่จุด F

แบ่งครึ่ง B-D ที่จุด H

ลากเส้น G-H, E-F ตัดกันที่จุด I

จากจุด E วัดขึ้นไป 4 ซม. ลากเส้นฉาก E-J

จากจุด I วัดลงมา 1.5 ซม. ลากเส้นฉาก I-K

J-K จะยาวประมาณ 14-15 ซม.

แบ่งครึ่ง B-H เป็นสองส่วนที่จุด L

จากจุด A วัดต่ำลงมา 1 ซม. ที่จุด M

ลากเส้นต่อกัน M-K, K-L, L-J และ J-M

แบ่งเส้น M-K, K-L, J-L และ J-M ทุกเส้นแบ่งตัวเองออกเป็น 3 ส่วน

เท่า ๆ กัน ที่จุด N, O, P และ Q ตามลำดับ

จากจุด N วัดลงมา .5 ซม. เป็นจุด R ลากเส้น N-R

จุด O วัดลงมา 1.5 ซม. เป็นจุด S ลากเส้น O-S

จุด P วัดขึ้นไป 2 ซม. เป็นจุด T ลากเส้น P-T

จุด Q วัดขึ้นไป 1 ซม. เป็นจุด U ลากเส้น Q-U

ลากเส้นโค้งทั่วแขนส่วนบน M-U-J-T-L

ลากเส้นโค้งใต้ท้องแขน M-R-K-S-L

จากจุด G วัดเข้าไป 1-1.5 ซม. เป็นจุด V ลากเส้น M-V เป็นปลายแขนเสื้อด้านหลัง

จุด H วัดเข้าไป 1-1.5 ซม. เป็นจุด W ลากเส้น H-W เป็นปลายแขนเสื้อของแขนหน้า

จากจุด J วัดเฉียงลงมาที่เส้น B-D ความยาวเท่ากับ ความยาวจากปุ่มไหล่ถึงข้อศอกที่จุด X
ลากเส้นจุดไขว้ปลา J-X

J-X คือความยาวจากปุ่มไหล่ถึงข้อศอก

X-Y = ความยาวจากข้อศอกถึงข้อมือ

Z = จุดกึ่งกลางแขน ที่ลากต่อมาจากเส้น J-F

$\frac{\text{รอบข้อมือ} + 5}{4}$ หรือรอบข้อมือ บวก 5 ทหาร 4 เมื่อได้รอบข้อมือแล้วให้วัดจาก

จุด Z ออกไปตามจำนวนที่หารรอบข้อมือได้

$$Z-Z_1 = Z-Z_2$$

Z₁ วัดขึ้นไป 1 ซม.

Z₂ วัดลงมา 1 ซม.

ลากเส้น Z-Z₃, Z-Z₄

การทำแขนเสื้อให้เต็มรูปแบบ

พับกระดาษที่เส้น A-Y₁ แล้วกรอรอยเส้นโค้งใต้ท้องแขนที่วาดไว้ จะได้โค้งท้องแขนหลัง

พับกระดาษที่เส้น B-Z₁ แล้วกรอรอยเส้นโค้งใต้ท้องแขนที่วาดไว้ จะได้โค้งท้องแขนหน้า

ดูภาพประกอบหน้า 10-1 และ 10-2

(จิตรพิ หัตถยางค์ลิณี, 2529)

แขนเสื้อเบื้องต้นเมื่อสร้างสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว เมื่อวัดรอบหัวแขนเสื้อ จะต้องกว้างกว่าวงแขนเสื้อเบื้องต้นแผ่นหน้ารวมกับวงแขนเสื้อเบื้องต้นแผ่นหลัง 1-1.5 ซม. ส่วน 1-1.5 ซม. ที่เพิ่มขึ้นมานี้เป็นเนื้อที่เผื่ออีส (Ease) การอีสที่หัวแขนจะทำให้หัวแขนสวยและเพิ่มความสะดวกให้แก่แขนเวลาที่ขยับแขน

แขนสั้นพอง (ที่ไม่จับไม่รัด)

ภาพ 10.3. แขนสั้นพองที่ไม่จับไม่รัด

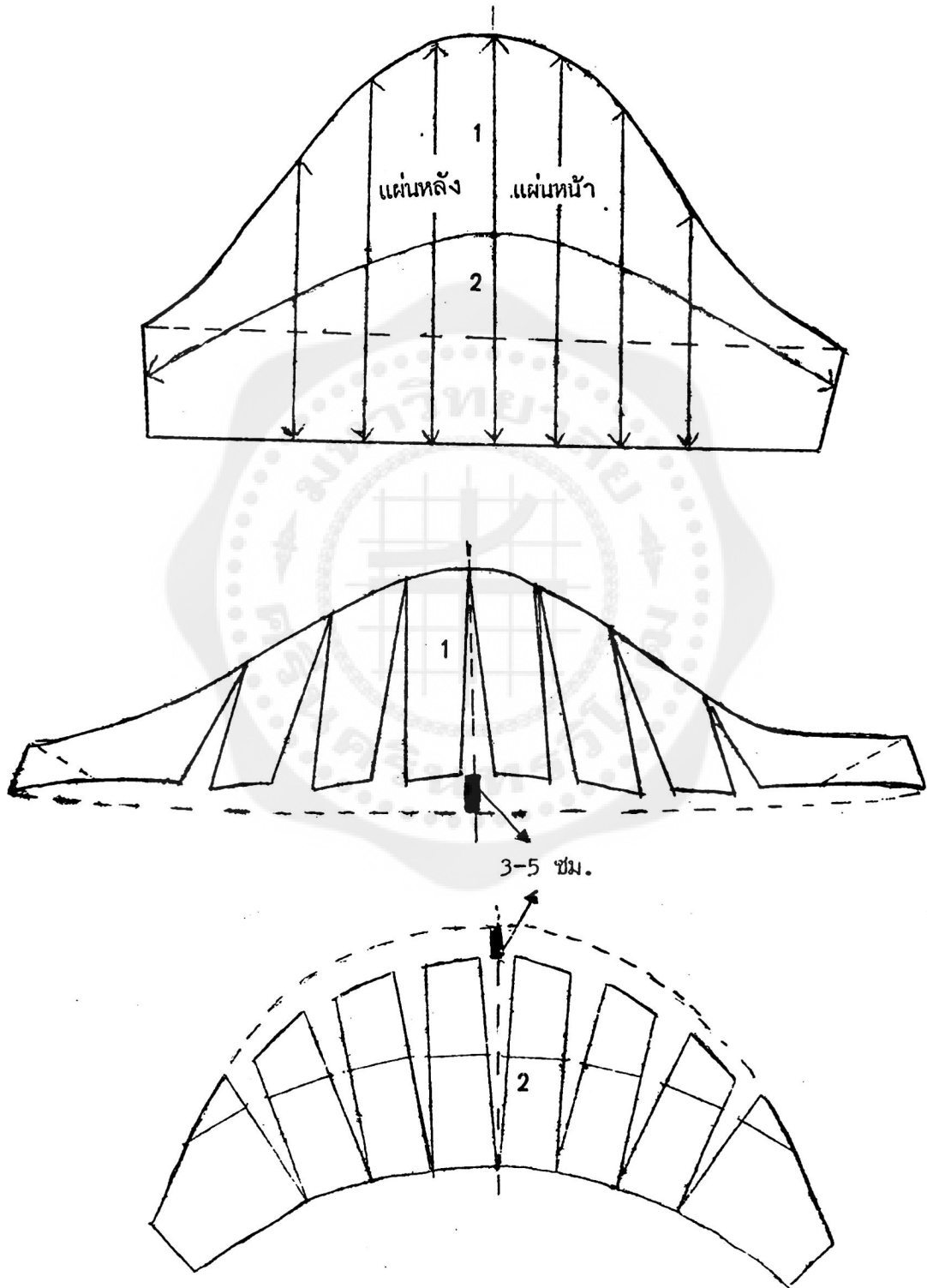
วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมากครอย แบ่งออกเป็นช่อง ๆ เท่า ๆ กัน
2. โค้งแบ่งได้ท้องแขนออกเป็น 2 ส่วน
3. ดัดกระดูกตามลูกศรให้ขาออกจากกัน
4. นำชั้นที่ 1 มาตัดจากกลางแขนไปที่หัวแขนไม่ให้กระดูกขา
5. ติดด้วยกาวหรือสก็อตเทป แยกกระดูกให้ช่องไฟเท่า ๆ กัน
6. นำชั้นที่ 2 มาตัดจากกลางแขนไปที่ปลายแขนไม่ให้กระดูกขา
7. ติดด้วยกาวหรือสก็อตเทป แยกกระดูกให้ช่องไฟเท่ากันที่แยกในชั้นที่ 1
8. ปลายแขนของชั้นที่ 1 วัดลงมา 3-5 ซม. โค้งปลายแขน (สมมุติ) ของชั้นที่ 1 ใหม่
9. หัวแขนของชั้นที่ 2 วัดขึ้นไป 3-5 ซม. โค้งหัวแขน (สมมุติ) ของชั้นที่ 2 ใหม่
10. เมื่อเย็บจริงให้นำหัวแขนสมมุติกับปลายแขนสมมุติมา เย็บต่อกันก็จะเป็นแขนเสื้อ

หนึ่งแขน

11. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทศผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-6

ภาพ 10.4 วิธีสร้างแขนเสื้อส้นรองเท้าไม่จับรูป

แขนฟิลิปบินส์

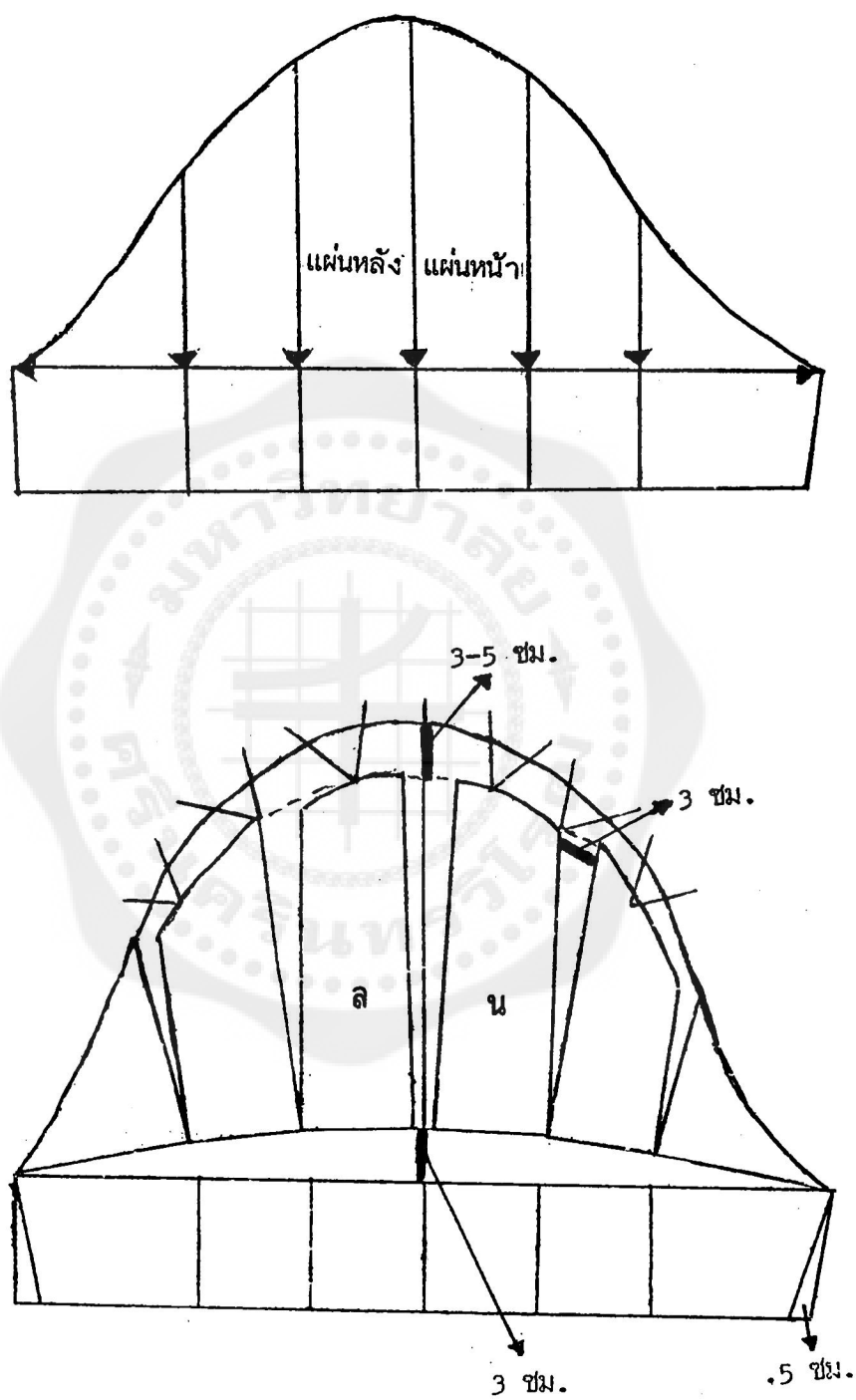

ภาพ 10.5 แลื้อแขนฟิลิปบินส์

วิธีสร้าง

1. นำแขนเลื้อยเบื่องคั้นมากครอย แม้งออกเป็นช่อง ๆ เท่า ๆ กัน ยกเว้นใต้ท้องแขน
2. ตัดแยกส่วนตามลูกศร
3. พิดด้วยกาหรือสก็อต เทป ยกกระดาษขึ้น 3 ซม.
4. จากกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม.
5. โค้งหัวแขนใหม่
6. เส้นกึ่งกลางแขนวัดออกไปด้านละ 3 ซม.
7. เกล็ดกว้างเกล็ดละ 3 ซม. หรือ ระยะเกล็ดห่าง ๆ เกล็ดละ 3 ซม.
8. ลดปลายแขนด้านละ .5 ซม.
9. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทพผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-8

ภาพ 10.6 วิธีสร้างแกนเรือฟิลิปินส์

แขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขน

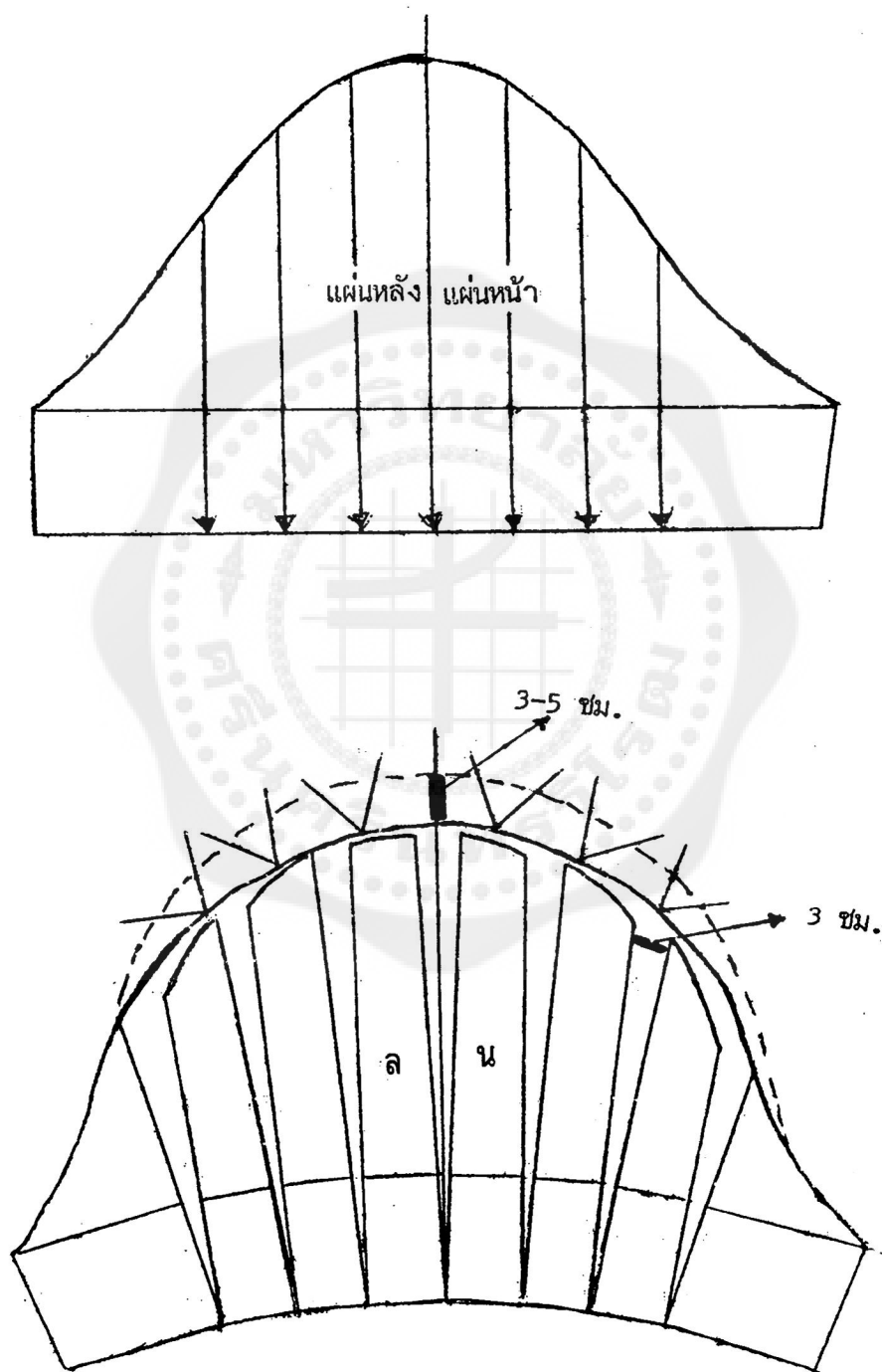
ภาพ 10.7 แขนสั้นพอง เฉพาะหัวแขน

วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมากตรอย แล้วแบ่งออกเป็นส่วน ๆ ยกเว้นใต้ท้องแขน
2. ตัดจากหัวแขนไปที่ปลายแขนโดยไม่ให้กระดาศขาด
3. ใช้กาวติด แยกส่วนกระดาศให้ช่องไฟห่างเท่า ๆ กัน
4. จากกึ่งกลางแขนวัดเพิ่มขึ้นไป 3-5 ซม.
5. โค้งหัวแขนใหม่
6. จากกึ่งกลางแขนวัดออกไปด้านละ 3 ซม.
7. เกล็ดกว้างเกล็ดละ 3 ซม. หรือระยะเย็บเกล็ดห่าง ๆ เกล็ดละ 3 ซม.
8. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบทวน จำนวนชั้น

หมายเหตุ : ถ้าเป็นแขนจิ๋ววิธีทำทำข้อ 1-5 แต่ถ้าเป็นแขนฟิลิปปีนส์ วิธีทำ ทำข้อ 1-7

ดูภาพประกอบหน้า 10-10

ภาพ 10.8 วิธีสร้างแกนสันพองเฉพาะหัวแขน

แขนสั้นพองเฉพาะหัวแขน ป้ายข้อ

ภาพ 10.9 เสื้อแขนสั้นพองเฉพาะหัวแขนป้ายข้อ.

วิธีสร้าง

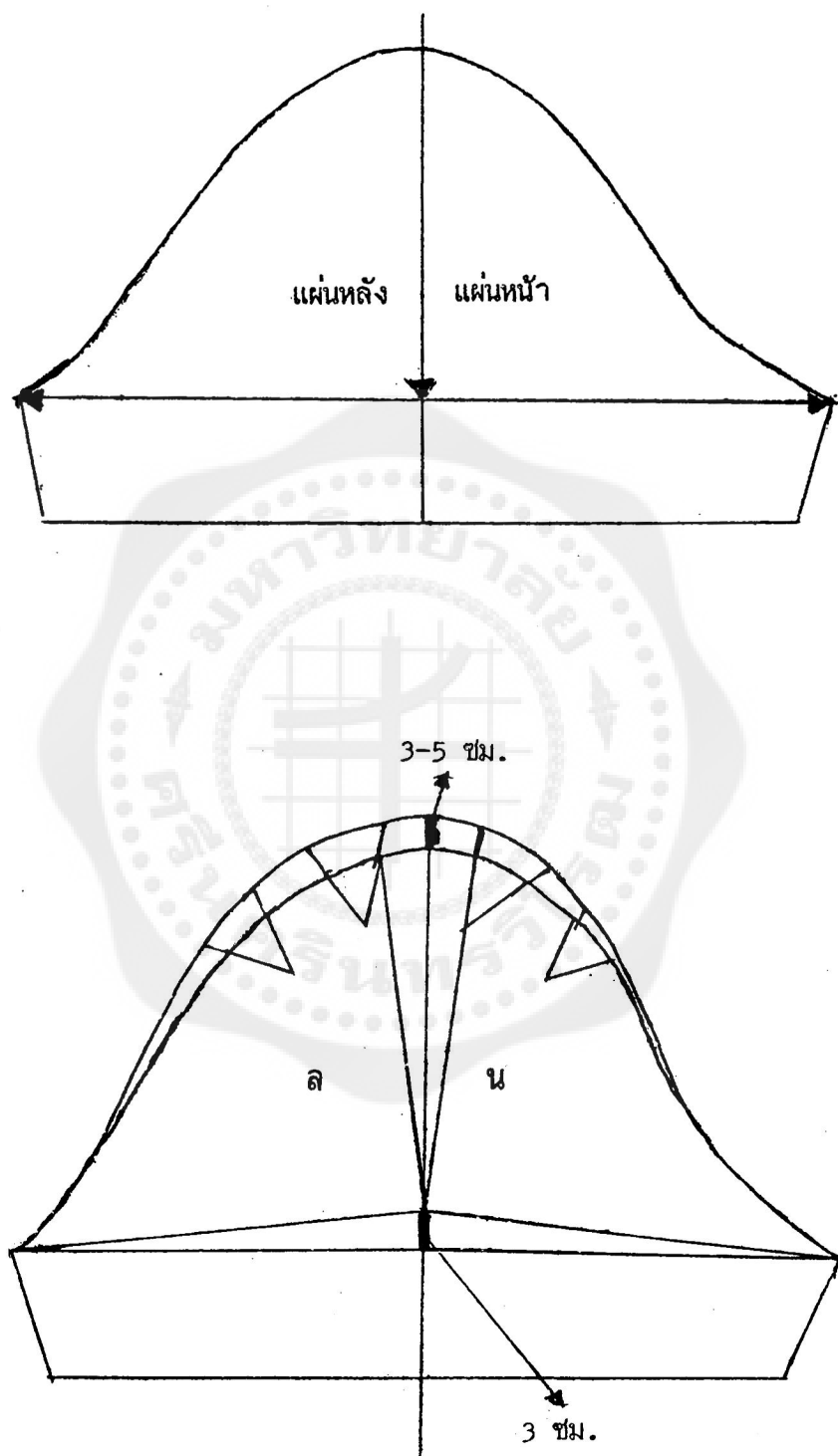
1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมากดรอย
2. หักแยกส่วนตามลูกศรชี้
3. หักด้วยกาวหรือสก็อต เทป ยกกระดาดขึ้น 3 ซม.
4. จากกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม.
5. โค้งหัวแขนใหม่
6. เส้นกึ่งกลางแขนวัดออกไปด้านละ 3 ซม.
7. เกล็ดกว้างเกล็ดละ 3 ซม. หรือระยะเกล็ดต่าง ๆ เกล็ดละ 3 ซม.
8. แบ่งแขนที่จะป้ายข้อ โดยแบ่งครึ่งจะเป็นที่วางแขนหน้าหรือหลังก็ได้แล้วแต่ว่า

จะป้ายข้อด้านไหน

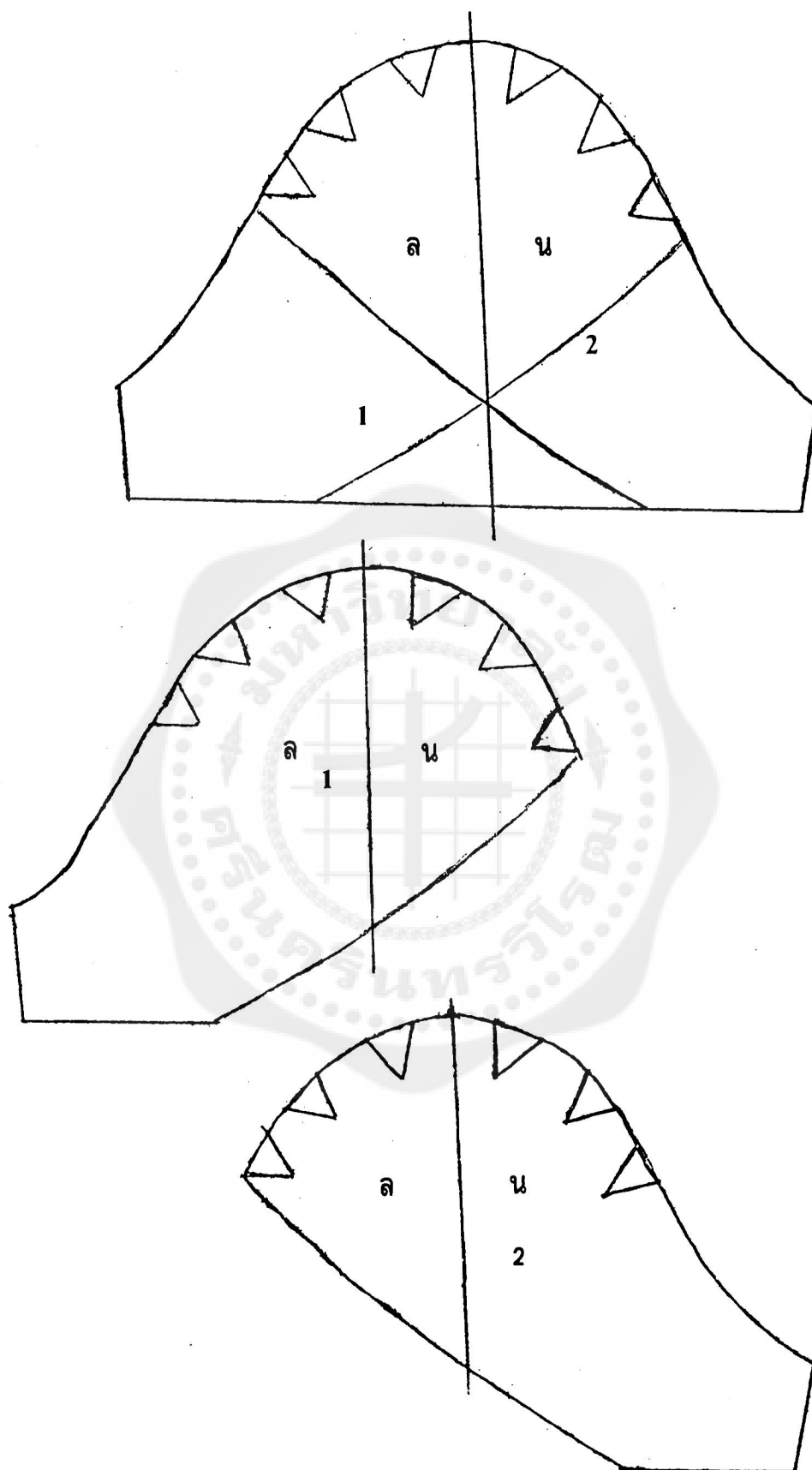
9. โค้งจากวงแขนมาที่ปลายแขน เขียนหมายเลขกำกับ
10. กดรอยแขนที่แบ่งป้ายข้อออกมา ตามหมายเลขที่กำกับไว้
11. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทศผ้า จำนวนขึ้น
12. เครื่องหมายเกรนผ้านี้จะใช้ผ้าตามยาว หรือผ้าเกลี้ยงก็ได้เลือกเอาตาม

ความเหมาะสม

ดูภาพประกอบหน้า 10-12 และ 10-13

ภาพ 10.10 วิธีสร้างแขนสันพองเฉพาะหัวแขนท้ายขึ้น

ภาพ 10.11 แพทเทิร์นแขนสันฟอง เฉพาะหัวแขนป้ายซ้อน

แขนสั้นพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

ภาพ 10.12 เสื้อแขนสั้นพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

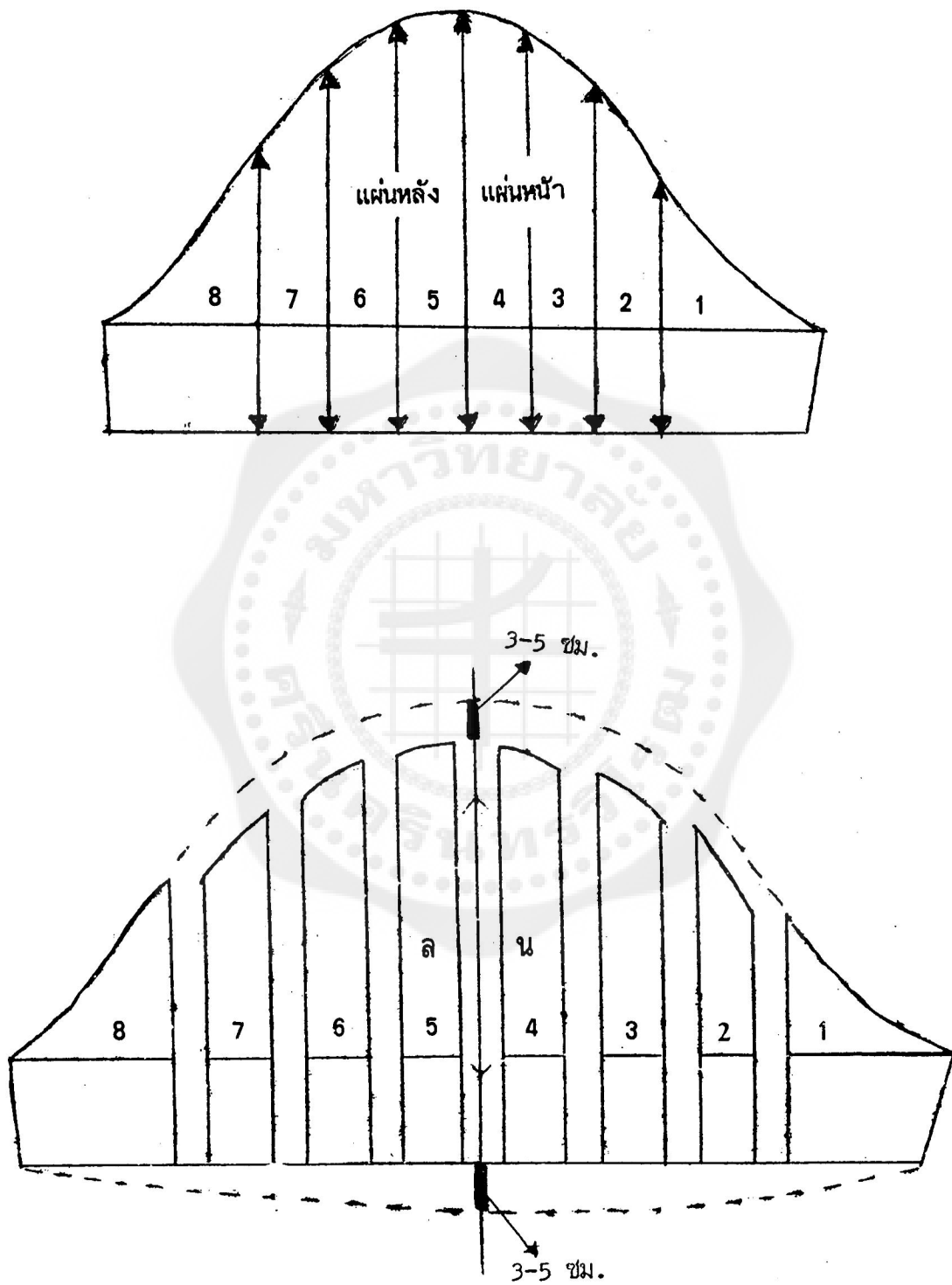
วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมาครอย แล้วแบ่งออกเป็น 6-8 ส่วน
2. เขียนหมายเลขกำกับไว้
3. จะตัดจากหัวแขนไปที่ปลายแขน หรือจะตัดจากปลายแขนไปที่หัวแขนก็ได้

แล้วแต่ถนัด ตัดให้ขาดออกจากกันทีละชิ้น

4. ใช้กาวยึด แยกชิ้นส่วนกระดาษให้ช่องไฟห่างเท่า ๆ กัน
5. จากกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม.
6. จากกึ่งกลางแขนที่ปลายแขนวัดลงมา 3-5 ซม.
7. โค้งหัวแขน และปลายแขนใหม่
8. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-15

ภาพ 10.13 วิธีสร้างแกนสันหลังทั้งหัวแชนและปลายแชน

แขนสั้นพอง เฉพาะปลายแขน

ภาพ 10.14 เสื้อแขนสั้นพอง เฉพาะปลายแขน

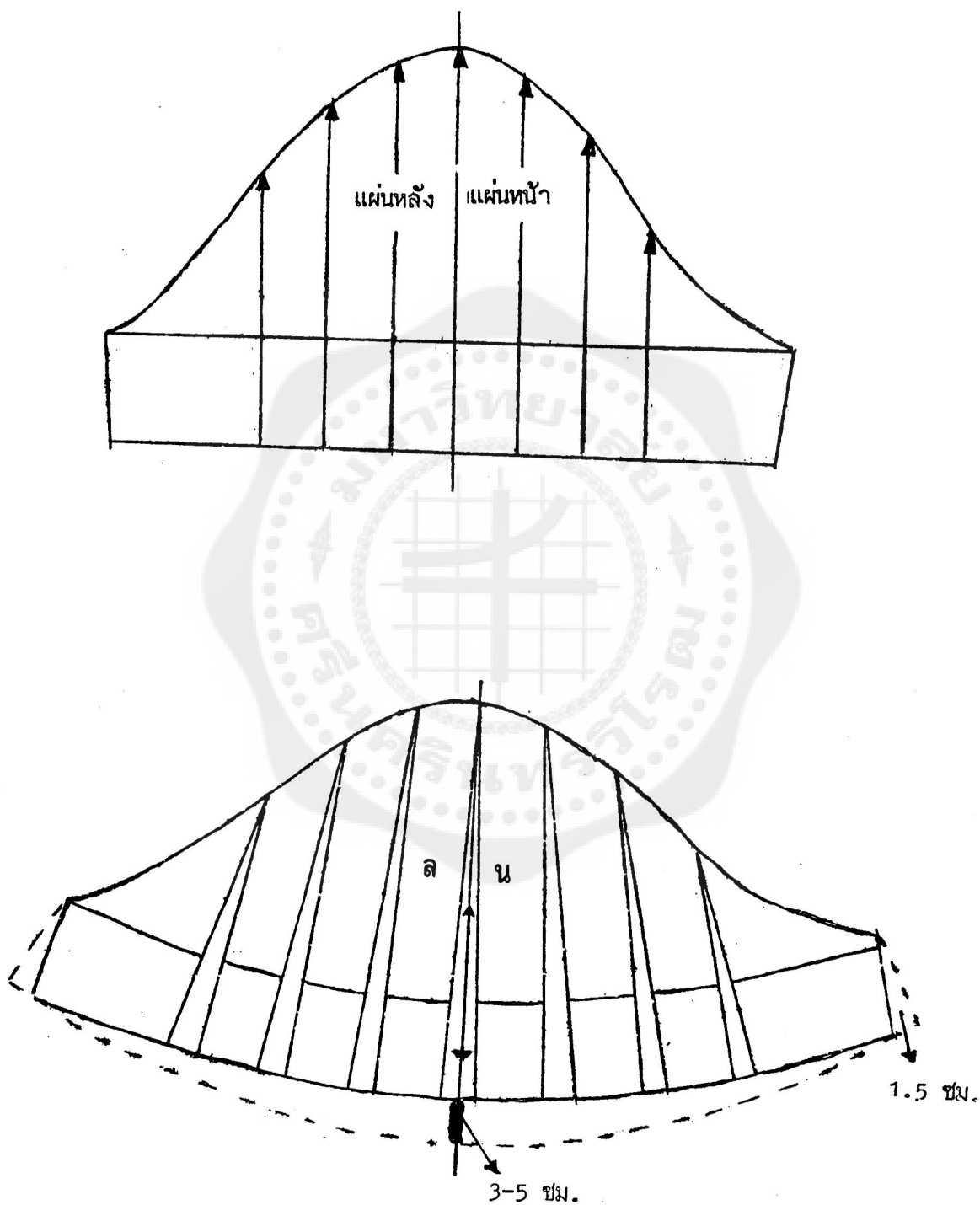
วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมากครอย แล้วแบ่งช่องออกเป็น ส่วน ๆ 6-8 ส่วน
2. ตัดจากปลายแขนไปที่หัวแขนโดยไม่ให้กระดาศขาด
3. ใช้กาวทาคิด แยกกระดาศให้ช่องไฟห่างเท่า ๆ กัน
4. ถ้าต้องการให้แขนพองและส่วนที่พอง พองย่อยให้เพิ่มปลายแขน โดยวัดที่

กึ่งกลางแขนลงมา 3-5 ซม.

5. เพิ่มปลายแขนด้านละ 1.5 ซม.
6. โค้งปลายแขนใหม่
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-17

ภาพ 10.15 วิธีสร้างแกนสันหลังเฉพาะปลายแกน

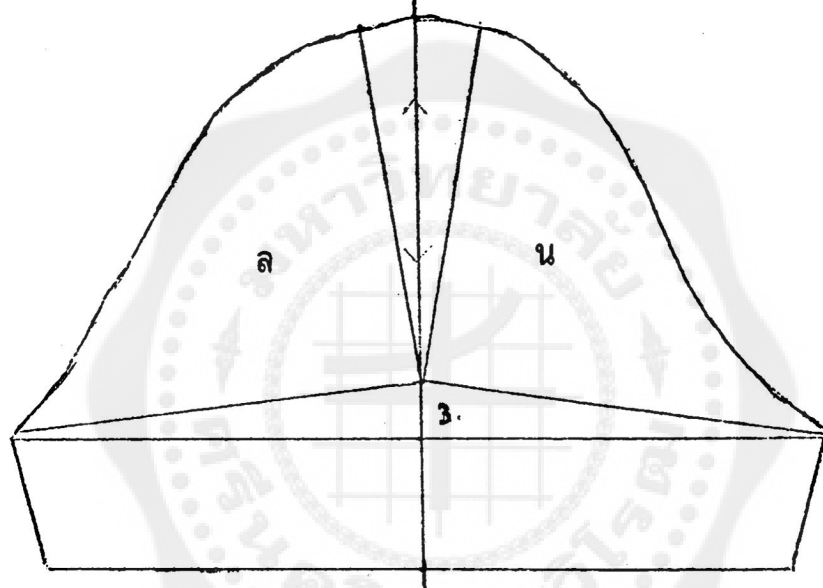
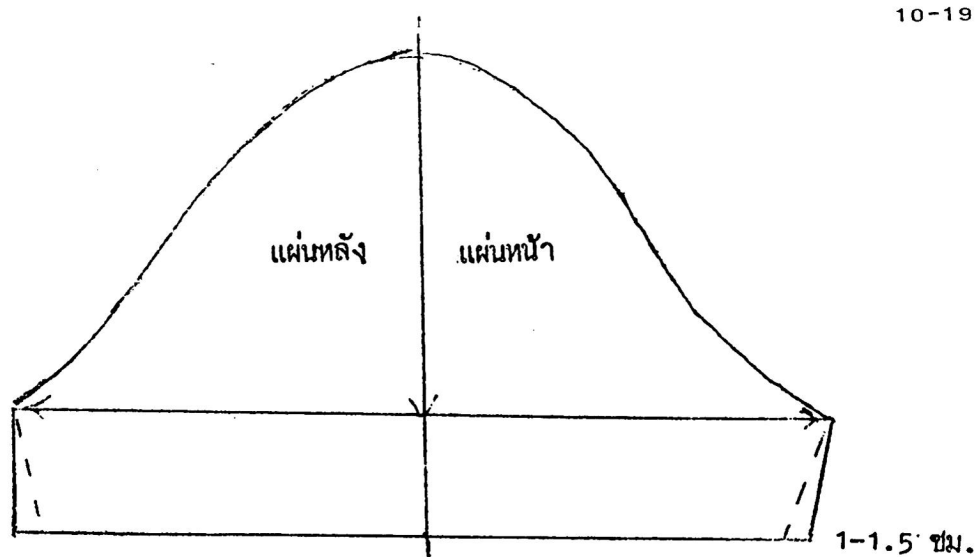
แขนทวิข

ภาพ 10.16 แขนทวิข

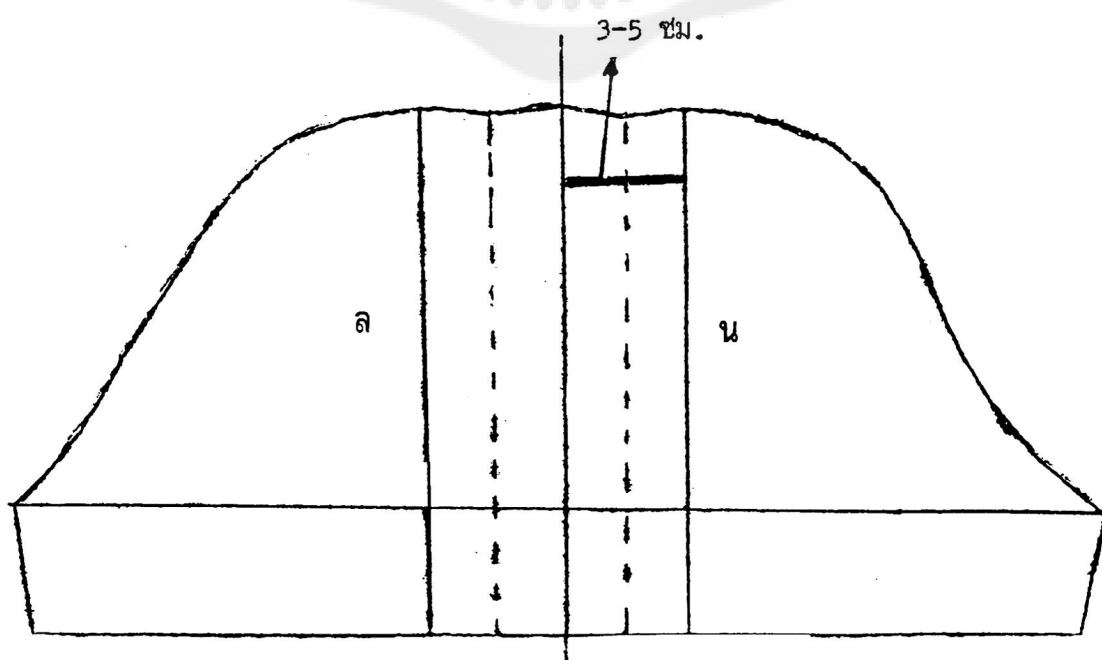
วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมาครุย
2. ลดปลายแขนด้านละ 1-1.5 ซม.
3. คัดแยกส่วนความลูกศร
4. เส้นที่ได้ต้องแขนคัดอย่าให้กระดาศขาด
5. คัดกวาว และยกกระดาศขึ้น 3 ซม.
6. ลากเส้นตรงขึ้นไป โค้งหัวแขนส่วนที่ขาดให้มาบรรจบที่เส้นกึ่งกลางแขน
7. จากเส้นกึ่งกลางแขนวัดออกไปด้านละ 3-5 ซม
8. จากกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม.
9. จับกระดาศทบแบบทวิข แล้วโค้งหัวแขนใหม่
10. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า ผันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-19

ภาพ 10.17 วิธีสร้างแขนทวิซ

ภาพ 10.18 แพทเทิร์นแขนทวิซ

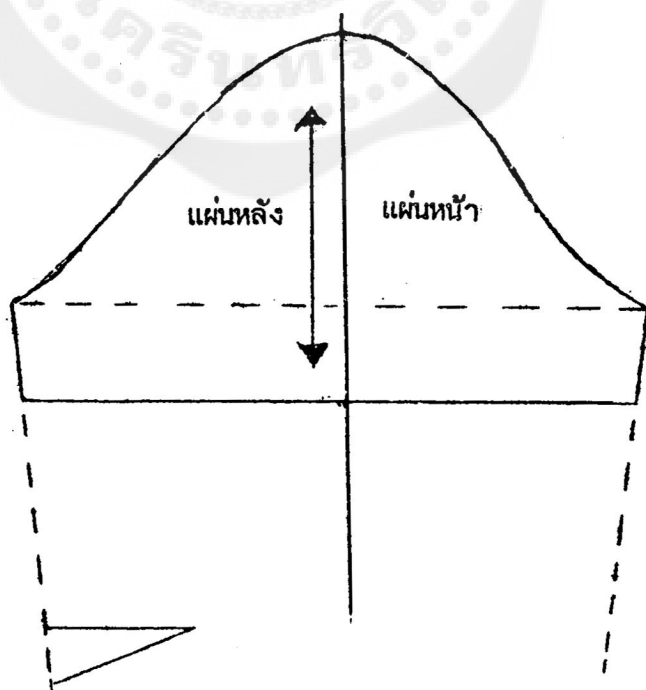
แขนเสื้อ

ภาพ 10.19 เสื้อแขนเซ็ด

วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมากครอย
2. วัดความยาวของแขนตามต้องการ
3. ถ้าต้องการให้แขนกว้าง ขยายจากใต้ท้องแขน หรือจากหัวแขนก็ได้
4. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า ลับทบผ้า จำนวนขึ้น

ภาพ 10.20 วิธีสร้างแขนเซ็ด

แขนยาวพองเฉพาะหัวแขน หรือแขนหมูแฮม

ภาพ 10.21 เลื้อยแขนยาวพองเฉพาะหัวแขน หรือแขนหมูแฮม

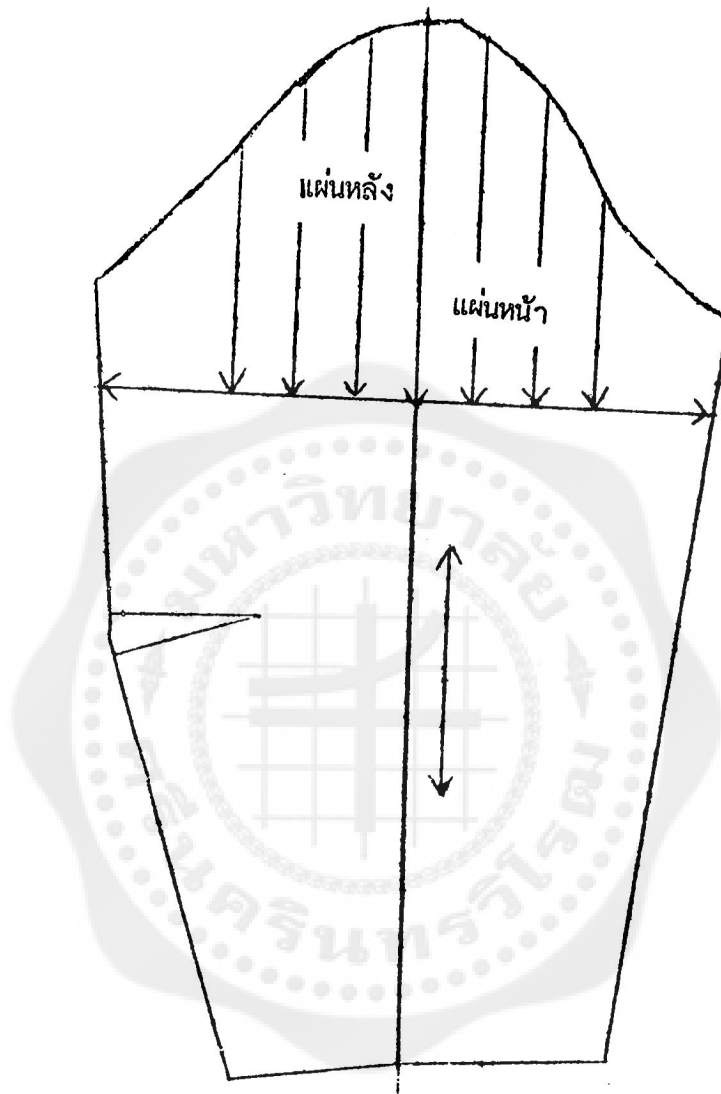
วิธีสร้าง

1. นำแขนเลื้อยเบื้องต้นมากตรอย
2. กำหนดความยาวของแขนที่จะให้พองตามต้องการ
3. แบ่งออกเป็นส่วน ๆ เท่า ๆ กัน ยกเว้นใต้ท้องแขนถึงเส้นที่กำหนดไว้
4. ตัดกระดาษตามลูกศร โดยเริ่มจากหัวแขนมาที่เส้นที่กำหนดโดยไม่ให้กระดาษ

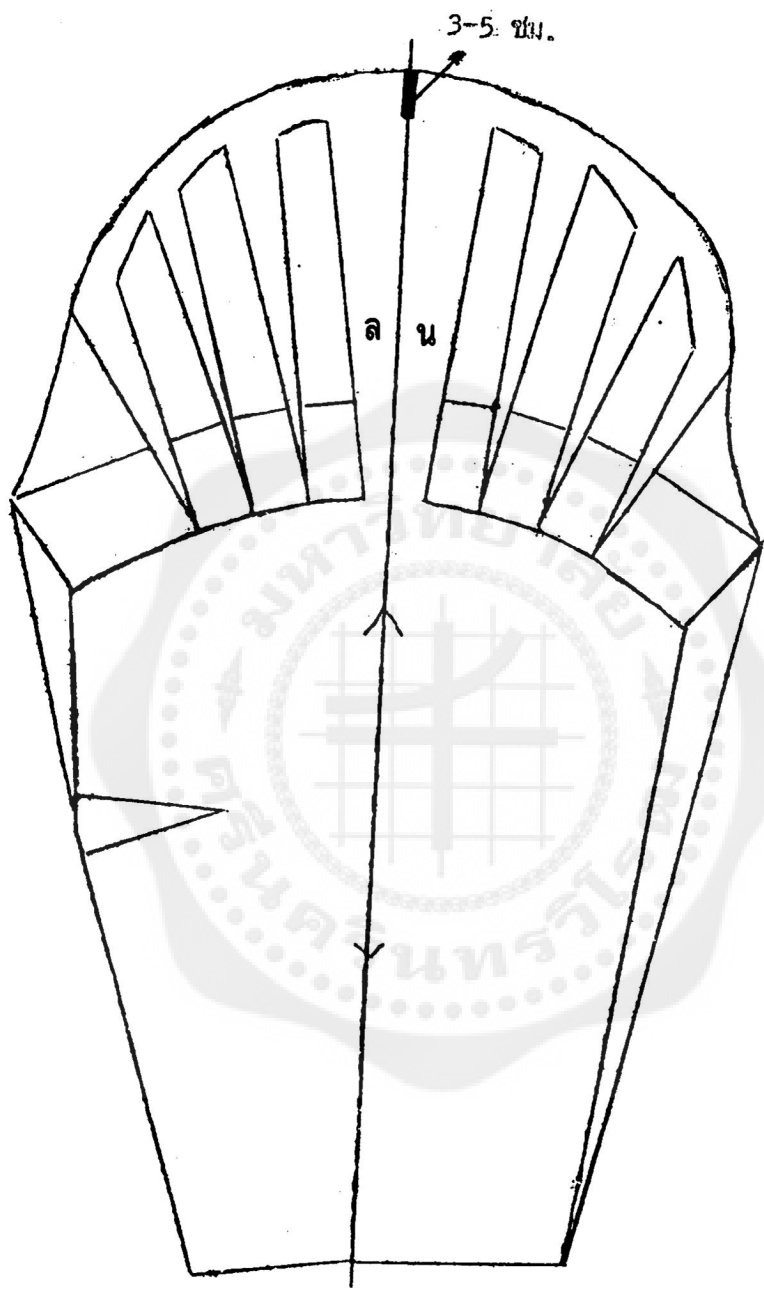
ขาดหลุดจากเส้นตะเข็บข้าง

5. ตัดกระดาษจากหัวแขนตามส่วนที่แบ่งไว้ตามลูกศร โดยไม่ให้กระดาษขาด
6. คัดด้วยกาวหรือเทป แยกกระดาษหัวแขนส่วนบน
7. เส้นกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม.
8. โค้งหัวแขนใหม่
9. ขีดเส้นตะเข็บข้างที่ได้ท้องแขนมาที่ปลายแขน
10. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-22 และ 10-23

ภาพ 10.22 วิธีสร้างแขนยาวพองเฉพาะหัวเขนหรือแขนหมูแฮม

ภาพ 10-23 แพทเทิร์นแขนยาวพอง เฉพาะหัวแขนหรือแขนหมูแฮม

แขนยาวพองเฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน

ภาพ 10.24 แขนยาวพองเฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน

วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อ เบื้องต้นมากครอย
2. กำหนดความยาวของแขนที่จะให้พองตามต้องการ
3. แบ่งออกเป็น ส่วน ๆ เท่า ๆ กัน ยกเว้นใต้ท้องแขนถึงเส้นที่ได้กำหนดไว้

เขียนหมายเลขกำกับ

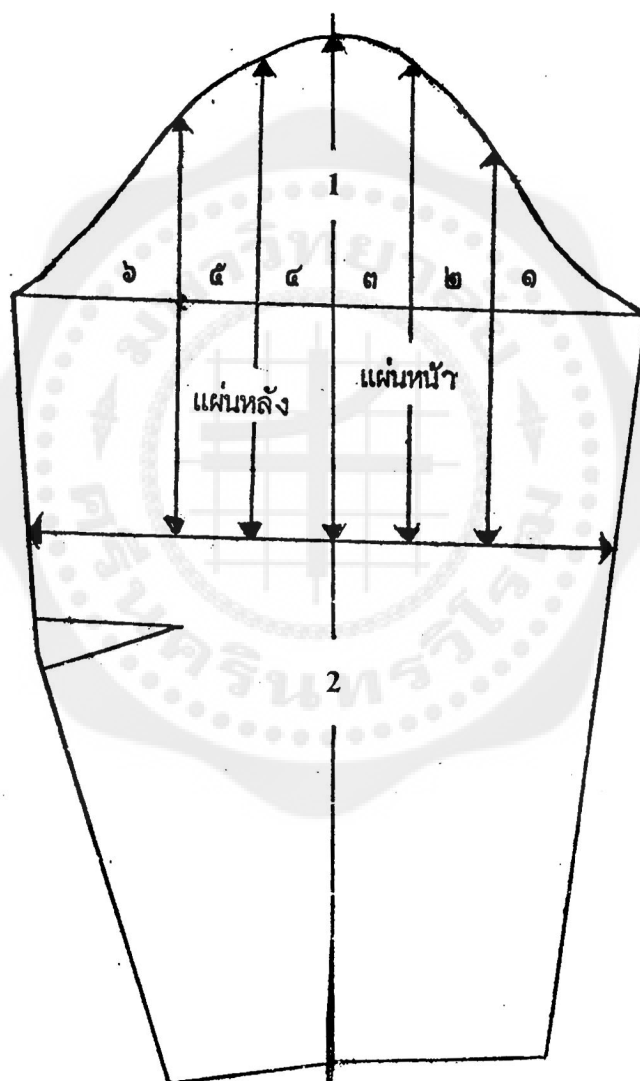
4. ตัดกระดาษส่วนที่ 1 กับส่วนที่ 2 ให้ขาดแยกออกจากกัน
5. ตัดกระดาษจากส่วนที่แบ่งไว้ในข้อ 3 ให้ขาดออกจากกัน
6. ติดด้วยกาวหรือเทป แยกกระดาษให้ช่องไฟห่างเท่า ๆ กัน เรียงตามหมายเลข

ที่เขียนกำกับไว้

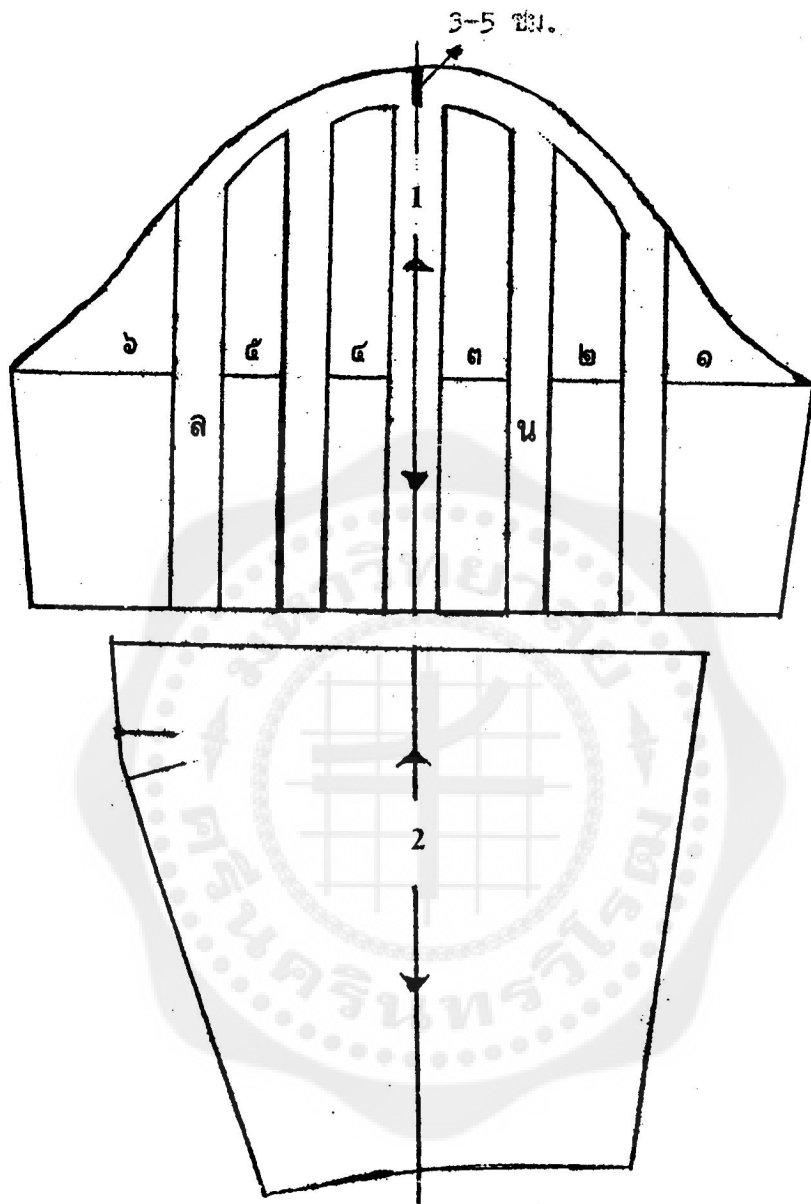
7. เส้นกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม.
8. โค้งหัวแขนใหม่
9. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทศผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 10-25 และ 10-26

- หมายเหตุ 1. ทำแขนพองเฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขนเท่านั้น ใช้แบบส่วนที่ 1
2. แขนพอง 1 ใน 3 ส่วนของแขนส่วนที่เหลือส่วนที่ 2 นำมาเย็บต่อเข้าด้วยกันก็ได้ จะได้เสื้อแขนยาวที่แขนพองเฉพาะ 1 ใน 3 ส่วน

ภาพ 10.25 วิธีสร้างแขนยาวพองเฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน

ภาพ 10.26 แพทเทิร์นแขนยาวพองเฉพาะ 1 ใน 3 ส่วนของแขน

แขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

ภาพ 10.27 แขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

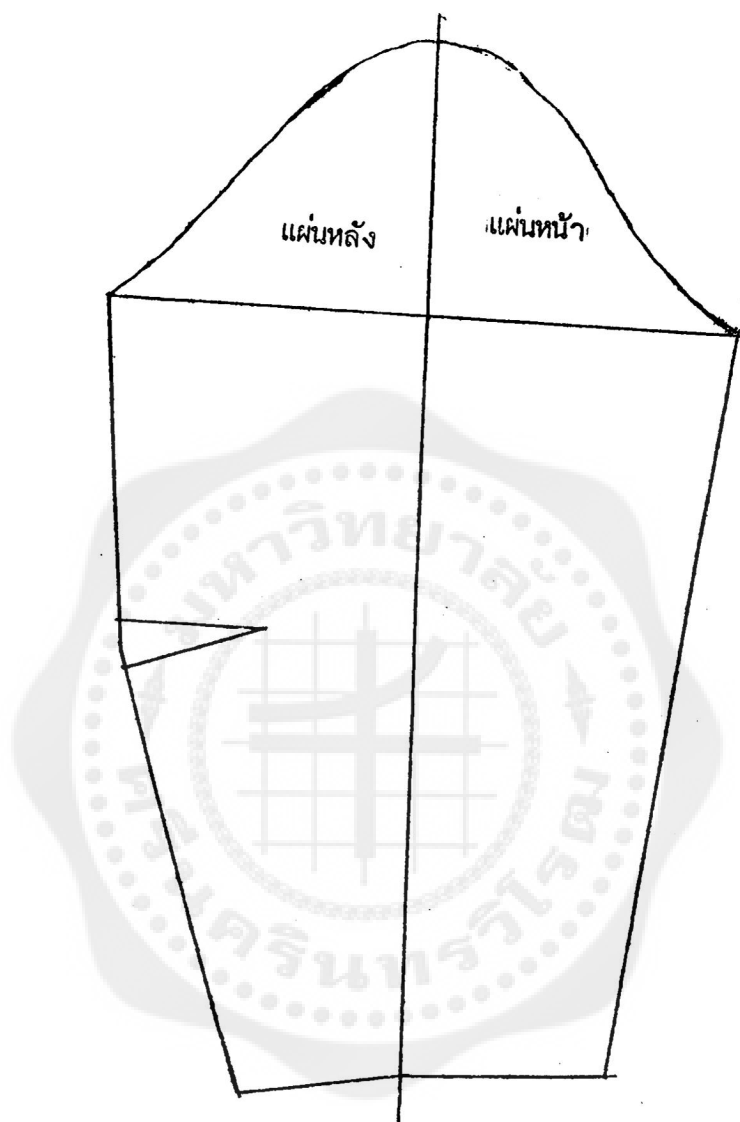
วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมากตรอย
2. ตัดกระดาษจนถึงปลายเกล็ด ปิดเกล็ดที่ข้อศอก ปลายแขนจะกว้างออก
3. แบ่งออกเป็นส่วน ๆ เท่า ๆ กัน ยกเว้นใต้ท้องแขน ใส่หมายเลขกำกับ
4. ตัดกระดาษตามลูกศรจากปลายแขนถึงหัวแขนจนกระดาษขาด
5. คิดด้วยกาวหรือสก็อตเทป แยกปลายแขนให้มีช่องไฟเท่า ๆ กัน เรียงตาม

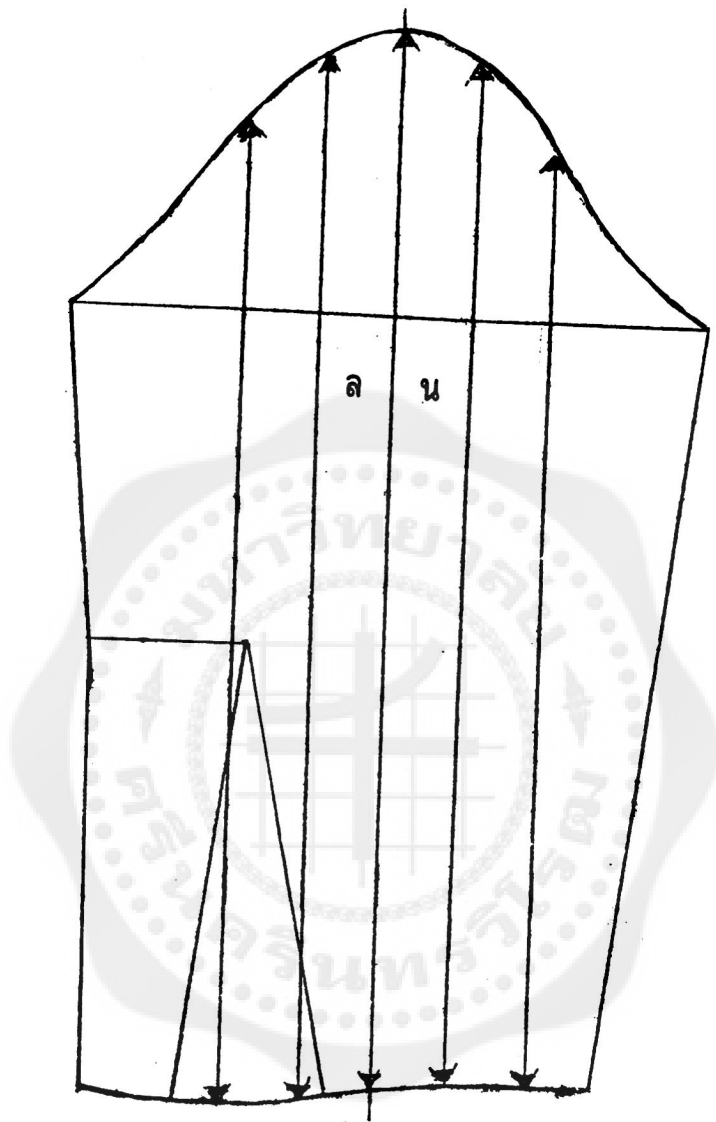
หมายเลขที่เขียนกำกับไว้

6. เส้นกึ่งกลางแขนที่ปลายแขนวัดต่ำลงมา 1-1.5 ซม. โค้งปลายแขนใหม่
7. เส้นกึ่งกลางแขนที่หัวแขนวัดขึ้นไป 3-5 ซม. โค้งปลายแขนใหม่
8. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

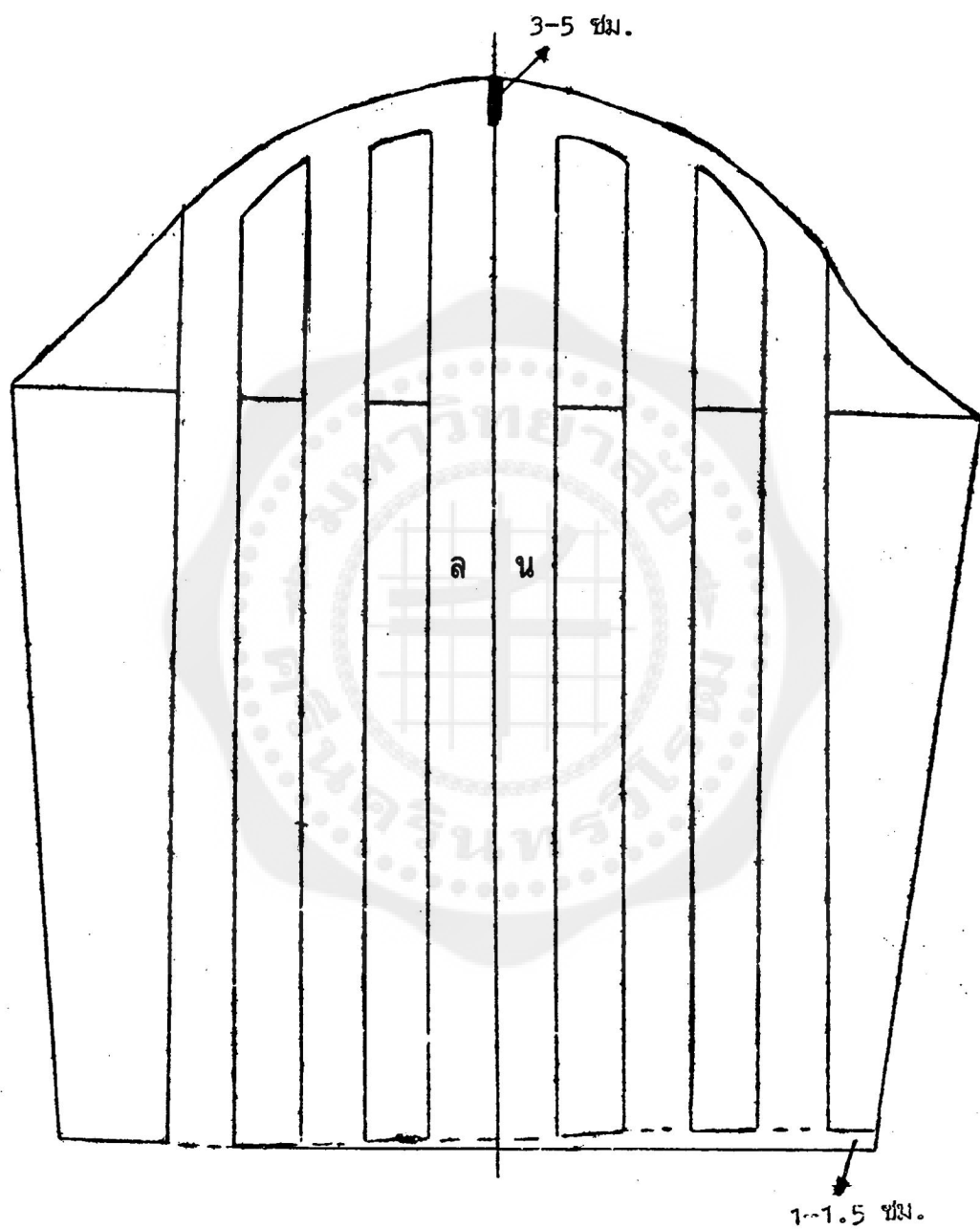
รูปภาพประกอบหน้า 10-28, 10-29 และ 10-30

ภาพ 10. 28 วิธีสร้างแขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

ภาพ 10.28 วิธีสร้างแกนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน (ต่อ)

ภาพ 10. 29 แพทเทิร์นแขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

แขนยาวพองเฉพาะปลายแขน

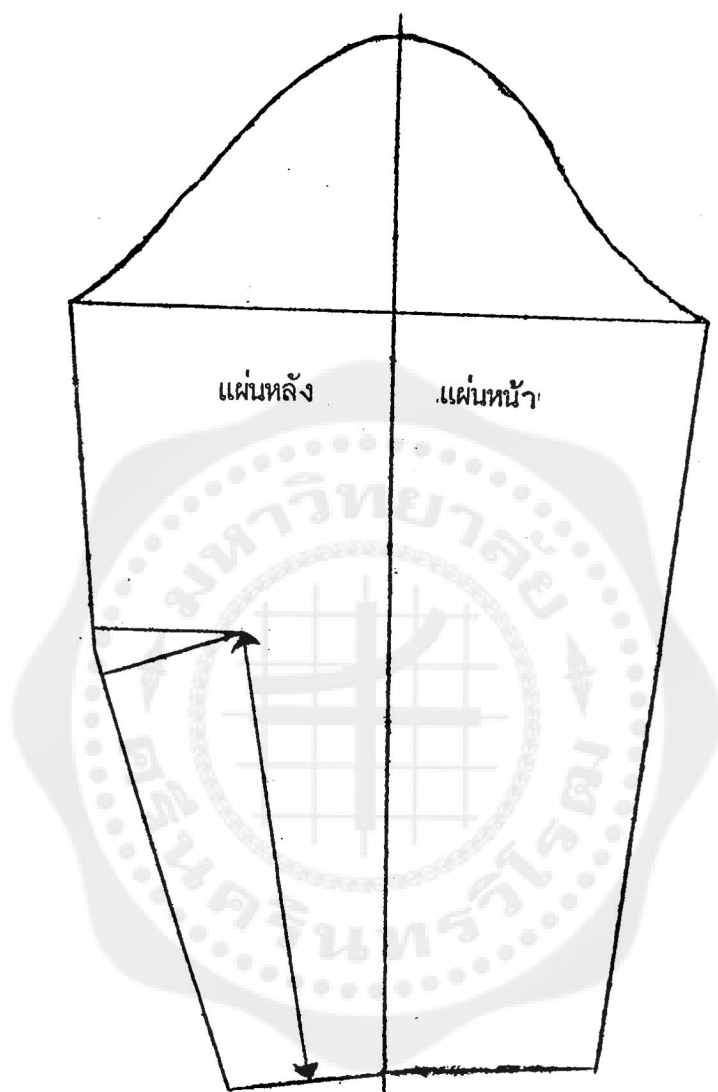

ภาพ 10. 30 เสื้อแขนยาวพองเฉพาะปลายแขน

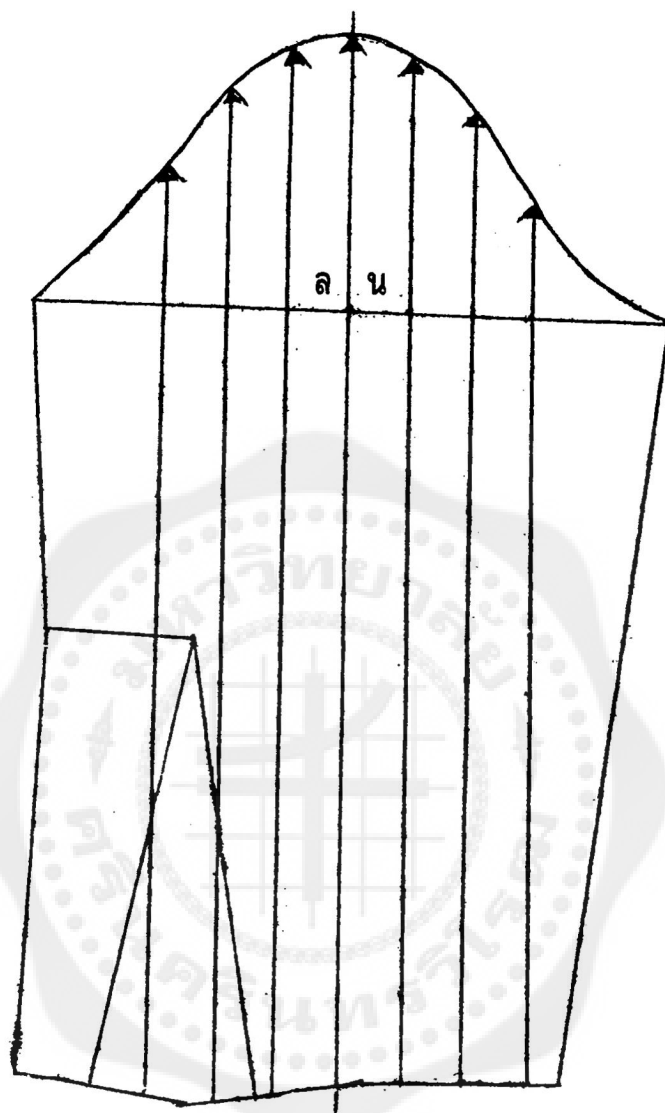
วิธีสร้าง

1. นำแขนเสื้อเบื้องต้นมาครุย
2. ตัดกระดาษจนถึงปลายเกล็ด ปิดเกล็ดที่ข้อศอก ปลายแขนจะกว้างออก
3. แบ่งออกเป็นส่วน ๆ เท่า ๆ กัน ยกเว้นใต้ท้องแขน
4. ตัดกระดาษตามลูกศรจากปลายแขนถึงหัวแขน ไม่ให้กระดาษขาด
5. ติดด้วยกาวหรือสก็อตเทป แยกปลายแขนให้มีช่องไฟเท่า ๆ กัน
6. เส้นกึ่งกลางแขนที่ปลายแขนวัดต่ำลงมา 1-1.5 ซม. โค้งปลายแขนใหม่
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

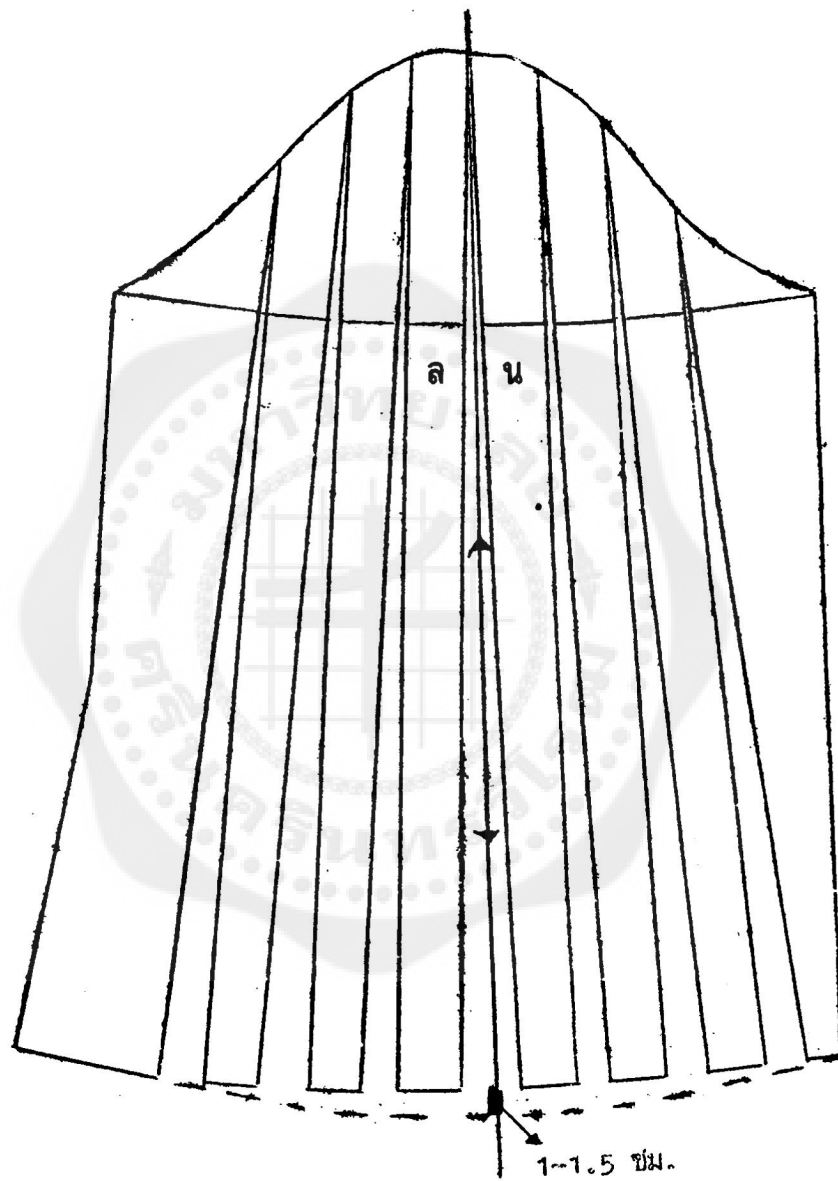
ดูภาพประกอบหน้า 10-32, 10-33 และ 10-34

ภาพ 10.: 31 วิธีสร้างแขนยาวพองเฉพาะปลายแขน

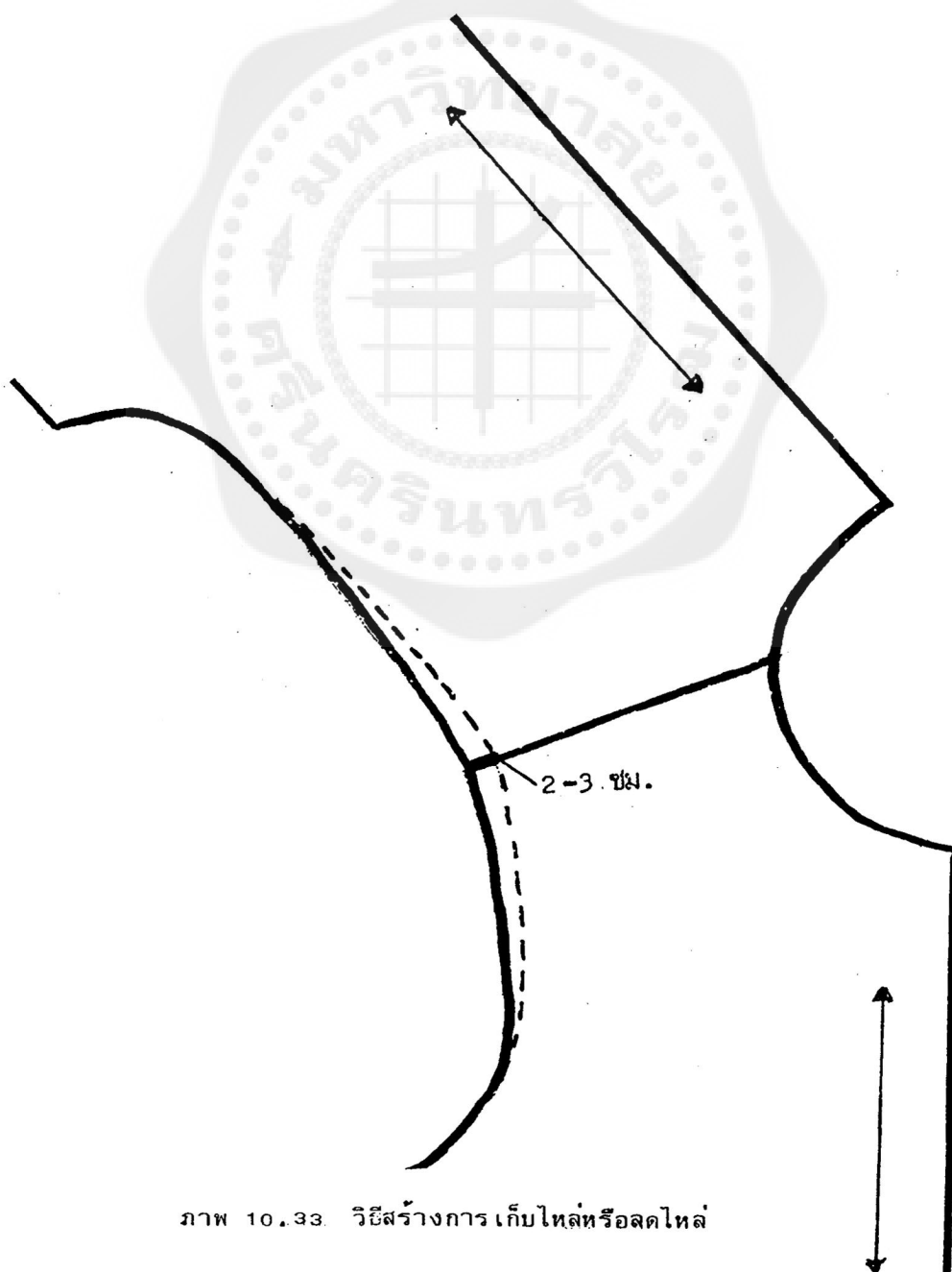
ภาพ 10.31 วิธีสร้างแขนยาวพองเฉพาะปลายแขน (ต่อ)

ภาพ 10.32 แพทเทิร์นแขนยาวพองเฉพาะปลายแขน

สรุป

การวัดตัว เพื่อสร้างแขนเสื้อ เบื้องต้น มีความสำคัญเท่ากับการวัดตัว เพื่อสร้างแบบเสื้อ เบื้องต้น เพราะแขนเสื้อ เบื้องต้นจะ เกี่ยวข้องกับแบบเสื้อ เบื้องต้น แขนเสื้อทุกชนิดที่สร้างในบทที่ 10 ยกเว้นแขนทวิแขนเข็ด แขนสั้นพองเฉพาะปลายแขน และแขนยาวพองเฉพาะปลายแขน แขนเสื้อ ที่มีการจีบรัดหัวแขนจะต้อง เก็บไหล่หรือลดไหล่ที่แบบเสื้อ เบื้องต้นทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง 2-3 ซม. เพื่อให้หัวแขนที่สร้างไว้ยกค้ำที่ปุ่มไหล่ ทำให้รองดูสวย แต่ถ้าไม่เก็บไหล่ที่แบบเสื้อ เบื้องต้นที่ แผ่นหน้าและแผ่นหลัง 2-3 ซม. จะทำให้หัวแขนเสื้อที่สร้างห้อยตกลงมา เพราะเนื้อผ้าที่เพิ่ม ขึ้นมาไม่มีเนื้อที่รองรับ เพื่อให้หน้าอกของหัวแขนไปวางอยู่บนเนื้อที่บนบ่าจึงต้องลดไหล่หรือ เก็บไหล่

ภาพ 10.33 วิธีสร้างการเก็บไหล่หรือลดไหล่

กิจกรรมท้ายบท

1. จงสร้างแขนเสื้อเบื้องต้น ขนาดเท่าของจริงโดยใช้สัดส่วนของตัวเอง
 - 1.1 แขนเสื้อเบื้องต้นแขนสั้น เลือกสร้างเพียงวิธีเดียว
 - 1.2 แขนเสื้อเบื้องต้นแขนยาว
2. นำแขนเสื้อเบื้องต้นแขนสั้น มาดัดแปลงสร้างเป็น
 - 2.1 แขนฟิลิปปีนส์
 - 2.2 แขนสั้นพองปายชั่น
3. นำแขนเสื้อเบื้องต้นแขนยาวมาดัดแปลงสร้างเป็น
 - 3.1 เสื้อแขนยาวพอง เฉพาะหัวแขนหรือแขนหมูแฮม
 - 3.2 เสื้อแขนยาวพองทั้งหัวแขนและปลายแขน

บทที่ 11

การสร้างแขนเสื้อด้วยการใช้แบบตัดเสื้อ เบื้องต้น

การสร้างแขนเสื้อนอกจากนำแบบตัดเสื้อ เบื้องต้นมาดัดแปลงเป็นแขนเสื้อแบบต่าง ๆ แล้ว การสร้างแขนเสื้อด้วยการใช้แบบตัดเสื้อ เบื้องต้นมาสร้างแขนคอเดิมออกจากตัวเสื้อแผ่นหน้าหรือแผ่นหลังเลย เช่นเสื้อเหล่านี้จะไม่มีรอยต่อที่หัวแขน ไม่มีตะเข็บที่หัวแขน ซึ่งก็มีความสวยงามไปคนละแบบกับแขนที่มีรอยต่อที่หัวแขน

แขนแรกแล่น

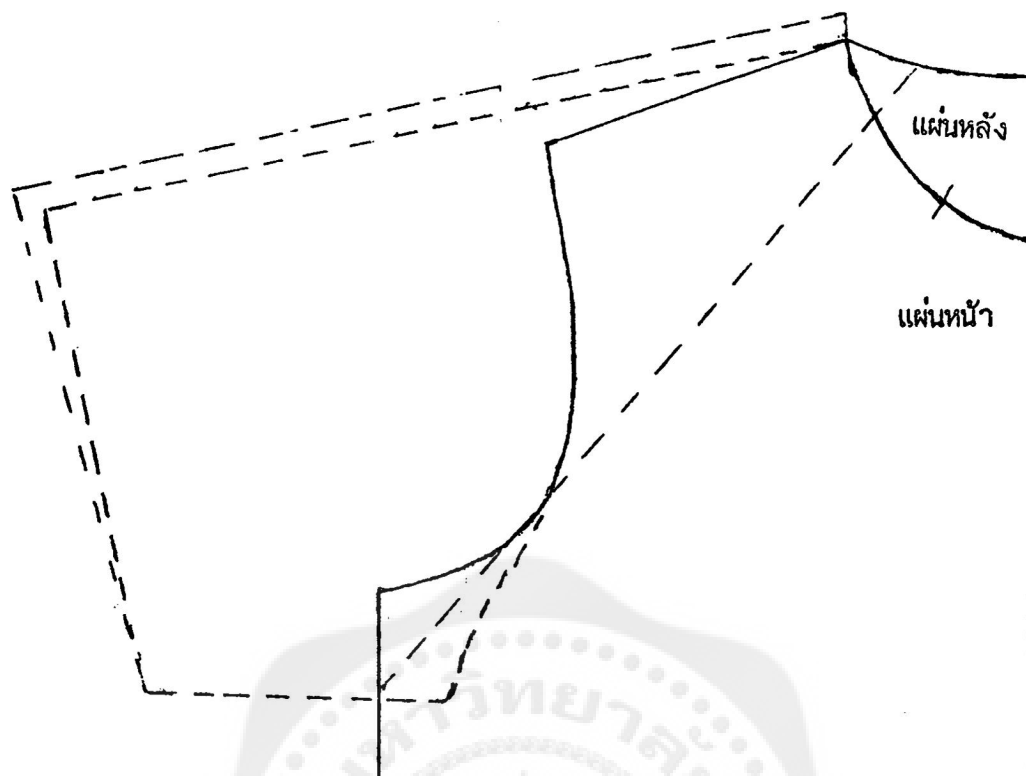
ภาพ 11.1 เสื้อแขนแรกแล่น

วิธีสร้าง

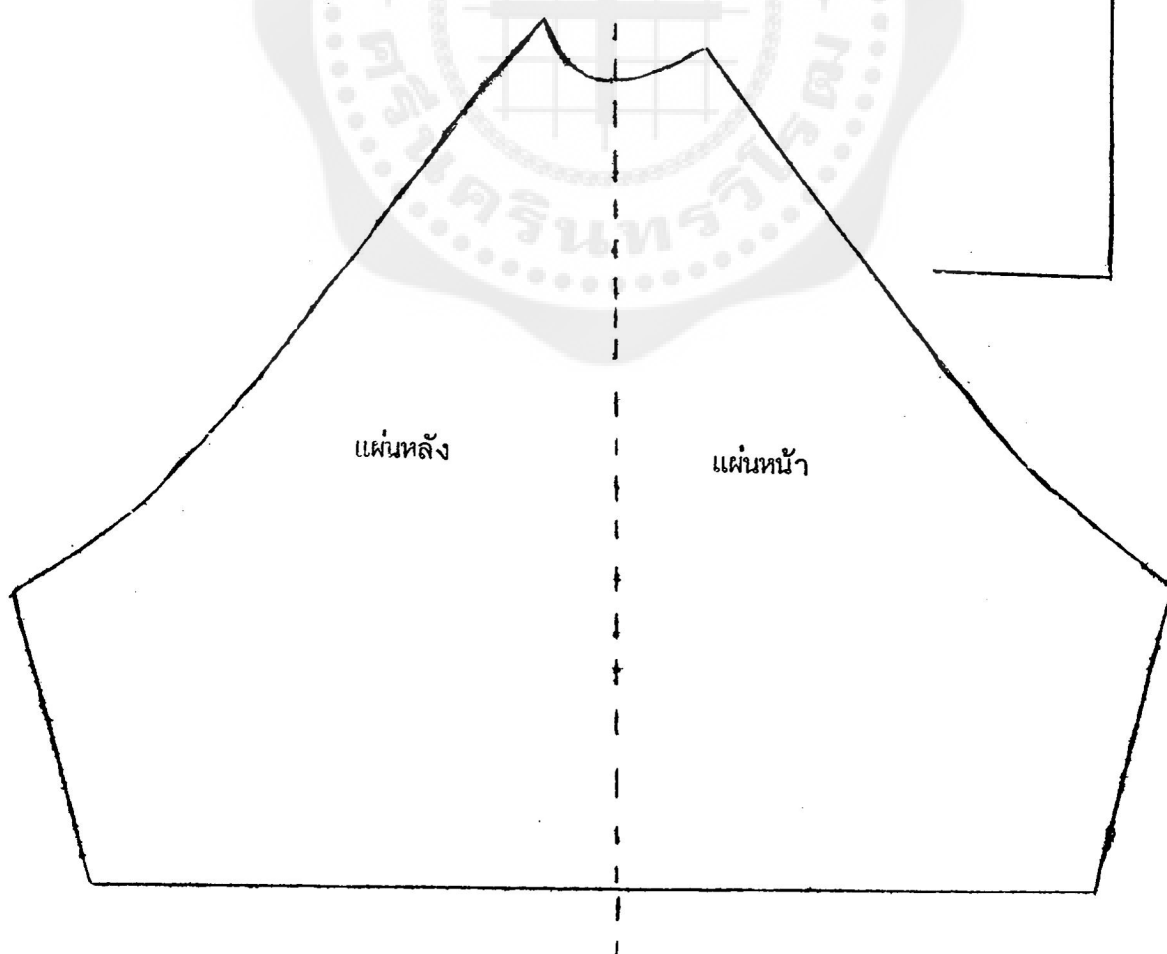
1. นำแบบเสื้อ เบื้องต้นไม่มี เกสส์คอกแผ่นหน้ามากครอย
2. นำแบบเสื้อ เบื้องต้นไม่มี เกสส์คอกแผ่นหลังมากครอยซ้อนแผ่นหน้า

3. ปลายตะเข็บไหลช่วงวงแขนวัดขึ้นไป 2 ซม.
4. ลากเส้นตรงจากคอผ่านจุดที่วัดขึ้นไป 2 ซม. มีความยาวประมาณ 20-25 ซม.
ขึ้นอยู่กับคนแขนสั้นหรือแขนยาว
5. แขนกว้าง = $\frac{1}{2}$ ของรอบต้นแขน + 4
6. แบ่งคอหน้าออกเป็น 3 ส่วน
7. ตะเข็บข้างจากใต้ท้องแขนวัดต่ำลงมา 3-4 ซม.
8. ลากเส้นจากคอถึงตะเข็บข้างผ่านเส้นใต้ท้องแขนดังภาพ
9. ลากเส้นจากตะเข็บข้างไปบรรจบปลายแขนและใต้ท้องแขนที่วัดโค้งใหม่
10. ปลายตะเข็บไหลช่วงคอวัดขึ้นไป 1 ซม.
11. ปลายแขนเสื้อ (ช่วงบน) วัดขึ้นไป 1 ซม. และวัดออก 1 ซม.
12. ลากเส้นจากคอถึงจุดที่ปลายแขน
13. ลากเส้นจากปลายแขนบนถึงปลายแขนล่าง
14. กดรอยเอาแขนออกมาทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง แผ่นหลังจะอยู่ซ้อนแผ่นหน้า 1 ซม.
15. ถ้าต้องการให้แขนแรกแล่นมีตะเข็บก็ตัดทีละชิ้น
16. ถ้าต้องการให้แขนแรกแล่นไม่มีตะเข็บก็นำแขนแผ่นหน้าและแผ่นหลังมาต่อกัน
17. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบหน้า จำนวนขึ้น

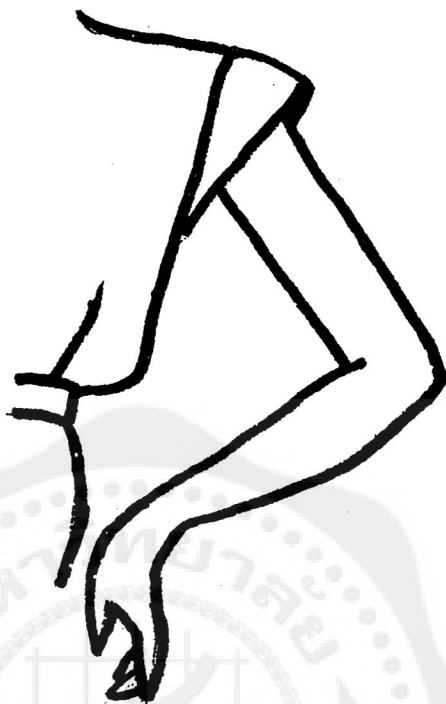
รูปภาพประกอบหน้า 11-3 และ 11-4

ภาพ 11.2 วิธีสร้างแขนแรกแล่น

ภาพ 11.3 แพทเทิร์นแขนแรกแล่น

แขนปีกนก

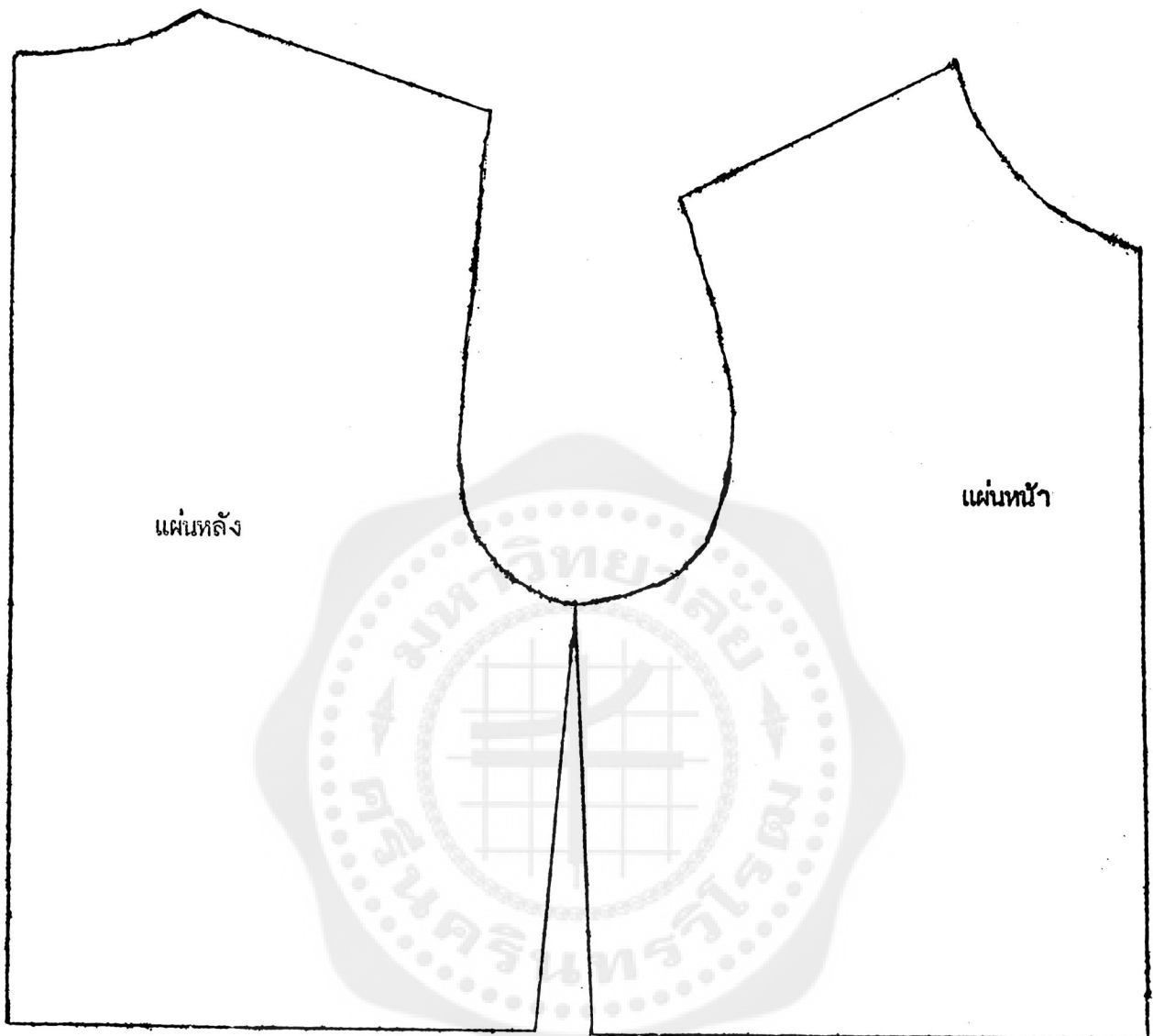
ภาพ 11.4 เลื้อยแขนปีกนก

วิธีสร้าง

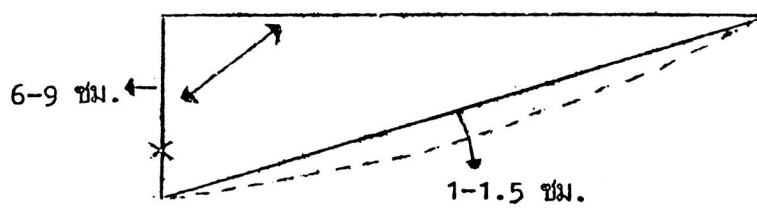
1. นำแบบเลื้อย เบื้องต้นมาครอยทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. วัดวงแขนทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
3. ชีดเส้นตรงตามยาว ยาวเท่ากับครึ่งหนึ่งของวงแขนแผ่นหน้าบวกแผ่นหลัง
4. ความกว้างของปีกแขนเลื้อย ประมาณ 6-9 ซม.
5. ลากเส้นทะแยง ก็จะได้
6. แบ่งครึ่งเส้นทะแยง แล้ววัดจากจุดแบ่งครึ่งออกมา 1-1.5 ซม. โค้งวงแขน
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทศผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 11-5

หมายเหตุ : เวลาวางแบบแขนปีกนกบนผ้า ให้ทับผ้า

ครึ่งหนึ่งของวงแขนแผ่นหน้าบวกแผ่นหลัง

ภาพ 11.5 วิธีสร้างแขนปีกนก

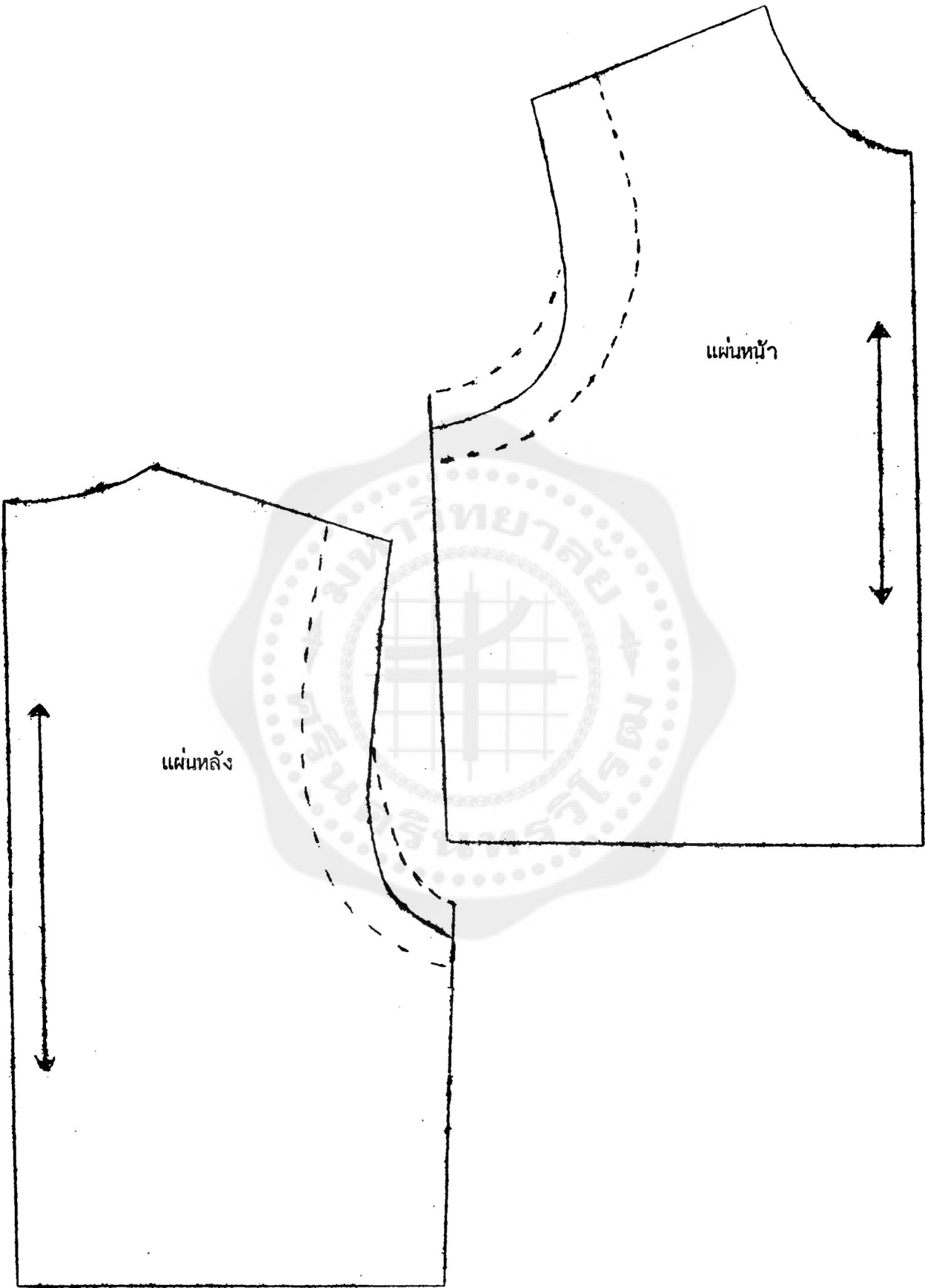
เสื้อแขนกุด

ภาพ 11.6 เสื้อแขนกุด

วิธีสร้าง

1. นำแบบเสื้อ เบื้องต้นมากดรอยทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. ยกใต้ท้องแขน (รักแร้) โดยวัดสูงขึ้นประมาณ 1.5-2 ซม. สำหรับคนอ้วน ส่วนคนผอมประมาณ 2.5 ซม. ตรวจเช็คอีกครั้ง รอบวงแขนควรจะทำกับ รอบวงแขนจริง และบวกเพิ่มอีก 5 ซม. ถ้าวงแขนหลวมหรือคับกว่านี้จะต้อง ปรับวงแขนให้ดีขึ้นหรือสีกลงกว่านี้
3. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 11-7

ภาพ 11.7 วิธีสร้างแขนกุด

แขนในตัวสั้น

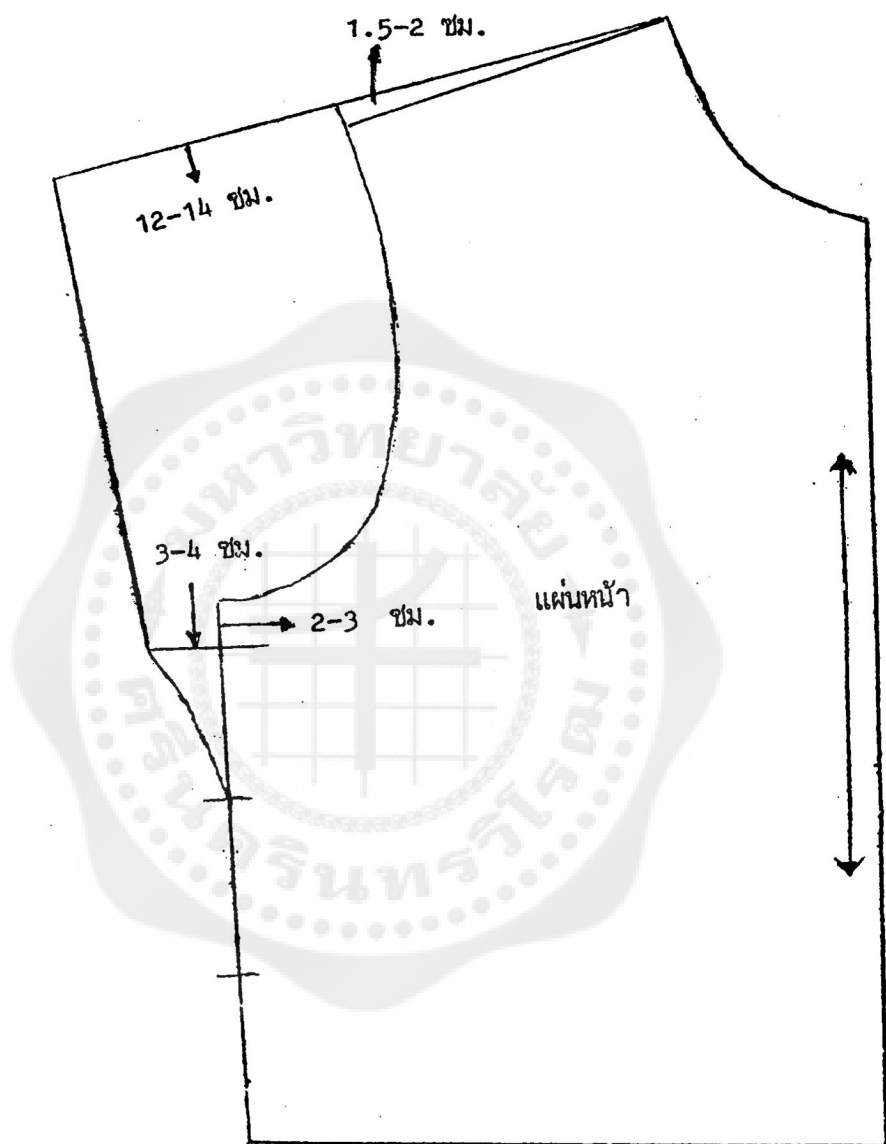
ภาพ 11.8 เสื้อแขนในตัว

วิธีสร้าง

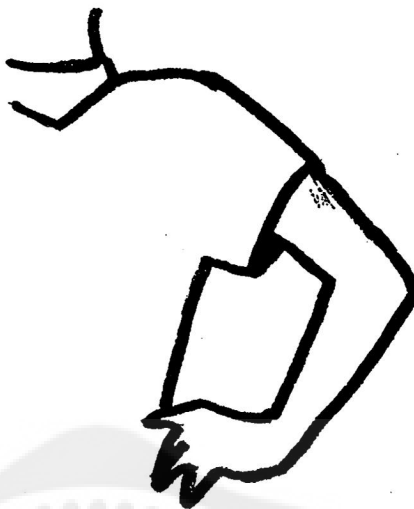
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมากครอยทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหน้าวัดไหล่ให้สูงขึ้น 1.5 ซม.
3. แผ่นหลังวัดไหล่ให้สูงขึ้น 1.5 ซม.
4. ชิดเส้นตรงจากคอถึงไหล่ และเลยออกไป 8-10 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
5. ใต้ท้องแขนวัดต่ำลงมา 2-3 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
6. วัดตะเข็บข้างให้เท่ากัน ชิดเส้นปลายแขนลงมาที่ตะเข็บข้าง
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทกผ้า จำนวนขึ้น
8. สวมควรเป็นผ้าเจลิยง หรือจะหับปลายแขนก็ได้ สวมกว้างประมาณ 2.5-3 ซม.

ดูภาพประกอบหน้า 11-9

หมายเหตุ แผ่นหลังทำวิธีเดียวกันกับแผ่นหน้า

ภาพ 11.9 วิธีสร้างแขนในตัวยาว

แขนในค้วยาว

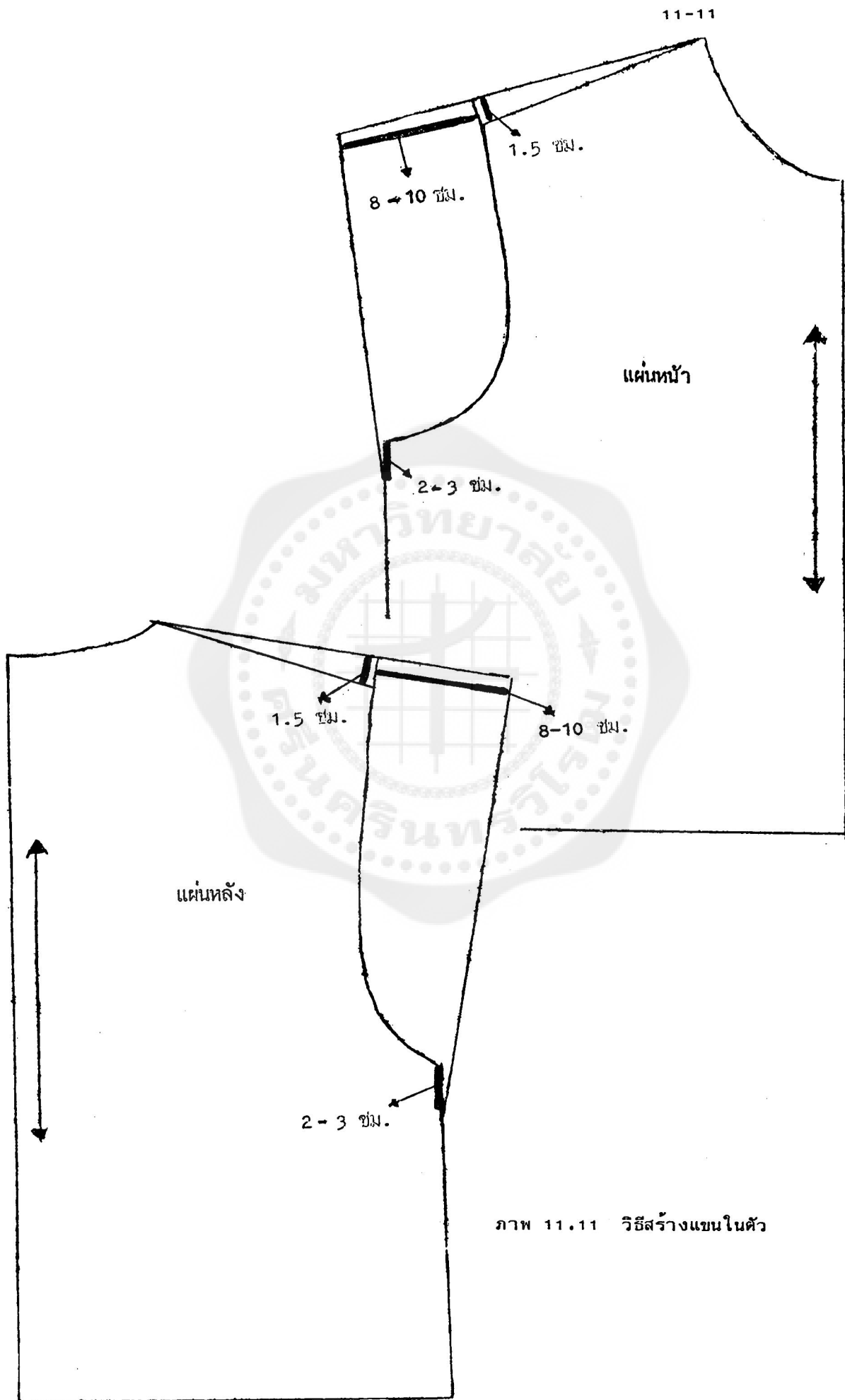
ภาพ 11.10 แขนในค้วยาว

วิธีสร้าง

1. นำแบบเสื้อ เบื้องต้นมาครอยทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหน้า และแผ่นหลังวัดไหล่ให้สูงขึ้น 1.5-2 ซม.
3. ชิดเส้นตรงจากคอถึงไหล่ และเลยออกไป 12-14 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
4. ใต้ท้องแขนวัดค่าลงมา 2-3 ซม. และออกไป 3-4 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
5. วัดตะเข็บข้างให้เท่ากัน ชิดเส้นปลายแขนลงมาถึงตะเข็บ
6. ตะเข็บข้างทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง ส่วนที่เหลือแบ่งออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน
7. โค้งปลายแขนมาถึงตะเข็บข้างส่วนที่ 1 ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
8. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทศผ้า จำนวนขึ้น

รูปภาพประกอบหน้า 11-11

หมายเหตุ แผ่นหลังทำวิธีเดียวกันกับแผ่นหน้า

ภาพ 11.11 วิธีสร้างแขนในตัว

สรุป

การสร้างแขนเสื้อด้วยการใช้แบบตัดเสื้อเบื้องต้นมาสร้าง เช่น แขนแรกแล้ว
 ตรงรอยคอแพทเทิร์นแขนแผ่นหน้าและแผ่นหลังจะไม่มีรอยเย็บตรงไหล่ แต่จะมีรอยเย็บ
 ข้างคอถึงใต้ท้องแขนแทน ส่วนเสื้อแขนบิกนก เสื้อแขนในตัว จะมีรอยต่อไหล่เหมือนแขนเสื้อ
 แบบอื่น ๆ ทั่วไป

กิจกรรมท้ายบท

1. จงสร้างแขนเสื้อด้วยการใช้แบบตัดเสื้อเบื้องต้น ให้เลือกสร้างมาเพียง
- 2 แบบ เลือกแบบที่ใส่แล้วเหมาะกับรูปร่างของนิสิต

บทที่ 12

คอเสื้อ

คอเสื้อมีหลายรูป หลายแบบ เช่น คอกลม คอสี่เหลี่ยม คอแหลม คอปาด ฯลฯ แต่ที่แสดงในแพทเทิร์นนี้ นิยมใช้เป็นแนวทางในการทำคอ แต่ส่วนความกว้าง ความลึก ความแคบ นี้อาจจะต้องตามแฟชั่นว่าขณะนี้คานิยมแบบไหน เป็นเสื้อผ้าผู้ใหญ่ วัยรุ่น หรือว่าเด็ก เพราะวัยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ความแคบ ความกว้าง ความลึกของคอด้วยว่า ให้เหมาะกับวัย ส่วนที่ว่าจะมีสাপ ไม่มีสাপ ผ่าหน้า ผ่าหลัง สวมหัว คิคกระดุม คิคซิป แล้วแต่ว่าแบบที่ทำเป็นอย่างใด เช่น ถ้ามีสাপ คิคกระดุม ก็ต้องเผื่อสাপ ทำแนวกระดุม เป็นต้น

คอเสื้อที่จะกล่าวถึงนี้ จะทำเฉพาะคอเสื้ออย่างเดียวนะ ไม่มีปก ส่วนปกเสื้อจะกล่าวถึงในบทที่ 13

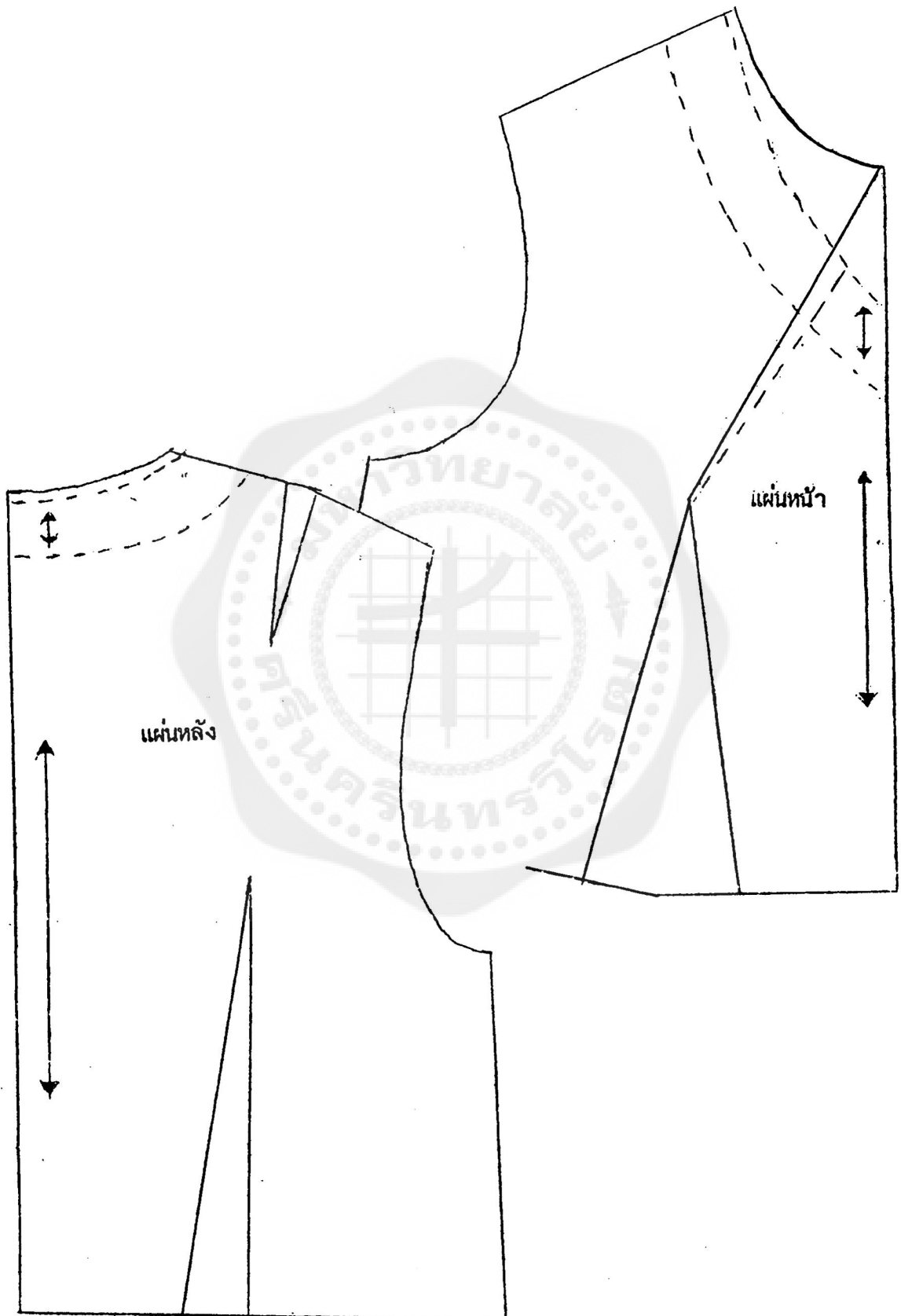
เสื้อคอแหลมหรือคอวี

ภาพ 12.1 เสื้อคอแหลมหรือคอวี

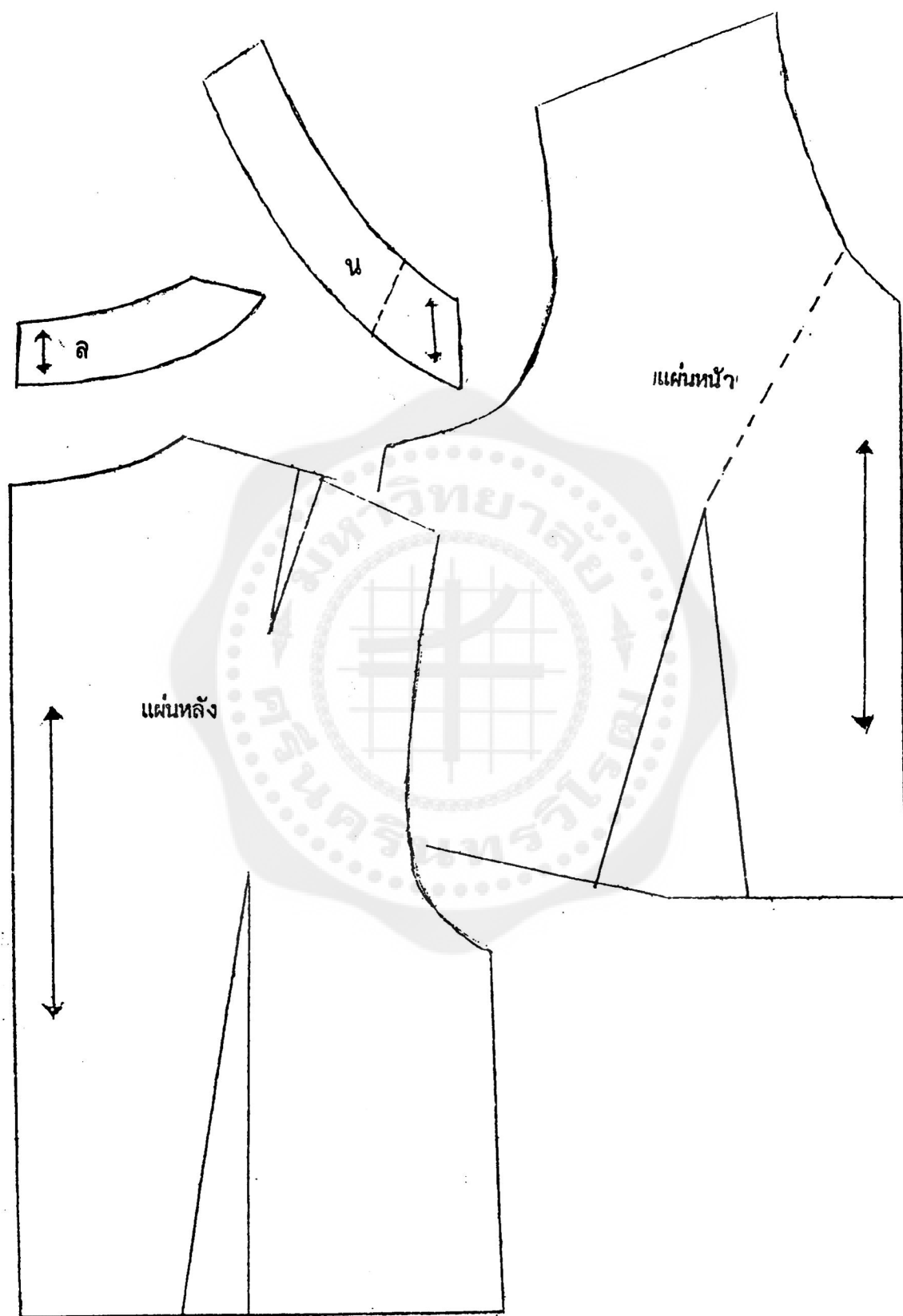
วิธีสร้าง

1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมากตรอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. วัดกลางคอหลังลง .25 ซม. สำหรับคนผอม แต่ถ้าเป็นคนอ้วนให้วัด .50 ซม.
3. วัดข้างคอแนวตรงแนวตะเข็บไหล่ ทั้งแผ่นหลังและแผ่นหน้า วัดข้างคอเข้ามา .50 ซม. สำหรับคนผอม แต่ถ้าเป็นคนอ้วน 1 ซม. เพื่อให้คอเสื้อกระชับคอ ไม่อ้าหรือเปิดออก
4. กลางคอหน้าวัดลงมา 8-10 ซม. สำหรับคนผอม 10-12 ซม. สำหรับคนอ้วน
5. ทำเกล็ดบริเวณคอแผ่นหน้า เพื่อกันคอเปิดหรืออ้า สำหรับคนอ้วน 1 ซม.
คนผอม 2 ซม.
6. ทำสวบ 2.5-4 ซม. ไม่ควรทำสวบเล็กหรือใหญ่กว่าที่กำหนดนี้ เพราะถ้าเล็กไปจะไม่สวย และถ้าใหญ่ไปจะเทอะทะ
7. ปิดเกล็ดเสื้อที่ทำบริเวณคอหมดแล้วครอยเอาสวบออกมาทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง หรือจะครอยเอาสวบออกมาก่อนแล้วปิดเกล็ดหมดก็ได้
8. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า ที่ตัวเสื้อ ที่สวบ สันทบผ้า จำนวนขึ้น
ดูภาพประกอบหน้า 12-3, และ 12-4

หมายเหตุ : เครื่องหมายจุดไขว้ปลา คือ รอยปิดเกล็ด (dart)

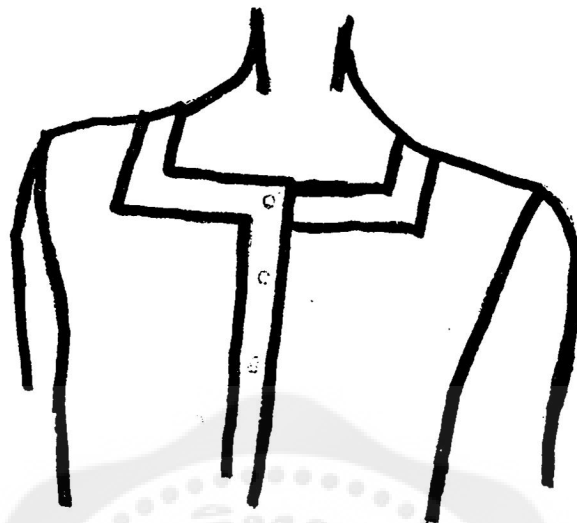

ภาพ 12.2 วิธีสร้างเสื้อคอแหลมหรือคอกวี

ภาพ 12.3 แพทเทิร์นเสื้อคอแหลมหรือคอจี

เสื้อคอสี่เหลี่ยม

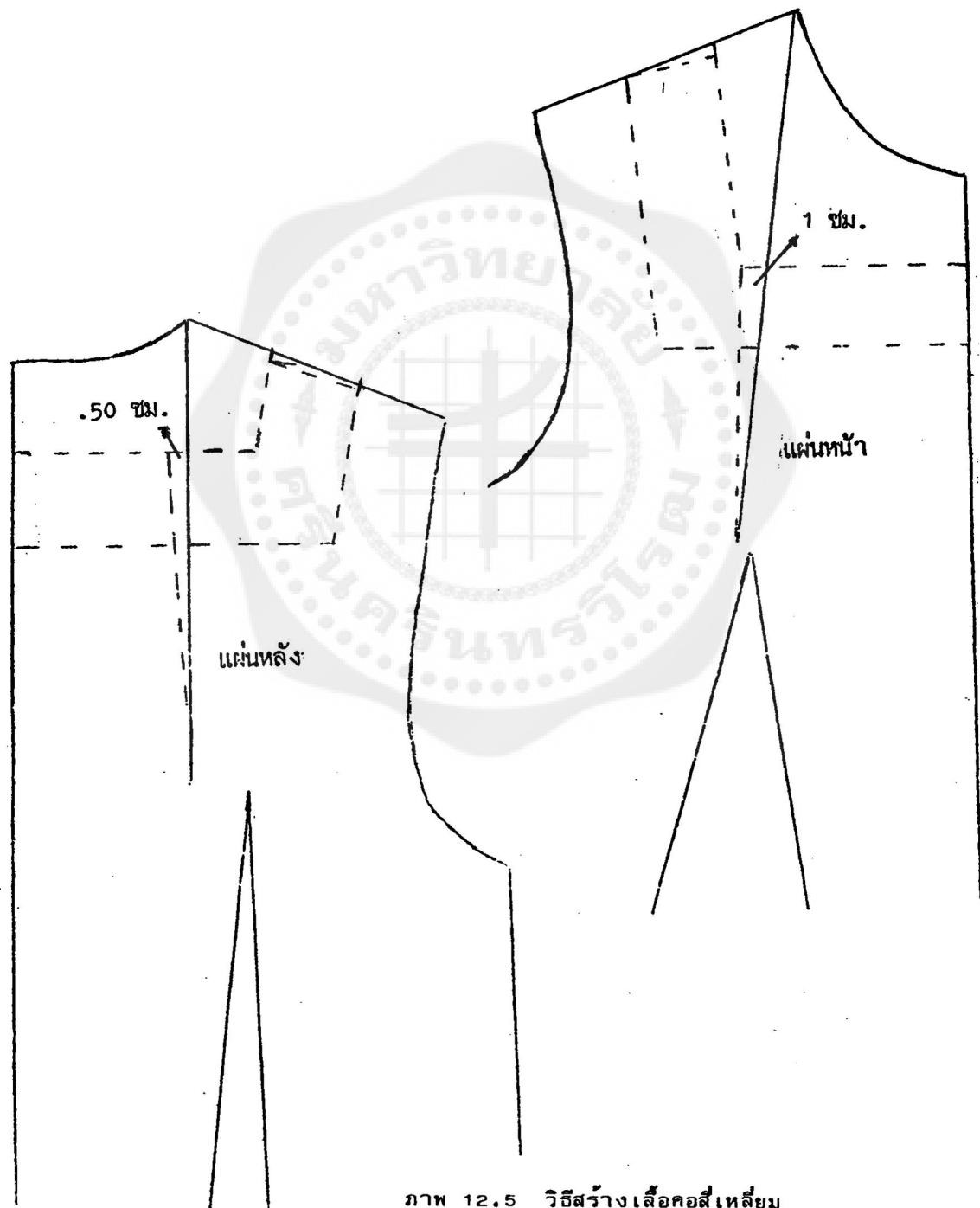
ภาพ 12.4 เสื้อคอสี่เหลี่ยม

วิธีสร้าง

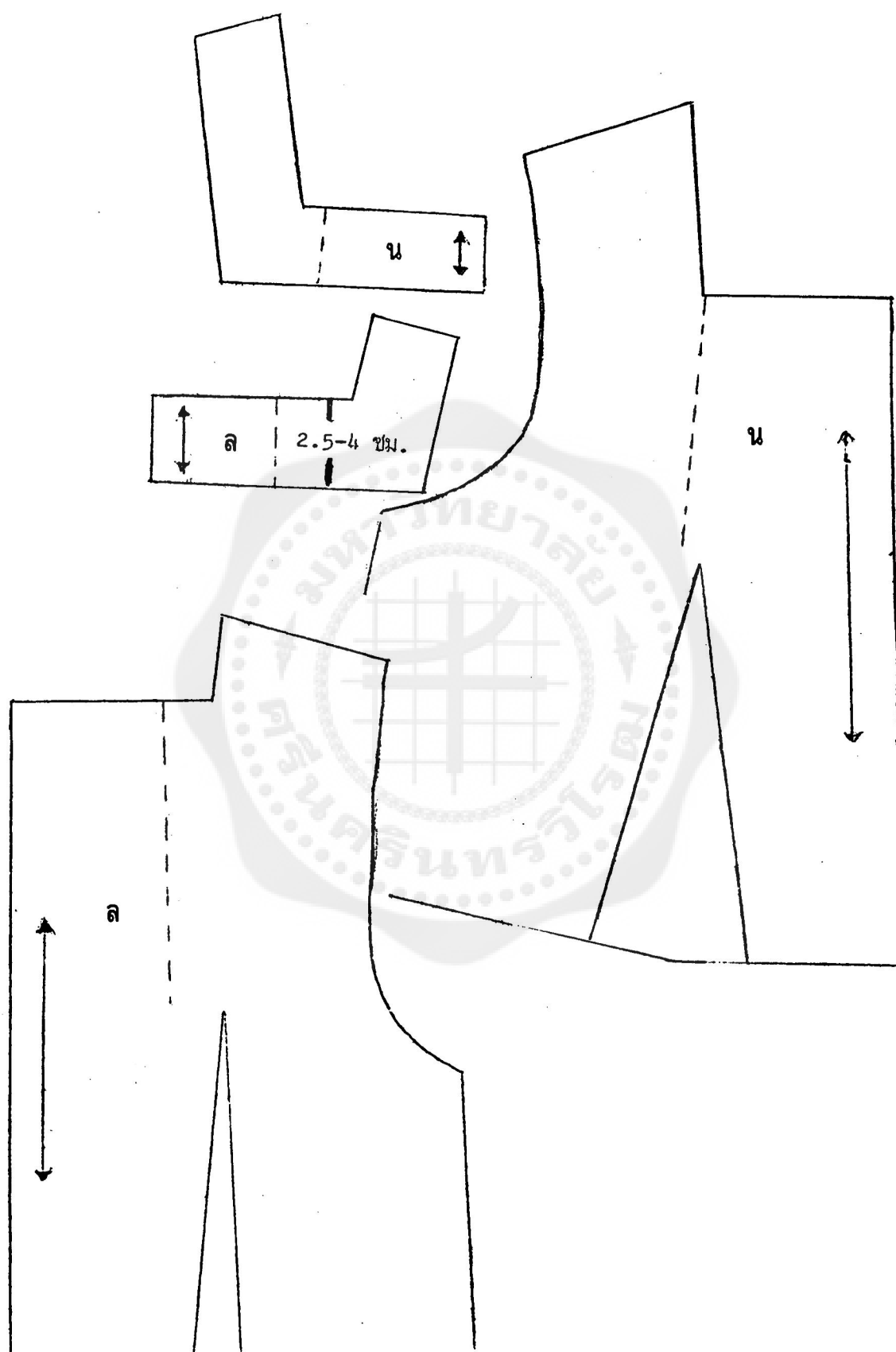
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมากรอทั้งแขนหน้าและแขนหลัง
2. แบ่งไหล่หน้าและไหล่หลังออกเป็น 3 ส่วนเท่า ๆ กัน ไหล่หลังมีเกล็ดควรเก็บหรือปิดเกล็ดเสียก่อน
3. จากเส้นกลางคอหน้าและกลางคอหลังวัดลงมา ความยาวเท่ากับ 1 ส่วนของไหล่ที่แบ่งแล้ว
4. ชีตเส้นจากจุดใหม่ของกลางคอหน้า กลางคอหลัง มาติดกันกับเส้นจากไหล่หน้าและไหล่หลัง ซึ่งวัดลงมาขนาดกึ่งวงแขน
5. ทำสาย 2.5-4 ซม. ไม่ควรทำสายนเล็กหรือใหญ่กว่าที่กำหนดนี้ เพราะถ้าเล็กกว่า 2.5 ซม.จะไม่สวย แต่ถ้าใหญ่กว่า 4 ซม.จะเทอะทะ แต่ถ้าอยู่ในระหว่างที่กำหนด เช่น 3 หรือ 3.5 ซม. ก็ได้แล้วแต่ชอบ
6. บริเวณสายเสื้อ ให้ลดไหล่จากแนวสายบริเวณคอลงมา .25-.50 ซม. เพื่อกันไหล่เปิดไม่แนบไหล่
7. ทำเกล็ดบริเวณคอ เพื่อกันคอเปิด แขนหน้า 1 ซม. สำหรับคนอ้วน คนผอม 1.5 ซม. แขนหลัง .50 ซม. สำหรับคนอ้วน 1 ซม. สำหรับคนผอม

8. ปิดเกล็ดเสื้อที่บริเวณคอแล้วครอย เอาสาบออกมาทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง หรือจะครอยเอาสาบออกมาก่อน แล้วปิดเกล็ดก็ได้
9. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า ที่ตัวเสื้อ ที่สาบ สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 12-6 และ 12-7

ภาพ 12.5 วิธีสร้างเลื้อยคอเสื้อ

ภาพ 12.6 แพทเทิร์นเสื้อคอสี่เหลี่ยม

เสื้อคอกว้าง

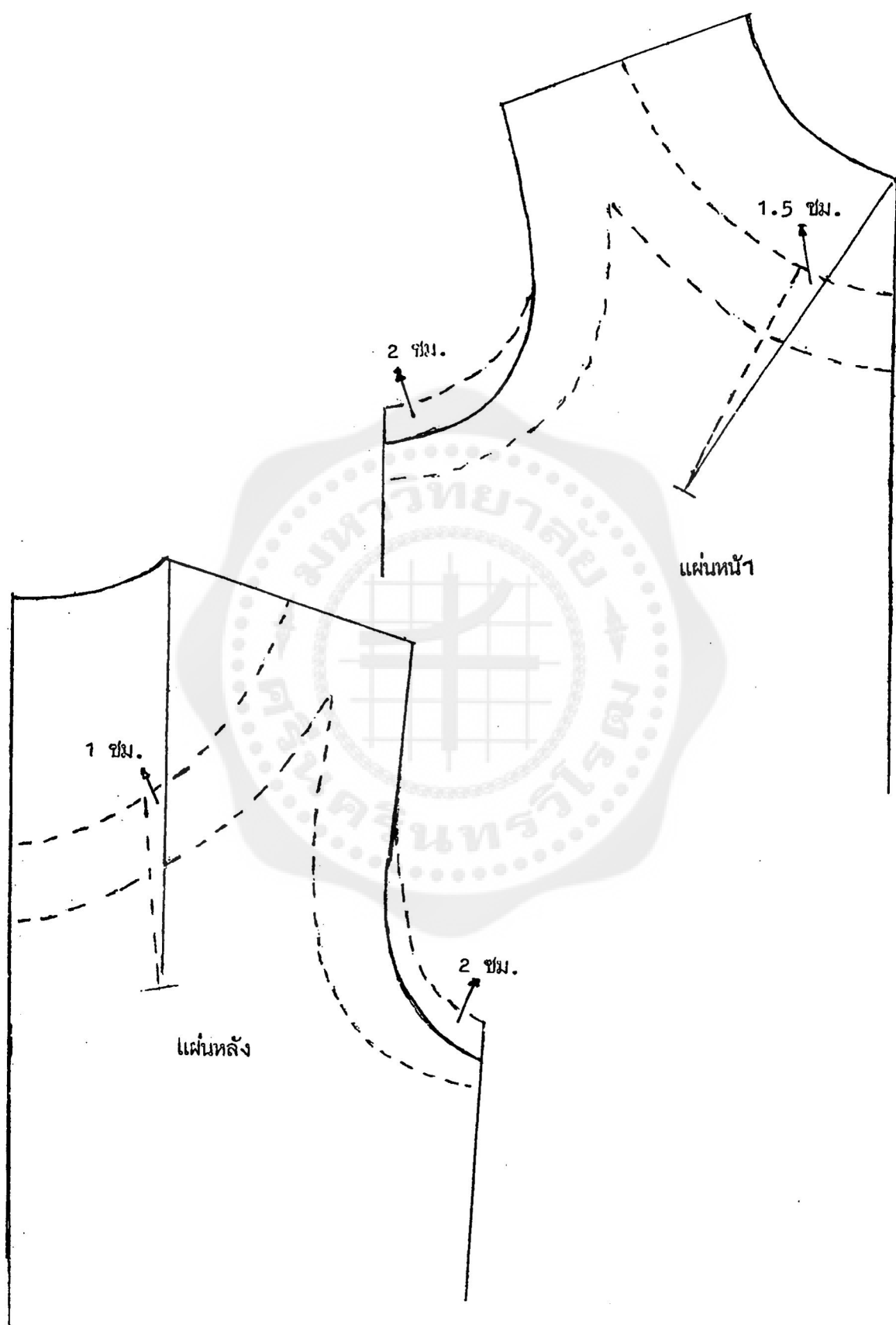
ภาพ 12.7 เสื้อคอกว้าง

วิธีสร้าง

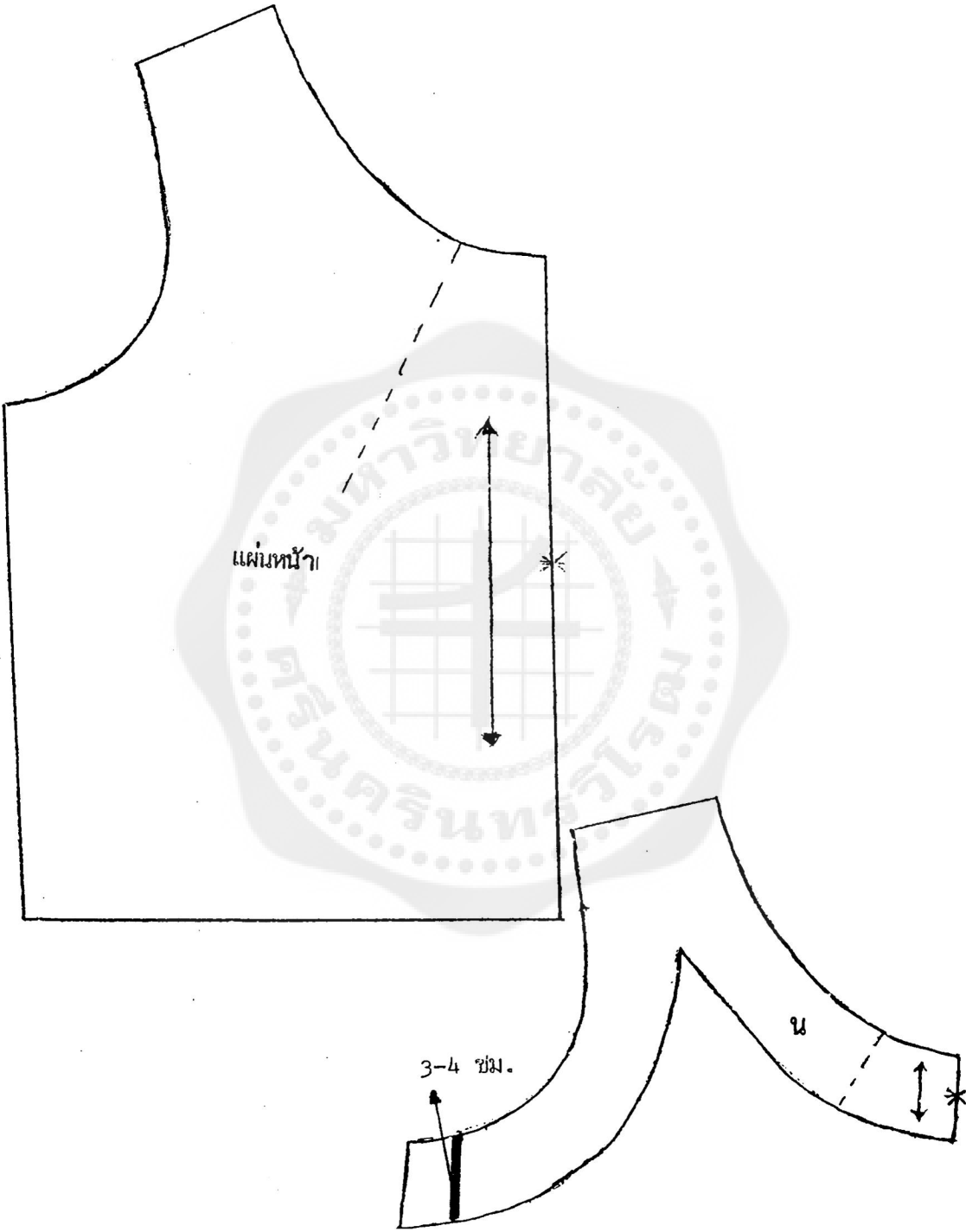
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมาครุย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แบ่งไหล่หน้าและไหล่หลังออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน ถ้าไหล่หลังมีเกล็ด ควรปิดเกล็ดเสียก่อน
3. เส้นกลางคอหน้าวัดลงมา 1 ส่วนของไหล่ที่แบ่งไว้
4. เส้นกลางคอหลังวัดลงมาเท่ากับความกว้างของไหล่
5. ไค้คอหน้า คอหลังไปยังไหล่หน้า ไหล่หลัง
6. วงแขนวัดขึ้นไป 2 ซม. แล้วไค้วงแขนจากกลางวงแขนมายังแขน
7. ลดคอตรงตะเข็บไหล่ .5 ซม. ถ้าคนอ้วนไม่ต้องลด
8. ทำสากกว้างประมาณ 3-4 ซม.
9. เก็บคอไม่ให้ย่นหรือเปิด โดยขีดเส้นจากกลางคอหน้า (เก่า) มายังจุดอก แล้ววัดความกว้างของเกล็ด 1.5 ซม. กลางคอหลังขีดเส้นจากคอตรง กว้างไหล่มายังเกล็ด วัดความกว้างของเกล็ด 1 ซม.
10. ปิดเกล็ดคอทั้งแผ่นหน้า แผ่นหลัง แล้วไค้คอใหม่
11. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 12-9, 12-10 และ 12-11

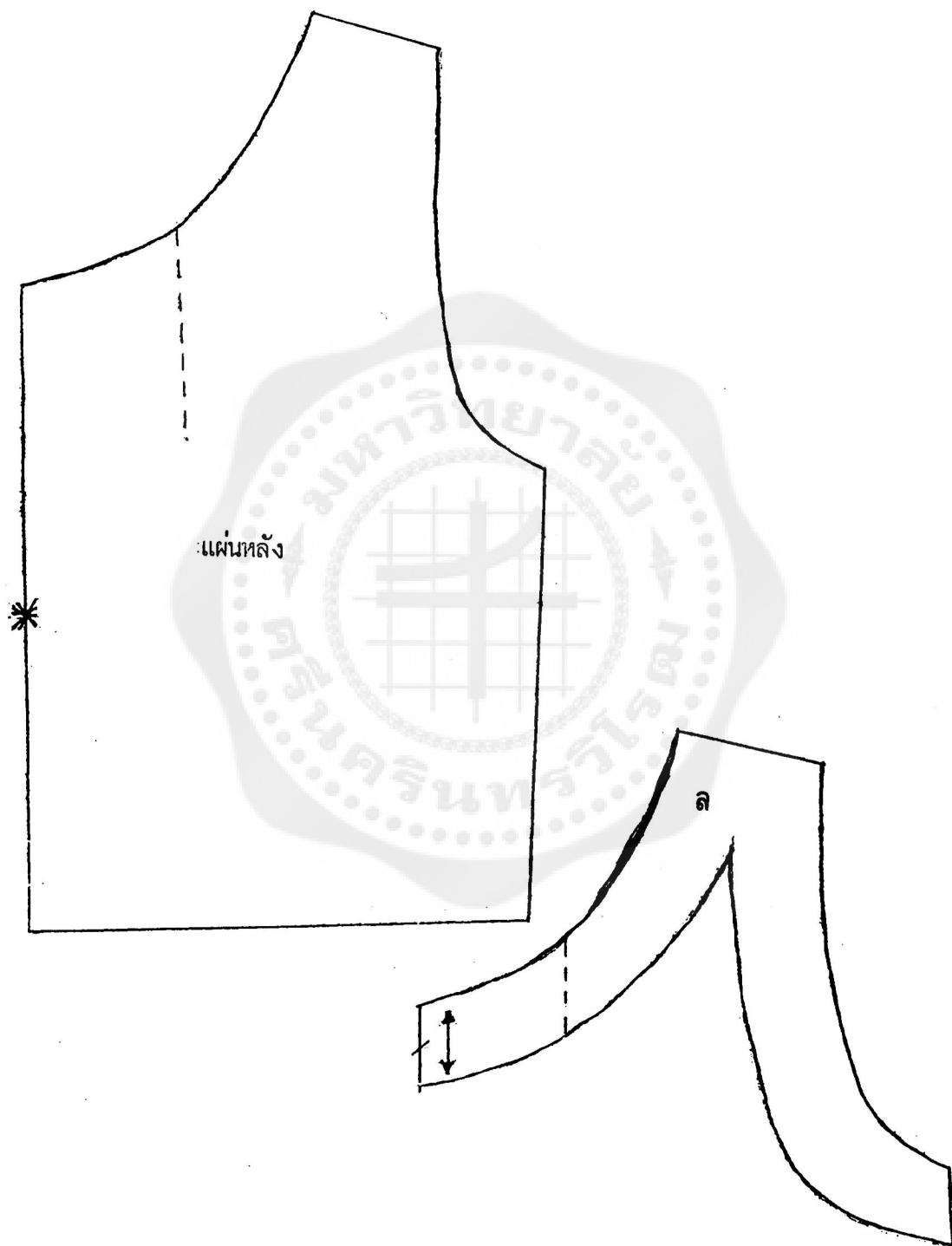
หมายเหตุ จุดไข่ปลา คือ รอบปิดเกล็ด (dart)

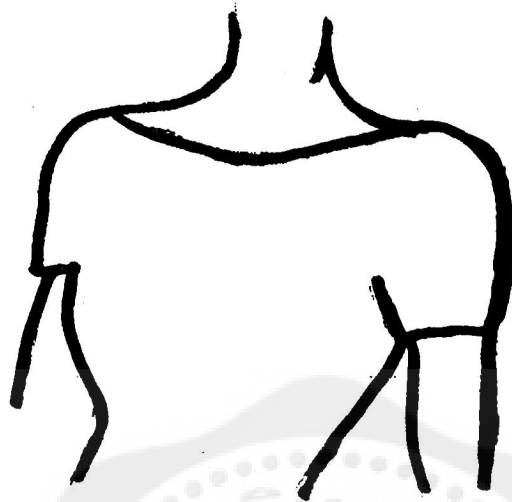
ภาพ 12.8 วิธีสร้างเสื้อคอกว้าง

ภาพ 12.9 แพทเทิร์นเสื้อคอกว้างแผ่นหน้า

ภาพ 12.10 แพทเทิร์นเสื้อคอกว้างแผ่นหลัง

เสื้อคอपाด

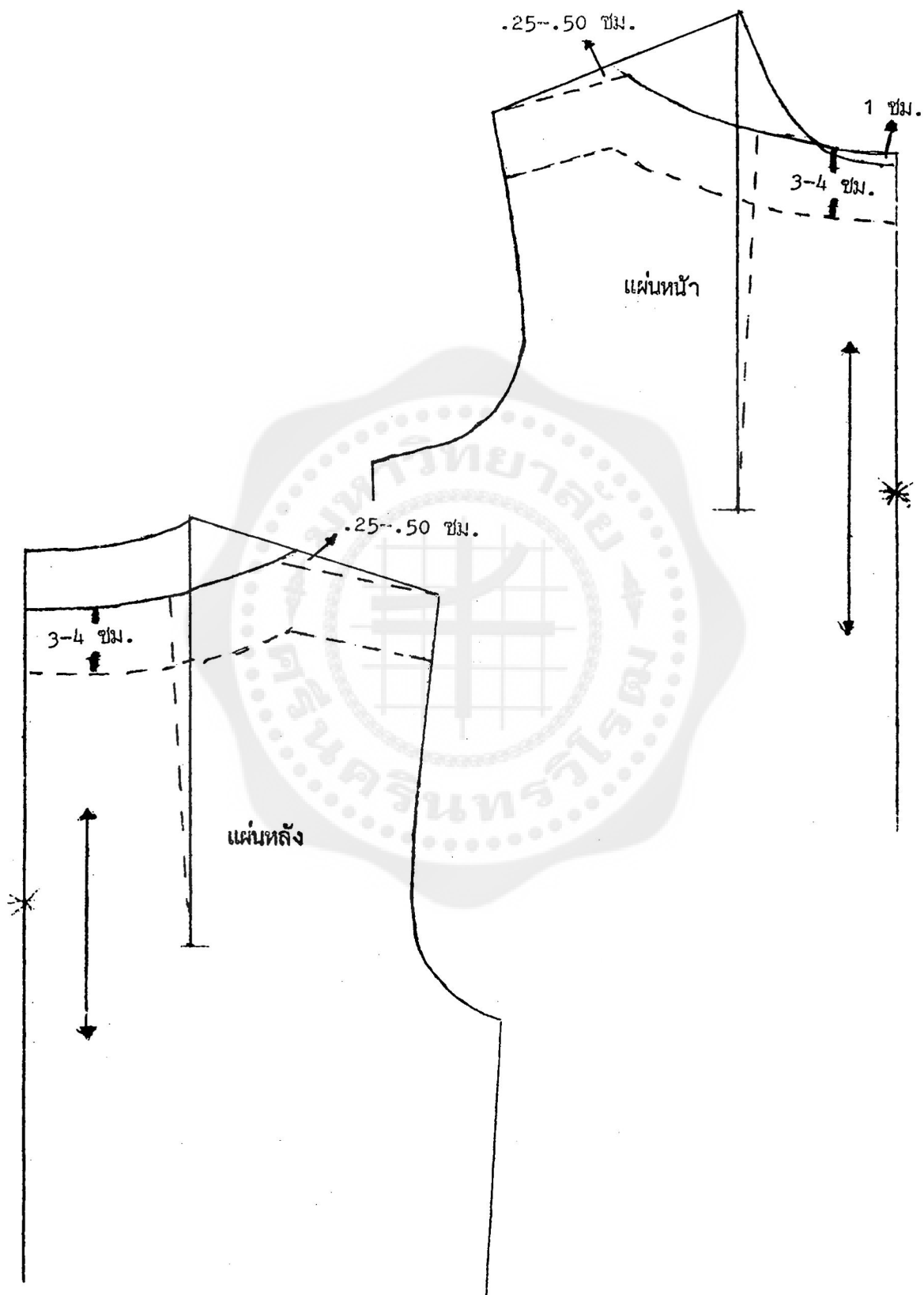
ภาพ 12.11 เสื้อคอपाด

วิธีสร้าง

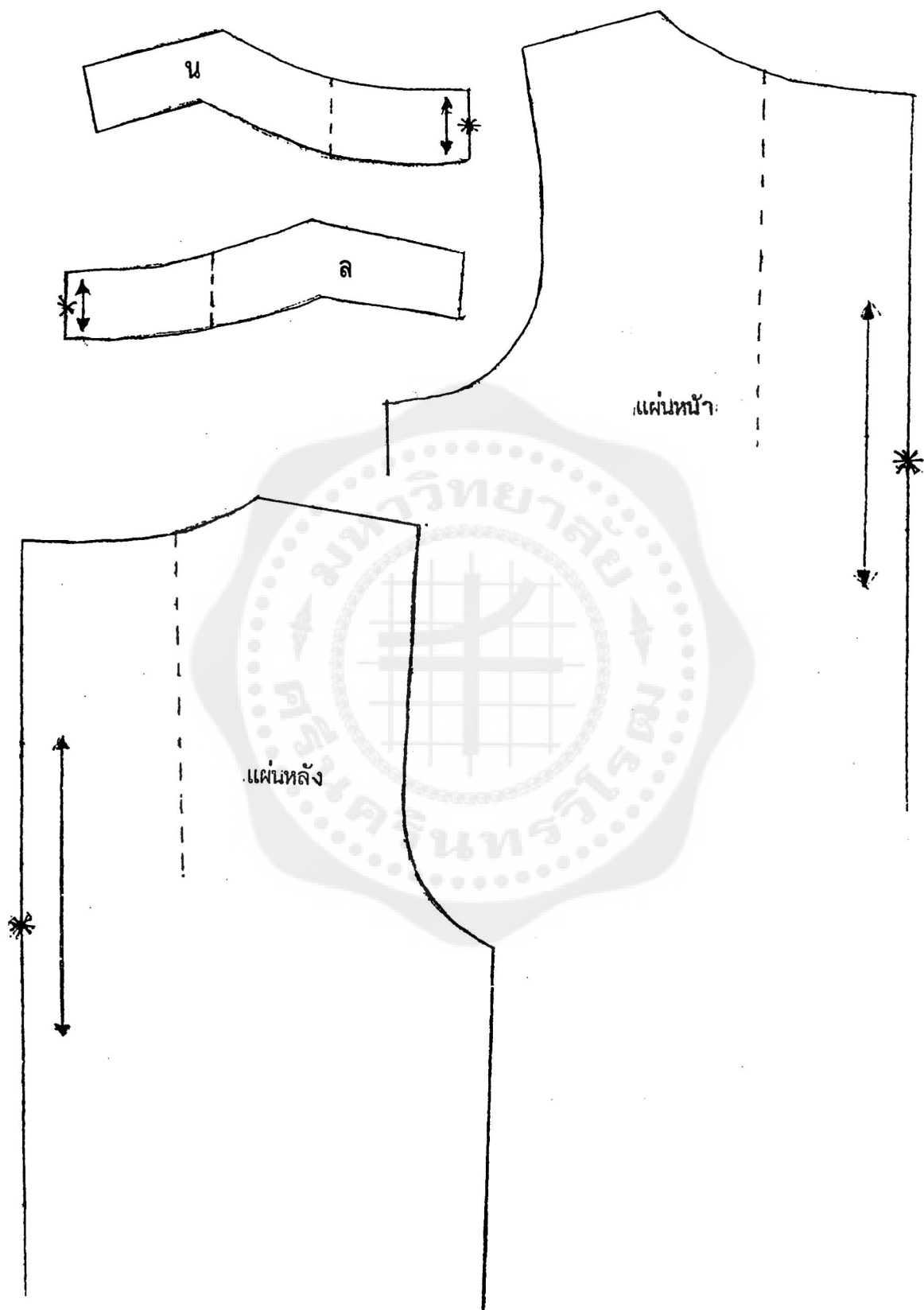
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมากดรอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. ถ้าไหล่หลังมีเกล็ดควรปิดเกล็ดเสียก่อน แบ่งไหล่หน้าและไหล่หลังออกเป็น 2 ส่วนเท่า ๆ กัน
3. กลางคอหน้าวัดขึ้นไป 1 ซม. จากจุดที่วัดขึ้นไปนี้วัดลงมาเท่า $\frac{1}{4}$ ของไหล่หน้า โค้งคอใหม่
4. กลางคอหลังวัดลงมา $\frac{1}{4}$ ของไหล่หลัง โค้งคอใหม่
5. ลดไหล่ลง .25-.50 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
6. ทำสากกว้าง 3-4 ซม.
7. เก็บเกล็ดเพื่อให้คอแบบสวย ชิดเส้นจากคอตรงจุดไหล่ลงมาถึงจุดอก เกล็ดกว้าง 1 ซม. สำหรับคนผอม คนอ้วน .50 ซม. ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
8. ปิดเกล็ดคอทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง โค้งคอใหม่
9. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้นที่ต้องตัด

ดูภาพประกอบหน้า 12-13 และ 12-14

หมายเหตุ จุดไข้วปลา คือ รอยปิดเกล็ด

ภาพ 12.12 วิธีสร้างเรือคอปาด

ภาพ 12.13 แพทเทิร์นเสื้อคอปก

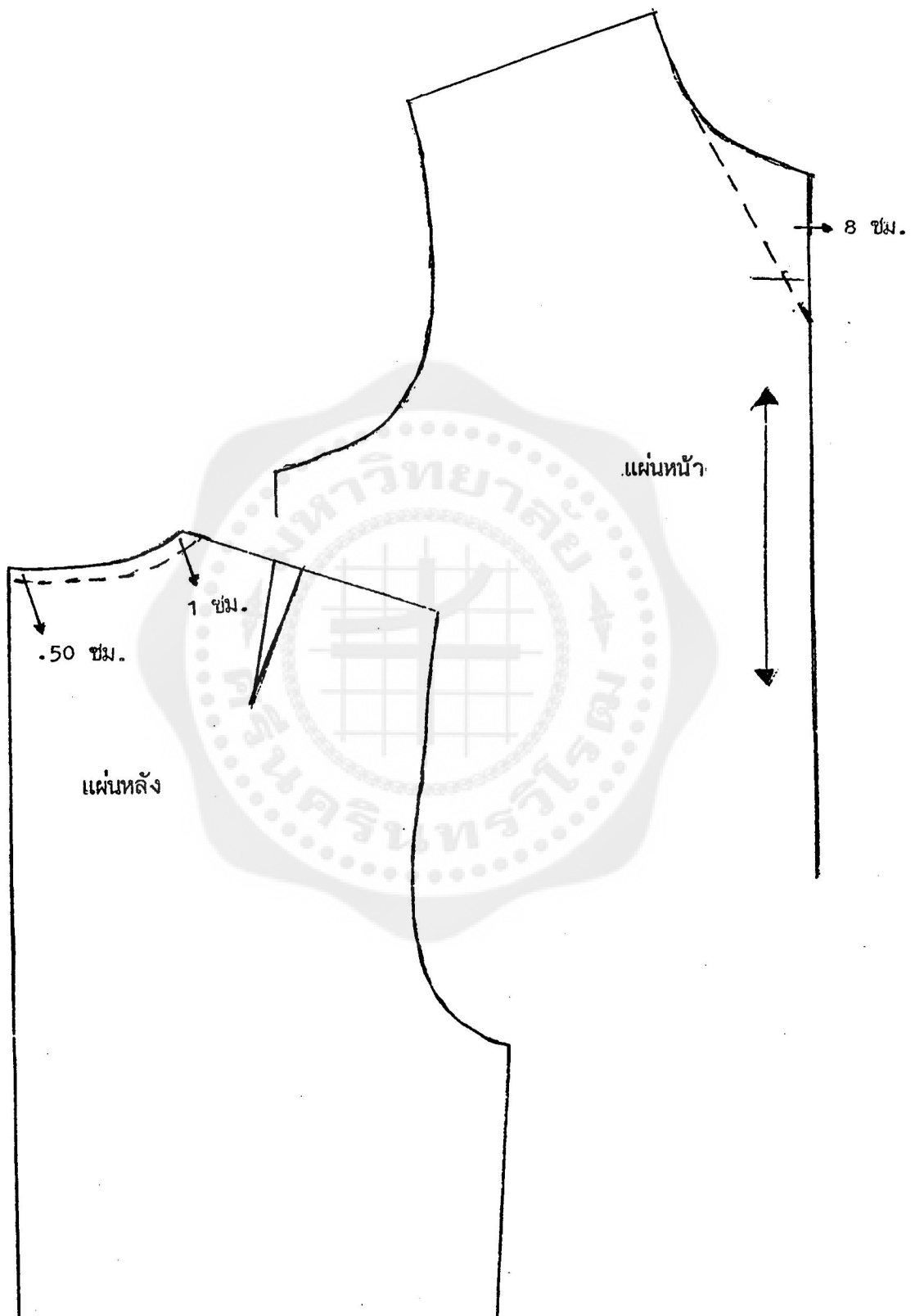
เสื้อคอผูก

ภาพ 12.14 เสื้อคอผูก

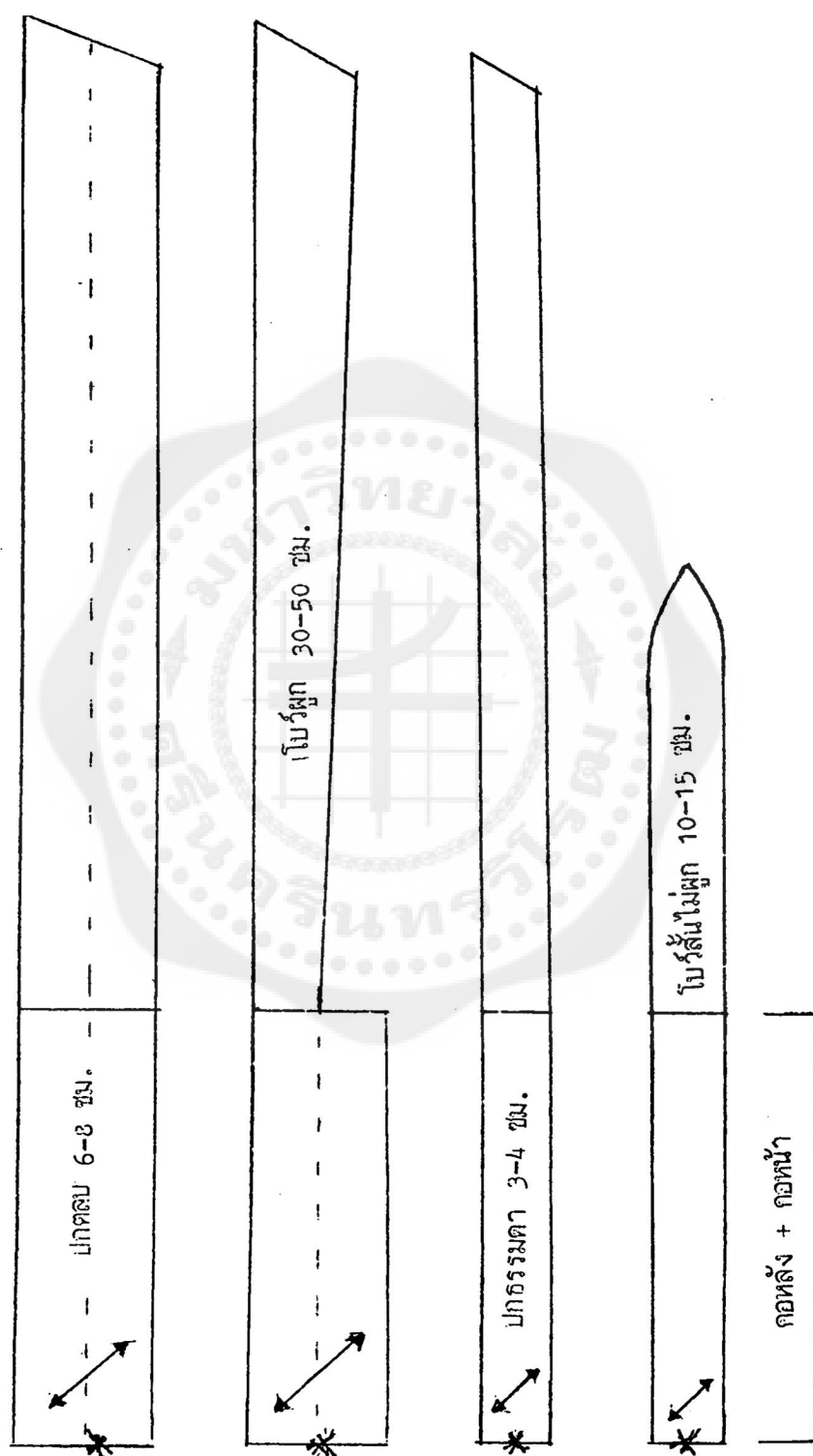
วิธีสร้าง

1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมากครอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. กลางคอหน้าวัดลงมา 8 ซม. ลากเส้นคอตรงไหล่น้าลงมาที่จุดจากจุดวัดขึ้นไป 3 ซม. เพื่อเป็นไว้พันหรือผูก
3. กลางคอหลังวัดค่าลงมา .50 ซม. คอตรงไหล่วัดเข้ามา 1 ซม. ถ้าเป็นคนอ้วน แต่ถ้าเป็นคนผอม ไม่ต้องทำ
4. ปกธรรมดา ปกกว้าง 3-4 ซม. แต่ถ้าต้องการให้ปกคลุมก็เพิ่มเป็น 6-8 ซม.
5. ความยาวของโบว์ความใจชอบ อยู่ในระหว่าง 30-50 ซม. ถ้าเป็นโบว์ผูก ถ้าเป็นโบว์สั้นไม่ผูก 10-15 ซม.
6. ใส่เครื่องหมาย เกรนผ้า สันทศผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 12-16 และ 12-17

ภาพ 12.15 วิธีสร้างเสื้อคอผูก

ภาพ 12.16 แพทเทิร์นขนาดของไผ่แบบต่างๆ

สรุป

คอเสื้อมีหลายรูปหลายแบบ คอเสื้อต่าง ๆ ในบทที่ 12 นี้ ขอให้นิสิตใช้เป็นแนวทางในการศึกษาทำคอเสื้อ คอเสื้อที่สวมเวลาใส่แล้วต้องแนบกับคอ ไม่เปิดหรือแอ่ออก โดยเฉพาะเสื้อคอแหลม เสื้อคอสีเหลี่ยม เสื้อคอปก เสื้อคอกลม นอกจากเทคนิคการเย็บเป็นส่วนหนึ่งที่จะทำให้คอเสื้อสวย การสร้างแบบมีส่วนสำคัญอย่างมากที่จะทำให้คอเสื้อออกมาดูสวยหรือไม่สวย

กิจกรรมท้ายบท

1. จงสร้างคอเสื้อที่เหมาะสมกับรูปร่างของนิสิต อย่างน้อย 2 แบบ

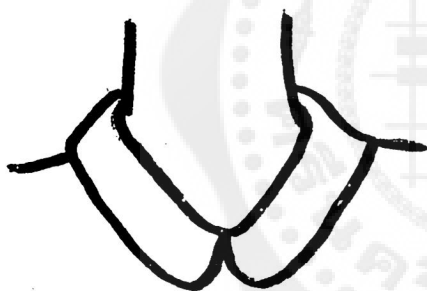

บทที่ 13

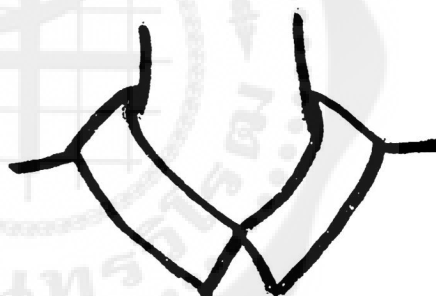
ปกเสื้อ

การสร้างปกเสื้อ จะต้องรู้รอบคอเป็นหลักในการที่จะนำมาสร้างปก การสร้างปกเสื้อจะสร้างโดยนำแบบเสื้อเบื้องต้นทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังมาสร้าง หรือจะสร้างโดยไม่ต้องใช้แบบเสื้อเบื้องต้น เช่น ปกเชิด

ในบทที่ 12 เรื่องคอเสื้อมีความสำคัญต่อการสร้างปกเสื้อมาก โดยเฉพาะปกที่ใช้สร้างบนคอเสื้อของแบบตัดเบื้องต้น

ปกบัวมน, ปกบัวแหลม

ภาพ 13.1 เสื้อปกบัวมน

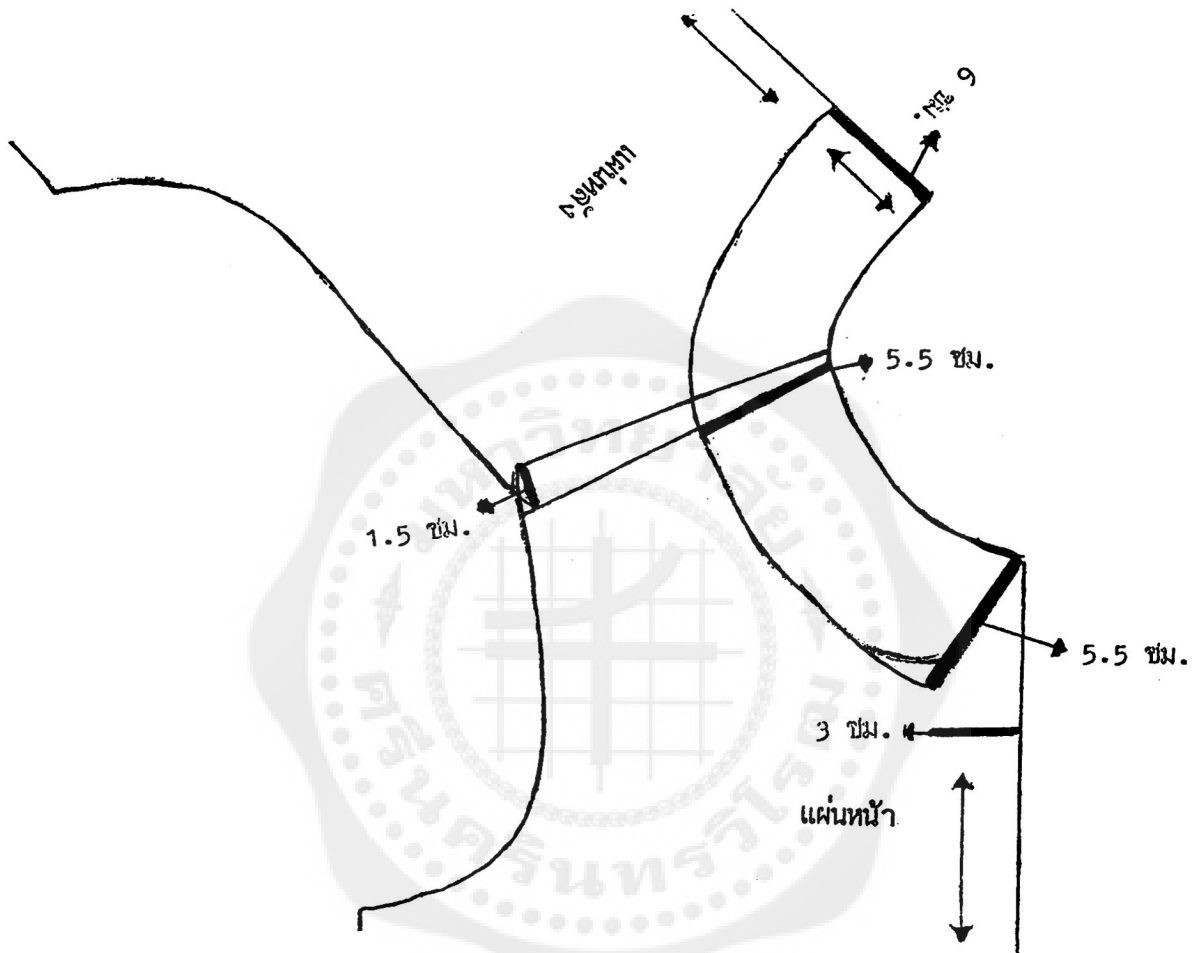
ภาพ 13.2 เสื้อปกบัวแหลม

วิธีสร้าง

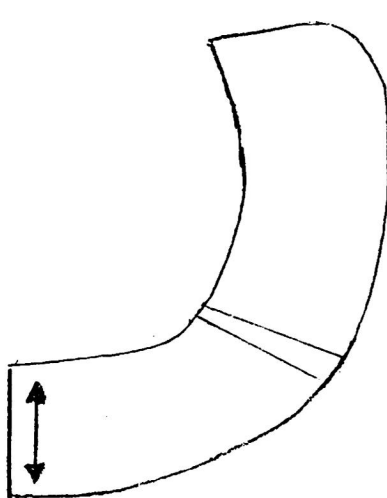
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมาครอ่ย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง โดยให้แผ่นหลังเกยแผ่นหน้า 1.5 ซม.
2. กลางตัวแผ่นหน้าวัดต่ำลงมา 5.5 ซม.
3. ปลายปกแผ่นหน้าห่างจาก เส้นกลางตัว 3 ซม.
4. กลางไหล่วัดจากคอออกไป 5.5 ซม.
5. กลางตัวแผ่นหลังวัดต่ำลงมา 6 ซม.
6. โค้งปกให้สวยงาม จะต้องการปกบัวมนหรือปกบัวแหลม

7. นำปกที่ได้มาครอย

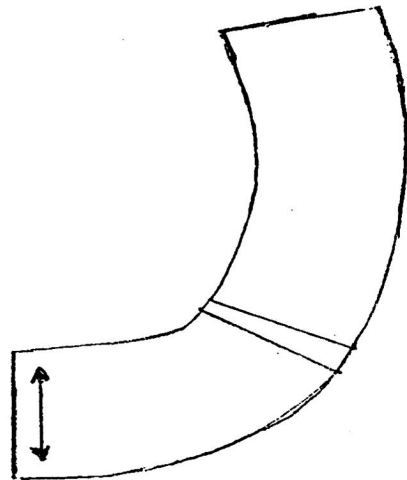
8. ทำเครื่องหมายเกรนผ้า เส้นทแยง จำนวนขึ้น

ภาพ 13.3 วิธีสร้างปกบัวมนและปกบัวแหลม

ภาพ 13.4 แพทเทิร์นปกหัวมน

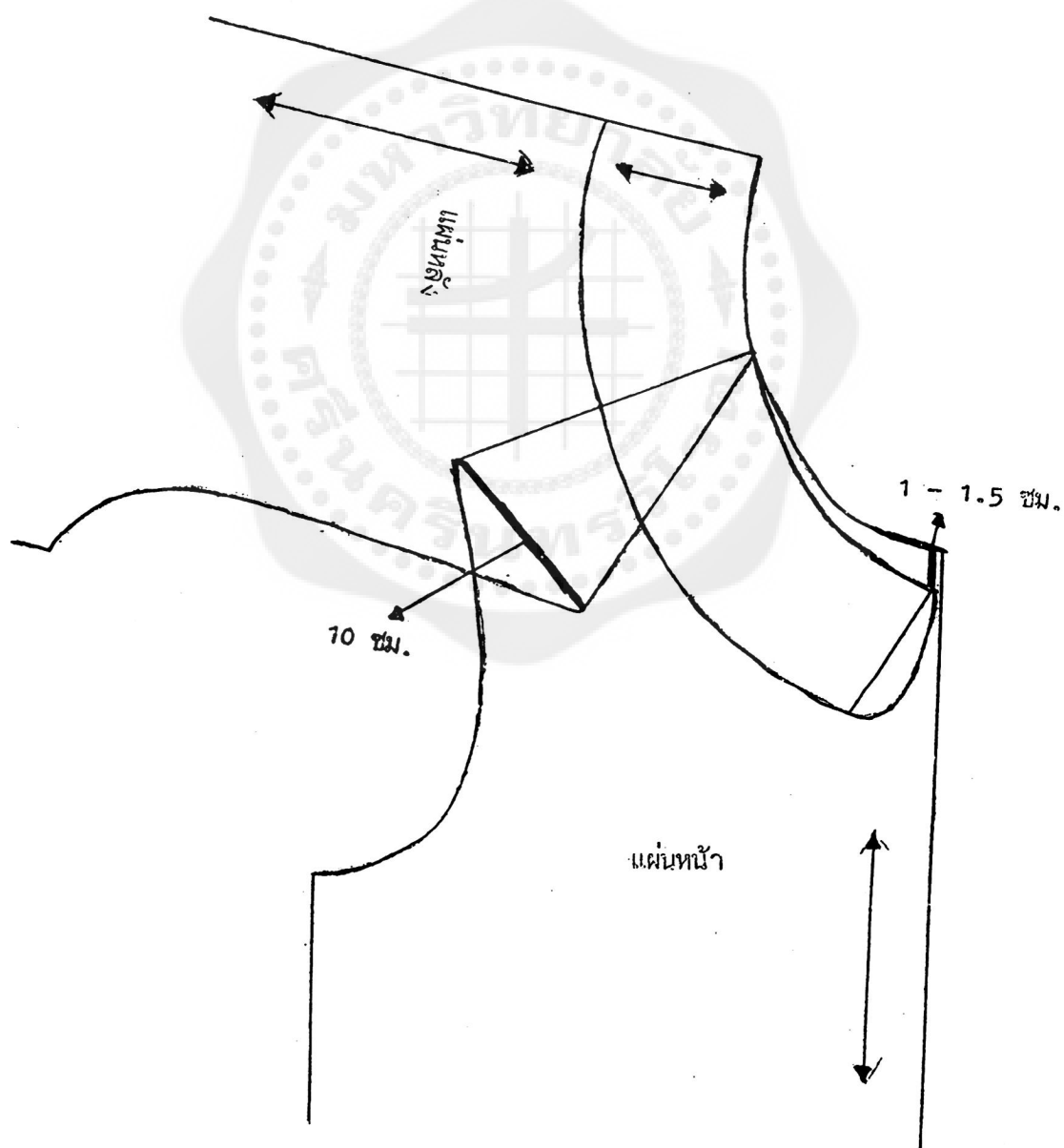
ภาพ 13.5 แพทเทิร์นปกหัวแหลม

ปักบัวมนโค้ง และปักบัวแหลมโค้ง

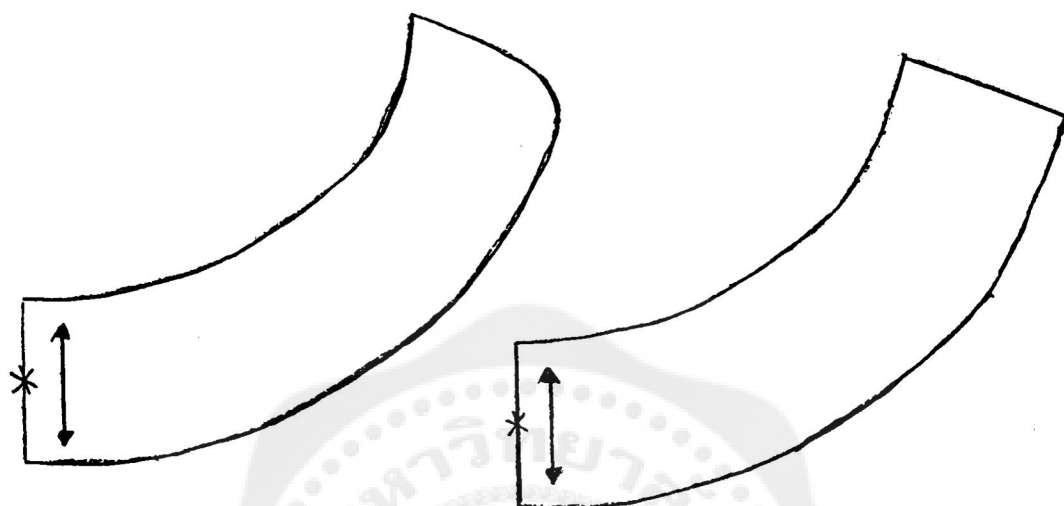
วิธีสร้าง

1. นำแบบหล่อเบ้องตันมาครอย ให้แผ่นหลัง เกยแผ่นหน้า 10 ซม.
2. กลางคอกหน้าวัดต่ำลงมา 1-1.5 ซม. โค้งคอกจากบ่ามาที่กลางคอกหน้า
3. วาดรูปปักบัวตามขนาดที่ต้องการ ประมาณ 7-10 ซม.
4. ทำเครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-3 และ 13-4

ภาพ 13.6 วิธีสร้างปักบัวมนโค้งและปักบัวแหลมโค้ง

ภาพ 13.8 แพทเทิร์นปักบัวแหลมตั้ง

ภาพ 13.7 แพทเทิร์นปักบัวมนตั้ง

ปกเกล้าสีเรือ หรือปกทหารเรือ

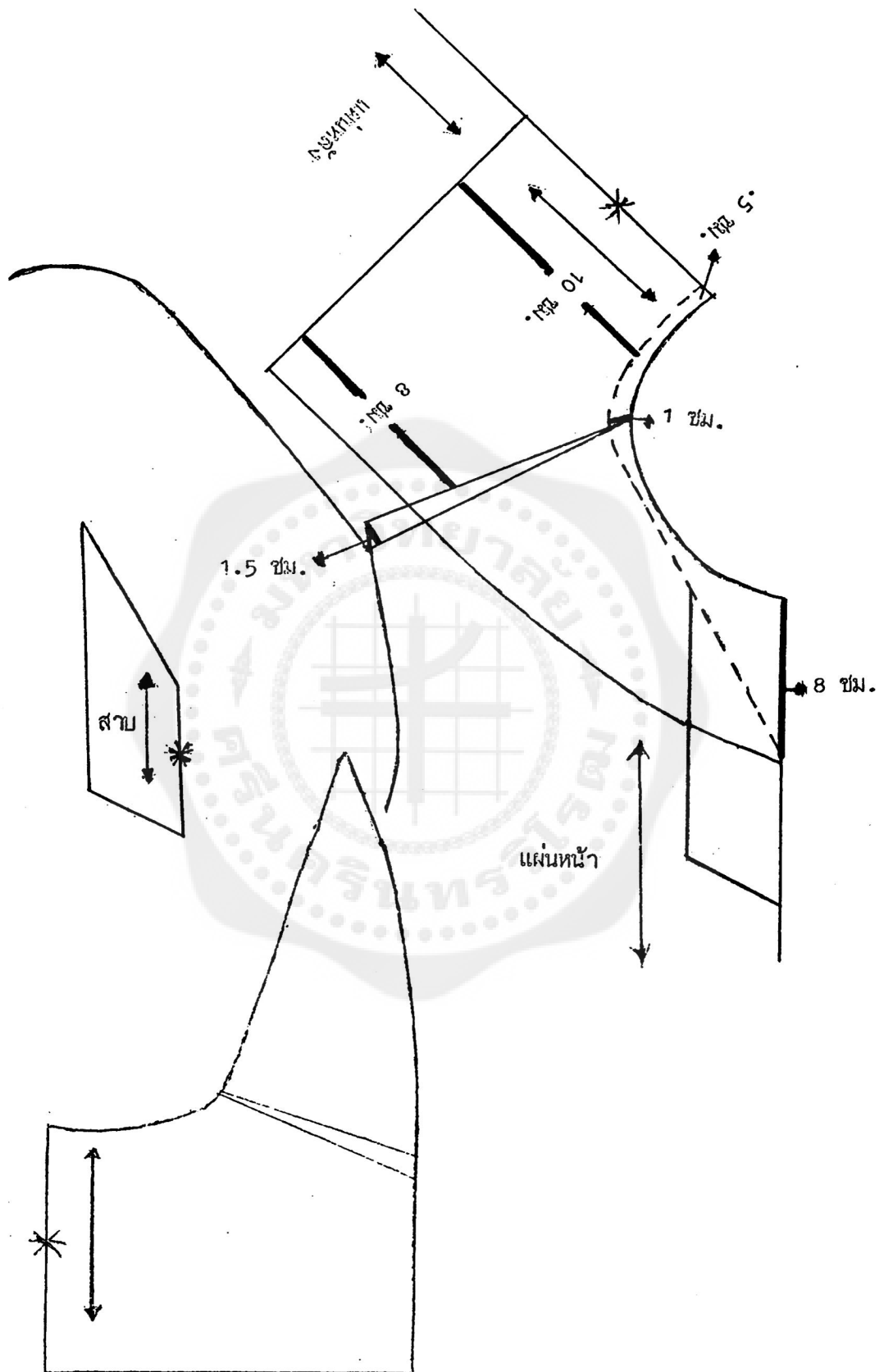

ภาพ 13.9 เสื้อปกเกล้าสีเรือหรือปกทหารเรือ

วิธีสร้าง

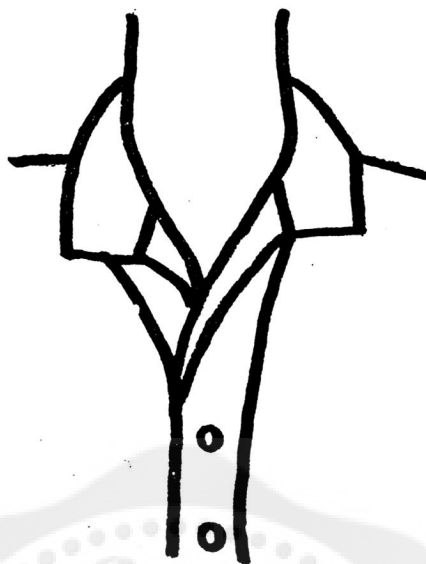
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมาครอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลังให้แผ่นหลัง เกยแผ่นหน้า 1.5 ซม.
2. ขยายคอหลังโดยวัดจากเส้นกลางตัวลงมา .5 ซม. และข้างคอ 1 ซม. โค้งคอใหม่
3. ขยายคอหน้าลง ข้างคอวัดเข้าไป 1 ซม. และกลางคอหน้าวัดลงมา 8 ซม. ชิดเส้นคอใหม่
4. เส้นกลางหลังจากกลางคอใหม่วัดต่ำลงมา 10 ซม. ที่ไหล่ 8 ซม. ชิดเส้นให้ตั้งฉากกับ เส้นกลางหลัง
5. จากจุดที่ไหล่ โค้งปกลงมาที่กลางคอหน้าใหม่
6. กดรอยเอาปกออกมา โค้งแต่งปกให้สวย
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทิมผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-6

ภาพ 13.10 วิธีสร้างปกกกลาสีเรือ

ปกขาวายไม่มีหยัก คอโปโล

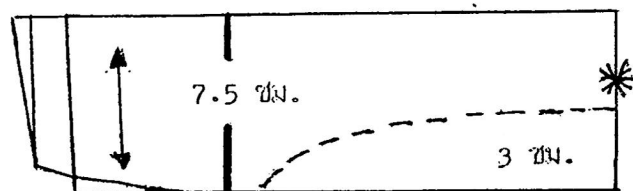
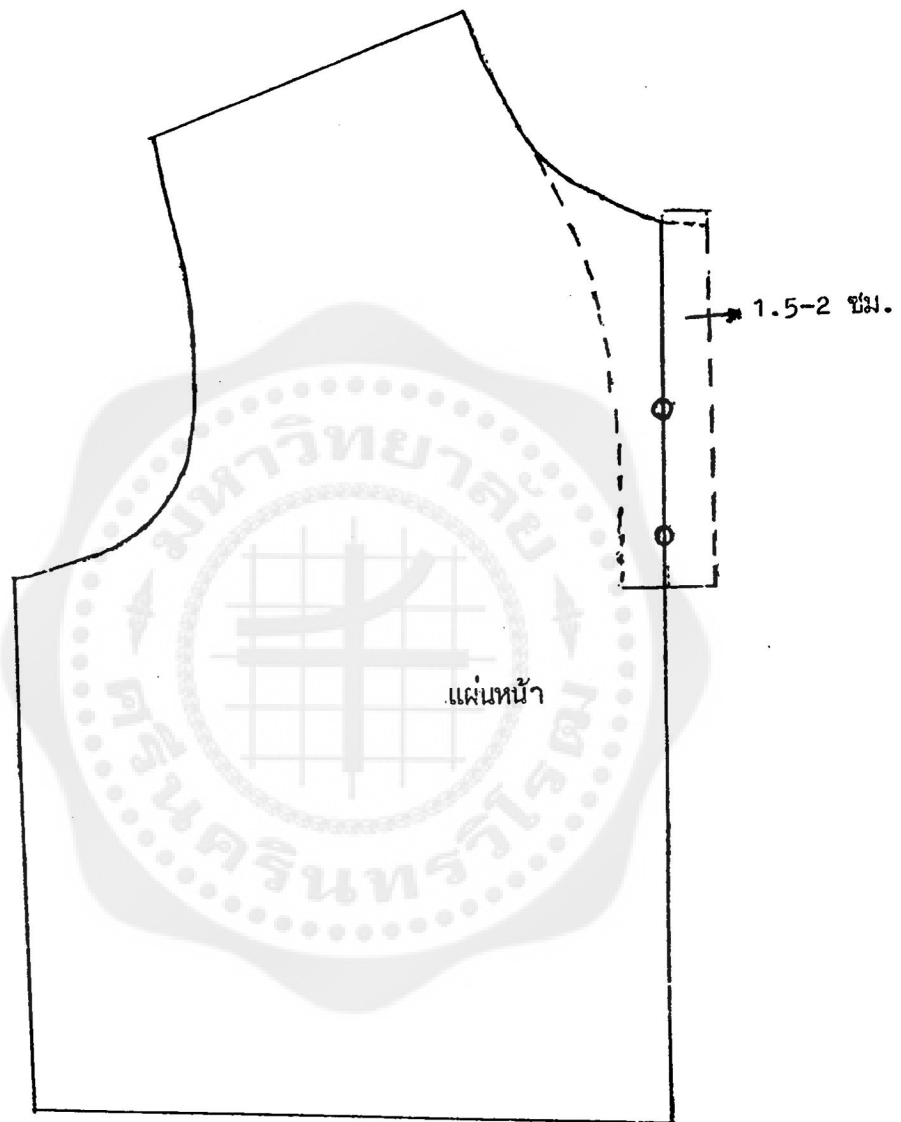

ภาพ 13.11 เสื้อปกขาวายไม่มีหยัก คอโปโล

วิธีสร้าง

1. นำแบบ เสื้อ เบื้องต้นมาครอยทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. ที่เส้นกลางตัวแผ่นหน้าวัดออกไป 1.5-2 ซม. สำหรับสายยืนยาวตามใจชอบ
3. โค้งสามที่กลางคอหน้าต่ำลงมา 0.5 ซม. จากคอที่ไหล่ห่างออกมา 6 ซม.
เพื่อโค้งสาม (ดังรูป)
4. ลากเส้นตรงเพื่อทำปก ความยาวเท่ากับ คอหน้า + คอหลัง
5. ความกว้างของปก 7.5 ซม. หรือตามใจชอบ
6. แนวพับปกหลังที่สันปกกว้าง 3 ซม.
7. ใส่เครื่องหมาย เกรนผ้า สันทิมผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-9

ภาพ 13.12 วิธีสร้างปกสาวายไม่มีหัยคอกโปโล

ปกขาวาย มีรอยหยัก สามโปไล

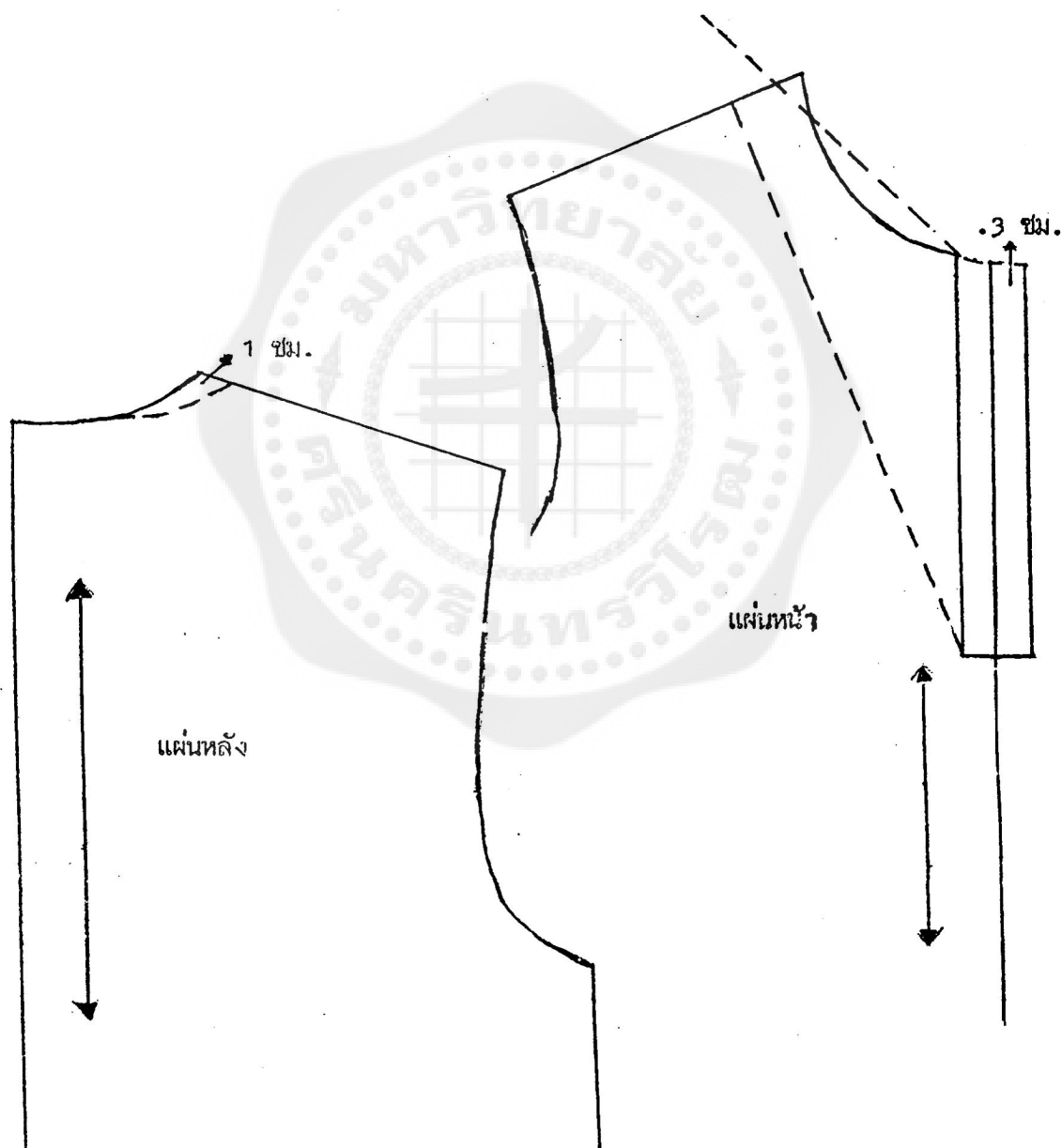
ภาพ 13.13 เสื้อปกขาวาย มีรอยหยัก สามโปไล

วิธีสร้าง

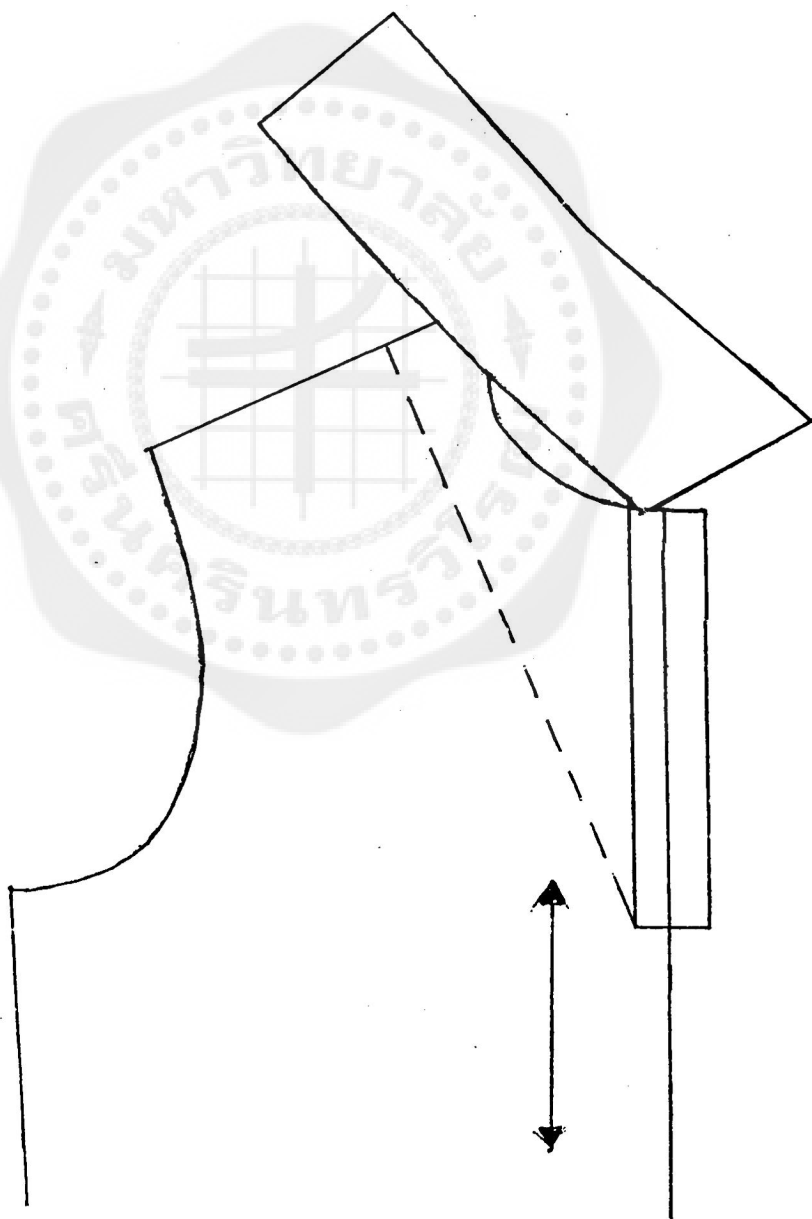
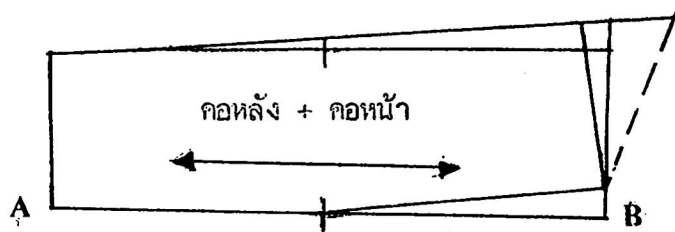
1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมากดรอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหลังวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. โค้งคอใหม่มาที่เส้นกลางคอหลัง
3. แผ่นหน้าวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. ที่เส้นกลางคอหน้าวัดเข้าไป .3 ซม.
ลากเส้นจากข้างคอ (ใหม่) มาที่เส้นกลางคอ (ใหม่) เป็นแนวคอหน้า
4. สามโปไล ความยาวและความกว้างของสาบตามต้องการ ความกว้างของสาบ
ให้วัดเข้าไปจากเส้นกลางตัว และวัดออกมาจากเส้นกลางตัวอย่างละ $\frac{1}{2}$
ของสาบ
5. การสร้างปกขาวาย ให้วัดคอหน้าและคอหลังรวมกัน เท่ากับความยาวของปก
แย่งครึ่งความยาวของคอหน้า + คอหลัง ปกกว้าง 6-7 ซม. ชิดเส้นคั้งฉาก
เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า
6. จากจุด B วัดขึ้นไป 1-1.5 ซม. ชิดเส้นโค้งมาที่จุดแบ่งครึ่ง ความยาว
คอหน้า + คอหลัง ถ้าที่จุด B วัดขึ้นไป 1.5 ซม. ข้างบนที่โค้งขึ้นก็ต้อง
1.5 ซม. เหมือนกัน ชิดเส้นโค้งมากที่จุดแบ่งครึ่งความยาว ปลายปกต้องการ
จะให้แหลมขนาดไหนก็ได้แล้วแต่สมัยนิยม

7. กดรอยปกออกมาทับกับคอของแผ่นหน้า จะลองพับปกดูว่าได้รูปแล้วหรือยังก็ได้
โค้งงอใหม่
8. กดรอยสามออกมา เพิ่มสามเฉพาะตรงคอเพราะเวลาแบะปกจะได้ไม่เห็น
รอยต่อสาม
9. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

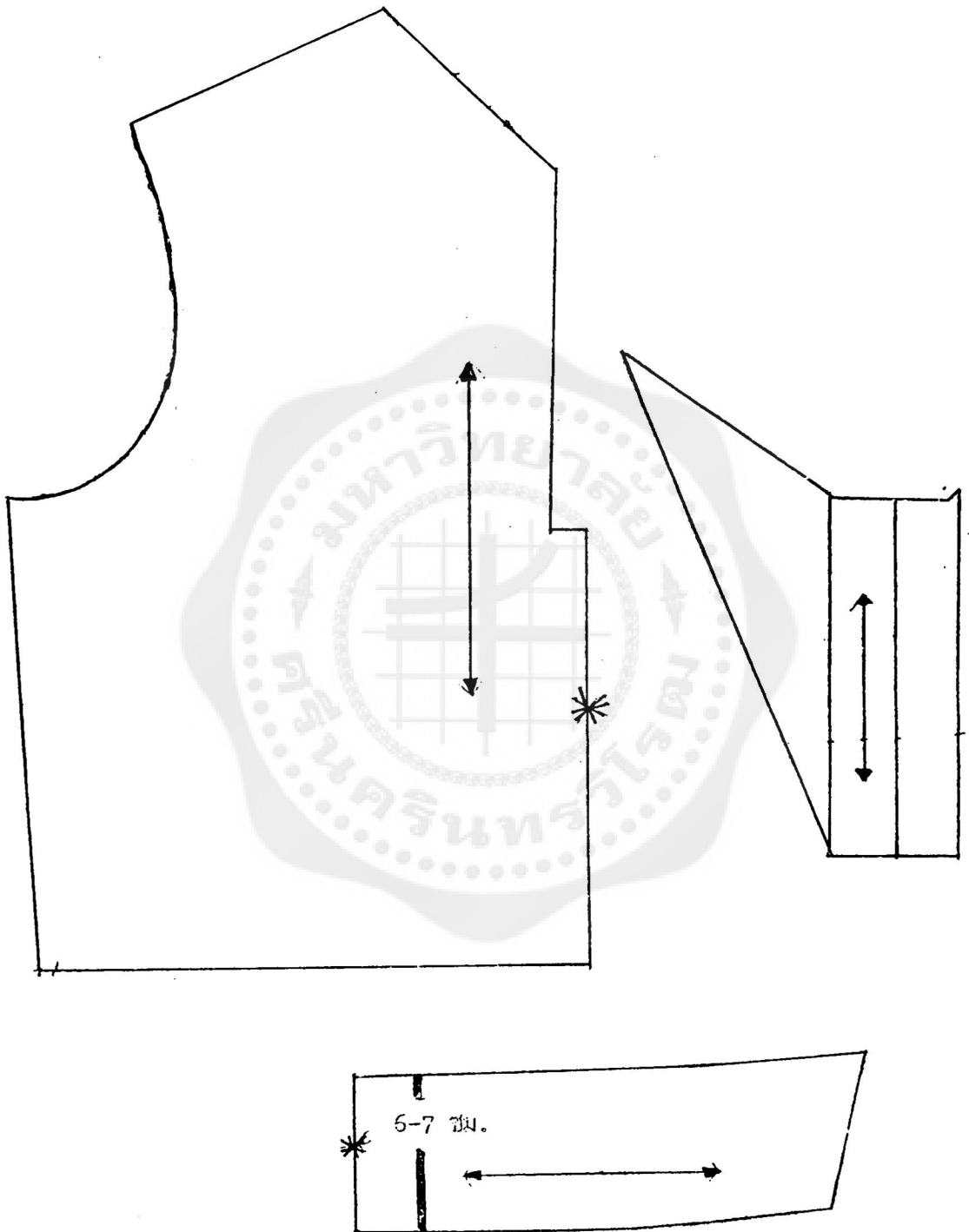
ดูภาพประกอบหน้า 13-10, 13-11 และ 13-12

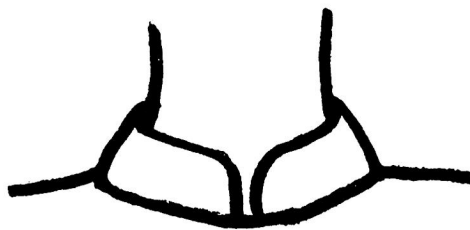
ภาพ 13.14 วิธีสร้างปกชาววยมีรอยหยักสามไปโล

ภาพ 13.14 วิธีสร้างปกฮาวายมีรอยหยักสลับไปโล (ต่อ)

ภาพ 13.15 . แพทเทิร์นปกฮาวเยมีรอยหยักสามโปโล

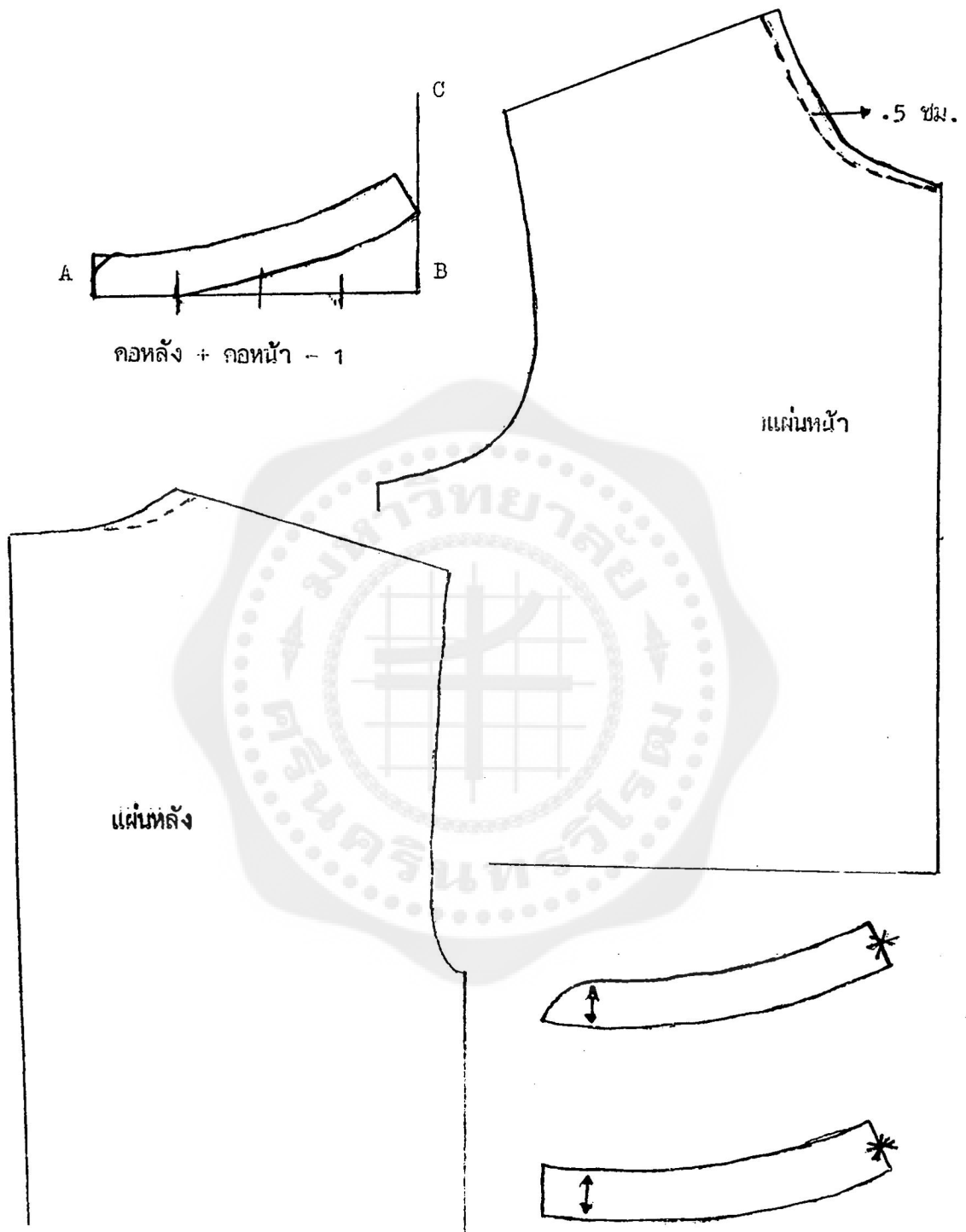
ปกคอดัง

ภาพ 13.16 เสื้อปกคอดัง

วิธีสร้าง

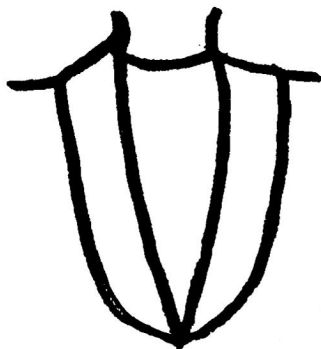
1. นำแบบ เสื้อ เบื้องต้นมาครอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหลังวัดข้างคอเข้าไป .5 ซม. โค้งคอใหม่มาที่เส้นกลางคอหน้า
3. แผ่นหน้าวัดรอบคอเข้าไป .5 ซม. โดยรอบ
4. ปก ความยาวคอหน้า + คอหลัง - 1 หรือคอหน้าบวกคอหลัง ลบ 1
ความกว้างตามใจชอบ ชิดเส้นตั้งฉาก ABC
5. แบ่งฐานแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ยกปกสูงขึ้น 1 ส่วน โค้งฐานคอใหม่
6. จากจุดวัดสูงขึ้นไป 2.5-3 ซม. ชิดเส้นตั้งฉาก โค้งปกให้รับกับฐานคอตลอดแนว
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-14

ภาพ 13.18 แพทเทิร์นปกคอตั้ง

ภาพ 13.17 วิธีสร้างปกคอตั้ง

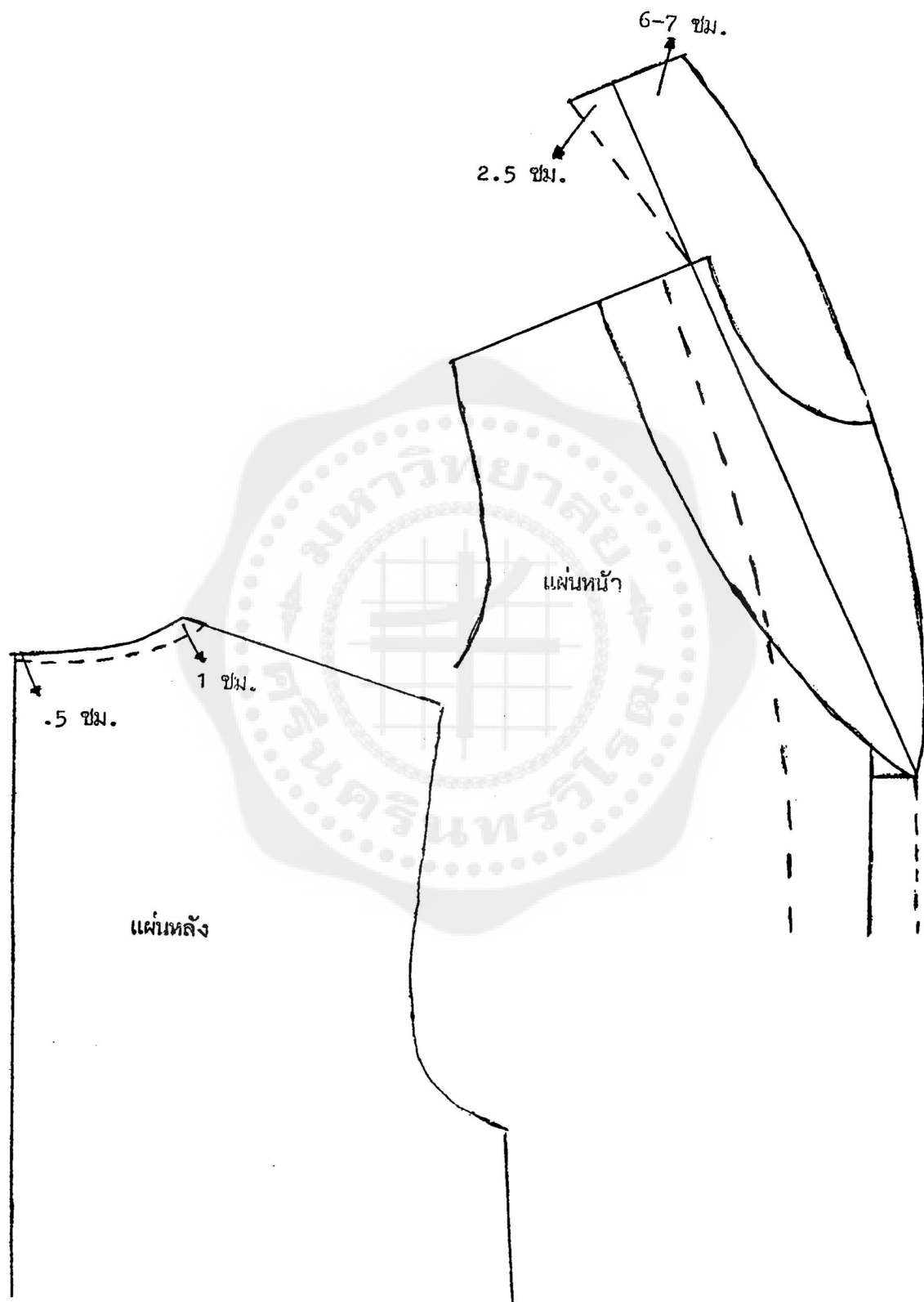
ปกกล้วยหอม

ภาพ 13.19 เสื้อกล้วยหอม

วิธีสร้าง

1. นำแบบเสื้อเบื้องต้นมาครุย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหลังจากจุดคอตรงไหล่วัดเข้าไป 1 ซม. กลางคอหลัง .5 ซม.
โค้งคอใหม่
3. แผ่นหน้าจุดคอตรงไหล่วัดเข้าไป 1 ซม. ที่เส้นกลางคอวัดต่ำตามใจชอบ
ขีดเส้นตรงจากเส้นข้างคอมาที่เส้นกลางตัวและเลเยออกไปความยาว
เท่ากับคอหลัง
4. ที่แผ่นหน้า ที่คอเส้นคอหลัง วัดออกไปเท่าคอหลังยาวนั้นให้วัดออกมา 2.5 ซม.
ขีดเส้นจากจุดที่วัดออกมา 2.5 ซม.มาที่ข่าจะได้เส้นเฉียง
5. ปกหลังกว้าง 6-7 ซม. ขีดเส้นดังฉาก
6. แผ่นหน้าวาดปกกว้าง โค้งตามใจชอบ
7. ใส่เครื่องหมายเกรนผ้า สันทบผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-16

ภาพ 13.20 วิธีสร้างปกกล้วยหอม

ปักในคิ้วแบบเทอเลอร์

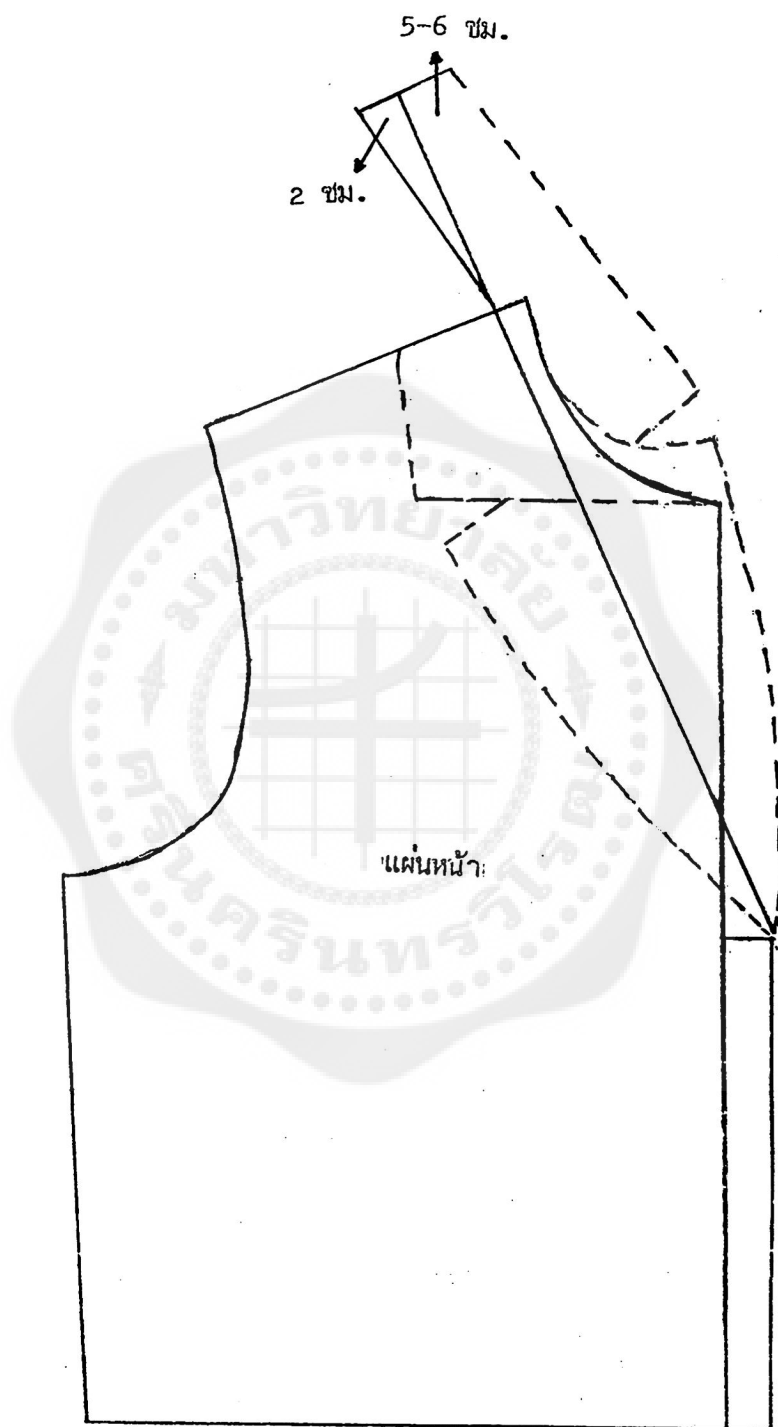

ภาพ 13.21 เสือปักในคิ้วแบบ เทอเลอร์

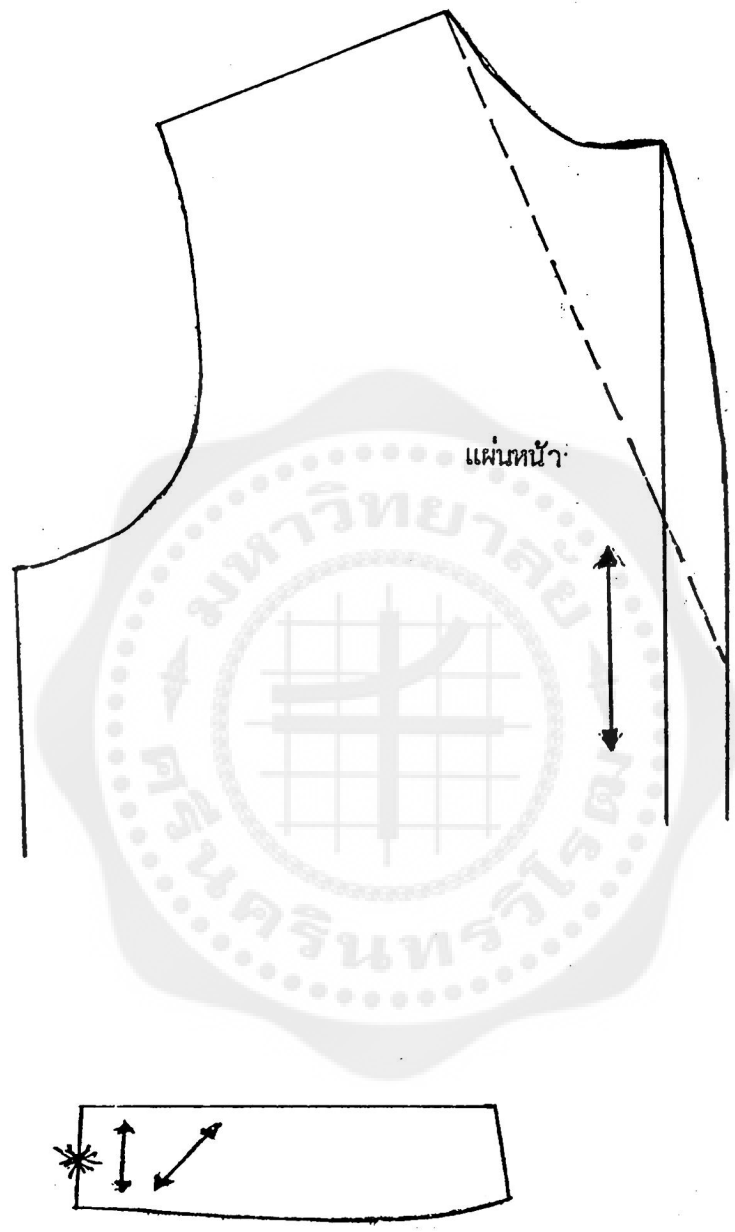
วิธีสร้าง

1. นำแบบเสือ เบื้องต้นมาครอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหลังวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. โค้งคอใหม่มาที่เส้นกลางคอหน้า
3. แผ่นหน้าวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. ที่เส้นกลางคอวัดต่ำลงมาตามใจชอบ
ขีดเส้นตรงจากเส้นข้างคอลลงมาที่เส้นกลางคิ้วและเลยขึ้นไปความยาวเท่ากับ
คอหลัง
4. ที่แผ่นหน้าที่ต่อเส้นคอหลังวัดออกไปเท่ากับคอหลังยาวนั้นให้วัดออกมา 2 ซม.
ขีดเส้นจากจุดที่วัดออกมา 2 ซม. นี้มาที่บ่าจะได้เส้นเฉียง
5. ปกหลังกว้าง 5-6 ซม. ขีดเส้นตั้งฉาก
6. ที่จุดกลางคอหน้าขีดเส้นขวางมาทำแนวสำหรับจุดที่ปักคิ้วหรือปักขน วาดปัก
ตามใจชอบ กดรอย ต่อปักให้ถึงกลางปกหลัง
7. โค้งแยกปัก ตัดออก ใส่เครื่องหมาย เกรนผ้า สันทนมผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-18 และ 13-19

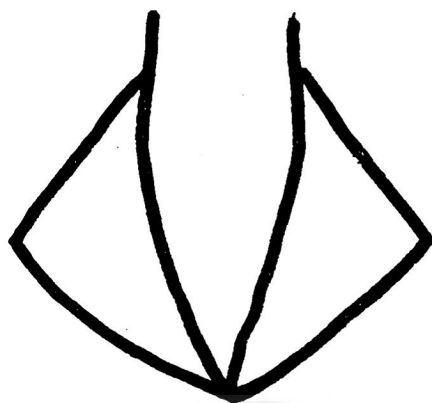

ภาพ 13.22 วิธีสร้างปกในด้วยแบบเทอเลอร์

ภาพ 13.22 วิธีสร้างปกในตัวแบบเทเลอร์ (ต่อ)

ปักในตัว หรือปักปีกนก

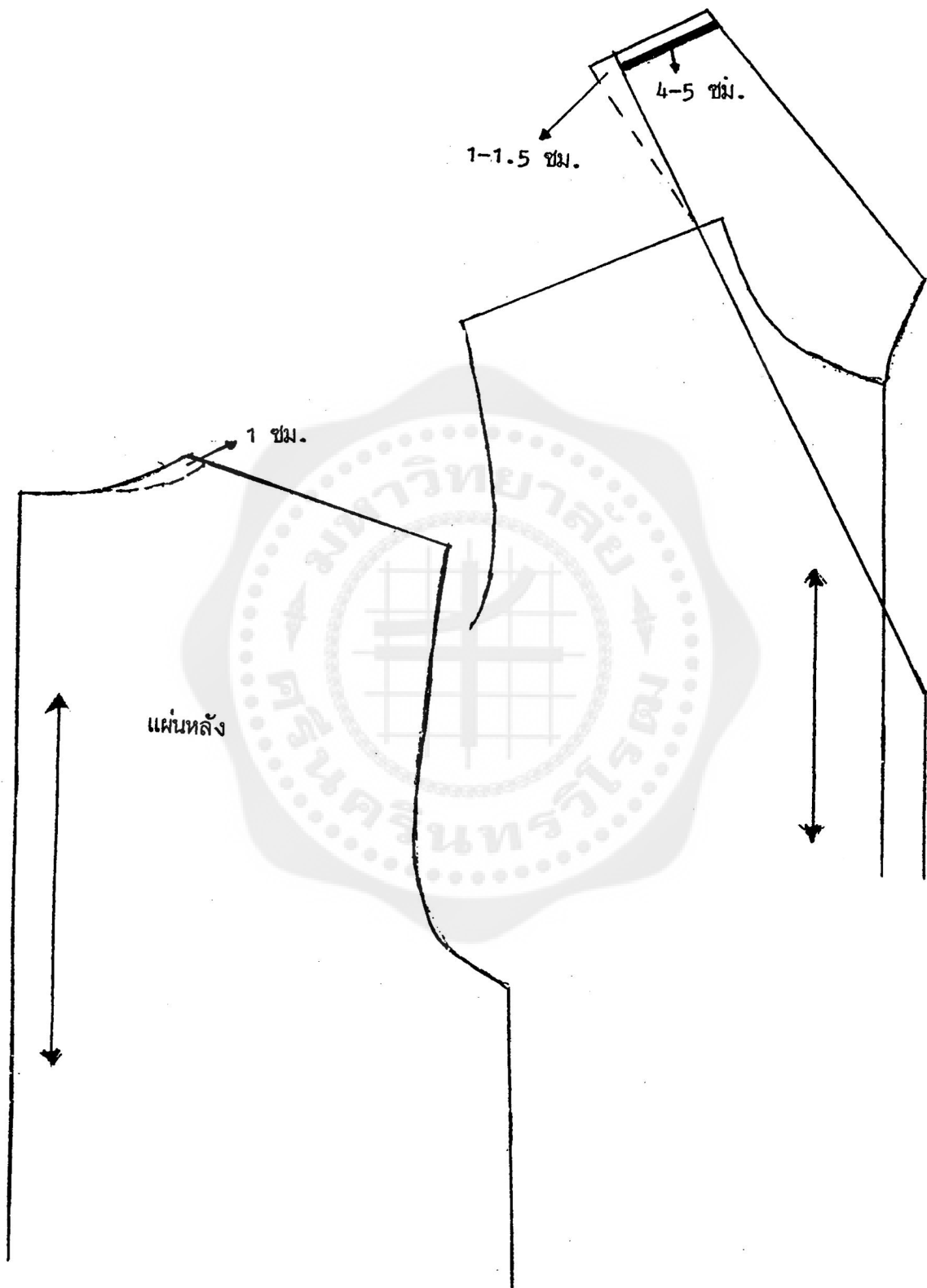

ภาพ 13.23 เสื้อปักในตัวหรือปักปีกนก

วิธีสร้าง

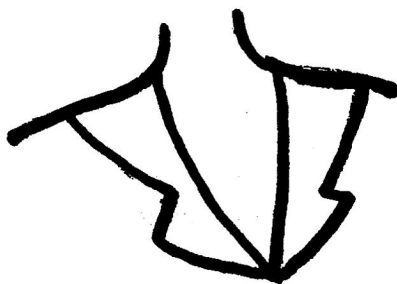
1. นำแบบเสื้อ เบื้องต้นมาครอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหลังวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. โค้งคอใหม่มาที่เส้นกลางคอหน้า
3. แผ่นหน้าวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. ที่เส้นกลางคอวัดค่าลงมาตามใจชอบ
ขีดเส้นตรงจากเส้นข้างคอลงมาที่เส้นกลางตัว และเลยขึ้นไปความยาวเท่ากับ
คอหลัง
4. ที่แผ่นหน้า ที่ต่อเส้นคอหลังวัดออกไป เท่ากับคอหลังยาวนั้นให้วัดออกมา
1-1.5 ซม. ขีดเส้นจากจุดที่วัดออกมา 1-1.5 ซม. นี้น่าที่จะได้เส้นเฉียง
5. ปกหลังกว้าง 4-5 ซม.
6. แผ่นหน้าวัดปกกว้าง โค้ง ตามใจชอบ
7. ใส่เครื่องหมาย เกรนผ้า สันทผ้า จำนวนขึ้น

ดูภาพประกอบหน้า 13-21

ภาพ 13.24 วิธีสร้างปกในคั่วหรือปกปีกนก

ปักในตัวแบบปักชาววย

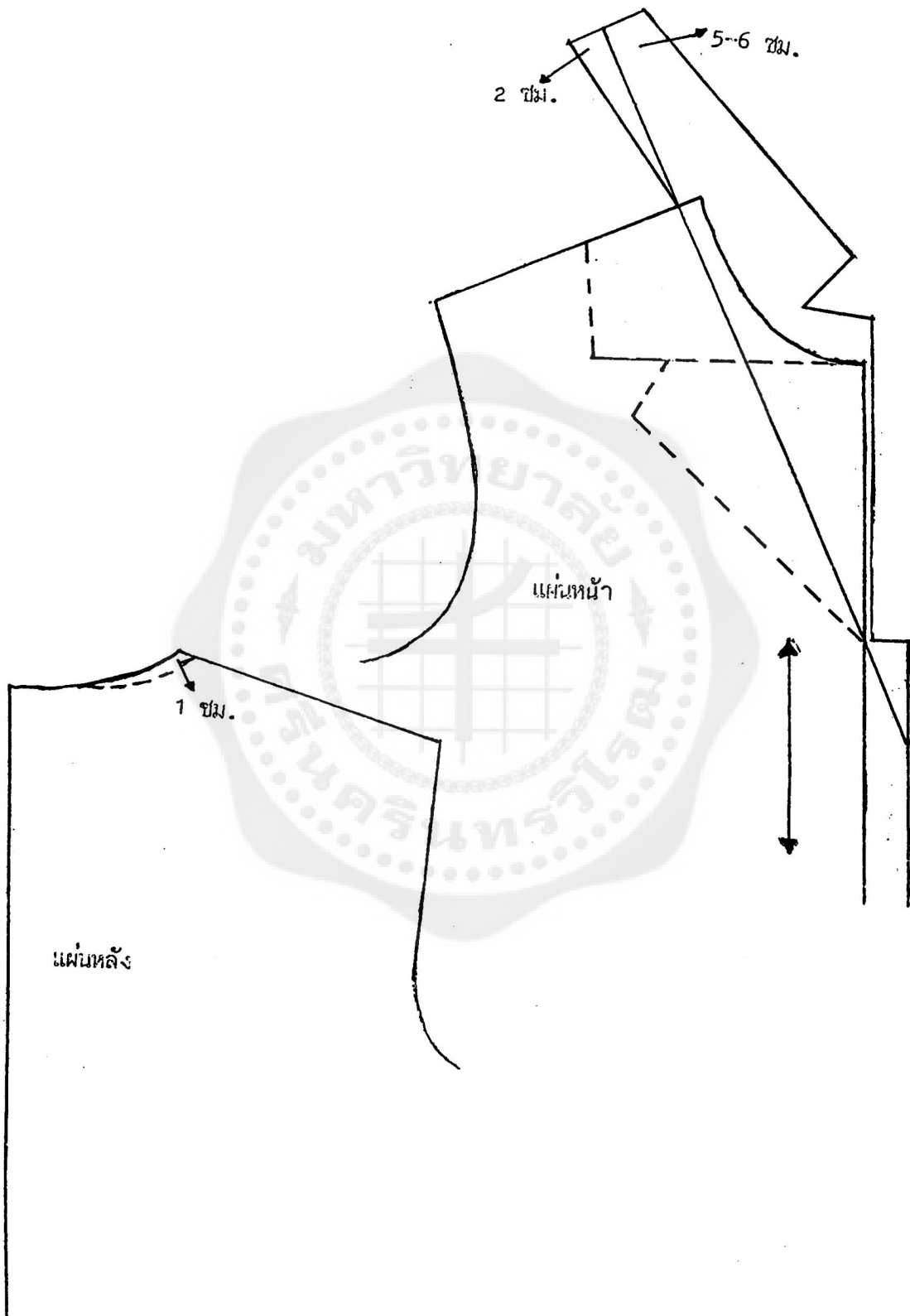

ภาพ 13.25 เสื้อปักในตัวแบบปักชาววย

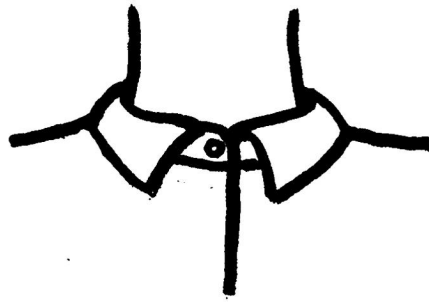
วิธีสร้าง

1. นำแบบเสื้อ เบื้องต้นมากดรอย ทั้งแผ่นหน้าและแผ่นหลัง
2. แผ่นหลังวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. โค้งคอใหม่มาที่เส้นกลางคอหน้า
3. แผ่นหน้าวัดข้างคอเข้าไป 1 ซม. ที่เส้นกลางคอวัดค่าลงมาตามใจชอบ
ขีดเส้นตรงจากเส้นข้างคอลงมาที่เส้นกลางตัว และเลยขึ้นไปความยาว
เท่ากับคอหลัง
4. ที่แผ่นหน้า ที่คอเส้นคอหลังวัดออกไป เท่ากับคอหลังยาวนั้นให้วัดออกมา 2 ซม.
ขีดเส้นจากจุดที่วัดออกมา 2 ซม. ขึ้นมาที่บ่าจะได้เส้นเฉียง
5. ปกหลังกว้าง 5-6 ซม. ขีดเส้นดังลาก
6. ที่จุดกลางคอหน้าขีดเส้นขวางมาทำแนวสำหรับจุดที่ปักคัคหรือปักขน วาดปัก
ตามใจชอบ กดรอย ต่อปักให้ถึงกลางปกหลัง
7. ใส่เครื่องหมาย เกรนผ้า ลันทผ้า จำนวนขึ้น

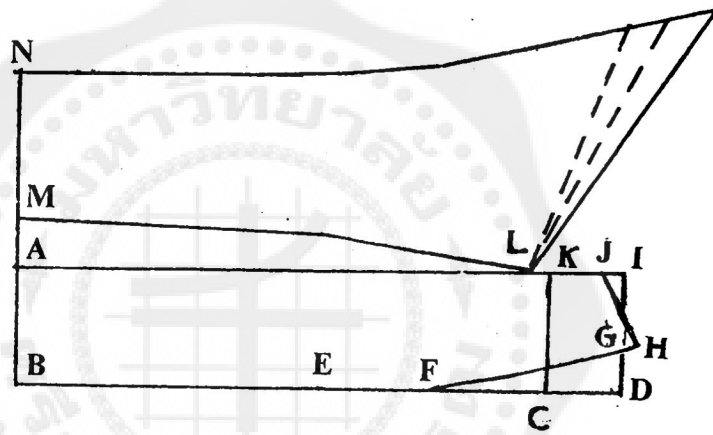
ดูภาพประกอบหน้า 13-23

ภาพ 13.26 วิธีสร้างปลวกในคัวแบบปลวกฮาวาย

ปก เช็ด

ภาพ 13.27 เลือปกเช็ด

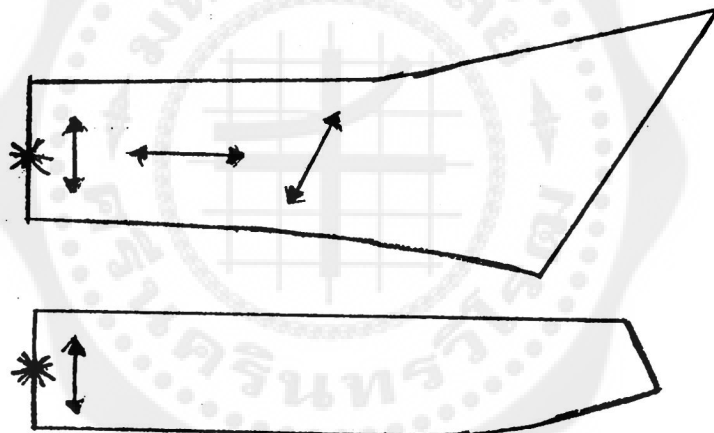

ภาพ 13.28 วิธีสร้างปกเช็ด

วิธีสร้าง

- A-B ความกว้างของคอดัง กว้างประมาณ 2.5-3 ซม.
- B-C $\frac{1}{2}$ ของรอบคอ ลากเส้นตั้งฉากให้ขนานกับ A-B
- C-D แนวเพื่อسابเกย 1.5-2 ซม. ลากเส้นตั้งฉากให้ขนานกับ A-B
- B-E $\frac{1}{2}$ ของ B-D
- E-F $\frac{1}{2}$ ของ E-D

- D-G วัดสูงขึ้นไปประมาณ 1.5 ซม. โค้งแนวคอดังด้านล่างจากจุด F ผ่านจุด G เลยออกไป .5 ซม. เป็นจุด H
จุด A ลากเส้นขนานกันผ่านจุด I และ H ให้ขนานกับ B-D
จุด H วัดเข้าไป .5 ซม. เป็นจุด J ลากเส้น J-H จะโค้งเส้น J-H เล็กน้อย หรือจะปล่อยตรง ๆ ก็ได้
จุด A วัดขึ้น 1.5 ซม. เป็นจุด M
จุด K วัดออกไป .5 ซม. เป็นจุด L
- M-L เลือคอปกด้านล่าง แต่งเส้นคอปกให้โค้ง
- M-N ความกว้างของปกด้านหลัง โดยมากจะกว้างกว่าแผ่นคอปประมาณ 1 ซม. ความกว้างปลายปกดจะกว้าง-แคบ เล็กใหญ่ ตามสมัยนิยม แต่งรูปปกโค้งตามชอบ

ภาพ 13.29 แพทเทิร์นปกเชิด

สรุป

การสร้างปกลี้อโดยใช้แบบลือเบื้องคั้นมาสร้าง หรือจะสร้างปกลี้อขึ้นมาโดยไม่ใช้แบบลือเบื้องคั้นมาสร้างก็ได้ เช่น ปกเชิด การสร้างปกลี้อในบทที่ 13 นี้ ขอให้นิสิตใช้เป็นแนวทางในการทำปกลี้อ ปกลี้อมีมากมายตามแฟชั่นว่าปัจจุบันนี้ ปกลี้อจะนิยมแบบไหนสำหรับปกเชิดซึ่งนิยมกันมากในอดีตถึงปัจจุบัน วิธีการสร้างปกเชิดยังคงใช้การสร้างวิธีเดิมเพียงแต่ว่าแฟชั่นปกเชิดในปัจจุบันนิยม ปกเชิดเล็ก หรือ ปกเชิดใหญ่

กิจกรรมท้ายบท

1. จงสร้างปกเสื้อเชิ้ต โดยใช้ขนาดสัดส่วนของตัวท่าน
2. จงสร้างปกเสื้อดังต่อไปนี้ เท่าของจริง
 - 2.1 ปกบัวมนตั้ง
 - 2.2 ปกปีกนก
 - 2.3 ปกในตัวอย่างปกฮาวาย

บรรณานุกรม

จิตรพิ ทัทยางค์สินี. เอกสารประกอบการสอนวิชาตัดเย็บ 1. ม.ป.ท. 2529.

นัยนา มานิตย์. ตำราสอนตัดเสื้อผ้า-กุลสตรี. กรุงเทพฯ : บริษัทบวรสารการพิมพ์จำกัด,
ม.ป.ป.

แพชชั่น-แพทเทิร์น. "ขนาดมาตรฐาน." แพชชั่น-แพทเทิร์น. ปีที่ 2 ฉบับที่ 26 : 32,
มีนาคม 2533.

วารุณี วงษา. การตัดเย็บเสื้อผ้า 1. กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมวิจัยและตำรา
กองบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

Hollen, Norma R. Pattern Making by the Flat-Pattern Method. 4th.
ed., Minneapolis, Minnesota : Burgess Publishing Company, 1975.

Liddell, Louise A. Clothes and Your Appearance. 2nd ed., South
Holland, Illinois : The Goodheart Willcox Company, Inc., 1981.

New Simplicity Sewing Book. 2nd. ed., New York : Simplicity Pattern
Co., 1979.

Parnell, Frances Baynor. Homemaking For Everyday Living. South Holland,
Illinois : The Goodheart-Willcox Company, Inc., 1984.

READER'S DIGEST. Complete Guide to Sewing. Pleasantville, New York:
The Reader's Digest Association, Inc., 1977.

READER'S DIGEST. Household Manual. Great Britain : The Reader's
Digest Association Limited, 1977.

Vogue Sewing Book. The New Vogue Sewing Book. 2nd. ed., New York:
Butterick Publishing, 1980.

